

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Forbidden
HEIR

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MICHELLE HEARD

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Forbidden HEIR

0 GÜN İÇİNDE BİZİMLE İLGİLİ BİLGİLER

MICHELLE HEARD

Telif hakkı M.A. Heard'e aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Gerçek kişilerle, nesnelerle, yaşayan veya ölmüş kişilerle, yerlerle veya olaylarla benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımcısı: Sybil Wilson, [Bitty Tasarım](#)

Kapak Model: [Bt Tanski](#)

Photographer Credit: [Wander Book Kulübü](#)
[Fotoğrafi](#) — .

İÇİNDEKİLER

[İthaf Şarkı Listesi](#)

[Özet Yasak](#)

[Varis Soy Ağacı](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3 Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 8](#) [onsöz](#)

[Sevgili Bedazzled Okuru](#)

[Mirasçılar](#)

[Trinity Academy](#)

[Düşmanlardan Sevgililere](#)

[Saint Monarch's Academy](#)

[Benimle bağlantı kurun](#)

[Yazar hakkında Teşekkür](#)

Adanmışlık

8 Kitaplar.

3 yıl 6 ay.

İşte Indie Ink & Holdings dünyalarına son kez veda ediyoruz.

Beş kitaplık bir seri olarak başlayan şey
çok daha fazlası oldu.

Della'nın vida ekibiyle tanışması... o an hayatını
değiştirmekten çok daha fazlasını yaptı.

Bu karakterleri benim kadar sevdiğiniz
için teşekkür ederim.

Umarım size de bana verdikleri kadar keyif vermişlerdir.

Sonsuz desteğiniz, bitmeyen sevginiz ve bu yolculuk
boyunca yanımda olduğunuz için teşekkür ederim.

Şarkı Listesi

Buraya tıklayın - [🔗](#)

I Would Die For You - Miley Cyrus Kiss
Me - Ed Sheeran
Head Above Water - Avril Lavigne Don't
Give Up On Me - Andy Grammer Moon
Shines Red - amie McDell Scars - ames
Bay
Sona Kadar - Quietdrive
Karanlığın Kıyısında - Armon J
ay
Uzaklara Bak - Eli Lieb, Steve Grand
Benimle Yaşlanacağını Söylemiştin - Michael Schulte İp
Cambazı - Ron Pope
Till the World Stops Turning - Kaleb ones My
Life With You - Ryan Star Element -
Matthew Mayfield
Şarkımız - Ron Pope When I
Look At You - Miley Cyrus
Welcome Home - Radical Face

Sinopsis

Hayatımı planlamıştım.
Yirmi sekizimde prensimle tanışacaktım.
Otuz yaşında evlenecektik.
Otuz iki yaşında bir çocuğumuz olacaktı.

En iyi planlar hakkında ne derler?

İşte 32 yaşındayım. Sefil, yalnız ve zamanım tükeniyor. Sonra
prensime geldi. Onun Ryker West olmasını beklemiyordum. Ama tıpkı
ölüm gibi, aşk da hiç beklemediğin anda gelirmiş.

*Danny, Danny, tam tersine
saçların neden uzamıyor?
Serumlar, acılar ve son darbeyi vurmak
için bekleyen ölüm.*

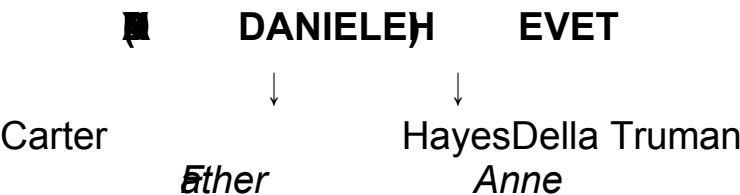
Erbbidden Varis

VARİSLER
Kitap 8

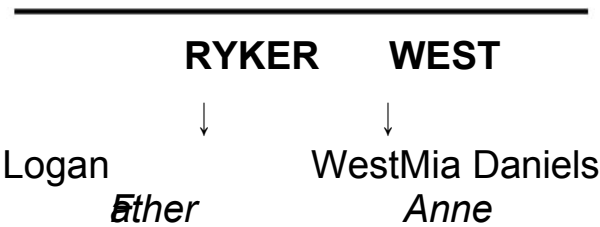
*Mirasçılar serisinde Çağdaş Romantizm.
Son kitap olduğu için, diğer tüm kitaplar okunduktan
sonra daha iyi anlaşılacaktır.*

Tek karar vermemiz gereken bize verilen zamanla ne
yapacağımızdır!" **J. R. R Tolkien.**

Aile Ağacı

Vaftiz annesi: Annie Truman
Vaftiz babası: Rhett Daniels

Vaftiz annesi: Leigh Baxter
Vaftiz babası: Maxson West En
iyi arkadaş: Tristan Hayes

*Danny, Danny, tam tersine
saçların neden uzamıyor?
Serumlar, acılar ve son darbeyi vurmak
için bekleyen ölüm.*

Bölüm 1

DANNY

Danny 2 ;Ryker 2

Ben şanslıyım.

Sevgi dolu ve destekleyici bir ailem var.

Benim için adam öldürecek iki kardeşim var.

Hepsi benden genç olsa da büyük bir arkadaş grubum var.

Milyar dolarlık bir şirketin COO'su ve başkanım. Ben babamın küçük kızıyım.

Ben vaftiz babamın prensesiyim.

Ben şanslıyım.

İçimi çekerek aynadaki yansıma bakiyorum. Mavi nedime elbisesi muhteşem ve Christopher ve Dash için mutluyum. Sonsuza dek mutlu olmayı hak ediyorlar. Ama bu görüntü kalbimi kırıyor.

Otuz iki yaşımdayım ve prensimden hiçbir iz yok. En küçük kardeşim Tristan bir yıl önce evlendi. Diğer kardeşim Christopher da altı hafta içinde evleniyor.

Lanet olsun, tanıdığım herkes yuva kuruyor. Evleniyorlar. Çocuk sahibi oluyor.

Benden başka herkes.

Hayatta en çok istediğim şey benden kaçmaya devam ediyor.

Şey... sayılır. İlgilendiğim bir adam var, ama sınırların dışı hem de çok dışı

Soyunma odasına geri dönüp elbiseyi dikkatlice çıkarıyorum ve takım elbisemi giymeden önce askıya geri yerleştiriyorum. Kahverengi buklelerimi düzelterip biraz dudak parlaticısı sürdükten sonra ağzımı gülümsemeye zorluyorum.

Ofise dönme zamanı.

Tasarımcıya teşekkür ediyor ve arabama doğru yürüyorum. Büyükbabamın kurduğu Indie Ink şirketine geri dönerken zor hayalimi derinlere itiyor ve güçlü iş kadını Danny rolüne giriyorum.

Hayatım bundan ibaret. Roller. Sevgi dolu kız. Sadık arkadaş. Destekleyici kız kardeş. Harika bir iş kadını.

İçimi çekerek arabamı belirlenen yere park ediyorum. Araçtan iniyorum ve omuzlarımı dikleştirerek asansöre doğru yürüyorum. İçeri girdikten sonra en üst katın düğmesine basıyorum ve kapılar açılana kadar yumuşak müziği dinliyorum. Dışarı çıkıp ofisime doğru yürüyorum.

"Montaj nasıl gitti?" Dash, müstakbel görümcem, ben daha ofisinin önünden geçmeden soruyor.

Gülümseyerek sesime heyecan katıyorum. "Elbise muhteşem ve büyük gününüz için hazır."

Dash ellerini çırpıyor. "S a d e c e altı hafta daha."

"Harika olacak," diye kıkırdıyorum ve sonra ofisime giriyorum. Kapıyı kapatarak arkama yaslanıyorum. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum.

"Yorgun görünüyorsun," diyor Ryker aniden.

Gözlerimi açıyorum ve onu sandalyemde görmek benimde bir karıncalanma dalgası yaratıyor.

Ryker West. Benim gizli aşkım.

Kaşlarımı çatmış gibi yaparak, "Bir dahaki sefere bana kalp krizi geçirt." diyorum. Kaşlarımı çatarak masama doğru yürüyorum. "Sandalyemden kalk."

Sandalyede bir çocuk gibi dönerken bana sırtıyor. "Toplantı için yanımıza almamız gereken tüm dosyaların üzerinden geçebilmek için buradayım." Gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Biliyorsun... Afrika gezisi için..." Ağzı seksi bir sırıtışla kıvrılıyor. "Sadece ikimizin olacağı bir yer."

Ryker en küçük kardeşimin en iyi arkadaşı ve aynı zamanda şirketin avukatı. Indie Ink'te çalışmaya başladığından beri, babasının şirketteki pozisyonunu devralarak, beni delirtmek için elinden geleni yapıyor.

Sanki aramızda sürekli bir itme ve çekme varmış gibi. Ondan altı yaş büyük olduğum için bunu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Teknik olarak, ben ondan altı buçuk yaş büyüğüm. Mesele şu ki, o sınırların dışında, bu yüzden ona karşı olan hislerimle savaşmak sürekli bir savaş.

Sandalyenin yanında duruyorum ve içimi çekiyorum. "Halletmem gereken son dakika işleri var. Dosyalara daha sonra bakabiliriz. Çekil."

Ryker ayağa kalkıyor ve boyuna göre yükseliyor, onunla göz teması kurabilmek için başımı geriye eğmek zorunda kalıyorum. Koyu kahverengi saçları, sıcak kahverengi gözleri ve cennette ne kadar değerli taş varsa ondan oyulmuş yüzüyle Ryker son derece yakışıklı.

Ve sınırların ~~çık~~ Yasak ~~me~~ beni baştan çıkarmak için cehennem ~~le~~ ateşli bir adama dönüşmesi gibi.

Aslında aramızdaki çekimi Ryker lise son sınıftayken hissetmeye başlamıştım. *Evet, kendimi sapık gibi hissetmeme neden oldu.* Yirmi beş yaşındaydım ve Tristan'ın en iyi arkadaşına ağzımın suyu akıyordu. Ama lanet olsun, on sekiz yaşındaki Ryker gördüğüm diğer son sınıf öğrencilerine hiç benzemiyordu. Her zaman yumurtalıklarımın kaldıramayacağı kadar çekici olmuştur.

Ryker'in sırtışı düpedüz günahkâr bir hal alıyor ve midemde pırpırların canlanmasına neden oluyor. Sonra mırıldanıyor: "Tüm çalışmalarını Christopher'a teslim etmek için on dakikan var. Uçuş bu gece, yani bunu daha sonraya ertelemek yok."

Oyunculuk becerilerim için ödül almalıyım. Gerçek duygularımı ondan gizleme sanatında ustalaştım.

Gözlerimi ona dikerek, "Şimdi de bana emir mi veriyorsun?" dedim.

Bir kıkırdama çıkarıyor. "Düğmelerine bastığımda gözlerinde küçük kıvılcımlar patladığını biliyor musun?"

Kıvılcım aldığım tek yer orası değil.

Onu itiyorum ve oturuyorum. Masama dönüp bir klasörü yaklaşıtıyorum ve açıyorum.

Ryker bir elini sandalyemin arkasına, diğerini de masama koyuyor ve sonra yüzü tam yanıma gelene kadar eğiliyor ve kolonyası soluduğum havayı dolduruyor.

Tanrım, harika kokuyor.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum ve bana bu kadar yakın olmasından etkilenmediğimi ve sinirli göründüğümü umuyorum.

"Ryker," diye fısıldıyorum, kararlılığım azalmaya başlıyor.

Yapamazsın, Danny. Bu seni lanet bir puma yapar. Yapma... sadece yapma.

"Evet, Hanımefendi?" diye mırıldanıyor, sesi kulağımın dibinde alçak ve derinden geliyor ve neredeyse ihtiyaç dolu bir inilti çıkarıyorum.

Vücudum arzuyla titremeye başlarken, "Hademe rütbesine indirilmene bir saniye kaldı," diye tehdit ediyorum.

Ryker bir kıkırdama daha çıkarıyor ve sonra dosyayı benden alıp kapıya doğru yürüyor.

"Onu geri getir," diye nefes nefese kaldım.

"Bunu Christopher'a veriyorum. Kaldır kışını da yuvarlak masaya gel ki dosyaları inceleyebilelim. Eminim senin de hâlâ toparlanman gerekiyordur."

Ryker'in geniş sırtına bakıyorum ve sonra başımı sallıyorum.

Tanrım, Güney Afrika'ya iş gezisi muhtemelen beni öldürecek. Ryker'la baş başa üç hafta. Hayatta kalma ihtimalim pek yok.

Muhtemelen yumurtalıklarımın yanması yüzünden öleceğim.

Ağzımı bir gülümseme kaplıyor. Ryker West yasaklanmış olabilir, ama günün sonunda, her şey söylendiğinde ve yapıldığında, aramızdaki bu anlar için yaşıyorum.

RYKER

Cape Town Uluslararası Havaalanı'na inmemize daha dokuz saat var. Danny'yi şirketin özel jetinde karşımda otururken izliyorum. Tekrar uyanmadan önce gözleri dalmaya devam ediyor.

Gözleri tekrar kapandığında yerimden kalkıyorum. Kollarımı arkasından ve dizlerinin altından geçirdiğim anda irkilerek uyanıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanıyor.

"Seni yatağa yatırıyorum," diye mırıldanıyorum onu göğsüme kaldırırken.

Benimle kavga etmediğinde, bu bana onun ne kadar bitkin olduğunu gösteriyor.

Danny genelde her konuda benimle kavga eder.

Bu düşünce ağzımı açık bıraktı.

Yatak odasına girip yatağın kenarına kadar yürüdüktan sonra Danny'yi beyaz yatak örtüsünün üzerine yatırıyorum. Yüzüne baktığımda baygın olduğunu görüyorum. Ayakkabılarını çıkarıp yere koyuyorum. Yorganı yatağın diğer tarafına çekerek Danny'yi üzerine yatırıyorum ve örtüyorum.

Yorganın altına girmeden önce kendi ayakkabılarımı tekmeliyorum. Yan dönerek gözlerimin onun yüzünde gezinmesine izin veriyorum.

Danielle Hayes. Yıldızlar gibi ulaşılabilirsin. Güneş gibi dokunulmazsın.

Danny'yi her zaman bir şekilde sevdim. İlk başta, bizi okula ve gitmemiz gereken hemen hemen her yere götüren, güzel bir gülümsemesi ve gökyüzü kadar mavi gözleri olan en iyi arkadaşımın ablasıydı.

Sonra taşaklarım düştü ve özellikle yaz tatillerinde ne kadar ateşli olduğunu fark ettim. Danny'yi bikinili görmek gençlik yıllarımda en önemli anıydı.

Ama onu Indie Ink gibi büyük bir şirketi zahmetsizce, zarafetle ve asla geri adım atmadan yönetirken izlemek sürekli bir heyecan yaratıyor.

Danny bana doğru dönerken bir şeyler mırıldanıyor. Düğme burnu seğiriyor ve benden bir gülümseme alıyor.

Tanrım, çok güzel.

Sol kolumu yastığın altına itiyorum ve tam zamanında Danny tekrar hareket edip bana sarılıyor. Yanağını göğsüme sürmesini izlerken vücudum donuyor ve sonra bana bu kadar yakın olmasının verdiği iyi hisle gözlerim kapanıyor.

Uyanmaması için dua ediyorum çünkü kıcımlı tekmeleyecek ve beni paraşütsüz uçuracak, sağ kolumu dikkatlice ona doluyorum.

Tanrı'ya şükür uyanmıyor ve başımı eğip saçlarına bir öpücük kondururken şansımı zorluyorum.

Kahretsin, çok güzel kokuyor.

Onun yumuşak kokusundan derin bir nefes alıyorum.

Aples.

Danny istediğim ama asla sahip olamayacağım her şey. Onunla flört etmekle yetinmek zorundayım çünkü beni sadece küçük kardeşinin arkadaşı olarak gördüğünden adım gibi eminim.

Tanrım, bazen hayat adil olmuyor.

Yavaşça kolumu ona doluyor, ağzımı ipeksi saç tellerine bastırıyorum.

Danny'yi sevmek şimdiye kadar yaptığım hem en zor hem de en kolay şey. Soluduğum hava gibi, bir zorunluluk. Ve çok sinir bozucu.

Daha önce de sarılmıştık. Noel'de ve doğum günlerinde yanaklarından öptüm. Ama ona hiç böyle sarılmamıştım ve bu beni çok etkiledi.

Bu hayatta istediğim tek şeyin tadına bakmak, bunun o olabileceğini bilmek - elde edeceğim tek şey - içimi parçalıyor.

Kahretsin, onu seviyorum.

Vücudunu benimkine karşı hissetmek. Yumuşak nefeslerini duymak. İçimde tatlı bir sızı yaratıyor.

Keşke yabancılar olarak tanıştığımız alternatif bir evrende yaşayabilseydik. Bana aşık olurdu, çünkü kabul edelim, ben harika bir mizah anlayışı olan iyi bir adamım. Onun ayaklarını yerden keserdim.

Onunla sevişen adam ben olurum.

Onu rahatlatacak adam ben olurum, başını yaslayacağı omuz ben olurum. Soyadını değiştirecek adam ben olurum.

Çocuklarının babası ben olurum.

Tanrım. Tanrım. Tanrım. Bu hayali çok istiyorum.

Asla gerçekleşmeyeceğini bildiğim için kalbim fiziksel olarak ağrıyor.

Danny beni asla Tristan'ın en iyi arkadaşı olarak görmeyecek.

Elimi saçlarının altından geçirerek boynuna ulaşıyorum ve yumuşak teninin hissini içime çekiyorum. Danny bana yaklaşarak tekrar donup kalmama neden oluyor. Kolunu aramızdaki yerden çekip belime doladığında kalp atışlarım hızlanmaya başlıyor.

Göğsümde acı veren bir sancı var.

Bundan daha fazlasını istiyorum. Çok daha fazlasını.

Her saniyenin tadını çıkarıyorum. Susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi içime çekiyorum.

Danny benim hayatım olan çöldeki serabım.

Bölüm 2

DANNY

Pelüş bir kanepeye otururken, gözlerim Ryker'ı anahtar kartlarımızı ve oda numaralarımızı alacağı resepsiyona kadar takip ediyor.

En azından uluslararası bir ehliyet aldı ve bir araba kiraladı, böylece görünüşe göre güvenilir olmayan Güney Afrika toplu taşıma araçlarına bağımlı olmak zorunda kalmadan dolaşabiliriz.

Hâlâ göğsüne yapışmış, kollarımız birbirine sarılmış bir şekilde uyanmanın telaşını yaşıyorum. Tabii ki onu uyandırmak istemediğim için kılımı bile kıpırdatmadım.

Tanrım, sevdiğim adam tarafından kucaklanmak çok iyi hissettirdi.

Gözlerim sırtında, ince belinde ve poposunda geziniyor... Lanet olsun, çelikten oyulmuş.

Sadece kolunun beni sardığını ve nefesinin saçlarımda gezindiğini hatırlamak bile vücudumun kendiliğinden yanma seviyesine yaklaştığından emin olana kadar ısınmasına neden oluyor.

Arkasını dönüp bana doğru yöneldiğinde, adımları kendinden emin... güç dolu. İhtiyaç dolu bir iç çekiyorum ve o bana ulaştığında ayağa kalkıyorum.

"Paylaşıyoruz," diyor. "Ne?" Ona aptal gibi göz kırpiyorum.

Bu KÖŞE . onun ağız asansörler. "The Çatı katı. Bu var iki yatak odası var, böylece rahatlayabilirsiniz."

"Oh... güzel," diye mırıldanıyorum bagajımın kolunu tutarken. Çantayı arkama alarak asansöre doğru yürüyorum.

The Silo'da kalacağız. Burası Afrika'nın en büyük çağdaş sanat müzesinin üzerine inşa edilmiş beş yıldızlı bir otel. Ayrıca, burada kaldığımız süre boyunca bir noktada keşfetmek için heyecanlandığım sahilin kalbinde yer alıyor.

Süite girdiğimizde oturma ve yemek alanına göz gezdiriyorum. Atlantik Okyanusu manzarası muhteşem.

"Bu Robben Adası mı?" Ben soruyorum.

"Evet, ziyaret etmek istersen gününbirlik bir gezi planlayabiliriz," diyor Ryker. Yatak odalarının içine bir göz attıktan sonra, "Hangisini istiyorsun?" diye soruyor.

İlkine doğru yürüyorum, "Önemli değil. Fazla uyumayacağım."

"İyi ki uçakta uyumuşsun." Sesindeki alaycı tınıyı duyunca, kapıyı arkamdan kapatmadan önce ona ters bir bakış fırlatıyorum.

Çantamdan siyah bir pantolon, beyaz bir bluz ve iç çamaşırı alarak lüks banyoya gidiyorum. Kendime köpüklü bir banyo hazırlıyorum ve aromatik suda on dakika kadar ıslanıyorum.

Beş gün içinde Güney Afrika'nın en büyük e-ticaret mağazası Take3'ün yönetim kuruluyla bir araya geleceğiz. Ya bir ortaklığı kabul edeceğiz ya da sıfırdan başlayıp onlara rakip olacağız.

Bu da gelecekte Amerika'dan Güney Afrika'ya birkaç seyahat olacağı anlamına geliyor. Buradaki dayanağımız bize kıtayı güvence altına alacak.

Küvetten çıkıyorum. Kurulanıyorum ve vücudumu losyonla köpürtüyorum. Saçlarımla ilgilenmek için otelin kuaförünü ziyaret edeceğim çünkü şu anda enerjimin yettiği son şey bu.

Saçlarımı at kuyruğu şeklinde bağlıyorum ve giyindikten sonra ortak yaşam alanına doğru yürüyorum.

"Ryker," diye seslendim.

"Evet, hanımefendi?" Sessiz cevabı yatak odasından geliyor.

Bana hanımefendi dediğini duymak dudaklarımın kıvrılmasına neden oluyor.

Kahretsin, çok tahrik edici.

Boğazımı temizleyerek, "Dosyalara ve dizüstü bilgisayarlar ihtiyacım var." diyorum. "Gel de al."

Derin bir nefes alarak kapıyı itip açıyorum ve Ryker'ı görmeden deri evrak çantası ile laptop çantasının olduğu yere doğru yürüyorum. Tam onları elime alıyordum ki, Ryker beline sardığı kabarık beyaz bir havluyla banyodan çıktı.

Yüce Tanrım.

Ağzım açık kaldı ve gözlerim büyüdü. Şoktan değil, daha iyi görebilmek için.

Vay canına.

Karın kaslarının kutsal annesi.

Ryker'ın ağzı anında günahkâr bir gülümsemeye dönüşüyor, genellikle ya tokatlamak ya da yüzünü öpmek istiyorum. Şu anda ikincisini istiyorum.

Bakışlarım, havluya doğrudan bir ok gibi saplanan sık beni kaslarına takılmadan önce, açlıkla onun yontulmuş göğsünü ve karın kaslarını tarıyor.

Hepsini kapat. Hepsini kapat. Hepsini kapat.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" Ryker soruyor, şehvetin neden olduğu balonumu patlatıyor.

Cevap olarak hoşnutsuz bir of çekerek, olabildiğince hızlı bir şekilde odasından çıkıyorum. Kendimi yıpranmış hissederek bir kanepeye uzandım ve evrak çantasını açtım. Dosyaları çıkarıp sehpanın üzerine yayıyorum.

Odaklan, Danny. İşe odaklan, Ryker'a değil.

RYKER

Danny'nin hızla girdiği kapıya bakıyorum.

Yüzünde gördüğüm kesinlikle ilgiydi. Hayal kuracak kadar ileri gitmedim. Öyle değil mi?

Bu kadar çabuk gitmesi iyi oldu. Bana öyle baktığı bir saniye daha sürseydi, sertleştiğimi en ön sıradan izleyebilirdi.

Bir kot pantolon ve siyah bir tişört kaparak odadan çıkmadan önce üzerimi değiştiriyorum.

Danny başını kaldırıp bakıyor ve soruyor: "Noah'nın hazırladığı mali tabloları getirdin mi?"

Sehpaya yönelip dosyaları gözden geçiriyorum. Üzerinde açıkça 'Finansallar' yazan dosyayı alıp ona uzatıyorum.

"Oh... teşekkürler."

"Kenara kay," diye mırıldanıyorum ve o kayınca yanına oturuyorum.

Dosyayı açtığımda, görmek için daha yakına eğiliyorum ve sonra işe koyuluyoruz. Bir saat sonra kolumu kaldırıp kanepenin arkasına yaslıyorum. Vücudum Danny'ninkine yaklaşıyor.

"Take3'ün değeri on beş milyar, değil mi?"

diye sordum. "Hı-hı," diye mırıldandı Danny.

Dosyadaki sayfalardan birine uzanıyorum ve Danny'nin gerildiğini hissediyorum. Gözlerim yüzüne kaydı. Dudakları ayrılmış ve kirpikleri inmiş. Derin bir nefes alıyor, sonra bakışlarını benimkilere kaldırıyor.

Onun etrafında her zaman hissettiğim yoğun çekim, başka bir şeye odaklanmam imkansız hale gelene kadar artmaya başladı.

Tek yapmam gereken eğilmek ve her zaman istediğim tek şeyi almak.

Hiçbir şey söylemeyip sadece bana bakmaya devam ettiğinde kalp atışlarım hızlanıyor.

Tanrım, ya öyle olsaydı?

Vücudum yavaşça ona doğru eğilmeye başladığında aklım hala bir şeyler düşünüyor.

Danny'nin nefes alışları hızlanmaya başlıyor ve bu da ağzımın kenarının yukarı kıvrılmasına neden oluyor.

Ben onu öpmeden telefonu çalmaya başlıyor ve aramızda oluşan beklentiye paramparça ediyor.

Danny telefona cevap vermeden önce ayağa fırlar ve dosyayı masanın üzerine bırakır. "Evet, ömes."

Arayanın onun asistanı olduğunu bildiğimden dizüstü bilgisayarımı alıp açıyorum. Bir süre telefonda kalacak, o yüzden işime dönsem iyi olacak.

Hazırladığım teklifi açıyorum ama düşüncelerim az önce olanlara dönerken ona bakıyorum.

Bu çekim tek taraflı olamaz. Danny tepki gösterdi. Değil mi? Benden uzaklaşmadı ya da bana finansal konulara odaklanmamı söylemedi. Gözleri benimkilere kilitlenmişti. Onu öpmeme birkaç saniye kalmıştı ve beni durdurmak için kılını bile kıpırdatmadı.

Gözlerim Danny'nin odanın diğer tarafında bir aşağı bir yukarı volta attığı yere kayıyor.

Bana bakıyor ama onu izlediğimi görünce hemen gözlerini kaçırıyor.

Vay anasını. Belki de beni sadece Tristan'ın en iyi arkadaşı olarak görmüyordur?

Cape Town'da onunla üç haftam var. Belki de bu benim şansımdır?

Bakışlarımı tekrar dizüstü bilgisayarımın ekranına indirirken kalbim heyecanla kaburgalarımaya çarpmaya başlıyor.

Tamam, acele etme Ryker. Sakin ol. İşleri yavaştan al. İşleri berbat etmeyi göze alamazsın. Flört oyununu oyna ve nasıl tepki vereceğini gör.

İşe odaklanmaya çalışırken kalbim hızla çarpmaya devam ediyor.

Danny bir saat boyunca telefonda kaldı ve telefonu kapatır kapatmaz "Sipariş mi vermek istersin yoksa akşam yemeği için restorana mı gitmek istersin?" diye sordum.

Kanepeye uzanıyor ve arkasına yaslanıyor. Şakağını ovuşturarak, "Sipariş lütfen." diyor.

Yüzünde bir acı ifadesi beliriyor ve alnımda bir kaş çatılıyor. "İyi misin?"

"Evet, sadece başım ağrıyor." Tekrar ayağa kalkarken telefonunu masanın üzerine bırakıyor. "Muhtemelen uzun uçuştan."

"Sana bir şeyler getireyim." Ayağa kalkıp odama yürüyorum ve ayakkabılarımı giydikten sonra cüzdanımı, arabanın anahtarlarını ve otel odasının anahtar kartını alıyorum. Tekrar dışarı çıktığımda Danny'nin yatak odasına gittiğini fark ediyorum. Kapıya dokunup iterek açtım. Yatağın ayak ucuna kıvrılmıştı. Yaklaşıp, "Canın ne yemek istiyor?" diye soruyorum.

"Küçük bir şey. Bir sandviç," diye mırıldanıyor.

"Sadece baş ağrısı mı?"

Onu rahatsız ettiğim için numara yapmazdı. Öyle değil mi?

Danny başını sallar. "Bir saat kestireceğim, sonra işe geri dönebiliriz."

"Tamam." Dönüp odadan çıkmadan önce gözlerim onun üzerinde geziniyor.

Kapıcıya gidip "En yakın eczane nerede?" diye sordum.

Kadın şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdıktan sonra "Eczaneden mi bahsediyorsunuz?" diye sordu.

"Evet."

Bana yolu tarif ediyor ve en azından çok uzakta değil. Ağrı kesici almak bir deneyim ama Danny'nin baş ağrısı için bir şeyler almayı başarıyorum. Sandviçleri yerel bir dükkandan aldım.

Otele döndüğümde saat altıyı çoktan geçmişti. Danny'nin odasına gittim ve uyanık olduğunu görünce, "Yemek ve sonra ağrı kesici" dedim.

"Teşekkürler." Ayağa kalkıyor, biraz kendinden geçmiş görünüyor.

Oturma odasına oturmasını bekliyorum, sonra buzdolabından ikimiz için birer su almadan önce ona bir sandviç veriyorum.

Sandviçlerimizi sessizce yiyoruz ve işe dönmeden önce Danny'nin iki ağrı kesici aldığından emin oluyorum.

Dört saat sonra telefonum çalmaya başladı ve arayanın Christopher olduğunu görünce cevap verdim, "Bizi şimdiden özledin mi?"

"Evet. Sutherland sözleşmesi nerede?" diye soruyor.

"Dorris'e sordun mu?" Ayrılmadan önce her şeyi asistanıma teslim ettim.

"Öğle yemeğine çıktı."

"Her şeyi ona bıraktım," diyorum.

"Onun dönmesini bekleyeceğim. Uçuş nasıldı?" diye soruyor.

"Yirmi dokuz saatlik bir uçuşun olabileceği kadar iyiydi," diye kıkırdıyorum. "Orada saat kaç?"

Saatimi kontrol ettim. "Saat 10'a az kaldı."

"Kahretsin, git biraz dinlen," diye mırıldandı Christopher, sonra da ekledi, "Kız kardeşimin uyuduğundan emin ol."

"Yapacağım."

Görüşmeyi sonlandırırken Danny'ye bakıyorum. İki parmağını şakağına bastırıyor ve bana şöyle dedirtiyor. "Bu gecelik bu kadar yeter. Yarın sabah erkenden başlayabiliriz."

Başını salladığında kaşlarım havaya kalkıyor ve ona takılmadan edemiyorum. "Ne dedin? Hayır, cehenneme git, Ryker. Kendimi durdurana kadar çalışacak mıyım?"

Bir of çekti, sonra da "Şu anda umursayamayacak kadar yorgunum" diye mırıldandı. Danny yatak odasına doğru yürür ve kapıyı kapatmadan önce,
"İyi geceler." diyor.

"İyi geceler." Bir süre kapalı kapıya bakıyorum, sonra dikkatimi tekrar dosyalara veriyorum.

Bölüm 3

DANNY

Uyandığımda düşüncelerim hemen önceki geceye dönüyor.

Yan dönüp geniş cumbalı pencerelerden doğan güneşe bakarken alnımda bir çatıklık oluşuyor.

Dün gece ne oldu? Sadece benim aşırı aktif hayal gücüm müydü? Neredeyse öpüştüğümüz anı tekrar yaşıyorum, bunun gerçek mi yoksa sadece bir hüsnükuruntu mu olduğunu anlamaya çalışıyorum.

Ryker kolunu kanepenin arkasına koydu. Vücudu benimkine bastırıyor. O bakış.

Tanrım, o bakış.

Yumurtalıklarımnda hissettim ve beni olduğum yerde dondurdu. Eğildi. Bundan eminim.

Kahretsin! Ona aşık olduğumu biliyor ve benimle dalga mı geçiyor?

Ryker böyle bir şey yapar mıydı?

Hayır, benim tanıdığım Ryker değil. O asla birinin duygularıyla oynamaz.

Ama sanki beni öpecekmiş gibi eğildi.

Kaşlarım çatılıyor ve sanki bir yapbozun parçalarının sadece yarısını bir araya getirmeye çalışıyormuşum gibi hissediyorum.

Sinirli bir şekilde içimi çekerek kalkıyorum ve güne hazırlanmak için banyoya doğru yürüyorum.

Ryker'in bana karşı romantik hisler beslemesine imkan yok. Yani, lanet olsun, ondan neredeyse yedi yaş büyüğüm. Muhtemelen

beni ablası olarak görüyor.

Dişlerimi fırçalarken hoşnutsuz bir yüz ifadesi takınıyorum.

Belki yüzümde bir leke, kirpik ya da başka bir şey vardı? Biliyorsam ne olayım.

Bir kez daha iç çekiyorum ve ağzımı çalkalıyorum.

Sabah rutinimi bitirip bir kot pantolon ve krem rengi bir bluz giyiyorum. Odamdan çıkarken gözlerim hemen Ryker'ın kapalı kapısına gidiyor. Kendime bir fincan kahve hazırlıyorum, sonra tezgâha yaslanıp ılık sıvıyı yavaşça yudumluyorum.

Kahretsin, gerçekten sadece hayal gücüm müydü?

Ryker'ın kapısı açılıyor ve kupayı ayrılan dudaklarıma götürürken kaşlarım havaya kalkıyor.

Üzerinde sadece gri bir eşofman altı var ve kalçalarından aşağı sarkıyor. Gözlerim açgözlülükle göğsünü ve karın kaslarını tarıyor. Ve kalçalarındaki o lanet kıvrımlar bu sifıra indiriyor.

Bronz teninin altındaki kaslarının dalgalanışını izlerken karnım geriliyor. Sonra bakışlarım şişkinliğe takılıyor. Eğer taslak buysa, gerçeğini görmeyi çok isterdim.

Ryker yanımda durup kendine bir fincan kahve yapıyor, sonra da "Günaydın" diye mırıldanıyor. Sesi alçak ve kaba geliyor ve arzunun bedenimde yanmasına neden oluyor.

Bir şekilde "Günaydın" diye mırıldanmayı başarıyorum.

Kendi kahvemi hatırlamama yetecek kadar beyin aktivitesi geri dönüyor. Bir yudum alıyorum ve kendimi durduramıyorum, başım yavaşça dönüyor ve sonra gözlerim yine onun vücudunda ziyafet çekiyor.

Lanet olsun, kolu, damarları, her şeyi.

Ryker kahvesini hazırlamayı bitirdiğinde yüzünü bana dönüyor ve kalçasını tezgâha yaslıyor. Bir yudum aldı, gözleri kilitlendi.

yüzümde.

Kahvesini içerken beni izliyor ve kalp atışlarım hızlanıyor, ta ki göğsümdeki çılgınca çarpıntıyı duyabildiğinden ya da kafesteki bir kuş gibi çırpınan nabzımı görebildiğinden emin olana kadar.

"Bugün teklif üzerinde çalışmamız gerekiyor," diyorum sırf bir şey söylemiş olmak için.

"Evet, hanımefendi," diye gürlüyor sesi.

Yumurtalıklarımın tam ortasına çarpıyor ve kendimi durduramadan gözlerim kapanıyor ve muhtaç bir nefes alıyorum. Kahvemden bir yudum daha alırken tepkimi fincanımın arkasına saklamaya çalışıyorum.

"İyi uyudun mu?" diye soruyor.

Gözlerimi açarak başımı salladım ama "Ya sen?" diye sormadan önce boğazımı temizlemem gerekti.

"Çok kötü değil." Ryker yüzüme uzanıyor ve bu beni donduruyor. Parmağının kulak mememde ve boynumda gezindiğini hissediyorum, sonra mırıldanıyor, "Küpene biraz saç yapışmış."

"Teşekkürler," diye ciyak ciyak bağıriyorum, sesim kayboluyor çünkü dokunuşunun bende yarattığı karıncalanmanın etkisindeyim.

"Baş ağrın nasıl?" diye soruyor, kahvesinin kalanını yudumlarken.

Baş ağrısı mı?

Hatırlamam bir an aldı. "Oh, gitti." "Güzel." Alçak ses neredeyse benden bir inilti çıkarıyor. *Tanrım, sesi tek başına saf* ~~sa~~

Boş bardağı yere bırakıyorum, ama ondan uzaklaşmak için kendimi zor tutuyorum.

Hadi ama Danny. Sadece kendini utandıracaksın. ~~On~~iki yaşındasın, akacısı çeken bir genç değilsin.

"İşe gitmeliyiz," diye fısıldıyorum kendimi oturma odasına doğru yürümeye zorlarken. Kanepeye oturup derin bir nefes alıyorum ve yavaşça bırakıyorum.

Bu çok uzun bir iş gezisi olacak. Ryker'a olan çekimimle savaşmak imkansız bir mücadeleye dönüşüyor.

Ryker odasına geri dönüyor ve birkaç dakika sonra üzerinde bir kot pantolon ve pazularını sıkıca saran beyaz bir tişört ile dışarı çıkıyor.

Eşofman altından daha iyi değil. Yine de çok seksi görünüyor.

Yanıma oturuyor ve dizüstü bilgisayarını alıp kucağına getiriyor. Kendi cihazımı alıyorum ve açarken kanepeye yaslanıyorum.

Sonra Ryker arkasına yaslanıyor, kolu ve bacağı benimkine değiyor. Parfümünün kokusunu alıyorum.

Kahretsin, her zaman güzel kokuyor.

Muhtemelen vücutlarımızın birbirine değdiğinin farkında bile değil. Teklifi içeren belgeyi açmasını izliyorum ve sonra yukarı kaydırmaya başladığında gözlerim eline düşüyor.

Ellerinin üzerimde olmasının nasıl bir his olduğunu merak ediyorum. Muhtemelen bir dakikadan kısa sürede orgazm olurum.

Bu düşünce tenimi kızartıyor ve kanepede kaymama neden oluyor, sadece vücudunun benimkine bastırıldığını daha fazla fark etmeme neden oluyor.

Bu gidişle hiçbir iş yapamayacağım. Teklife odaklanmaya çalışarak, "Anlaşma imzalarsak Indie Ink üzerinde herhangi bir hak iddia edemeyeceklerinden emin olun" diyorum.

"Evet, hanımefendi," diye mırıldanıyor.

İçime bir sıcaklık patlaması daha yayılıyor, ama ona gözlerimi kısmak için kendimi zorluyorum. "Bana hanımefendi demeyi kes."

Çünkü bu sadece seni daha çok istememe neden oluyor ve ben de zaten pamuk ipliğine bağlıyım.

Dudakları o çok sevdiğim günahkâr sırtışıyla kıvrılıyor ve sonra gözleri benimkilere kayıyor. "Sana hanımefendi dememi seviyorsun."

İfadesi gözlerimi daha da daralttı.

Onun hakkında ne hissettiğimi biliyor mu?

Kahretsin, eğer durum buysa, utancımdan ölebilirim çünkü bunu yaşamamın hiçbir yolu yok.

"Evet, o kadar ki bana böyle demeye devam edersen rütbeni indireceğim," diye mırıldanıyorum, her ihtimale karşı duygularımı gizlemeye çalışarak. Aramıza biraz mesafe koyarak ilerliyorum ve sonra işime odaklanıyorum.

RYKER

Danny'den karışık sinyaller almaya devam ediyorum ve bu beni daha da sinirlendiriyor.

Bu sabah beni kontrol etti. Her yerimi. Kesinlikle gözlerinin sikime kaydığı bir an oldu.

Şimdi bana kaşlarını çatıyor ve aramıza mesafe mi koyuyor?

Kahretsin, sadece hayal gücüm mü bilmiyorum. Bunu o kadar çok istiyorum ki, olmayan şeyler mi görmeye başlıyorum?

"Tüm ülkelerin farklı iş kanunları hakkında bilginiz var mı?" Danny soruyor.

"Evet, en azından Afrika'dakilere bakıyoruz," diye cevap veriyorum.

"Güney Afrika'nın komşu ülkelerine odaklanmalıyız. Okuduğum kadarıyla bu ülkeler arasında ithalat ve ihracat yapmak çok kolay."

"Evet, hanımefendi," diye mırıldandım.

Danny bir of çekti, sonra Botsvana'nın ekonomisine bakmaya başladı.

Bir saat sonra açlık içimi kemirmeye başlıyor. Dizüstü bilgisayarımı kapatırken "Kahvaltı zamanı," diyorum.

"Şimdiden mi?" Danny saatine bakarken soruyor.

"Evet, yoksa bugün benden bir bok alamazsın. Senin aksine benim yemeğe ihtiyacım var," diye homurdanıyorum ayağa kalkarken.

"Yemek yiyorum," diye mırıldanıyor.

Kendi ayakkabılarımı almak için odama doğru yürürken, "Ayakkabılarını giy," diye emrediyorum.

Danny tartışmıyor, bunun için minnettarım. Uçakta sadece kahvaltı yaptıktan ve dün akşam yemeğinde sandviç yedikten sonra yarım inek yiyebilirim.

Cüzdanımı, anahtar kartımı ve arabamın anahtarlarını alıp oturma odasına geri dönüyorum.

Danny odasından çıkıyor ve soruyor: "Ödeyeceksin, değil mi?"

O zaman çantamı almam gerekmez." "Elbette."

"Otelde mi yiyeceğiz yoksa yürüyüşe mi çıkacağız?" Danny soruyor.

Bir kahkaha attım. "Buradayken hiç yürüyüş yapmayacağız."

Gözleri benimkilere kaydı. "Neden olmasın?"

"Çünkü tehlikeli, Danny. Ne de olsa Cape Town dünyanın en cani şehri olarak gösteriliyor." Dudaklarım yukarı kıvrılıyor. "Bu da bensiz hiçbir yere gidemeyeceğin anlamına geliyor."

Neyse ki benimle tartışmıyor. "Peki, burada mı yiyeceğiz yoksa dışarı mı çıkacağız?"

"Yakınlarda bir alışveriş merkezi var. Bakalım orada bir kahvaltı mekânı bulabilecek miyiz?" Anında gülümsüyor ve ben de "Ziyaret etmek istediğin bir yer olursa bana haber ver" diye ekliyorum.

"Eve gitmeden önce bir şarap turu yapabileceğimizi umuyordum."

"Kontrol edeceğim. Belki bu hafta sonu bir tanesine gidebiliriz." Alkol kullandığımdan değil, ama Danny'nin yapmak istediği bir şeyse, bunu gerçekleştiririm.

"Bu harika olur."

Ön kapıya doğru yürüyoruz ve çıkarken elimi Danny'nin sırtının alt kısmına koyuyorum. Bana kaşlarını çatmıyor ya da bu konuda yorum yapmıyor.

Alışveriş merkezine kısa bir yol, ama lanet olsun, her yerde taksi olarak kullanılan minibüsler var. Aralarında manevra yaparken sanki ileri sürüş kursu alıyormuşum gibi hissediyorum.

"Ryker! " Danny'nin nefesi kesiliyor ve minibüslerden biri aniden önümüze kırıp yolun ortasında durduğunda kalçamı tutuyor.

Frene basıyorum ve tekrar hareket etmeden önce yolcuları indirmelerini beklememiz gerekiyor.

"Afrika'ya hoş geldiniz," diye mırıldanıyorum, Danny'nin kalçamdaki elinin son derece farkında olarak. Her birkaç saniyede bir, yanımızdan bir araba geçtiğinde beni daha sıkı kavlıyor.

Alışveriş merkezine tek parça halinde varıyoruz ve ben arabayı park ederken Danny rahat bir nefes alıyor.

Elimi onunkine götürüp sıkıyorum. "İyi misin?" "Evet, ama... lanet olsun... bu insanlar araba kullanmayı bilmiyor mu?"

"Görünüşe göre değil." Elini bir kez daha sıkıyorum. "Hadi yemek yiyecek bir yer bulalım."

Arabadan indim ve yolcu tarafına doğru yürüdüm.
Kapıyı açıyorum, Danny dışarı çıkarken elini tutuyorum.

Bir adam bize yaklaştı ve Danny arkama saklandı.

"Arabayı yıkayabilir miyim?"

Danny'yi sağ tarafıma çekerken "Hayır, teşekkürler," diye mırıldanıyorum. Bana yakın duruyor ve eli benimkini sıkıca kavıyor. Bir girişe doğru yürürken parmaklarımızı birleştirmemi sağlıyor.

Mugg Bean adında iyi görünen bir restoran buluyoruz ve masaya ulaştığımızda, sandalyesini çekerken Danny'nin elini bırakıyorum.

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldanıyor nefesinin altında.

Yanına oturup, "En son ne zaman seyahat ettin?" diye sordum.

O bakışlar etrafta. "ile benim ebeveynler için benim Yirmi birinci doğum günü. Hırvatistan'a gittik ve orası hiç böyle değildi."

Kaşımı kaldırarak soruyorum, "Ciddi misin? Sen iş gezisine çıkmadın mı..." Ne zaman olduğunu düşünmeliyim, "dört yıl önce mi?"

"O Kanada'ya idi."

Başımı sallarken gözlerim onunkilere kilitleniyor. "Tatile çıkmıyorsun, değil mi?"

Danny bana sırıtıyor. "İş beni meşgul ediyor."

Garson menülerimizi getirdiğinde "Çok meşgul," diye mırıldanıyorum. İkimiz de cappuccino içmeye karar verdikten sonra garson yemek seçeneklerine bakmak için yanımızdan ayrılıyor.

Danny kıkırdıyor. "Kaliforniya omleti var, bana evimi hiç hatırlatmıyor."

Menüyü tartıştıktan sonra Danny klasik bir kahvaltıda karar kılarken ben Güney Afrika çiftlik kahvaltısını seçtim. Umarım o tabak doludur.

Kapuçınolarımızı içtikten sonra Danny bana özür dileyen bir bakış attı. "Sana yapıştığım için özür dilerim."

Dudaklarım anında yukarı kıvrılıyor. "Benim için fark etmez."

Gözlerimiz bir an için çok uzun süre kilitleniyor ve Danny etrafımıza tekrar bakarken sandalyesinde kayıyor.

Yemeğimizin gelmesini beklerken, konuşulan farklı dilleri dinliyoruz. Büyüleyici ama dikkatim kısa sürede Danny'ye kayıyor.

Onu konfor alanının dışında görmek bana onun yepyeni bir yönünü gösteriyor. O her zaman sakin ve toparlayıcıdır. Her erkeği kendi iradesine boyun eğdirebilen bir iş kadını.

Ama şu anda savunmasız görünüyor ve bu da benim korumacı tarafımın canlanmasına neden oluyor.

Danny kaşlarını çatmaya başladı ve sonra "Belki de bir güvenlik ekibi kurmalıyız" dedi.

Başımı salladığımda bakışları benimkilerle buluşuyor. "Bu dikkatleri üzerimize çekecektir. Bu yapmak isteyeceğimiz son şey. Sadece uyum sağla."

Danny'nin gözleri etrafımızda dolaşıyor. "Söylemesi yapmaktan daha kolay."

Elini uzattım, parmaklarımı onunkilerin üzerine sardım. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Dudakları anında yukarı kıvrılıyor ve sonra mırıldanıyor, "Hmm... benim kişisel korumam mı?"

Bir kahkaha attım. "Diğer şeylerin yanı sıra."

Elini bırakmıyorum ve Danny aşağıya bakıyor, sonra "Beğendin mi?" diye soruyor.

"Ne olmamı istersen" dediğimde gözlerimiz tekrar buluşuyor.

Bir an için bana baktı, ama söylediklerim hakkında yorum
y a p a m a d a n yemeğimiz geldi ve onu bırakmak zorunda
kaldım.

Bölüm 4

DANNY

Üç gündür buradayız ve her geçen saat işime odaklanmam daha da zorlaşıyor.

Ryker düşüncelerimi tüketiyor. Kolonyası her yerde ve sanki erkeksi kokunun etkisindeymişim gibi hissetmeye başlıyorum.

Ve dokunmak. Tanrım, dokunmak.

Eli b e l i m d e . Kalçası benimkine bastırıyor.
Ne zaman elimi tutsa.

Tüm bu dokunuşlar beni arzudan çılgına çeviriyor.

Balkonda durmuş, lacivert okyanusa bakarken yüzüncü kez duygularımın kontrolünü yeniden kazanmaya çalışıyorum.

Bu bir işkence.

Kalp ağrısına karşı gözlerimi kapatıyorum. Ryker'a sahip olamamak beni öldürebilir. Başka bir kadınla yuva kurduğunda ne yapacağımı bilmiyorum. Ama bu sadece bir zaman meselesi.

Ryker'ın elini sırtımda hissediyorum ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Bana çok yakın durup cep telefonunun ekranını gösteriyor ve bir kez daha onun yanımda olmasından dolayı bunaldığımı hissediyorum.

"İki şarap turu var. Bir göz atın ve hangisine gitmek istediğinizi bana bildirin."

"Teşekkürler." Telefonu ondan alıyorum ve turlar arasında geziniyorum. Telaffuz etmeye çalışırsam kelimeyi katledeceğimi bildiğim için ikinci turu işaret ediyorum. "Bu iyi görünüyor."

Ryker bilgilere şöyle bir göz attıktan sonra, "Harika, Cumartesi günü gidebiliriz," diyor.

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Teşekkür ederim." Onu oturma odasına kadar takip ediyorum ve Ryker tur için biletlerimizi alırken ben de dikkatimi tekrar işime veriyorum. Toplantı yarın ve kendimi hazır hissetmeme rağmen her şeyi kontrol edip tekrar kontrol etme takıntım var.

Ryker'ın işi bittiğinde, "Teklifin üzerinden bir kez daha geçebilir miyiz?" diye sordum.

"Elbette." Önümüzdeki sehpanın üzerinde duran dizüstü bilgisayarını açarken bana yaklaşıyor. Ne zaman aşağı kaydırmak zorunda kalsa, dirseği dizime dayanıyor ve beşinci sayfadan sonra geri çekilmiyor.

Bundan bir şey çıkarma Danny. O sadece seninle rahat.

Hiçbir şey olmuyor.

Ekrana odaklanıyorum ve sonra "Madde dört nokta bir. Gerçekten gerekli mi?"

"Hangisi?" Ryker soruyor ve ekrandan gösterebilmek için öne doğru eğilmemi sağlıyor. Sol göğsüm koluna değdiği anda kaşlarım havaya kalkıyor.

"Ah... şu... uhm," diye kekelemeye başlıyorum ve sonra tekrar kanepeye yaslanıyorum. "Dört nokta bir," sonunda söyleyebildim.

Ryker bana dönüp bakıyor, gözlerini keskinleştiren bir ifade var.

Aman Tanrım. Bunu anladı.

Kalktım ve bir şişe su almak için buzdolabına doğru yürüdüm. Kendimi toparlarken birkaç yudum alıyorum... yine.

Arkamı döndüğümde Ryker'ın beni izlediğini gördüm, sonra "İyi misin?" diye sordu.

Oda layık bir performans daha zamanı Danny.

Bir kahkaha attım. "Evet, tabii ki. Bunu neden sordun ki?"

Omuz silkiyor, sonra dikkatini tekrar dizüstü bilgisayara veriyor. "Sebebi yok."

Biraz daha su içiyorum ve hızla atan kalbimi sakinleştirmek için derin nefesler alıyorum. Hormonlarımı ve duygularımı daha iyi kontrol ettiğimi hissettiğimde, kanepeye geri dönüp tekrar oturuyorum, aramızda başka bir kişinin sığabileceği kadar boşluk bırakıyorum.

Ondan sonra gerçekten çalışmayı başarıyorum ve sadece oturma odasında bir ışık yandığında dizüstü bilgisayarımdan başımı kaldırıyorum. "O kadar geç mi oldu?"

Ryker, "Evet, demek ki mola zamanı geldi," diye yanıtlıyor. Odasına doğru yürür ve kapı arkasından kapanır.

Aç olduğunu bildiğimden, banyo yapıp rahatlayabilmek için kendi odama gitmeden önce iki biftek siparişi veriyorum.

Suyun küvete girmesine izin verdikten sonra kıyafetlerimi çıkarıyorum. Küvetin içine girdiğimde, suyun ne kadar harika hissettirdiğine dair bir iç çekiyorum.

Bir süre ıslanıyorum ama birazdan yemeğimizi getireceklerini bildiğim için çabucak yıkanıp çıkıyorum. Suyun süzülmesine izin verip kurulandım. Kıyafetlerimi almak için banyonun kapısını açarken, yatak odamın kapısı açılınca donup kalıyorum.

"Danny, sipariş verdin mi -" Ryker'ın sözleri, bakışları vücudumun üzerinde gezinirken kesiliyor.

Banyo kapısını çarparak kapattım ve ona baktım.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Ryker az önce beni çıplak gördü.

Gözlerim büyürken elim ağzıma gidiyor.

Hayır.

"Ben bir şey görmedim," diye sesleniyor. "Pek bir şey görmedim." Gözlerimi kapıya diktiğimde ağzım açık kaldı.

"Git buradan! " diye bağıriyorum.

Yatak odasının kapısının kapandığını duyuyorum ve yavaşça banyo kapısını açıp odaya bakıyorum. Ryker'ı göremeyince dolabıma koşup kıyafetlerimi çıkarıyorum. Aceleyle iç çamaşırlarımı, eşofman altımı, tişörtümü ve yaz olmasına rağmen lanet bir kazak giyiyorum. Mümkün olduğunca çok teni örtmeye çalışıyorum ve sonra yatağın kenarına oturuyorum.

gh... Ryker beni çıplak gördü.

Ellerimle yüzümü kapatıyorum ve birkaç derin nefes alıyorum.

Sorun yok. Bunu atlatacaksın. Bir şekilde.

Bir noktada onunla yüzleşmem gerektiğini bildiğimden, somurtkan bir ses çıkarıyorum. Ayağa kalkıp kapıya doğru yürüyorum. Kapıyı çekip açıyorum ve yemek masasının yanında duran Ryker'a kaşlarımı çatıyorum.

"Pardon, yemek sipariş edip etmediğinizi soracaktım," diyor ağzının kenarını kaldırarak.

Gözlerimi ona kilitleyerek, "Tek bir kişiye bile söylersen, seni uykumuzda boğarım" diye tehdit ediyorum.

Bir kahkaha atıyor ve bu yüzümün alev almasına neden oluyor. Hayatımın aşkı beni çıplak gördü ve şimdi gülüyor.

Vay be... sadece vay be.

Başımı sallayarak arkamı dönüyorum ve odama doğru yürüyorum. Şu anda duygusal olarak bununla başa çıkabilecek durumda değilim.

RYKER

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Danny'nin peşinden koşarak kolunu tutuyorum ama bu onu benden uzaklaştırmaktan başka bir işe yaramıyor. Yüzüne bir an bakıyorum ve incinmiş ifadesini görmek kendimi bok gibi hissetmeme neden oluyor.

Bileğini tutuyorum ve bu sefer onu kendime doğru çekiyorum. Kollarımı ona dolayarak, "Özür dilerim. Gerginliği azaltmak istedim. Sana gülmüyordum."

"Beni kandırabilirdin," diye mırıldanıyor.

Kollarımı ona doluyorum ve hiç düşünmeden başının yan tarafına bir öpücük konduruyorum. "Özür dilerim Danny. Bir kazaydı. Kapıyı çaldım ve sen cevap vermedin. Kestiriyorsun sanmıştım."

"Hayatımın en utanç verici anından bahsetmesek olmaz mı?" diye mırıldanıyor göğsüme karşı.

Utanmasından nefret ediyorum. Tanrım, onunki gibi bir vücutla... göğüslerinin, sıkı karnının, kalçalarının anısı ve... Sertleşmeye başlıyorum ve anında ondan uzaklaşıyorum.

Yemek masasına doğru yürürken ona "Anlaştık," diye cevap veriyorum. Sikim kadar sertleşmiş aletimi saklamak için oturuyorum, sonra diğer yemek tabağını işaret ediyorum. "Hadi yiyelim."

Oturmaya geliyor ama bana bakmayı reddediyor.

Sandalyede arkama yaslanarak soruyorum, "Soyunursam daha iyi hissedecek misin?"

Bu şekilde ödeşmiş oluruz."

Gözleri yüzüme kayıyor ve başını eğerek teklifimi değerlendiriyor gibi görünüyor.

Ayağa kalktım ve gömleğimi ensemden tutarak çıkardım.

Danny dirseklerini masaya dayayıp çenesini avuçlarının arasına alıyor ama başparmaklarım bel kemerime girdiği anda bir kıkırdama sesi çıkarıyor. "Dur."

"Benim için sorun değil," diyorum, ağzımın kenarı kalkıyor.

"Eminim yoktur," diye mırıldanıyor tabağının kapağını kaldırırken.

"Saklayacak bir şeyin yok."

Gömleğimi geri çekip oturdum. "Senin de saklayacak bir şeyin yok." Çatal bıçak takımıımı aldım. "Hiçbir şey yok."

"Kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor," diye mırıldanıyor bifeğini keserken.

Rahatsız olmasından nefret ediyorum, bu yüzden "Çok güzelsin Danny" demeye devam ediyorum.

Boğazının arkasından boğuk bir ses çıkarıyor, gözlerini bana dikeyor.

Bakışlarını tutuyorum. "Bunu sadece arkadaş olduğumuz için söylemiyorum. Ciddiyim."

"Teşekkürler. Artık bırakabilir miyiz?"

"Rahatsız olmanı istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Hayatta kalacağım." Bir ısırik alıyor ve sonra yemeğine odaklanıyor.

Gözlerim sürekli ona kayarken birkaç ısırik alıyorum.

Gördüklerimi unutmam mümkün değil. Danny... mükemmel.

Ona baktığımı fark edince iç geçirdi. "Durumu daha da kötüleştiriyorsun."

"Üzgünüm," diye mırıldanıyorum ama sonra ona karşı dürüst olabileceğimi fark ediyorum. "Ama çok seksi bir vücudun var."

Danny çatal bıçak takımını yere bırakırken derin bir nefes alıyor, sonra gözleri benimkilere kilitleniyor. "Gerçekten peşini bırakmayacak mısın?"

"Biraz zor." Kelime oyunu amaçlı.

Danny aptal değil, hiç de değil. Bakışları yüzüme dönmeden önce kucağıma iniyor. Çatal bıçak takımını tekrar eline alıyor, sonra mırıldanıyor: "Ye de işimize geri dönelim."

"Evet, hanımefendi," diye mırıldanıyorum ve ağzının köşesinin nasıl kalktığını kaçırmıyorum.

Sonra aklıma geldi. Danny onu çıplak gördüğüm için kızmamıştı. Utanmıştı. Eğer Tristan onu görseydi, kafasına bir tokat atardı.

Gözlerim onun üzerinde keskinleşiyor. Yanaklarındaki hafif kızarıklık.
Vay anasını.

Danny yukarı bakıyor, sonra kaşlarını çatıyor.

"Ne oldu?" "Hiçbir şey," diye cevap veriyorum hemen. *Henüz.*

Ama eğer içgüdülerim doğruysa.

Bölüm 5

DANNY

Take3 ile ilk toplantımız beklediğimden çok daha iyi geçti. Altı gündür Güney Afrika'dayız ve gördüğümüz tek şey otel odasının içi, Take3'ün ofisleri ve alışveriş merkezine yaptığımız sinir bozucu gezi oldu.

Ryker geçici sözleşme üzerinde durmaksızın çalışıyor, ben de piyasa hakkında daha fazla araştırma yapıyordum.

Bir çift şort, bir tişört ve sandaletlerle yatak odamdan çıktım.

Ryker kendi odasından çıkarken bana doğru bir bakış attı, sonra durdu ve bana baktı. "Kahretsin, seni en son ne zaman gündelik kıyafetler içinde gördüğümü hatırlamıyorum."

Gözlerimi devirerek, "Takım elbiseyle plaja gitmemi mi bekliyorsun?" diye sordum.

Sessiz bir kahkaha patlattı. "Öyle olsaydı şaşırmazdım."

Burnumu kıvrarak çantamı aldım. "Fikrimi değiştirmeden gidelim."

İstediğimden değil. Gün boyunca Franschhoek şarap rotası turuna çıkmadan önce sahilde biraz zaman geçirmeyi dört gözle bekliyorum.

Otelden ayrıldıktan sonra Ryker bizi en yakın erişilebilir plaja götürüyor. Belirlenmiş bir alanda park yeri buluyor ve sonra evlerin arasından geçen bir yolu takip etmemiz gerekiyor. Okyanus masmavi ve

Dürüst olmak gerekirse, gezegenin bu tarafında yaz olmasına rağmen soğuk görünüyor.

Kuma ulaştığımızda Ryker'ın kolunu tutuyorum. "Bana bir saniye ver." Sandaletlerimi çıkarırken dengemi korumama yardım ediyor. "Teşekkürler."

Sahili çevreleyen kayalıklar, dağ ve evler nedeniyle sanki bir koydaymışız gibi hissediyorum. Gözlerim kıyıya doğru koşan dalgalarda, suya doğru yürüyorum.

"Tanrım, çok güzel," diye iç geçiriyorum ve sonra Ryker bir kolunu belime dolayıp beni havaya kaldırdığında bir çığlık atıyorum. Beni suyun içine taşıırken sandaletlerimi düşürüyorum ve bu beni güldürüyor. "Hayır. Kahretsin, çok soğuk. Seni öldüreceğim."

Beni bıraktığı anda, kuma doğru garip bir koşu yapmadan önce ona doğru su sıçratıyorum. Fazla uzaklaşmadım. Ryker beni tekrar tutuyor ve daha derine çekiyor. "Ölü..." Titriyorum. "Çok ölü."

Ondan aldığım tek cevap gülmek oluyor.

Onun kucağında dönmeye çalıştığımda, bir dalga ayaklarımızı altımızdan çekiyor ve sonra yuvarlanıp tuzlu suyu yutuyorum.

Doğrulmayı başarıyorum ve sonra Ryker bir kahkaha atıyor. "The Ring'deki kıza benziyorsun."

Öksürmeye başlıyorum ve ona sert bir bakış gönderiyorum. Başıma keskin bir ağrı saplanıyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. Bir inilti çıkarıyorum ve Ryker önümde çömeliyor. Omzumu tutuyor ve yüzümdeki saçları siliyor. "Yaralandın mı?"

Başımı sallıyorum ve keskin ağrı yerini hafif bir sızıya bırakıyor. "S a d e c e başım ağrıyor." Ona kaşlarımı çatıyorum. "Muhtemelen az önce yuttuğum su yüzündendir."

Ryker ayağa kalkmama yardım ediyor, sonra da "Üstünü değiştirmek için otele uğrayacağız, sonra biraz ağrı kesici alabilirsin" diyor.

Aldığı ağrı kesiciler berbat ama bunu ona söylemeyeceğim çünkü o zaman endişelenmeye başlayacak.

Yumuşak beyaz kumların üzerinde yürürken, "Şuraya kışımı koyup biraz güneşleneceğim. Eminim yakında geçecektir."

Oturuyorum ve ayak parmaklarımı kumda oynatıyorum. Ryker yanıma çöküyor ve kolu koluma değdiğinde, karnıma doğru bir zap gönderiyor.

Bunca yıldan sonra o sinir bozucu ap'lere alışmış olmam gerekirdi.

Birkaç dakika sessizce oturduk ve sonra itiraf ettim, "Bu bir yıldır izin aldığım ilk gün... Sanırım."

"Çok çalışıyorsun," diye homurdanıyor Ryker.

"Birileri çalışmak zorunda."

Cevabım üzerine yüzünü bana çevirdi. "Biz sekiz kişiyiz. Bunu unutup duruyorsun."

"Biliyorum." Bacaklarımı göğsüme doğru çekiyorum ve çenemi dizlerime dayıyorum.

"Öyle mi?" Ryker soruyor. "Indie Ink sensiz dağılmayacak."

Sözleri içimde bir kalp acısı dalgasının yayılmasına neden oldu. Indie Ink'in bensiz dağılmasını istediğimden değil, ama sahip olduğum tek şey bu.

"Bu güvenoyu için teşekkürler," diye mırıldandım.

Ryker omzuyla beni dürtüyor. "Demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun. Senin de hepimiz gibi biraz dinlenmeye ihtiyacın var."

"Öldüğümde dinleneceğim," diye kıkırdıyorum.

RYKER

Kıyafetlerimizi değiştirmek için otelde durduktan sonra GPS'i programlıyorum, böylece yanlışlıkla ülkenin diğer tarafına geçmiyoruz.

Turun başlayacağı yere bir saatlik yolumuz var ve arada bir Danny'ye bakıyorum. Yanımızdan geçen manzarayı izlerken dudaklarında sürekli yumuşak bir gülümseme var.

Boğazımı temizleyerek, "Christopher ve Dash'in düğün planları nasıl gidiyor?" diye soruyorum. Danny'nin kardeşinin kuzenimle evleniyor olması bence harika.

Danny yüzünü bana çevirdi. "Güzel. Her şey oldukça planlı."

"Sonunda bir araya gelmelerine sevindim." Dash bir buçuk ay önce dengesiz bir eski erkek arkadaşı tarafından kaçırıldı. Bir ya da iki hafta boyunca hepimiz aklımızı kaybettik ama görünüşe göre iyileşiyor. Bu düşünce içime bir öfke dalgası gönderdi. Ayrıntıları pek bilmiyorum ama Tristan'ın küçük kız kardeşim Mila'ya saldıran herifin icabına baktığı gibi o şerefsizin de icabına baktığından eminim.

Tanrım, dünyada çok aşağılık adamlar var.

İnsanların Tristan'ın ahlaki değerlerini sorguladığını biliyorum ama yaşanan onca şeyden sonra, dünyanın çöpleri dışarı atmak için onun gibi insanlara ihtiyacı olduğunu fark ettim. Bu yüzden en iyi arkadaşımı asla yargılamayacağım, hayatta hangi yolda yürürse yürüsün.

Danny'nin yüz hatları gerilir ve hızla pencereden dışarı bakar.

"İyi misin?"

Başını sallıyor. "Evet, sadece biraz yorgunum."

"Biraz kestir. Oraya vardığımızda seni uyandırırım," diye teklif ediyorum. Bir kıkırdama çıkardı. "Ben iyiyim."

Danny'yi çıplak gördüğümünden ve onun buna verdiği tepkiden beri, aklının nerede olduğunu bulma görevindeyim.

Bir an sessizlik oldu, sonra ben sordum: "Peki ne zaman evlenmeyi planlıyorsun?"

Danny alaycı bir ses çıkarır. "Kedimle mutluyum." "Kedin mi var?"

Bir kıkırdama çıkarır. "Aslında hayır. Sanki bir hayvana bakacak vaktim var da."

Derin bir nefes alarak, "Yani erkek arkadaş adayınız yok mu?" diye soruyorum. Başını sallıyor. "Hayır."

Şansımı zorlayarak, "Siz çıkmıyor musunuz?" diye sordum.

Danny kaşlarını çatarak yüzünü bana çeviriyor. "Bu yirmi soru da neyin nesi?"

Omuz silkerken rahat görünmeye çalışıyorum. "Sadece sohbet ediyordum."

"Peki ya sen?" diye soruyor. "Müstakbel e ş i n i z l e tanıştınız mı? Batı mı?"

Benden bir kahkaha patlaması kaçıyor. "Evet, ama henüz farkında değil," diye şaka yapıyorum.

Danny şok olmuş bir ifadeyle bana bakıyor. "Ciddi misin yoksa şaka mı yapıyorsun?"

"Elbette," diye mırıldandım. "Herhangi bir ilişki kurmam için beni işte çok meşgul ediyorsun."

"Ben sadece dışarıdaki tüm kadınları kurtarıyorum. Sana yarım saniye versem, muhtemelen yılın çapkınına dönüşürsün," diye homurdanıyor.

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Beni böyle mi görüyorsun? Bir playboy mu?"

Omuz silkiyor. "Yakışıklısın."

Dudaklarım yukarı kıvrılıyor. "Sence ben çekici miyim?"

Danny bana ters ters baktı. "Egonu okşamama gerçekten ihtiyacın var mı?"

Ben daha sözcükleri durduramadan, "Aklıma okşayabileceğin başka bir şey geliyor" diye atıldılar.

Ben gülmeye başlamadan önce arabayı bir dakika boyunca ölüm sessizliği kaplıyor. "Tanrım, yanlış söyledim."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Danny'nin nefesi kesilir.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum kahkahalarım arasında.

Yüzünü benden çevirip tekrar manzaraya bakıyor. On uzun dakika sonra Danny, "Sadece şaka yapıyordum. Senin bir playboy olduğunu sanmıyorum."

Öyle mi? Ee, ne düşünüyorsun?

Dilimin ucuna geliyor sormak ama içinde tutmak için alt dudağımı ısırıyorum.

"Bence sen sağlam bir adamsın Ryker. Bir gün birini çok mutlu edeceksin."

Umarım o kişi siz olursunuz.

Danny kollarını beline sarar ve pencereden dışarı bakmaya devam eder.

Radyoyu açtığımda, garip sessizlikten kurtulduğum sürece ne çaldığı gerçekten umurumda değil.

Anlamadığım şey de bu. Bir dakika önce iyiydik, bir dakika sonra kendini kapattı.

Tanrım, bu berbat. Aynı arabada oturuyoruz ama o dünyanın öbür ucunda bile olabilir.

Nihayet turun başlayacağı yere geldiğimde rahat bir nefes alıyorum. Arabadan inip vücudumuzu esnettikten sonra

Farklı çiftliklerde duracak olan tramvay.

Danny'nin binmesini ve yanına oturmasını bekliyorum. Vücutlarımızın yanları birbirine değiyor ve bu kaslarımın gerilmesine neden oluyor.

İşkence. Lanet olası tatlı işkence.

Tramvay hareket etmeye başlıyor ve manzara üzüm bağlarına dönüşmeden önce rustik mağazaların manzarasının tadını çıkarıyoruz.

"Çok güzel. Bir kartpostal resmi gibi," diye mırıldanıyor Danny, yumuşak gülümsemesi dudaklarına geri dönüyor.

"Evet," diye fısıldıyorum, gözlerim onun üzerinde.

İlk çiftlikte duruyoruz ve inip bir ahıra doğru yürürken Danny yanımdan ayrılmıyor. Burada sadece şarap fıçıları var ve birlikte olduğumuz küçük turist grubu büyük bir ahşap masanın etrafında toplanmış.

Tadına baktığımız ilk bardak vücudumda bir ürperti yaratıyor. *Tanrım, bu çok acı.* Hiçbir zaman şarabı ya da herhangi bir alkol türünü sevmedim, ama işte buradayım... Danny için.

"Hmm..." Bakışlarım anında onun yüzüne yöneliyor. "Dumanlı... odunsu bir tadı var."

Bana bakıyor ve ben bir kıkırdama çıkarıyorum. "Sen ne dediysen."

Üçüncü çiftliğe geldiğimizde, endişelenmeye başlıyorum. Şarap doğrudan kafama gidiyor. Bizi otele geri götürebilmemin imkanı yok.

Danny'nin elini tutarak onu durduruyorum. "Bence tura devam etmeden önce bu gece için bir oda tutmaya bakmalıyız."

Danny bir kahkaha patlatır. "Çakırkeyif misin?"

Başımı sallayarak telefonumu çıkardım ve "Üzülme ktense tedbirli olmayı tercih ederim." diye mırıldandım.

Bölüm 6

DANNY

Aman Tanrım.

Düz bir çizgide yürümekte zorlanıyorum. Ryker'ın kolunu tutarak kendimi dengede tutmaya çalışıyorum ama o da pek yardımcı olmuyor.

"Yolda yüzüstü düşeceğim," diye gülüyorum.

"Sanki bir şişe şarabın tamamını içmişim gibi hissediyorum," diye homurdanıyor.

Bir kahkaha attım. "Çünkü pratikte öyle yaptın."

Ryker'ın bizim için ayarladığı misafirhaneye gidiyoruz. İyi oldu. Bu haldeyken bırakın oteli, arabaya bile geri dönebileceğimizi sanmıyorum.

Ryker'ın kapıyı açmaya çalışmasını izliyorum ve ona gülmeye başlıyorum. "Sarhoşsun sen."

"Biraz," diye kıkırdıyor. "Tamam, çok."

Misafirhaneye girerken gülüyoruz ve ben ayakkabılarımı çıkarıyorum. "Yorgun değilim."

Ryker televizyona doğru yürüyor ve açıyor. Tüm müzik kanalları arasında gezinmeye başlıyor ve ritmi olan bir şeye geldiğinde, kumandayı ondan kapıyorum ve ondan dans ederek uzaklaşırken göğsümde rehin tutuyorum.

Bir saniye sonra, uzaktan kumandayı mikrofon olarak kullanıyorum ve dudak senkronizasyonunda berbat bir iş çıkarıyorum. Ama kimin umurunda. Ben eğleniyorum.

Şarkı bitiyor ve Ed Sheeran'ın *Kiss Me*'si çalmaya başladığında sallanmaya başlıyorum, bu sefer gerçekten şarkıya eşlik ediyorum.

Ryker olduğu yerde duruyor, yüzünde yine o günahkâr sırtışıla bana bakıyor.

Kumandayı bırakıyorum ve başımı eğerek, "Bir gün ya yüzündeki o sırtışı sileceğim ya da seni öpeceğim," diyorum.

Kaşı kalkıyor, sonra da "Ben öpücüğe oy veriyorum" diyor.

Ona yaklaşırken dudaklarımda bir kahkaha patlıyor. "Sırtımayı kes."

Başını sallarken dudakları daha da kıvrılıyor, gözleri kararıyor.

"İşte bu kadar." Çenesinden tutarak, dengemi kaybetmeden ayak parmaklarımda üzerinde yükselmeye çalışıyorum ve sonunda göğsüne yapışıyorum. "Kahretsin, çok uzunsun," diye yakınıyorum.

Eli sırtıma yerleşip beni kendisine doğru bastırırken Ryker'ın gözleri benimkilere kilitleniyor. Yüzündeki gülümseme kayboluyor ve gözleri daha da kararıyor.

"Ne kadar ateşli olduğun hakkında bir fikrin var mı?" Kafam şarabın verdiği mutlulukla doluyken soruyorum.

Diğer elini yüzümün yanına getirerek, nefesini dudaklarımda hissedene kadar eğilmeye başlıyor.

Birkaç saniye tereddüt ediyor gibi görünüyor, sonra ağzı benimkinde ve yemin ederim uzaktan havai fişeklerin patladığını duyuyorum.

Bir de siren sesi var, uyarı gibi, ama dillerimiz birbirine değdiğinde umursamayacağım kadar belirsiz.

Ryker öpüşmeyi derinleştirirken eli boynumun arkasına kayıyor ve bu, yumurtalıklarım titreşiyormuş gibi hissedene kadar vücudumda karıncalanmalara neden oluyor.

Öpüşme açılığa dönüşüyor ve çok geçmeden nefes nefese kalıyoruz, dillerimiz okşuyor ve dudaklarımız yoğuruyor.

İç çekiyorum... Bunu uzun zamandır istiyordum.

Ryker'in tişörtünü tutup yukarı çekmeye başlıyorum. Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkararak, "Çıkar şunu," diye mırıldanıyorum.

Ryker gömleği boynunun arkasından kavıyor ve çekip çıkarıyor.

"Daaayyummm... çok ateşliydi," diye fısıldıyorum. Gözlerim onun karın kaslarına kayıyor.

ve sonra daha aşağı. Bir inilti çıkardım. "Tanrım, şu sik beni kasları çok tahrik edici."

Ryker bir kolunu bana doluyor ve ağzı tekrar benimkini kapıyor. Vücudu benimkine baskı yapıyor ve karnıma ne kadar sert olduğunu hissetmek bacaklarımı zayıflatıyor.

Lanet olsun, bunu istiyorum. Her şeyden çok.

Ryker'in elleri popoma iniyor ve beni kaya gibi sert vücuduna doğru kaldırdığında bacaklarımı beline doluyorum. Bir şekilde bizi yatağa doğru götürmeyi başarıyor ve sonra elleri kalçalarımaya yerleşirken ağzı boynumu yakıyor. Sağ eli yukarı doğru hareket etmeden önce beni kavrayışı sıkılaşıyor. Dudakları ve dili hızla atan nabzıma saldırırken, Ryker sağ elini avuç içi göğsümün ağırlığını alana kadar yukarı kaldırıyor.

Tanrım, onun ellerinin üzerimde olması... Düşündüğümde daha yoğun.

Ona da dokunma ihtiyacı duyarak avuçlarımı kaslı sırtında gezdiriyorum. Gömleğimi çekiştirmeye başladığında vücudunun dalgalandığını hissetmek karnımın gerilmesine neden oluyor. Ryker gömleğimi çekip çıkarıyor ve sonra ağzı benimkine çarpıyor. Öpücük son derece vahşi, yılların arzusu ve aşkıyla dolu.

Bir elimi aramızda gezdiriyorum, parmaklarım kot pantolonunun çıtçıtına ulaşana kadar göğsünde ve karın kaslarında geziniyor. Çözmeyi başardım.

Ryker sol elini boynumun altından geçirirken, sağ eli avuç içi bacaklarımın arasına girene kadar vücudumun uzunluğunu tarıyor.

Kot pantolonumun üzerinden beni okşamaya başladığında üzerime yoğun bir karıncalanma hücum ediyor. Tenini üzerimde hissetmeye ihtiyaç duyarak, "Sana ihtiyacım var" diye fısıldarken kotunu aşağı itmeye çalışıyorum.

Ryker benden uzaklaşıyor ve kot pantolonumu çözüp külotumla birlikte bacaklarımdan aşağı çekerken kalçalarımı kaldırıyorum. Ben sütyenimi çıkarırken, Ryker da kendi kot pantolonunu ve boxer'ını çıkarıyor. Vücudunun görüntüsünü içime çekmeden üzerime doğru sürünüyor, iç uyluğuma öpücükler konduruyordu.

Gırtlaktan bir inilti çıkardım. "Çok iyi. Kahretsin... çok... iyi."

Dili hassas tenime saldırırken sanki bana tapıyormuş gibi hissediyorum ve nefesinin klitorisimin üzerinde dolaştığını hissediyorum. Dili üzerimde geziniyor ve dudaklarımdan başka bir inilti süzülürken yorganı tutuyorum.

Dili ve dişleri arasında gidip gelmeye başlıyor, beni akılsız bir çılgınlığa sürüklüyor ve sonra vücudum kasılıyor. Bir parmağını içime sokarken hassas etimi emdiğinde, yoğun bir orgazm nefes alma yeteneğimi elimden alırken kabaca duaya benzeyen sesler çıkarmaya başlıyorum.

Ryker tekrar vücuduma tırmanıyor ve kızarmış tenime öpücükler konduruyor. Ağız göğsümü buluyor ve dişleri çakıllı tomurcuğumu çekiştirerek karıncalanan çekirdeğime bir kıvılcım gönderiyor. Karnımda yeniden yavaş yavaş bir ihtiyaç oluşuyor.

Hareketlerimiz hassaslaşıyor, ellerimiz birbirini keşfediyor. Avuçlarım sırtında ve poposunda gezinirken Ryker'ın bronz teninin altındaki kasların tadını çıkarıyorum.

Bacaklarımı daha geniş açtığımda Ryker'ın alt yarısı bacaklarımın arasına yerleşiyor ve sikiinin bana doğru bastırıldığını hissettiğimde nefesim boğazımda düğümleniyor.

Bu bir rüyanın gerçekleşmesi.

Ryker girişime yerleşirken gözleri benimkilere kilitleniyor. Uzun bir hamleyle içime doğru iterken göğsümde bir duygu dalgası oluşuyor. Vücudum ne kadar dolu ve şaşırtıcı hissettirdiğinden kemerlerim. Göğüslerim göğsüne bastırıyor ve parmaklarım kıcını kazarken akıllara durgunluk veren hisler benden bir inilti çıkarıyor.

"Sonunda," diye fısıldıyorum, gözlerim onun üzerimdeki görüntüsüne dalıyor. Kollarımı yukarı kaldırıp sıkıca boynuna doluyorum. Başımı kaldırıyorum, hareket etmeye başladığında ağızlarımız aç bir öpücükle birleşiyor, içimin derinliklerine doğru ilerliyor.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldıyorum nefes nefese dudaklarına. "Tanrım, daha sert."

Ryker'ın tüm vücudu benimkine karşı hareket ediyor, tenimiz birbirimizin hissini ezberliyor.

"Siktir, Danny," diye iniliyor. "Benim için çok ıslaksın."

"Seni içimde hissetmek," diye soluyorum, karnım kasılmaya başlıyor, "cennet gibi bir şey."

Ryker kalçamı kavırıyor ve sonra lezzetli bir şekilde sert ve hızlı bir şekilde içi m e giriyor.

"Ryker," diye iniliyorum, o kadar... o kadar... orgazmıma o kadar yakınım ki, pelvislerimizin birbirine çarpma sesi odayı dolduruyor.

Eli aramıza giriyor ve klitorisimi ovmaya başlıyor. Sanki vücudum zevkten parçalara ayrılıyor gibi hissediyorum. Daha önce hiç çıkarmadığıma emin olduğum sesler çıkarıyorum.

Vücudu benimkine karşı sarsılıyor. "Seni seviyorum Danny. Hem de çok."

Gözlerim Ryker'ın yüzüne odaklanıyor ve kendini içime boşaltırken yüz hatlarının gerginleşmesini izliyorum. Hiç şu anki kadar ateşli görünmemişti. Çenesi sıkılmış, gözleri zevkten kararmış, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış.

Vay anasını, ~~sk~~anrısı gibi görünüyor.

Sonra yüz ifadesi huşuya benzer bir şekilde yumuşuyor ve elimi çenesine götürüp "Ben de seni seviyorum" diye fısıldıyorum.

Ryker'ın vücudu hareketsiz kalıyor ve kendini içime gömülü tutarak başını eğiyor ve uykum gelmeye başlayana kadar beni öpüyor.

Bir noktada, sadece üzerime yarı yığılmak için benden çekiliyor ve sonra sürükleniyoruz.

RYKER

Uyandığımda odaya müthiş bir ışık vuruyordu. Gözlerimi kısıyorum ve hiçbir eşyayı tanıyamadan elimi çarpan başıma götürüyorum.

Diğer duyularım devreye girmeye başlıyor ve bir kadının çıplak bedenini üzerimde hissedince gözlerim tekrar açılıyor. Aşağı bakarken dudaklarım aralanıyor ve Danny'nin üzerimde yattığını görüyorum. Çıplaktı.

Kutsal. Lanet olsun.

Kıyırdanmaya başlıyor ve vücudumdaki tüm kaslar donuyor. Elimde olmadan göğüslerinin tenime değdiğini ve amının kalçama bastırdığını hissediyorum.

Bu, beni bir anda çelik gibi sertleştiren aşırı bir duyusal yüklemidir.

Başını kaldıran Danny birkaç kez göz kırpmıyor ve sonra gözleri benimkilere kilitleniyor. Yüzündeki şok dalgalarını izliyorum ve sonra dizlerinin üzerine fırlayarak bana ateşli vücudunun bir cehennem görüntüsünü veriyor.

Tanrım, göğüsleri.

Meme ucunu ağızıma aldığım an zihnimde canlanıyor. Amının tadı. Sikimi onun derinliklerine gömmek. Benim için ne kadar ıslaktı. Onu orgazm etmek... iki kez.

Sıcaklık içime bir orman yangını gibi yayılıyor, ama gözlerim vücudunun başka bir yerine odaklanamadan ağızını kapatıyor ve fısıldıyor, "Hayııııı.... Berbat ettim."

Gözleri önce göğsüme, sonra karın kaslarıma iniyor, sonra tekrar yüzüme dikiliyor. İyi de oldu. Şu anda sertleşmiş sikimin görüntüsüyle başa çıkabileceğini sanmıyorum.

Boğazımı temizleyerek, "Panik yapmayın." diyorum.

Gerçek Danny tarzı, paniklemeye başlıyor, yataktan atlıyor ve banyoya koşuyor. Mükemmel kışına bir göz attım ve sonra kapı arkasından çarparak kapandı. "Oh Tanrım. Oh Tanrım. Oh Tanrım." Bir an sessizlik oldu, sonra tekrar başladı. "Aman Tanrım. Oh Tanrım."

Yataktan kalkıyorum, başım biraz dönüyor. Kapıya doğru yürüyorum. "Panik yapmayı bırak."

"Nasıl paniklemem?" diye bağılıyor.

"Çok fazla içtik ve seks yaptık. Hadi bunun hakkında konuşalım," diye mırıldanıyorum. Kapalı kapıya bakarken geceye dair daha fazla şey hatırlamaya başlıyorum.

Vücudunun her güzel santimini.

İçine giriyorum.

Gözlerimi kapatıyorum, ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyorum.

"Ben de seni seviyorum.

Kalbim hızlanmaya başlarken gözlerim tekrar açılıyor.

Beni küçük kardeşinin en iyi arkadaşı olarak görmüyor. Siktir, o da benim için aynı şeyi hissediyor. Dün gece bunun açık bir göstergesiydi.

Umut içimde patlıyor.

Sonunda sevdiğim kadınla birlikte olabilirim.

Yatağa geri dönüp boxer'larımı alıyorum ve üzerime geçiriyorum. Danny'nin kıyafetlerini alırken siyah şortu ve beyaz sütyenini görünce gülümsüyorum. Tam ona göre.

Banyoya geri döndüm ve kapıyı çaldım. "Kıyafetlerin bende."

Kapıyı elini sokacak kadar açıyor ve bu benim kıkırdamama neden oluyor.

"Gülmeyi kes. Bu hiç komik değil," diye tersliyor.

Kapıyı tekrar kapattığında, kalan kıyafetlerimi giydim. Oturma odasında gömleğimi bulup üzerime geçirdikten sonra mutfağa yürüyorum. Cezveye su koyup kaynamasını bekliyorum.

Kahve yapmayı bitirdiğimde fincanları yatak odasına taşıyorum ve yatağa oturuyorum. "Kahvem var."

Kapı açılıyor ve Danny dışarı çıkıyor, en az benim kadar kötü görünüyor. Bir kupa alıp yanıma oturdu. "Teşekkürler."

Kahvelerimizi yudumlarken odayı garip bir sessizlik kaplıyor.

Danny işini bitirdiğinde boğazını temizliyor. "Bir şey hatırlıyor musun?"

Eok. Bekar. Çok ateşli. O an.

Sorusu kaşlarımı çatmama neden oldu. "Evet... sen?"

Birkaç dakika kıpırdamadan oturuyor, sonra "Çok değil" diyor.

"Fazla değil derken neyi kastediyorsun?"

Omuz silkiyor. "Aslında çok az."

Ona bakıyorum.

Bu berbat bir şey. Sevdiğim kadınla ~~şey~~ ve o hiçbir şey hatırlamıyor.

"Olanları unutmamız," diye mırıldanıyor. "Sen zaten unuttun," diye hatırlatıyorum ona kuru bir sesle.

"Yani biz... bilirsin işte." Bana bakmayı reddederek ayağa kalktı.

"Danny." Kapıya doğru yürümeye başladı ve ben ayağa kalktım.

"Daniele! " Durdu ama arkasını dönmedi. "Bu kadar mı? Seks yaptık ve sen bunu görmezden mi geleceksin?"

Sonunda bana bakmak için arkasını döndü. "Olan oldu. Sarhoştuk. Özür dilerim. Daha yaşlı olduğum için, yaptığım şeyi yapmamalıydım."

"Ne oluyor lan?" Ona çıkıştım. Ne dediğini anlamam bir anımı aldı.

"Neyse o mu?"

Çabuk sinirlenmem, ama bu beni çok hızlı bir şekilde kırmızıya itiyor.

Düpedüz perişan görünüyor. "Olanlar için üzgünüm. Keşke zamanı geri alabilsem ve bu karmaşayı düzeltebilsem. Üzgünüm, Ryker."

Tanrım, şimdi bana güç verme zamanı.

Başımı eğerek soğukkanlılığımı korumak için mücadele ediyorum.

"Üzgün müsün? Seks yaptık ve sen üzgün müsün? Bana güven verdiğin için teşekkürler.

destek."

Gözleri açılıyor ve durmadan önce bana iki adım daha yaklaşıyor.
"Öyle demek istemedim. Harikaydın."

"Hatırlamadığınızı sanıyordum," diye kelimeleri ısırarak çıkarıyorum.
O başka bir şey söyleyemeden yanından geçip odadan çıktım.
"Gitmeliyiz. Sözleşme üzerinde çalışmam gerekiyor."

Bölüm 7

DANNY

Vay anasını.

Berbat ettim.

Çok... çok... çok kötü.

Otele dönüş yolu acı vericiydi. Cehennemden gelen bir baş ağrım var ve garip sessizlik boğucu. Ryker'dan gelen öfke nefes almamı zorlaştırıyor.

Dudaklarımı birbirine bastırarak arabanın yanından vızıldayarak geçen doğaya bakıyorum.

Oh, Danny. Ne yaptın sen?

Yalan söyledim. Her şeyi hatırlıyorum. Akıllara durgunluk verecek kadar muhteşemdi. Derin bir nefes aldım ve yavaşça bıraktım.

Sarhoş olabilirdim ama Ryker'ın içimde olmasının nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum. Sarhoştı ve o anın sıcaklığıyla muhtemelen öyle demek istememişti. Ama onun 'seni seviyorum' dediğini duyduğumda kalbim mutluluktan patlamıştı.

Şimdi sadece buruşuk bir karmaşa.

Gözlerimi kapatarak dün geceki anıların zihnimde canlanmasına izin verdim. Ne kadar seksi görünüyordu. Kaslı vücudu. Ellerin ve ağzının üzerimde olması.

Yüce Tanrım.

Arzu karnımı sıkarken koltuğumda kayıyorum. Ryker radyoyu açıyor ve sesi yükseltiyor.

Dakikalar sonra *Kiss Me* çalmaya başlıyor ve gözlerim açılıyor.

Sen. Var. Var. To. Olmalısın. Şaka yapıyor olmalısın. Ben.

Radyoyu kapatmıyor, aksine daha da yüksek sesle çalışıyor.

Isınmış gibi hissederek dirseğimi kapıya dayıyorum ve elimle ağzımı kapatarak gözlerimi arabanın yanında yanıp sönen yeşil bulanıklığa kilitliyorum.

Şarkının sözleri yepyeni bir anlam kazanıyor ve gerçeklere karşı gözlerimi kapatıyorum.

Onun için hissettiklerim öylece yok olmayacak.

Ryker'ı seviyorum.

Dün gecedен sonra... Başımı sallıyorum. Asla arkadaştan fazlası olamayız. Ondan neredeyse yedi yaş büyüğüm.

Şarkı bittiğinde rahat bir nefes aldım.

Tek kelime etmedik ve otele döndüğümüzde kafam yarılacakmış gibi hissediyordum. Akşamdan kalmalar berbattır.

Süite girdiğimde başım dönüyor ve oturma odasına ancak bacaklarım aniden altımdan çekildiğinde varabiliyorum ve sert bir gümbürtüyle yere düşüyorum.

"Danny! "

Her şey kararıyor.

Saniyeler sonra başımdaki ağırlık bir tsunami gibi geri geliyor ve bir inilti çıkarıyorum.

"Danny." Ryker'ın sesi endişe doluydu ve ancak o zaman kollarının beni sardığını hissediyorum.

Gözlerimi zorla açıyorum ve parlak ışığa karşı gözlerimi kısıyorum.

"Ben... iyiyim," diye gevelemeyi başarıyorum.

Oturmaya başlıyorum ve Ryker bana yardım ediyor. Derin bir nefes alarak elimi alnıma götürüyorum.

"Baş ağrısı mı? Yine mi?" Ryker soruyor.

"Akşamdan kalma... cehennemden," diye mırıldanıyorum.

Ayağa kalkıyorum ve Ryker hemen bir kolunu belime doluyor.

"Ben... uyuyacağım..." diye mırıldanıyorum. Cümlem tuhaf çıkınca kaşlarımı çatıyorum, sanki söyleyecek doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyormuşum gibi.

Bir daha asla içmeyeceğim.

"Bence bir doktora görünmelisin," diyor Ryker.

"Akşamdan kalma için mi?" Kıkırdıyorum. "Ben iyiyim." Bacaklarım titreyerek odama doğru yürümeye başladım. Kapıya ulaştığımda Ryker'a bakıyorum. "Dün gece ve bu sabah için gerçekten özür dilerim."

Bir süre bana baktı. "İkimiz de kendimizi daha az ölü hissettiğimizde konuşabiliriz."

Ağzımın kenarı seğiriyor ve sonra kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Kıyafetlerden sıyrılıp bir şort ve tişört giymeden önce banyo yapıyorum. Yatağa sürünerek giriyorum, bir inilti çıkarıyorum ve saniyeler sonra uykuya dalıyorum.

RYKER

Öğleden sonra oldu ve Danny'den hâlâ bir iz bulamayınca odasına doğru yürüdüm. Kapıyı çalıyorum ve iterek açmadan önce bir süre bekliyorum.

Hâlâ derin uykuda ve onu terk etmeyi düşünüyorum ama bu sabah bayıldıktan sonra endişelendim.

Yatağa yaklaşıyorum ve yan tarafa oturuyorum. Danny dar şortu ve tişörtüyle çok seksi görünüyor, kalçaları ona dokunma isteğiyle ellerimi kaşındırıyor.

Onu okşamak yerine elimi kalçasına koyup hafifçe sarsıyorum. "Danny."

Uyanmaya başlıyor ve sonra geriniyor, gömleği göğüslerini sıkıyor ve bana meme uçlarının dış hatlarını gösteriyor.

Tanrım. Islak bir rüya gibi görünüyor.

"Seni uyandırmak istemedim ama saat çoktan dört oldu. Bir şeyler yemelisin" diye açıklıyorum. Gözleri yüzüme odaklandığında, "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyorum.

Ayağa kalkıyor ve elini yüzüne sürüyor. "Çok daha iyiyim. Bu kadar uzun uyuduğum için özür dilerim."

"Sorun yok."

Yataktan kalktı ve banyoya doğru yürüdü. Dinlenmenin işe yaradığını ve kendini daha iyi hissettiğini düşünerek oturma odasına geri dönüp kanepeye oturuyorum.

Danny siyah bir pantolon ve beyaz bir kazak giymiş olarak dışarı çıktığında sözleşmenin maddeleri üzerinde çalışıyordum.

"Ne yemek istersin?" Yanımda otururken sordum. "Katı bir şeyler. Biftek mi tavuk mu?" Bifteğe uzanıyor
Finansallar.

Ayağa kalkıp telefona doğru yürüyorum ve kanepeye geri dönmeden önce siparişimizi veriyorum. Bilerek ona yakın oturuyorum, bacağım onunkine değiyor.

Danny donakalır ama bir şey söylemez.

Birkaç dakika sadece belgeye baktıktan sonra, "Ne olduğu hakkında konuşacak mıyız?" diye sordum.

Derin bir nefes aldığını duyuyorum. "Başka ne diyeceğimi bilmiyorum. Olanlar için üzgünüm."

Çenemi sıkarak elimdeki belgeyi sehpanın üzerine bırakıyorum ve kollarımı kalçalarımaya dayıyorum. Gözlerimi kapatarak öfke patlamamı dizginliyorum. "Seks yaptığımız için pişman mısın?"

Gözlerinin bana kaydığını hissediyorum. "Ahh..."

Bakışlarımı onunkilere çevirdiğimde gözlerimiz kilitleniyor. "Pişman mısın Danny?"

"Sen yirmi beş yaşındasın," diye saçmalamaya başladı. "Otuz iki yaşındayım."

"Aramızdaki yaş farkının farkındayım ve bu umurumda bile değil," diye homurdanıyorum.

Başını iki yana sallıyor. "İnsanlar konuşacak. İsteyeceğim son şey herkesin beni genç bir adamdan faydalanan bir puma olarak görmesi."

"Ciddi misin?" Tıslıyorum. "Aramızdaki yaş farkı o kadar da fazla değil ve diğer insanların ne düşündüğü umurumda değil."

"Ryker," diye mırıldanıyor, sesinde yalvaran bir ton var. "Benimle seks yaptığın için pişman mısın?"

Tekrar soruyorum.

Gözleri masaya kayıyor ve bir dakika sonra başını sallıyor. "Ama önemli değil."

"Bunu nasıl söylersin?" Sesim hayal kırıklığıyla alçalarak soruyorum.

"Birlikte çalışıyoruz," diyerek bana acınası bir bahane sunuyor. "Ne olmuş yani?"

"Ailelerimiz çıldıracak," diye devam ediyor. "Özellikle de Tristan."

"Ailelerimizin umursayacağını sanmıyorum," diye karşı çıkıyorum.

"Ve ben halledeceğim Tristan."

"Benden çok daha gençsin," diyerek lanet olası yaş farkı konusuna geri dönüyor.

Vücudum ona dönük olacak şekilde dönerek kolunu tutuyorum.
"Bana bak."

Danny'nin bakışlarının benimkilerle buluşması birkaç saniye alıyor.

"Seviştik. İnanılmazdı. Tek bir anından bile pişman değilim." Başını sallamaya başlıyor ve ona ulaşma ihtiyacı beni öldürmeye itiyor. "Seni seviyorum ve eminim ki aynı sözleri ben senin içine gömülürken sen de bana söylemişsindir."

Danny elleriyle yüzünü kapatıyor ve bir inilti çıkarıyor. "Sarhoştuk," diye haykırıyor.

Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkararak, "Şu anda sarhoş değilim. Az önce söylediklerimi duymadın mı yoksa görmezden gelmeyi mi tercih ediyorsun?"

Danny'nin dudakları aralandı ama o bir şey söyleyemeden kapı çaldı. Kapıyı açmak için ayağa kalkarken içimi çektim. Bir servis görevlisi bir arabayı süite itiyor ve ben imzayı attıktan sonra gidiyor. İki tabağı alıp yemek masasına götürüyorum.

Aklım başımdan gitmiş bir halde ellerimi masanın cam yüzeyine koyuyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Danny'nin hareket ettiğini duyuyorum ve sonra diyor ki, "Ben yürüyüşe çıkıyorum. Sanırım ikimizin de düşünmek için biraz alana ihtiyacı var."

Ona doğru atılıyorum ve daha kapıyı açamadan kolundan tutuyorum. "Oraya yalnız gitmiyorsun. Güvenli değil." Onu yemek odasına geri sürüklüyorum. "Ve yemek yemelisin."

Danny ofluyor ama itiraz etmiyor ve yerine oturuyor.

Hiç iştahım yok ama oturdum ve "Ye Daniele" diye homurdanarak bifeği kesmeye başladım.

Bana ters ters bakıyor. "Bugün bana ikinci kez tam adıyla hitap ediyorsun."

Buzdolabından iki şişe su almak için ayağa kalkarken, "Çünkü sen dinliyorsun," diye mırıldandım.

Bir tanesini onun önüne koyuyorum ve benimkinin kapağını açıp bir yudum alıyorum. Harika görünen yemeklere bakıyorum, ama bir ısırık bile alamıyorum. Görünüşe bakılırsa Danny de öyle.

İçimi çekerek ona baktım. "Seni seviyorum Danny."

Bu sefer kelimeleri görmezden gelemiyor. Gözlerini kapatıyor ve titrek bir nefes alıyor, ben de uzanıp parmaklarımı boynunun arkasına doluyorum.

"Seni seviyorum. Seni," diyorum tekrar. "O kadar çok seviyorum ki bu beni delirtiyor."

Bölüm 8

DANNY

Bu sözleri tekrar tekrar duymak gözyaşlarımın görüşümü bulanıklaştırmasına neden oluyor.

Ayağa kalktım ve Ryker'la arama biraz mesafe koydum.

Onu seviyorum ve onun da aynı şeyi hissettiğini bilmek, kelimeleri dudaklarımdan zorla dökmemi imkânsız kılıyor. Dünyada en çok istediğim şeyi inkar edemem.

Ryker West. Sonsuza dek mutlu yaşamım.

Başımı salladığımda aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Omuzlarımdan tutarak gözlerimi yakalamak için eğiliyor. "Beni sevmediğini söyle, ben de geri çekileyim."

Çenem titremeye başlarken başımı tekrar sallıyorum. Bu sözleri ona söyleyemem. Asla söyleyemem.

Ryker alnını benimkine bastırıyor, yalvaran bir ses tonuyla fısıldarken sesi boğuklaşıyor: "Lütfen Danny. Lütfen bize bir şans ver."

Nefesini dudaklarıma çok yakın hissettiğimde ellerimi beline doğru kaldırıyorum. Yanağımdan bir damla gözyaşı süzülüyor ve sonra ağzımı onunkine bastırıyorum.

Bu sefer suçlanacak alkol yok. İkimiz de ne yaptığımızı biliyoruz. Ryker'ın kolları beni sarıyor ve başını eğerek dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

Ellerimi çenesine götürüyorum ve dillerimiz birbirine değdiğinde, hissettiğim yoğun duygudan dolayı ona doğru eğilmek zorunda kalıyorum.

Ryker öpücüğü derinleştirmek yerine biraz geri çekiyor. Gözleri yüzümde geziniyor. "Seni istiyorum Danny. Tanrım, seni istiyorum." Hıçkırıklara boğuluyorum ve o da, "Senin de beni istemen sorun değil. İkimiz de yetişkiniz. Bu seçimi sadece biz yapabiliriz."

O haklı.

Tek istediğim benim diyebileceğim biriydi. Sevebileceğim ve birlikte bir hayat kurabileceğim bir adam.

En çılgın hayallerimde bile o adamın Ryker West olacağını düşünmemiştim.

Ama o benim istediğim kişi. Benim prensim.

Başımı salladığımda Ryker benden bir adım geri çekiliyor, yüz hatları şaşkınlıkla geriliyor.

"Söylediğini duymam gerek Danny," diye fısıldıyor, sesi gergin.

"Ben de seni istiyorum." İçimden hıçkırıkla kıkırdama arası garip bir ses çıkıyor. "Bu dünyada en çok istediğim şeye hayır diyemem."

Duygular Ryker'ın yüzünü kaplıyor ve sonra vücudu benimkine çarpıyor. Yüzünü saçlarıma gömerken kollarıyla beni göğsüne sıkıştırıyor. "Tanrım, Danny. Tanrım," diye iç geçiriyor, sesindeki rahatlama ağır basıyor.

Kollarımı beline doluyorum, mutluluk göğsümde yayılıyor ve sonra itiraf ediyorum: "Sana karşı hissettiklerimi görmezden gelmek çok zor oldu. Özellikle de sen her fırsatta benimle alay ederken."

Bir kıkırdama çıkarırken vücudu titriyor. "Ne zamandır böyle hissediyorsun?"

"Indie Ink'te çalışmaya başladığından beri." Burnumu kıvırıyorum. "Hayır, bu bir yalan. Son senenin yaz tatilinde başladı."

Ryker ellerini yukarı kaldırıyor ve yüzümü çerçeveleyerek gözlerimin içine bakabilmek için geri çekiyor. "Söyle."

Gözlerim yakışıklı yüzünde gezinirken derin bir nefes alıyorum ve sıcak bakışlarına kilitleniyorum. "Seni seviyorum, Ryker."

Ağzı benimkini buluyor ve öpücük o kadar büyük bir açlıkla doluyor ki tek yapabildiğim ona tutunmak oluyor. Sonra gerçekten anlıyorum. Ryker beni öpüyor. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve onun etrafında bir hayal dünyası örülmeye başlıyor.

Dili ağzımın içinde geziniyor ve sonra nefesimi kesecek kadar büyük bir güvenle benimkine vuruyor. Dişleri dudaklarımı çekiştirmeye başlıyor ve çok geçmeden çaresiz nefeslerimiz havayı dolduruyor.

Öpüşmeyi kestiğinde nefesim kesiliyor, dudaklarım karıncalanıyor.

Ryker iki adım geri atıyor, dün gecedен hatırladığım seks tanrısı gibi görünüyor. Dudakları aralanmıştı ve sanki bir saniye sonra beni baştan çıkaracakmış gibi görünüyordu. Bedenim daha önce hissettiğim her şeyden daha güçlü bir arzuyla dolup taşıyor.

Bir şekilde arzusunu dizginliyor ve sonra birbirimize bakıyoruz.

Nefes alış verişimiz sakinleşir ve gözlerimiz kilitli kaldıkça an daha da bunaltıcı hale gelir.

Gerçeküstü hissettiriyor.

Dilim dışarı fırlıyor ve dudaklarımı ıslatarak Ryker'ın tadına bakıyorum. "Şimdi ne olacak?" diye sorduğumda sesim düzensiz çıkıyor.

"Sadece bu anın tadını çıkarıyorum," diye mırıldanıyor. Kısa bir süre sonra ağzının köşesi yukarı kıvrılıyor. "Bunu yapıyoruz."

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum. Başımın arkasında donuk bir ağrı başlıyor.

Şimdi baş ağrısı çekmenin sırası değil.

"Flört," diye yanıtlıyor Ryker. "Bir ilişki. Adına ne dersiniz deyin." Bir kıkırdama çıkarıyor, dudakları daha da kıvrılıyor.

"Randevu," kelimeyi test ediyorum. Biz. Bir ilişkide. Endişe zihnime üşüşüyor. "Ya aramızdaki ilişki yürümezse?"

"Ne istediğimi biliyorum Danny, o da sensin. Fikrimi değiştirmeyeceğim," diyor kendinden emin bir ses tonuyla.

"Ya duygularımız daha sonra değişirse?"

Başını sallarken bir nefes veriyor. "On bir yıldan sonra böyle bir şey olmayacak. En azından benim açımdan."

"Ne demek on bir yıl?" Ona kaşlarını çatıyorum.

"İlk başta ergenlik aşkı vardı, sonra aşık oldum. Öyle ya da böyle, o hep sendin" diye itiraf ediyor.

Vay canına.

Ryker bana doğru yürüyor ve ellerini kaldırarak boynumun iki yanına koyuyor.

Onun dokunuşu... Tanrım, onun ellerini üzerimde hissetmek, tedbiri elden bırakmam için yeterli.

Derin bir nefes aldım ve "Sanırım bunu yapıyoruz" dedim.

Günahkâr sırtışı dudaklarını çekiştiriyor ve ayak parmaklarımin ucunda yükselip ağzına bir öpücük konduruyorum ve sonra fısıldıyorum, "Sana sıırıslıkam aşık olmamı sağlayan şey bu sırtış."

"Öyle mi?" diye mırıldanıyor ve bir kolunu bana doluyor.

"Evet." Yüzüme bir gülümseme yayılıyor ama sonra tekrar kayboluyor. "Eve döndüğümüzde ne yapacağız?"

Başını iki yana sallar. "Bunu bana bırak. Tamam mı? Bu konuda kafana takma."

"Söylemesi yapmaktan daha kolay," diye mırıldandım.

Ryker dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra fısıldıyor: "Güven bana Danny. Ben her şeyi halledeceğim."

RYKER

Yemeğimizi yedikten sonra kanepeye yerleştik. Dizüstü bilgisayarımı açıp e-postalarımı getirdim.

Bir anlığına ekrana baktım.

Siktir, bu gerçekten oluyor. Danny benim. Sonunda benim oldu.

Bir mutluluk dalgası neredeyse nefesimi kesiyor. Kanepeye yaslanıp başımı çeviriyorum ve gözlerimin Danny'nin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Kendimi durduramayıp bir elimi ensesine götürüyorum ve başparmağımı teninde gezdiriyorum.

Tanrım, ona dokunmama izin var ve bu inanılmaz bir his.

Danny bana bakıyor, dizüstü bilgisayarındaki hesap tablosuna bakmadan önce ağzı seksi bir gülümsemeyle kıvrılıyor.

Cape Town'da hâlâ iki haftamız olduğu için minnettarım. Ayrılmak zorunda kaldığımızda benimle bir ilişki içinde olmaya alışmış olacak.

Tanrım, bu gerçekten oluyor.

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor ve sırf yapabildiğim için ellerimi yüzünün yanlarına götürüp onu kendime çeviriyorum. Eğilerek ağızına şefkatli bir öpücük konduruyorum.

Danny dudaklarıma karşı sırtlıyor. "Çalış, Ryker."

"Evet, hanımefendi," diye mırıldanıyorum ve bu onun gülümsemesinin genişlemesine neden oluyor.

E-postalarımı baktığımda CRC Holding'den Bay Cutler'dan birkaç tane geldiğini görüyorum. İki şirkette birbirimize yardımcı oluyoruz ve o emekli olduktan sonra kuzenim Noah, Bay Cutler'ın işlerini devralacak.

Her e-postayı yanıtlamam biraz zaman alıyor ve sonunda arkama yaslandığımda bir inilti çıkarıyorum.

Danny dizüstü bilgisayarından başını kaldırıp bakıyor. "Yorgun musun?"

"S a d e c e 𐄂

Bir kahkaha patlatıyor. "Bunu nasıl yapıyorsun? Basit şeyleri bu kadar seksi hale getirmeyi?"

Dudaklarımda bir sırıtış beliriyor ve onunla gözlerimi kilitleyerek, "Çünkü beni istiyorsun," diye mırıldanıyorum. Uzanıyorum ve dizüstü bilgisayarını alıp masanın üzerine koyuyorum.

Danny beni izliyor. "Ne yapıyorsun? Çalışmamız gerekiyor." "Mola zamanı," diyorum ve biraz öne eğilerek elimi Yüzüne bakıp parmaklarımı yanaklarında ve çenesinde gezdiriyorum. "Tanrım, tenin çok yumuşak."

Dokunuşuma doğru eğiliyor, dudaklarında bir gülümseme kıvrılıyor.

Yaklaşmaya başlıyorum ama ağzım onunkinden bir santim uzaktayken duruyorum. Dudaklarım yanağında gezinirken beklentinin artmasına izin veriyorum.

Danny yüzünü biraz çeviriyor ve nefesini çenemde hissettiğimde, hissettiğim muhteşem duyguyla gözlerim kapanıyor.

Ağzımı tekrar onunkine götürüyorum ve hafifçe geri çekilmeden önce sadece dudaklarını ısıyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve o an dolu dolu hissediyorum.

Elimi boynuna götürüyorum ve sonra onu öpüyorum. Dilimi ağzına sokuyorum, onun hissini ezberlemeye çalışıyorum.

Danny ellerini omuzlarıma doğru kaldırıyor ve sonra boynumun arkasına, saçlarıma doğru kayıyor.

O an mükemmeldi ve tam da onu öpmenin nasıl olacağını hayal ettiğim gibiydi.

Öpüşmeyi kestiğimde, kanepeye yaslanırken onu kendime doğru çekiyorum. Kollarım onun etrafında sıkışıyor ve onu ezmek için kendimi zor tutuyorum. "Sana sarılmak... seni öpmek inanılmaz. Sonunda."

Danny yanağını göğsüme yaslıyor ve elini karın kaslarımın üzerine koyuyor. "Hâlâ biraz gerçeküstü geliyor."

"Evet, öyle," diye kabul ediyorum. Ağzımı saçlarına bastırıyorum ve kokusundan derin bir nefes alıyorum. "Çok güzel kokuyorsun."

Yanağını bana sürtüyor. "Sen de öyle." Birden dik oturdu ve bana sıırttı. "Tekrar hanımefendi' de."

Yüzümde geniş bir gülümseme oluşuyor. "Sana böyle hitap etmemden her zaman hoşlandığını biliyordum," diye takılıyorum ona.

"Tahrik edici," diye itiraf ediyor. "Eminim öyledir, hanımefendi."

Dudakları ayrılıyor ve gözleri açlıkla üzerimde geziniyor. Ona uzanarak kucağıma çekiyorum, böylece bana sarılmış oluyor. Gözlerinin içine bakıyorum, Danny'nin, her zaman hayalini kurduğum kadının, dokunmak ve sevmek için benim olduğuna inanamıyorum.

Elimi boynunun arkasına atarak ağzını ısırmaya başlıyorum ve öpücük hızla vahşi ve düpedüz kirli bir hal alıyor. Sikim sertleşiyor ve Danny bunu hissettiği anda kendini bana sürtmeye başlıyor. Hareketleri o kadar şehvetli ki kendimi kontrol edemiyorum.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" diye sormak ancak o zaman aklıma geliyor. Başını sallıyor ve ben de "İyi çünkü dün gece prezervatif kullanmadığımdan eminim" diyorum.

"Tanrım, dün gece," diye inliyor kendini sikimin üzerine bastırırken. "Tekrarına ihtiyacım var."

"Öyle mi?" Mırıldanıyorum.

Danny başını sallıyor, kalçaları dönüyor.

"Seni becermeme ihtiyacın var mı Daniele?" diye sorarken sesimi alçaltıp derinleştiriyorum.

Kirpikleri gözlerinin üzerine iniyor ve arzu yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Evet."

Kolumu beline dolayarak ayağa kalkıyorum. Danny bacaklarını etrafımda kenetliyor ve sonra bizi yatak odasına götürüyorum.

Onu dikkatlice yatağa yatırıyorum ve ellerimi başının iki yanına koyarak ona bakıyorum.

Keşke ona karşı hissettiklerimi ifade edecek kelimeleri bulabilseydim, ama bunun yerine ellerim onu soymaya başlarken ağzımı boynuna indiriyorum.

Danny kıyafetlerimi çıkarmayı başarıyor ve sonra yatağın ortasına doğru kayıyor. Gözlerim vücudunda ziyafet çekerken üzerine doğru sürünüyorum. "Tanrım, Danny. Sen bir başyapıtsın."

Başımı eğiyorum, boynundan başlayıp vücuduna doğru ilerlerken dudaklarım ve dilim sırayla teninin tadına bakıyor. Onun her santimini keşfetmek için zaman ayırıyorum.

Parmakları sikimin etrafını sardığında, bacaklarının arasına diz çökmeden önce birkaç kez içine pompalıyorum. Kalçalarını tutarak onu kendime doğru çekiyorum, böylece bacakları iyice açılmak zorunda kalıyor.

Gözlerim onun amına kayıyor ve onu böylesine savunmasız bir pozisyonda görmek içimde korumacı bir his uyandırıyor.

Bana gerçekten güveniyor.

Bu düşünce çok güçlü.

Sikimi tutuyorum ve başını klitorisinin üzerine sürüyorum. Danny, baştan çıkarıcı bir inilti çıkarırken örtüleri tutarken kavurucu derecede ateşli görünüyor.

Aşağı bakarak, nefesleri hızlanmaya başlayana kadar kendimi ona sürüttüğümü izliyorum. "Ryker...lütfen! "

Sırtarak öne doğru eğildim ve kollarımı başının iki yanına dayayarak gözlerinin içine baktım. "Lütfen?"

"Tanrım, sik beni artık. Kendiliğinden yanmak üzereyim."

Sağ elimi vücudunun yan taraflarında gezdiriyorum. "Bana neyi sevdiğini söyle Daniele. Seni boşaltan şeyi."

"Ağzın ve sikin," diye inliyor ve göğüslerini göğsüme sürtmek için vücudunu eğiyor.

"Kendini nasıl boşaltıyorsun?" Ona işkence ettiğimi bilerek ve her saniyesini severek soruyorum.

"Yine, ağzın ve sikin, sadece hayal gücümde," diye homurdanıyor, açıkça hayal kırıklığına uğramış.

Öne doğru sallanarak sikimi onun kaygan sıcağında kaydırıyorum ve bu ondan bir inilti daha çıkarıyor. Sesimi alçaltıyorum. "Öyle mi? Benimle ilgili fanteziler mi kurdun? Ofiste mi? Yatağında mı?"

"Her yerde," diye soluyor ve kollarını bana doluyor, elleri kıcımlı buluyor ve parmakları içeri giriyor.

Kendimi onun girişinde konumlandırıyorum ve sonra gözlerimiz kilitleniyor. "Bu benim sana sahip çıkmam," diye homurdanıyorum içine doğru iterken. İç kaslarının etrafımı sardığını hissetmek vücudumun zevkle titremesine neden oluyor. Dışarı çekiyorum ve içine sertçe itiyorum. "Seni asla bırakmayacağıma söz veriyorum."

Danny başını kaldırıyor, sonra dudakları ve dili beni çılgına çeviriyor. Kalçalarım dilinin hareketini takip ediyor ve o kadar çok zevk alıyorum ki kendimi yeniden sarhoş hissediyorum.

Aşk sarhoşu. Bunun gerçek bir şey olduğunu kim bilebilirdi?

Bölüm 9

DANNY

İş seyahatimiz sona erdiği için üzgünüm. İşkence yerine bir rüyanın gerçekleşmesine dönüştü.

Ryker beni teleferikten çıkarırken elimi sıkıca tutuyor. Masa Dağı'nın tepesindeki bir gözetleme noktasına yürüyor ve Atlantik Okyanusu'na bakıyoruz.

Yanağımı pazusuna yaslıyorum. "Eve gitmek istemiyorum. Kaçalım ve burada kalalım."

Bir kıkırdama çıkarır. "Tamam." "Ne kadar kötü bir etki," diye takılıyorum ona.

"Evet, bak sana ne oldu," diye kıkırdıyor. Ona bakıyorum, "Bana ne oldu?"

"Seni sikime doyamayan bir bağımlıya dönüştürdüm."

Kolunu tokatlayarak, söylediklerini başka birinin duyup duymadığını görmek için etrafıma bakıyorum. Güvenli olduğunu görünce ona kaşlarımı çatıyorum ama bir şey söyleyemeden ağzı ağzıma çarpıyor.

Kollarımı boynuna doladığımda dünyanın tepesinde duruyormuşum gibi hissediyorum.

Geri çekildiğinde, "Seni çok seviyorum" diye mırıldanıyor.

Mutlu bir iç çekiyorum, beni ayaklarımdan kaldırıp bir çemberin içinde döndürdüğünde bu bir çılgılığa dönüşüyor. Onu bırakıp kollarımı iki yana açıyorum ve dudaklarımdan kahkahalar dökülürken başımı güneşe doğru eğiyorum.

Geçtiğimiz üç hafta boyunca, tüm hayatımın toplamından daha fazla mutluluk yaşadım. Ve mutlu bir hayatım oldu, yani bu çok şey ifade ediyor.

Ryker beni indirdiğinde ellerim çenesini buluyor ve ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum. "Buraya kıtayı fethetmek için geleceğimi kim düşünebilirdi ki, onun yerine seni de elde etmeyi başardım."

Ryker elimi tutuyor ve parmaklarımızı birleştirerek bir patikayı takip etmeye başlıyoruz. Baktığım her yerde kır çiçekleri var.

Başıma keskin bir ağrı saplanırken mutlu gülümsemem geriliyor ve sonra görüşüm kararıyor. Adımlarım titriyor ve bacaklarım hissizleşiyor. Yere düşmeden önce Ryker beni tutuyor. "Danny?"

"S a d e c e ... başım dönüyor," diye mırıldanıyorum, konuşmam bulanıklaşıyor.

Görüşüm geri gelmeye başladığında Ryker beni dikkatlice yere indiriyor ve ona yaslanabilmem için arkamda çömeliyor.

"Muhtemelen... dönmekten..." diyorum, sanki cümleyi nasıl kuracağımı hatırlamakta zorlanıyormuşum gibi sesim kelimeler arasında duraksıyor.

"Özür dilerim," diye mırıldanarak yüzümdeki saçları tarıyor. "Daha iyi hissediyor musun?"

Gözlerimi kapatıyorum ve birkaç derin nefes alıyorum. "Evet."

Kalkmama yardım ediyor ve kolunu bana dolayarak beni yanına çekiyor. Ona tutunuyorum, bacaklarım hâlâ titriyor.

"Geri dönmek istiyor musun?" Ryker sorar.

Başımı sallıyorum ve bir bankı işaret ediyorum. "Oturabilir miyiz?"

"Elbette." Ryker hızımızı yavaş tutuyor ve ben banka oturduktan sonra derin nefesler almaya odaklanıyorum. Keskin ağrı donuk bir sızıya dönüştü.

Baş ağrısı daha mı?

Gittikçe daha fazla oluyor. Hemen bir sonuca varmadan, Amerika'ya döndüğümüzde bir doktora gitmeye karar verdim. Muhtemelen yeni anlaşılmayı imzalamanın verdiği strestendir.

Ryker'a doğru eğilip başımı göğsüne yaslıyorum. "Daha iyi misin?" diye soruyor saçlarıma bir öpücük kondurmadan önce. "Mükemmel," diye fısıldıyorum.

Ona baktığımda ağızma bir öpücük konduruyor. "Dönen bir şey olduğuna emin misin?"

Sesindeki endişeyi duyunca genişçe gülümsüyorum. "Eminim. Sanırım ayaklarımı altımdan çekmenin bir yolunu buldun."

Sözlerim onu gülümsetiyor ve rahatlıyor gibi görünüyor.

Midem bulanmaya başladı ve kaşlarım havaya kalktı.

Kahretsin. Ya hamile kalırsam? Doğum kontrolü kusursuz değildir.

RYKER

Elimi Danny'nin kolunda aşağı yukarı gezdirirken gerildiğini hissediyorum ve gözlerim ona dikiliyor. "Neyin var?"

Otururken başını sallıyor, sonra da "Midem bulanıyor" diyor.

"Sence yediğin bir şey mi?" Soruyorum, endişem tüm gücüyle geri geliyor.

Yine başını sallar.

Başımı eğiyorum ve ağızımın kenarı yukarı doğru çekiliyor. "Başınız dönüyor ve mideniz bulanıyor. Sence..."

Danny kıkırdıyor ve sonra mırıldanıyor, "Bu... sadece benim şansım. Eve gittiğimizde bir test yapacağım."

Gülümsemem büyümeye devam ediyor. "Ya hamileysen?" Gülmeye başlıyor. "Her seferinde bir adım."

"Ama ya olursa?" İtiyorum.

"Peki... o zaman sanırım... bir bebeğimiz olacak," diyor başını sallayarak.

"Benden çocuk sahibi olmak konusunda ne düşünüyorsun?" Doğrudan soruyorum.

"Her zaman çocuk istemişimdir. Sadece işleri biraz daha yavaştan almayı umuyordum."

Kıkırdama sırası bende. "Hiçbir yere gitmiyorum," diyorum, belki bu konuda endişelenir diye. "Uzun vadede buradayım."

Danny öne doğru eğilip çenesini elinin üzerine, dirseğini de dizine dayadıktan sonra okyanus mavisini bakışları benimkini buluyor. "Öyle mi? Bebeğimin babası olmak istiyor musun?"

Öne doğru eğilerek dudaklarına bir öpücük konduruyorum ve ardından mırıldanıyorum: "Bu bir rüyanın gerçekleşmesi olurdu."

"Kaç çocuk istiyorsun?" diye soruyor.

Konuşma şekli dikkatimi çektiğinde gözlerim tekrar ona dikiliyor. Sözleri arasında duraksamalar var ama o bunu fark etmemiş gibi görünüyor.

"İki ila üç arası harika olur," diye yanıtlıyorum.

Bir esinti kahverengi saç telleriyle oynamaya başlıyor, bazılarını yüzüne doğru itiyor. Ona doğru uzanıp saç tellerini kulağının arkasına sıkıştırıyorum.

"Ya sen? Kaç tane istiyorsun?" Ona duyduğum sevgi kalbimin her santimini dolduruyor ve iyi görüldüğü için endişemi geri iterek soruyorum.

"Aynısı." Danny bakışlarını okyanusa çevirir ve derin bir nefes alır. "Her şeyi planlamıştım. Hayatımı. Yirmi sekizimde hayallerimin erkeğiyle tanışacaktım. Otuz yaşında evlenecektik ve ilk çocuğumuz... otuz iki yaşında olacaktı."

Elimi tekrar kaldırıyorum, saçlarını kulağının arkasına götürürken parmaklarımı yanağında gezdiriyorum.

Gözleri tekrar benimkileri bulduğunda ağzı yukarı kıvrılıyor. "Her şey şimdi olsaydı... komik olmaz mıydı?"

"Neden komik olsun ki?" Ben soruyorum.

Omuz silkiyor, sonra fısıldıyor: "Daha yirmi beş yaşındasın." "Ne olmuş yani?"

"Y u v a kurmadan önce yapmak istediğin şeyler yok mu?" Danny soruyor.

Başımı sallıyorum. "Kariyerimden memnunum. Kendi evim var. Seyahat ettim. Hayatımda eksik olan tek şey sendin."

Danny'nin gülümsemesi yumuşar. "Bu yolculuk sırasında bu kadar çok şeyin değişmesi... çılgınca."

"Evet, sadece seni yalnız bırakmam gerekiyordu," diye şaka yapıyorum.

"Yani bunu sen mi planladın?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

"Hayır, ama bunu umduğumdan eminim." Birbirimize sessizce bakıyoruz ve birkaç dakika sonra, "Bana rüyalarından bahset" diye soruyorum.

"Az önce yaptım," diye kıkırdıyor.

"Hâlâ yapmak istediğiniz bir şey yok mu? Bir çeşit ölmeden önce yapılacaklar listesi?"

Çocuklarımızı nerede büyütmek istiyorsunuz? Şehirde mi, banliyöde mi?"

Danny eğilip beni şefkatle öptü, sonra dudaklarıma doğru fısıldadı, "Çocuklarımız mı?"

"Evet," diye mırıldandım.

Ayrıldık ve birbirimize bakmaya devam ettik. "Banliyöde bir ev istiyorum. Bilirsin işte... beyaz çitli ev hayali."

"Bunu ben de isterdim," diye itiraf ediyorum. "Garajın üstünde bir basketbol potası. Verandada bir salıncak."

"Bahçede bir sürü çiçek var," diye mırıldanıyor. Tekrar sessizleştğinde, "Başka?" diye soruyorum. "Geleneksel bir düşün istemiyorum."

"Öyle mi? Beyaz elbise, kilise, kocaman bir resepsiyon yok mu?"

Kıkırdıyor. "Hayır." Danny'nin gözleri etrafımızdaki doğanın üzerinde geziniyor. "Hep bir tarla hayal etmişimdir... kır çiçekleriyle dolu ve sadece dinleniyorum... sonrasında ailem ve arkadaşlarımla."

"Tam bana göre."

Danny bakışlarını bana çeviriyor ve duyguları bakışlarını safir gibi parlatıyor. "İki hafta oldu... ve hala gerçeküstü."

"Birlikte olduğumuzu mu?" Elini tutup parmaklarımı onunkilerle birleştirirken soruyorum.

"Evet," diye fısıldıyor. Dili dışarı fırlıyor ve dudaklarını ıslatıyor. "Bir süreliğine aramızda kalabilir mi? Herkese söylemeden önce bize alışmam gerek."

Bana kalsa bu dağın tepesinden bağıırırdım ama Danny'nin isteğine saygı duyarak, "Tamam," diyorum.

"Yani, ofiste saçmalık yok," diye beni uyarıyor.

"Kahretsin, masanda ateşli bir ofis seksi var," diye takılıyorum ona.

Bu yorumum onu kahkahalara boğuyor ve onu göğsüme çekerek kollarımla sarıyorum. Ağzımı saçlarına bastırarak lacivert okyanusa bakıyorum.

Güney Afrika'ya aramızda asla bir ilişki olmayacağını düşünerek geldim. Yarın bir çift olarak ayrılıyoruz.

Bu geziyi asla
unutmayacağım. Tüm
hayatımı değiştirdi.
"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum
saçlarına. "Ben de seni seviyorum."

Bölüm 0

DANNY

Amerika'ya döndüğüm için Ryker ve benim hakkımda endişeliyim. Artık eve döndüğümüze göre her şeyin değişeceğinden endişeleniyorum. Sanki ilişkimiz sadece seyahatimizin bir parçasıymış ve gerçekliğe dönme zamanı gelmiş gibi.

Telefonum çalışıyor ve açtığımda Ryker'dan bir mesaj olduğunu görüyorum.

RC ~~10~~

Endişelerim artıyor. Ya ayrılmak isterse? Kahretsin.

DW ile ilgili bir soru soruyorsunuz?

Cevabını beklerken kalp atışlarım hızlanıyor.

R:Her şılacağım.

Kelimelere bakarken derin bir nefes alıyorum.

Hemen sonuca varma, Danny.

Sadece... Ryker'ı kaybetmekten korkuyorum ve kontrolün bende olmamasından nefret ediyorum.

İçimi çekerek saate bakıyorum ve saatin beşi çoktan geçtiğini
görerek hazırlanmaya karar veriyorum.

Duş aldıktan ve saçlarımı yıkadıktan sonra, düzleştiriciyi saç tellerimin arasından geçirmeden önce kurutuyorum. En iyi şekilde görünmek için makyajımı yapmaya özen gösteriyorum.

İşim bittiğinde aynadaki yansımamı kontrol ediyorum. Dışarısı hala serin olduğu için siyah pantolon ve açık mavi kaşmir kazak tercih ettim.

👤, Danny.

Sadece ~~tb~~

Derin nefes al.

Telefonum çalmaya başlayınca irkiliyorum ve cevap vermeye gidiyorum. Kapıcı olduğunu görünce, "Evet?" diye cevap veriyorum. "Bay West sizi görmek istiyor, hanımefendi."

"Yukarı gönderin."

Telefonu kapattıktan sonra birkaç derin nefes alıyorum. El çantamı alıp telefonu içine sokuyorum ve oturma odasına doğru yürüyorum. Gözlerim asansöre takılı kalıyor ve kapılar açıldığında kalbim çığınca çarpmaya başlıyor.

Ryker kahverengi chino pantolonu ve siyah düğmeli gömleğiyle çok seksi görünüyor. Kumaş kaslarını gizlemek için hiçbir şey yapmıyor.

Bana doğru yürürken gözlerinin arasında bir kaş çatma beliriyor ve başını eğerek "Neden gergin görünüyorsun?" diye soruyor.

Evet, oyunculuk yeteneklerim cehenneme gitti.

Sertçe yutkunarak, "Eve döndüğümüz için biraz gerginim," diyorum.

Ağzı yukarı kıvrılıyor ve önümde durarak eğiliyor ve dudaklarıma şefkatli bir öpücük konduruyor. Biraz geri çekiliyor, gözleri yüzümde geziniyor. "Hepsi bu kadar mı?"

Başımı sallıyorum ama sonra itiraf ediyorum: "Bunun bizim için ne anlama geldiğinden emin değilim."

Yine başını eğiyor, bakışları benimkilerle kilitleniyor. "Tereddütlerin mi var?"

Hızla başımı sallıyorum. "Hayır, hiç de değil. Sadece çıkmaya devam etmek istediğinden ya da bunun Afrika'da olanın Afrika'da kalması gibi bir durum olduğundan emin değildim."

Ryker bir adım geri atıyor, kaşları çatılıyor. "Sana ciddi olmadığım izlenimini mi verdim?"

"Hayır," diye fısıldadım, sonra omuz silktim. "Bu... uhm... sen." Bir nefes verdim. "Hâlâ gerçeküstü."

Yüzünde bir anlayış ifadesi beliriyor ve sonra beni göğsüne doğru çekiyor, kolları beni sıkıca sarıyor. "İkinci bir düşüncem yok. Söylediğim her kelimedede ciddiydim. Sen benim için osun Danny ve hiçbir şey bunu değiştiremeyecek. Tamam mı?"

Ellerimi omuzlarına götürürken başımı sallıyorum. "Özür dilerim. Kontrolün bende olmamasından hoşlanmıyorum." Ona bakıyorum. "Bu beni psikopat yapıyor."

Ryker ellerini boynumun yanlarına götürüyor. "Neden kontrolün sende değilmiş gibi hissediyorsun?"

"Flört işinde pek iyi değilim," diye kıkırdıyorum. "Otuz iki yaşında hâlâ bekâr olmamın nedenlerinden biri."

"Diğer nedenler?" diye soruyor. Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Sen."

Ryker bana hızlı bir öpücük verdikten sonra mırıldandı: "Beni bilirsin Danny. Çıkıyoruz diye değişecek değilim."

Bu da doğru.

Ryker'ın gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor. "Bence içeride kalıp konuşmalıyız.

Bizim hakkımızda güvensiz hissetmen hoşuma gitmiyor."

Başımı sallayarak kanepeyi işaret ediyorum. "Sana içecek bir şeyler getireyim mi?"

Ryker başını sallıyor ve elimi tutarak beni kanepeye çekiyor. Oturduğumuzda debriyajımı sehpanın üzerine koyuyorum.

"Endişelendiğin her şeyi anlat bana," diyor bedenini benimkine doğru çevirirken.

Yastığa yaslanarak, "Kardeşlerim. Christopher için o kadar endişelenmiyorum ama Tristan aklını kaçırarak.

"Hazır olduğunda ona söyleyeceğim. Anlayacaktır," diyerek Ryker beni rahatlatmaya çalışıyor.

Ona bir bakış atarak, "Son çıktığım adamı dövdü," diyorum.

"Çünkü o adam pisliğin tekiydi," diye mırıldandı Ryker.

Kaşlarım yukarı kalkıyor. "Bunu sana söyleten ne?"

Ryker'in gözleri benimkilere kilitleniyor, sonra soruyor: "Tacizci olduğun biliyordun, değil mi? Tristan öğrendi ve bu yüzden onu dövdü."

Şaşkınlık içimde dalgalanıyor. "Bunu bilmiyordum."

Ryker başını öne eğer. "Tristan ve benim için endişelenme. Sana iyi davranacak biriyle birlikte olduğun için mutlu olacaktır."

Dudaklarım yukarı kıvrılıyor. "Evet, bu şekilde düşünmemiştim." "Endişelendiğin başka bir şey var mı?"

"Sadece insanlar bunun garip olduğunu düşünecek. Bilirsin, yaşlandığım için," diye itiraf ediyorum.

Ryker bir nefes veriyor ve sonra elini boynumun yan tarafına doğru kaldırıyor. Başparmağı tenimi okşuyor ve dokunuşuna doğru eğilmemi sağlıyor. "Çıkmamızdan memnun musun?"

"Tabii ki."

Başını hafifçe sallıyor. "O zaman insanların ne düşündüğünün ne önemi var?"

"Sadece insanların arkamdan gülmesini istemiyorum," diye mırıldanıyorum.

"Eğer personelden bahsediyorsanız, buna cesaret edemezler. Size saygı duymayanlar sizden korkarlar."

Hoşnutsuz bir yüz ifadesi takındım. "Sanki ben bir zorbaymışım gibi konuşuyorsun." "Hayır, sadece maaşlarını ödeyen kişi."

Bakışlarım Ryker'ın yüz hatlarında geziniyor ve onun ne kadar samimi olduğunu görmek son çekincelerimi de silip süpürüyor. "Dinlediğiniz için teşekkürler. Aşırı dramatik olduğumu biliyorum ama..." Dudaklarımı ıslattım, sonra itiraf ettim: "Seni kaybetmek istemiyorum."

Ağzında bir gülümseme beliriyor ve sonra eğilip dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Yapmayacaksın." Biraz geri çekildi. "Bilmiyorsan söyleyeyim, senin için deli oluyorum Danny. Bu... bir ilişki içinde olmamız... şimdiye kadar istediğim her şey."

Bu sefer ona doğru eğildim ve ağzımın çenesine sürtünmesine izin verdim. "Ben de senin için deli oluyorum."

RYKER

İşe geri döndüğüm için yetişmem gereken çok şey var. Take3'ün sözleşmesini az önce tamamladım ve Danny'nin ofisine girdiğimde onun ekrana kaşlarını çattığını görünce sııttım.

"Kimin başı dertte?" Dosyayı masasına bırakırken sordum.

Bana bakıyor ve gerginlik anında kayboluyor. "Oh, hiç kimse. Bu Take3 sözleşmesi mi?"

"Evet. Sadece herkesin imzası gerekiyor." Masasının etrafında yürüyorum ve elimi sandalyesinin arkasına koyarak onu kendime doğru çeviriyorum. Diğer elimi çenesine götürdüğümde Danny bana bakmak için başını arkaya yatırıyor. Eğilip bir öpücük çalıyorum. "Seni gerçekten masanın üzerinde becermek istiyorum," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı.

Danny başını sallarken bir kıkırdama sesi çıkarır. "İşinizin başına dönün."

Onu tekrar öpmeden önce şakacı bir şekilde "Köle şoförü ve bir horoz bloğu" diye homurdanıyorum.

Daha yeni toparlanmışım ki kapısı açıldı ve Christopher içeri girdi. Danny anında endişeli görünüyor ve ben de dosyaya uzanıyorum. "Hey, imza için tam zamanında geldin." Belgeyi çıkarıyorum ve Danny'ye yaklaşarak imzasının gerekli olduğu yerleri gösteriyorum.

Bana minnettar bir gülümseme veriyor.

Danny'nin karşısındaki koltuğa oturan Christopher'a çeviriyorum bakışlarımı. "Düğüne üç hafta kaldı. Heyecanlı mısınız?"

"Evet, sabırsızlanıyorum." Bana sırtıyor ve sonra Danny'nin önüne koyduğu sayfaları imzalamaya başlıyor.

İkisinin de işi bittiğinde, tüm sayfaları topluyorum ve sıraya koyuyorum. Hiçbir şeyi gözden kaçırmadıklarını iki kez kontrol ediyorum. Sözleşmeyi dosyaya geri koyarken Danny'ye "Diğerlerine imzalatacağım, sonra da geri getireceğim" diyorum.

Masasından uzaklaşırken Danny, "Teşekkürler Ryker," diyor. Kapıyı arkamdan kapatmadan önce ona göz kırpıyorum ve bu onun gülümsemesine neden oluyor.

Dash'in masasına uğradım ve imzaladıktan sonra asansöre binip kendi katıma indim.

Noah'nın ofisine girdiğimde, o ve Kao birbirlerine kardeşçe sarılıyorlar. İkisinin de yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Ne kaçırdım?" Ben soruyorum.

Kao'nun gülümsemesi genişliyor, sonra da "Fallon hamile" diyor.

Kolumu Kao'nun omuzlarına dolayarak, "Bu harika bir haber. Tebrikler."

Dosyayı ona uzattım. "Senin ve Noah'ın imzalamanız gerekiyor."

Kao, Noah'nın masasına oturuyor ve ben de onlar belgeyi okuyup işaretlediğim yerleri imzalarken bekliyorum.

İşim bittiğinde Rhett Amca'ya ofise uğramasını rica eden bir mesaj gönderiyorum. Kızı Jade önümüzdeki Mayıs ayında üniversiteden mezun olana kadar her şeyi imzalayacak.

Ofisime döner dönmez telefonumu çıkardım ve Danny'ye bir mesaj gönderdim.

R: Hi sen aBu a t-on w g sen aa tn

Cevap vermesi birkaç dakika sürüyor.

DS h't

**D: İçinde olte en pn ve ben de sen a fi
me on m fi.**

Dudaklarım anında kıvrıldı.

**R: nusunuz? bir tane d D Opn y
fi**

Bir kahkaha attım. Başımı sallayarak, oturup Danny'yi masasının üzerinde çıplak hayal etmemek için kendimi zor tutuyorum.

Kahretsın, bu gece yeterince erken gelemes.

Bölüm 11

DANNY

Amerika'ya döndüğüm ilk hafta telaşın da ötesindeydi. Geliyor muyum, gidiyor muyum bilmiyorum.

Yetişmem gereken çok iş var ama kendimi iyi hissetmediğim için öğle yemeği saatimde acile gitmeye karar verdim.

Doktora tekrar "Muhtemelen hamileyim," diyorum.

Bana gülümsüyor. "Yakında öğreneceğiz ama her ihtimale karşı bir sürü test yapacağız. Tamam mı?" Rutin bir kontrol yapmaya başladı, sonra "Baş ağrısı, baş dönmesi ve mide bulantısı dışında başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Baş dönmesi nöbetleri sırasında görüşüm bulanıklaşıyor ve bacaklarım uyuşuyor. Ayrıca öyle zamanlar oluyor ki... konuşurken zorlanıyorum, sanki kelimelerim kifayetsiz kalıyor. Açıklaması zor."

Hamilelik testi yapmak için idrarımı alan hemşire geri gelip "Test negatif" dedi.

Hay aksi. Aslında hamile olabileceğimi düşünmüştüm.

Doktor gözlerime ışık tutarken göğsümde bir hayal kırıklığı saplanıyor. "Tomografi çekirmek ve kan tahlili yapmak istiyorum. Böylece tüm olasılıkları eleayebiliriz."

"Tamam."

Bir sürü evrak doldurmam ve bir hemşire kan alırken sabırla oturmam gerekiyor. Yalnız kaldığım anda Christopher'ın numarasını arıyorum.

"Hey, neredesin? Az önce ofisini kontrol ettim," diye cevap veriyor kardeşim.

"Birkaç iş için dışarı çıkmıştım... Sonra kredi kartımı kaybettim.... Bankada mahsur kaldım. Beni idare edebilir misin? Lütfen." Christopher'a yalan söylediğim için kendimi çok kötü hissediyorum ama endişelenmesini de istemiyorum.

"Tabii ki."

Hemşirenin bana doğru geldiğini görüyorum ve hemen "Teşekkürler. Minnettarım. Sonra görüşürüz."

Hemşire bana ulaştığında aramayı kestim. "Şu tomografiyi çektirelim. Tüm mücevherlerinizi çıkarmanız gerekecek."

Sağ elimdeki yüzüğü, ardından saatimi ve küpelerimi çıkarıp çantamın yan ceplerinden birine atıyorum. Takım elbisem fermuarlı olduğu için hastane önlüğü de giymem gerekiyor.

Tüm prosedür biraz zaman alıyor ve makine üzerimde tarama yaparken yatakta yatarken düşüncelerim iş gezisine ve Ryker'ın döndüğümüzden beri ne kadar harika olduğuna dönüyor.

Ryker'ın beni gerçekten sevdiğine hâlâ inanamıyorum. Çok dikkatli ve tatlıydı, kalbimi eritti.

Ne kadar şanslıyım?

Tarama bittiğinde, bir şey bulamayacaklarını düşünerek rahat bir nefes aldım.

Kıyafetlerimi değiştiriyorum ve belirlenen bekleme alanına oturuyorum. Kırk dakika sonra kendimi gergin hissetmeye başlıyorum, işe geri dönmem gerekiyor. Gözlerim saatime takılıyor ve Christopher'ı tekrar aramasam mı diye düşünüyorum.

Sonunda acil servis doktoru bana doğru geliyor. Yüzünde rahatlatıcı bir gülümseme var, muhtemelen her gün taktığı bir gülümseme.

"Tamam, bir şey bulduk. Taramayı görebileceğim şekilde çeviriyor ama neye baktığım hakkında hiçbir fikrim yok. "Sağ ön lobunuzda bir büyüme var gibi görünüyor. Yine de MRI çekmemiz gerekecek."

Söyledikleri aklıma yatmıyor ve sadece başımı sallayabiliyorum.
"Tamam. Şimdi mi?"

"Evet, hastane önlüğünü tekrar giymenizin bir sakıncası yoksa. Birazdan bir hemşire yanınızda olacak."

Hareketleri yapıyorum, zihnim sersemlemiş bir halde. Hastane önlüğünü giydiğimde, doktorun sözleri zihnimde tekrarlanırken elimi ağzıma götürüyorum.

A Büyüme.

*Kafamın
içinde.*

Aman Tanrım.

Her geçen dakika göğsümde bir endişe oluşmaya başlıyor. Hemşire beni almaya geliyor ve beni başka bir odaya götürüyor.

Elimden geldiğince hareketsiz kalarak tekrar uzanmak zorundayım.

Bu sefer kendimi Ryker'ı düşünmekle meşgul etmiyorum, onun yerine doktorun söylediklerini tekrar tekrar düşünüyorum.

A Büyüme.

Beynimde.

Bu iyi olamaz.

Zaman panik dolu bir karmaşaya dönüşüyor ve her birkaç dakikada bir kalbim tekrar sakinleşmeden önce hızla çarpmaya başlıyor.

MR çekimi bitip nöroloji katına götürüldüğümde hastanede ne kadar kaldığımı bile bilmiyorum.

Aniden midem bulanmaya başladı. Kafamda bir büyüme var.

Aman Tanrım. Bu çok kötü. Değil mi? Beyindeki her şey kötüdür.

Nefes alış verişim hızlanıyor ve muayene odasına götürüldüğümde kendimi toparlamakta zorlanıyorum. Masaya, sandalyelere, panjurlara, zihnimi meşgul edecek her şeye bakıyorum.

İçeri bir doktor giriyor ve ilk fark ettiğim şey gözlerinde parlayan zeka oluyor.

"Merhaba, ben Dr. Friedman. Beyin cerrahıyım." Tokalaştıktan sonra elini yumruk yaptı ve "Sağ ön lobunuzda yaklaşık olarak yumruğumun yarısı büyüklüğünde bir tümör var. Ne tür bir tümör olduğunu anlamak için biyopsi yapmamız gerekiyor."

"Bu neyi gerektiriyor?" Sesim sakın çıkarken içimdeki her şey hissizleşiyor.

"İki gün boyunca burada kalacaksınız" diye açıklamaya başladı, "Kafatasınızda küçük bir delik açacağız ve kesiye içi boş bir iğne yerleştireceğiz. Dokudan bir örnek alacağız, böylece test için gönderebileceğiz." Sözcükler gelmeye devam ettikçe, zihnim inkâr etmeye başlıyor.

Muhtemelen hızlı bir ameliyatın olduğu bir şey değildir.

"Kötü mü?" Ben soruyorum.

"Biyopsi yapana kadar kesin bir şey söyleyemeyiz. Tedavi seçeneklerini o zaman tartışabileceğiz."

Dr. Friedman bana aile geçmişimle ilgili sorular sormaya devam ediyor ve ben de ancak o zaman "Büyükanнем kanserden öldü. Ama ne tür olduğunu bilmiyorum. Anneme sormam gerekecek."

"Büyükanнемinizin geçmişi hakkında öğrenebildiğiniz kadar çok şey öğrenin. Bilgi sahibi olmak her zaman iyi bir şeydir." Bana rahatlatıcı bir gülümseme veriyor ama bu beni daha da endişelendiriyor.

Dr. Friedman biyopsi için iki gün sonrasına gün verdi. Zihnim yarışmaya başladı, aileme ve yakınlarıma vermek için geçerli bir bahane arıyordum.

Arkadaşlar, neden iki gün ofisten uzak kalacağım. Biyopsi Cuma günü olduğu için sadece bir gün iş kaçıracacağım. Ama yine de...

Tanrım, Ryker'a ne diyeceğim?

Altı saat sonra nihayet hastaneden çıktım ve ofise geri döndüm. Indie Ink'teki personelin çoğunun eve gitmeye hazırlandığını bilmek beni rahatlatıyor. Sadece işimin içinde kaybolmak ve tümörü düşünmemek istiyorum.

İnkâr mutluluk verici bir şey ve şu anda onu kollarımı açarak kucaklamaya çalışıyorum.

RYKER

Endişeli ve işime odaklanamaz halde Danny'nin telefonunu tekrar arıyorum. Christopher bankada sıkışıp kaldığını söyledi ama lanet olsun, bir kredi kartı almak ne kadar sürebilir ki?

Telefon cevapsız kalınca asansöre binip Danny'nin ofisine çıkıyorum. Masasına ulaştığımda asistanı James toparlanmakla meşguldü. "Danny döndü mü?"

Başını sallıyor. "Daha on dakika önce döndü."

"Eve mi gidiyorsun?" Kapısına doğru yürürken sordum.

Koridorda yürürken gülümseyerek, "Evet, iyi akşamlar," dedi.

"Sen de." Kapıyı açıp içeri giriyorum ve Danny'yi masasının arkasında görünce rahat bir nefes alıyorum. Kapıyı arkamdan kapattım ve "Endişelendim" dedim.

Hiçbir şey söylemeden önündeki dosyaya bakmaya devam ediyor.

Masasının etrafında yürüyorum ve sandalyesinin yanına çömeliyorum. Beni fark etmediğinde alnımda bir çatıklık oluşuyor. "Hey, iyi misin?"

Yavaşça, sanki sersemlemiş gibi başını çeviriyor ve sonra gözlerini kırıştırıyor. "Oh... hey."

"Sorun nedir?" Gözlerim yüzünü ararken soruyorum.

"Hiçbir şey yok." Başını sallıyor. "S a d e c e yorgunum."

"O zaman eve git ve biraz dinlen." Ayağa kalktım.

Danny derin bir nefes alır, sonra tekrar başını sallar. "İyi olacağım." Hareket etmeyince, "Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye soruyor.

Gözleri önündeki dosyada ve nedense bu beni rahatsız ediyor. "Bana bak."

"Ryker, yapmam gereken işler var," diye mırıldanıyor, sesi sinirli geliyor. "Daniele, bana bak," diyorum tekrar.

Bir iç geçirdi ve bana ters ters baktı. "Ne? Yapacak işlerim var. Bunu konuşmuştuk."

Sözlerini duymazdan gelerek "Sorun ne?" diye sordum.

"Tanrım. Hiçbir şey! Sadece çok işim var," diye tersliyor ve sesini bana doğru yükseltiyor. "Bu kadar muhtaç olmak zorunda mısın?"

Patlaması sinirimi bozuyor ve ofiste onunla kavga etmek istemediğim için oradan uzaklaşıyorum.

Koridorda sinsice ilerleyen Dash bana doğru geliyor. "Danny ofisinde mi?"

"Evet ve çok kötü bir ruh hali içindeyim. İyi şanslar," diye homurdanıyorum Dash'in yanından geçerken.

İ slam ve düğme için ve Asansör, hangi şükürler olsun hemen açılıyor. İçeri giriyorum ve kendi katımın düğmesine basıyorum.

Kahretsin, benimle böyle konuştuğuna inanamıyorum.

Katıma çıkıp ofisime doğru yürüyorum ve kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum. Masamın arkasına oturduğumda sakinleşmek için birkaç derin nefes alıyorum.

Dirseğimi kolçağın üzerine koyarak çenemi başparmağıma dayıyorum ve işaret parmağımı ağzıma götürüyorum. Dizüstü bilgisayarımın ekranına boş boş bakarak az önce olanları tekrarlıyor ve anlamlandırmaya çalışıyorum.

Bir sonraki an kapım açılıyor ve Danny içeri giriyor. Gözlerim ona kilitlenirken kılımı bile kıpırdatmıyorum. Kapıyı kapatıyor ve masama doğru yürüyüp karşıma oturuyor.

Bakışları benimkilerle buluşuyor ve sonra şöyle diyor: "Seni terslediğim için özür dilerim. Sadece stresliyim ama bunun acısını senden çıkarmam için bir neden yoktu."

Elimi indirip gözlerimi yüzünde gezdiriyorum. "Stresli olduğumu anlıyorum ama sakın bana sesini yükseltme."

Danny sandalyede arkasına yaslanıp yenilmiş gibi görünürken başını sallıyor. "Sadece iş mi?" diye sormama neden oldu.

Başını sallıyor ama sonra şöyle diyor: "Evet. Üzerimdeki baskı artıyor."

Çenesi titremeye başladığında sandalyemden kalkıp masanın etrafında dolaşıyorum. Omuzlarından tutarak onu yukarı çekiyorum ve sonra kollarımı ona doluyorum.

Vücudu titremeye başlıyor ve bir hıçkırık duyunca endişeleniyorum. "İşten daha fazlası olduğunu hissediyorum," diye mırıldanıyorum, benden bir şey sakladığından endişeleniyorum.

Danny kollarını bana doluyor ve "Hamile değilim" derken sesi kırılgan çıkıyor.

Tanrım, bu çok şeyi açıklıyor. Bu fikir onu heyecanlandırmaya başlamıştı ve hayal kırıklığına uğramış olmalı.

Başımı eğerek mırıldandım, "Üzgünüm bebeğim. Senin için bu kadar önemliyse doğum kontrolünü bırak."

Başını iki yana sallar. "Muhtemelen en iyisi bu. Sadece umutlandım. Bu çok aptalca. Sadece üç haftadır çıkıyoruz."

"Tanıman gereken bir yabancı değilim ki" diye mırıldandıktan sonra ekliyorum: "Sadece seni mutlu görmek istiyorum."

Biraz geri çekiliyor ve parmaklarıyla gözlerinin altındaki yaşları siliyor. "Ben iyi olacağım."

Kelimelere inanıyor gibi görünmüyor. "Stresinizi azaltmak için ne yapabilirim?"

Ağzının köşesi hafifçe kalkıyor ve sevimli bir yüz ifadesi takınıyor. "Bana kızma."

Bir kahkaha attım. "Bitti. Başka ne var?"

Danny gözlerini kapatır ve korkunç bir şeyin farkına varmış gibi görünür.

"Danny?"

Yüzünü göğsüme gömüyor ve daha önce ağladığını hiç duymadığım şekilde ağlıyor. Endişesi on katına çıkarken kollarım anında ona sarılıyor.

Bir elimi başının arkasına bastırarak ağzımı kulağına yaklaştırıyorum. "Bu sadece stres olamaz. Bana söylemediğin bir şey mi oldu?"

Başını sallıyor ama beni sıkıca kavradığı için bir şey söylemiyor.

Sakinleşene kadar onu tutuyorum ve tekrar geri çekildiğinde, "Sanırım eve gidip uyumalıyım. Çok yorulдум."

"Gerçekten hepsi bu mu?"

Çünkü bu onun yorgun olmasından çok daha fazlası gibi geliyor.

Başını sallıyor ve sonra bana yalvaran bir bakış atıyor. "Beni eve götürebilir misin?"

"Elbette." Telefonumu ve anahtarlarımı aldım, sonra kolumu ona doladım. "Hadi gidelim."

"Ofisimden çantamı almam gerekiyor."

Ona arabamın anahtarını uzattım. "Hemen getiriyorum. Git arabaya bin." "Teşekkürler."

Ayrı asansörlere biniyoruz ve Danny'nin el çantasını aldıktan sonra bodruma iniyorum.

Danny'nin apartmanına vardığımızda ve arabayı park ettiğimde, "Yukarı gelmek ister misin?" diye sordu.

"Elbette."

Asansöre biniyoruz ve içeri girdiğimizde anahtarlarımı mutfak tezgahının üzerine bırakıyorum. Danny bitkin görünüyordu ve kollarımı açarak, "Buraya gel bebeğim," dedim.

Hiç tereddüt etmiyor ve göğsüme yaslanarak derin bir iç çekiyor.

Eğilerek mırıldandım, "Neden ben yemek sipariş ederken sen de rahatlatıcı bir banyo yapmıyorsun?"

Başını sallıyor ve başını arkaya yatırıyor, gözleri benimkileri buluyor. Mavi irislerinde tam olarak çıkaramadığım bir şey var. Sanki üzgün gibi.

"Bana her şeyi anlatabileceğini biliyorsun, değil mi?" Onu rahatlatmak için söylüyorum.

"Bugün gerçekten çok zordu," diye fısıldıyor. Benden bir adım geri çekiliyor. "Aç değilim ama akşam yemeği için kendine bir şeyler alabilirsin."

"Bugün ne yedin?" diye sordum.

"Öğle yemeği yedim," diyor yatak odasına doğru yürürken. "Uzun sürmez. Kendini evinde hisset."

Danny'nin daha sonra acıkabileceğini düşünerek ona tavuklu cobb salatası ve kendime de bir pizza sipariş ettim.

Televizyonu açıyorum ve beyzbol maçıının gösterildiği bir kanala geçiyorum. Koridoru ve Danny'nin odasını görebildiğim kanepeye oturduğumda içimi onun için duyduğum endişe dolduruyor.

Bir sorun var ve bunun işle bir ilgisi yok.

Otuz dakika sonra, yemek teslim edildiğinde ve Danny'den hâlâ bir iz olmadığında, endişem artıyor. Onun etrafında dolanmamak için kendimi zor tutuyorum ve pizzanın bir kısmını yiyorum.

Bir saat geçtikten sonra odasına girdim ve banyonun kapısını çaldım. "Danny, iyi misin?"

Cevap vermiyor ve ben de kapıyı iterek açıyorum. Danny küvette oturuyor, bacaklarını önüne doğru çekmiş, vücudu sanki donuyormuş gibi titriyor. Küvetin yanına çömelip elimi sırtına koyuyorum ve ne kadar soğuk olduğunu hissederek mırıldanıyorum, "Siktir Danny! " Ayağa kalkıp kolumu dizlerinin altından geçiriyorum ve diğerini sırtına doluyorum, sonra onu kaldırıyorum. Onu yatağa taşıyıp yere bırakıyorum, sonra da bir havlu almak için banyoya koşuyorum.

Onu hiç böyle görmemiştim. Gerçekten hamile olmadığı için kalbi kırılmış olabilir mi?

Vücudunu kuruladıktan sonra havluyu etrafına sarıyorum. Oturup onu kucağıma çekiyorum ve içine biraz sıcaklık vermeye çalışıyorum. "Konuş benimle."

Başını sallıyor, titreyen bir nefes veriyor. "Hamile olmadığın için mi?" diye soruyorum.

Danny başını sallar ve sonra gözyaşları tekrar akmaya başlar.

"Ah, bebeğim. Senin için bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum," diye mırıldanıyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum.

Elimden geldiğince onu rahatlatmaya çalışıyorum ve sonunda bana bakıyor ama sonra gözlerinde bir dünya acı görüyorum. "Bu kadar dağınık olduğum için özür dilerim. Sadece bunu hazmetmekte zorlanıyorum."

"Sorun değil. Üzülecek bir şey yok," diyerek onu rahatlatıyorum, sesim yumuşak. "Gece kalmamı ister misin?"

Başını sallıyor, sonra yüzünü boynumun kıvrımlarına gömüyor. "Tanrım, Ryker," diye hıçkırıyor, sanki yeniden farkına varmış gibi.

Kollarımı ona sımsıkı sarıyorum ve onun kalbinin bu kadar kırıldığını duymak benim de kalbimi parçalıyor.

Kahretsin, keşke onu daha iyi hissettirmenin bir yolu olsaydı.

Bölüm 12

DANNY

Christopher'ın karşısına oturup, "Yarın izinliyim." dedim. Gözleri benimkilere kayd. "Neden?"

Omuz silkiyorum ve ona yalan söylerken gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. "Birkaç özel güne ihtiyacım var. Stres beni zorluyor."

"Planladığın bir şey var mı?" diye soruyor.

"Bir spaya gidip rahatlayacağım." Dudaklarımı gülümsemeye zorluyorum. "Yani, muhtemelen telefonuma cevap vermeyeceğim. Bir gün boyunca her şeyle sen ilgilenebilir misin?"

"Elbette. Dinlenmeye ihtiyacın var," diyor Christopher, dudaklarını yukarı doğru kıvrıran bir gülümsemeyle.

"Teşekkürler." Ayağa kalkıp ekliyorum, "Sana borçluyum."

"Ben balayıdayken işleri senin halletmen gerekecek, yani sorun yok."

"Düğüne bir hafta kaldı," diye mırıldandım. "Nasıl hissediyorsun?" "Çok sabırsızım," diye kıkırdıyor.

Önümüzdeki Cuma akşamı düğün için hepimiz özel jetle San Diego'ya gideceğiz. Dash, onun annesi ve benim annem her şeyin hazır olduğundan emin olmak için Perşembe günü uçacaklar.

"Eminim." Kardeşime gülümseyerek ofisinden çıktım ve kendi ofisime döndüm.

Hiçbir sorun yokmuş gibi davranmak çok zor. Kendime panik yapmamamı söyleyip duruyorum... ama Tanrım... kafamın içinde acayip bir büyüme var.

Masama doğru yürürken tüylerim diken diken oluyor. Çantamı alıp çıkmak üzereyken Ryker içeri giriyor. Kaşlarını kaldırdı. "Eve mi gidiyorsun?"

"Evet."

Gözleri beni tarıyor. Dünden beri beni inceleyen bakışlar atıyor. Özellikle ona yalan söylemek çok zor.

"Yarın gelmeyeceğim."

Haber karşısında başını öne eğiyor. "Neden?"

"Hafta sonu için bir spaya gideceğim. Sadece gevšemem lazım."

Rahatlama yüzündeki endişeyi hafifletir. "Bu iyi bir fikir. Kendine zaman ayırmana sevindim."

"Telefonuma cevap vermezsem endişelenmeyin," diye ekliyorum.

Ryker aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve alnıma bir öpücük konduruyor. "Yapmayacağım. Döner dönmez bana haber ver. Tamam mı?"

Başımı salladım. "Bu gece gelmek ister misin?"

Aklımı kaybetmemi engelleyecek.

"Tabii ki. Sadece kıyafetlerimi değiştirmek için evime uğramam gerekiyor."

"Tamam. Eve giderken bize yemek getirebilirim."

"Kulağa hoş geliyor," diye mırıldanıyor, bakışları sevgiyle yüzümde geziniyor.

Ayak parmaklarımın üzerinde yükselip ofisimden çıkmadan önce ona bir öpücük veriyorum. Asansörlerde yollarımız ayrılıyor ve anında endişelerim geri geliyor.

Sadece bir biyopsi. Büyük bir şey değil. Sadece kafamda bir delik açacaklar ve sonra büyümenin bir parçasını koparacaklar.

Endişelenecek bir şey yok.

Kendimi hastaneye kaydettirirken, yakın akrabalarımın bilgilerini soran sorunun üzerinde geziniyorum.

Hangi ismi yazacağımı düşünürken kalbim acıyla çarpıyor. Ailemin ani bir telefon görüşmesiyle bir şeylerin ters gittiğini öğrenmesini istemiyorum. Christopher'ın başa çıkması gereken bir sürü travması vardı.

Kalemi yazdığım kâğıda bastıran *Tristan Hayes*, herkesin içinde bu şoku en iyi onun atlabileceğini düşünüyor.

Tüm evrak işlerini bitirdiğimde, özel bir odaya alındım. VIP statüsünün avantajları var. En azından beklerken diğer hastalarla etkileşime girmek zorunda kalmıyorum.

"Biyopsi sabah 10'da yapılacak. Rahatınıza bakın," diyor hemşire. Yatağa oturup komodine bakarken hemşire tüm hayati değerlerimi alıyor ve hastane bantlarını bileğime sarıyor. "Al bakalım. Biraz televizyon izle ya da kestir." Bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor.

"Teşekkür ederim."

O gidince ayakkabılarımı çıkardım ve yatağa uzandım. Birkaç dakika tavana bakıyorum.

Belki de Ryker'a söylemeliydim.

Aklıma geldiği anda bu fikirden kaçtım. Sevdiklerimin gereksiz yere endişelenmesine neden olmak istemiyorum.

Telefonum ötüyor ve çantamdan çıkardıktan sonra Ryker'dan bir mesaj olduğunu görüyorum.

Spanın tadını çıkarın. Bol bol dinlenin. Seni seviyorum.

Dudaklarımda hüznü bir gülümseme beliriyor.

~~Yalan söyledim. Çok özür dilerim. Lanet kafamda bir büyüme var ve ölümüne korkuyorum. Tanrım, keşke burada olsaydın da bana sarılsaydın.~~

~~ve bana her şeyin yoluna gireceğini söyle.~~

Yazdığım şeyi silerken gözümde bir damla yaş süzülüyor.

Yapacağım. Seni çok seviyorum. Ruh halimdeki değişimlere katlandığın için teşekkür ederim.

Ryker cevap verirken gözyaşlarımı siliyorum.

R: Pek bir şey yapmadım ama neye ihtiyacın olursa ben buradayım. Artık her şeyi tek başına taşımak zorunda değilsin. Sert biri olduğumu biliyorum ama işler çok zorlaştığında bana yaslanabilirsin.

Sözlerini içime çekerken yanağımdan bir damla yaş daha süzülüyor.

~~Sana ihtiyacım var. Bunu tek başıma yapamam.~~

D: Seni neden bu kadar çok sevdiğimi anladın mı? İşte yine ayaklarımı altımdan çekmeye başladın. Pazar günü konuşuruz.
xox

Telefonumu kapatıp çantama geri atıyorum ve ardından duygularım üzerindeki kontrolümü yeniden kazanmaya odaklanıyorum.

*Bunu yapabilirsin,
Danny. Sadece
yapmalısın.*

"Hanımefendi... hanımefendi."

Koluma vurulunca ü z e r i m d e k i parlak ışığa karşı gözlerimi kırıştıyorum.

"Adın ne senin?"

"Danny," diye

homurdanıyorum.

"Bugünün hangi gün olduğunu hatırlıyor musun?" diye tekrar sorar ses.

"Uh... Cuma?" Görüşüm netleşiyor ve yatağın yanında bir hemşire görüyorum.

"Benim için sol kolunu oynatabilir misin?" Dediğini yapıyorum. "Parmaklarını oynat." Aynı işlemi diğer kolum ve bacaklarım için de yapıyoruz.

"Nasıl hissediyorsun? Ağrın var mı?" diye soruyor. "S a d e c e uyku var," diye mırıldanıyorum.

"Tamam. Biraz dinlenin. Dr. Friedman birazdan yanınızda olacak." Dakikalar sonra omzumda bir el hissediyorum ve gözlerimi açtığımda Dr. Friedman, "Merhaba Danny. Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Tamam," diye mırıldanıyorum, hâlâ biraz kendimde değilim.

"Nekahet odasındasınız. Birazdan sizi yoğun bakıma alacağız, geceyi orada geçireceksiniz. Bu sadece önlem için. Tamam mı?"

"Tamam." Dudaklarımı ıslattım ve "İhtiyacın olanı aldın mı?" diye sordum.

Dr. Friedman elini yatağın üzerine koyuyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. Garip bir dehşet duygusu son sersemliği de kovalıyor.

"Tümörden canlı bir örnek almayı başardık ve patolojiye gönderdim bile. Her şey yolunda gitti. Biraz dinlenin. Tamam mı?"

Yavaşça başımı sallıyorum ve doktor gittikten kısa bir süre sonra uykuya dalıyorum.

Sonuçlar için birkaç gün beklemem gerekiyor ve baş ağrısı için bir kutu ağrı kesici ilaçla birlikte taburcu ediliyorum.

Hastanede çok uyudum ama eve döndüğümde hâlâ bitkin durumdaydım. Gece çantamı yatak odama yerleştirdim, sonra yatağın kenarına oturdum.

Bir şekilde... Hiçbir sorun yokmuş gibi davranmanın bir yolunu bulmalıyım. Ailem ve Ryker en ufak bir şeyi anlayacaktır.

Yatağa geri yığılırken içimi çektim.

Gözlerimi kapatıyorum ve ellerimi karnımın üzerine koyarak nefeslerime odaklanıyorum.

Kötü olup olmadığını bilmiyorsun.

Hiçbir şey olmayabilir ve hızlı bir ameliyatla çıkarılabilir.

Üzerinde kontrolünüz olmayan bir şey için stres yapmanıza yardımcı olmaz.

Derin nefes al.

Kendimi sakın hissedene kadar kelimeleri söylemeye devam ediyorum ve sonra Ryker'ı aramak için kalkıyorum.

"Evde misin?" ikinci zilden sonra cevap verir.

"Evet, daha yeni geldim." Evime göz gezdirirken, "Gelebilir miyim?" diye sordum.

"Elbette," diye mırıldanıyor.

"Bana adresi gönderebilir misiniz?" Oraya sadece üç yıl önce evimi ısıtmak için bir kez gittim ve açıkçası oraya nasıl gideceğimi hatırlayamıyorum.

"Her zaman gelip seni alabilirim," diye teklif etti, bu büyük bir rahatlama oldu. Dr. Friedman baş dönmesi nöbetleri nedeniyle araba kullanmamamı söyledi. Bu hafta bir şoför tutmam gerekecek.

"Çok memnun olurum. Çantamı hazırlayayım mı?" Sesime alaycı bir ton katarak soruyorum.

"Kesinlikle. Seni buraya getirdikten sonra yatak odama kilitleyeceğim." Sesi alçalıyor ve içime bir arzu dalgası gönderiyor.

"Mhh... kulağa cennet gibi geliyor." "Hemen geliyorum."

Telefon görüşmesini sonlandırıyorum ve çantamı çamaşır sepetine boşaltıyorum. Önümüzdeki hafta için birkaç takım elbise seçiyorum ve gündelik kıyafetlerimi ve

İç çamaşırı.

RYKER

Danny'nin evine girerken, "Benim için bir anahtar kartı yaptırmalısın." dedim.

"Öyle mi? Gece yarısı seks partileri için mi?" diye dalga geçiyor.

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye kıkırdıyorum. Kollarımı ona dolayarak ağzına bir öpücük konduruyorum. "Bu prens, prensesi kulesinde mahsur kalırsa diye hızlı erişim istiyor."

Yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor. "İşte yine kalbimi eritiyorsun."

Bavuluna bakıyorum ve kaşlarım havaya kalkıyor. Sonra ona şakacı bir bakış atıyorum. "Bir hafta kalmayı mı planlıyorsun?"

Danny omuz silkiyor. "Belki... belki de değil."

Bavullara uzanmadan önce ondan bir öpücük daha çalışıyorum. "Hadi gidelim."

Asansöre bindiğimizde, "Akşam yemeği için ızgara bifteğe ne dersin?" diye sordum.

"Izgara yapan sen olduğun sürece, ben varım." "Otoriter," diye homurdandım.

Görünüşe göre hafta sonu ona çok iyi geldi. Tekrar eski haline döndü ve bu da geçen hafta içimi kemiren endişeyi hafifletiyor.

Bizi evime götürüyorum ve garaj yoluna çıktığımda Danny kaşlarını çatıyor. "Taşındın mı?"

"Evet, geçen sene," diye cevap verdim.

"Nasıl haberim olmadı? Evinizi ısıtmadınız mı?"

"Bahsettiğime eminim. Christopher ve Tristan biliyor," diye cevap veriyorum. "Ve bir parti havasında değildim."

Bakışları tekrar eve dönüyor. "Vay... tamam."

Dışarı çıktığımızda Danny'nin gözleri peyzajlı bahçede geziniyor. "Banliyöde bir ev hakkında konuşurken neden buradan bahsetmedin?"

"Çünkü bildiğini sanıyordum."

Danny başıyla onaylıyor ve beni merdivenlerden yukarı kadar takip ediyor. Kapının kilidini açıyorum ve içeri adım attığımızda Danny'nin gözleri her yere dalıyor. Oturma odasına doğru yürürken, "Kahretsin Ryker," diye nefes alıyor. "Mila ve annen dekorasyona yardım etti mi?"

"Hayır," diye kıkırdıyorum. "Neden?"

"Çünkü ben bir erkek mağarası bekliyordum... bir ev değil." Parmaklarını deri koltuğun arkasında gezdirmesini izliyorum.

Çantaları bırakıyorum ve Danny her odayı gezerken onu takip ediyorum. Yemek odasında durdu ve nefesi kesildi, "Bu muhteşem. Nereden aldın bunu?"

"Aria'dan benim için bir resim yapmasını istedim." Aria şu anda sanat eğitimi alan bir aile dostu.

Danny'nin gözleri büyüdü. "Bunu Aria mı çizdi?" Başımı salladım. "Gerçekten yetenekli."

Sanat eserine bakıyoruz. Aria bir renk denizinde yüzen iki baloncuk çizmiş. Sağ baloncukta bir erkek silueti, soldakinde ise bir kadın tasviri var.

"Biziz," diye mırıldanıyorum.

Danny'nin gözleri bana kaydı. "Siluetler mi?"

Başımı salladım. "Her zaman farklı bir dünyadaymışsın gibi hissettim. Ulaşamayacağım bir yerde."

Danny tekrar resme bakar. "Ne demek istediğini anlıyorum."

Elini tutuyorum ve parmaklarımızı birleştirerek onu mutfığa çekiyorum. "Kahve ve çay orada." Ona temel ihtiyaçların nerede olduğunu gösteriyorum ve sonra onu ikinci kata çıkan merdivenlere çekiyorum.

"Tanrım, misafir odalarını bile dekore ettirmişsin. Etkilendim," diye mırıldanıyor.

"Beni tamamen hafife aldığın hissine kapıldım," diye mırıldandım.

Yatak odama girdiğimizde Danny başını salladı. "Evet... evet, yaptım."

Onu tutup kaldırıyorum ve yatağa yatırıyorum. "Sonunda," diye homurdanıyorum onun üzerinde sürünürken. "Seni her zaman istediğim yerde buldum."

Danny ellerini çeneme doğru kaldırırken bir kıkırdama sesi çıkarıyor. "Öyle mi?

Senin yatağında mı?"

Başımı sallayarak ağzımı onunkine yaklaşıtıyorum ve dudaklarını ısııyorum. Elimi saçlarının üzerinden geçirip boynunun arkasına atıyorum ama Danny irkilerek, "Dikkat et," diyor.

Hemen geri çekiliyorum.

Dirseklerinin üzerinde kendini yukarı itiyor. "Ben... Ben kafamı çarptım. Sadece küçük bir kesik. Birkaç dikiş atıldı."

Yatağın kenarına oturup kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Yaralandın mı? Nasıl yaralandın?

Ne zaman?" Tekrar ilerliyorum. "Bir bakayım."

Danny ayağa fırladı ve kontrol etmemi engellemek için elimi tuttu. "Aptalca bir kazaydı. Başımı çarptım ama şimdi iyiyim." Yataktan kalktı ve elini bana uzattı. "Hadi şu biftekleri ızgaraya koyalım."

Endişem tüm gücüyle geri dönüyor ve ayağa kalkarak elini tutup onu daha yakına çekiyorum. Ona bakarak, "Benden bir şey saklamıyorsun, değil mi?" diye soruyorum.

Başını sallıyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Tabii ki hayır."

Diğer elimi yüzüne götürüyorum ve yanağını çerçeveleyorum, eğilip ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum, sonra mırıldanıyorum, "Bana yaslanabileceğini biliyorsun, değil mi?"

Danny başını sallıyor, dudakları daha da kıvrılıyor.

"Bağımsız bir kadın olmaya alışkın olduğunu biliyorum ama artık ben varım.

Elimi bırakıyor ve kollarını bana dolayarak yanağını göğsüme yaslıyor. "Biliyorum."

Ona sarılıyorum ve sonra onu odadan çıkarıp yemeğe başlıyorum.

Bölüm 3

DANNY

Dr. Friedman'ı beklediğim muayene odasında otururken midem sinirden kasılıyor.

Her şey yoluna girecek.

Başka baş dönmesi yaşamadım ve ilaçlar baş ağrılarına iyi geldi, bu yüzden iyimserim.

Dr. Friedman odaya giriyor ve bir sandalye çekerek tam karşıma oturuyor. "Merhaba Danny. Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Merhaba," diye dudaklarıma zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Çok kötü değil. Baş dönmesi yok ve ağrı kesiciler baş ağrısına çok iyi geliyor."

"Bunu duyduğuma sevindim. Hadi şu dikişleri alalım." Sandalyeyi yaklaştırıyor ve o saçlarıımı yolumdan çekip dikişleri çıkarırken ben kıpırdamadan oturuyorum. "İşte oldu. Kesi güzelce iyileşiyor."

Sandalyeyi biraz geriye atıyor ve gözleri benimkilerle buluştuğunda midem bulanıyor ve kalbim anında daha hızlı atmaya başlıyor.

"Bugün burada yanınızda olmasını istediğiniz sevdiğiniz biri yok mu?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "Sonuçlar ne?"

"Tamam... sizde olan şeyin adı Glioblastoma. Tedavisi zordur ve hızlı bir şekilde büyür."

Ona öylece bakıyorum, bunun benim için ne anlama geldiğinden emin değilim.

"Tümörün dokunaçları var ve bu dokunaçlar beyni çevreleyerek büyüdüğü için ameliyatla çıkarılması zor. Bilmiyoruz

biz bakana kadar ne kadar yayıldığını bilemeyiz."

"Tamam," diye mırıldanıyorum, hâlâ ne anlama geldiğinden emin değilim. "Pardon ama tüm bunlar ne anlama geliyor?"

Boğazını temizledikten sonra, "Glioblastoma en agresif beyin kanseridir ve tedaviyle bile ortalama sağkalım süresi on iki ila on sekiz aydır" dedi.

Alnımda bir çatıklık oluşuyor, kelimeler içime sinmiyor. "Ne diyorsun?" diye sorarken sesim gergin.

"Ameliyat edebiliriz, radyasyon ve kemoterapi ile tümörün büyümesini yavaşlatabiliriz, ancak geri gelmeye devam edecektir. Durumunuzu Cedars-Sinai'deki kurula götürdüm ve kabul ederseniz aşı tedavisi denemesine devam etmemize onay verdiler. Bakabileceğimiz başka denemeler de var ama bence bu en yüksek başarı oranına sahip. Bazı vakalarda yaşam süresini bir yıl ile beş yıl arasında uzatabiliyoruz. Her vaka için durum farklı."

İğneler ve iğneler tüm vücuduma yayılıyor ve doktora bakarken içim titremeye başlıyor.

"Ne kadar zamanınız kaldığını bilmek istemenizi anlıyorum, ancak bu tür şeyleri tahmin etmek asla kolay değildir. Olumlu yanlarından biri de acılı bir ölüm olmayacak olması."

Ölüm.

Zihnim bu kelimeye kilitlendi.

"Ölecek miyim?" Nefes alışım hızlanmaya başladığında sesim boğuklaşıyor.

"Tedaviyle birlikte size biraz daha zaman verebiliriz," diyor empati tonunu yumuşatarak.

Başımı sallıyorum. "Ama bana öleceğimi söylüyorsun. En fazla beş yılım mı var?" Nefesim kesildi. "Bunu söylüyorsun, değil mi?"

Dr. Friedman başını sallar. "Üzgünüm Danny. Kimse bu tür haberler almak istemez. Ne yapabileceğimize odaklanmalıyız. Seni bugün Cedars-Sinai'ye yatırmak ve ameliyatını kırk sekiz saat sonraya planlamak istiyorum."

"Ameliyatı yapmazsak ne kadar zamanım kalır?" Sesim tınlamadan soruyorum.

"Üç ila altı ay."

Yıkım içimde parçalanırken gözlerimi kapatıyorum. Ellerimi yumruklayarak nefes alışımı yavaşlatmaya çalışıyorum. Hıçkırıklarımı zapt etmeye çalışırken vücudum sarsılıyor. Derin bir acı ruhuma yayılıyor ve zayıflatıcı bir kayıp ve korku duygusuyla doluyorum.

Dr. Friedman elini benimkinin üzerine koydu. "Sizi Cedars-Sinai'ye götürebilecek biri var mı?"

Başımı sallıyorum. "Yapamam. Bugün olmaz. Cumartesi günü kardeşimin düğünü var."

"Ameliyatı erteleyecek vaktiniz yok. Mümkün olan en kısa sürede oraya girmemiz çok önemli," diyor Dr. Friedman, sesi gerilerek.

Başımı tekrar sallıyorum. "Ben düğüne gidiyorum. Pazartesi günü Cedars-Sinai'de olacağım. Eğer öleceksem, kardeşimin düğününü kaçırmayacağım." Sesim kalınlaşıyor ama zorluyorum, "Muhtemelen ailem ve arkadaşlarımdan ben gitmeden önce mutlu bir an için bir araya gelebilecekleri son zaman olacak. Bunu onlardan almayacağım."

Dr. Friedman bir süre düşündükten sonra başını salladı. "Pazartesi günü kontrole gelmeniz gerekiyor. Sizin için bir oda hazırlamalarını söyleyeceğim. Salı sabahı ilk iş olarak prosedürü uygulayacağız."

"Risk nedir?" Boynum ve yüzümdeki sıcaklık artarken sesim kayboluyor ve gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor. Gözyaşlarımı tutabilmek için çenemi sıkarak zorunda kalıyorum ve "Ameliyat sırasında ölme ihtimalim var mı, o zaman üç ila altı ayı tercih ederim?" diye sorarken sesimi zorluyorum.

Nasıl oluyor da bu soruları soracak kadar sakin olabiliyorum?

"Beynin söz konusu olduğu yerlerde her zaman risk vardır. Bu ameliyatlardan pek çoğunu yaptım. Olası riskler konuşma, kas güçsüzlüğü, görme ve diğer işlevlerle ilgili sorunlardır. Kan pıhtısı oluşabilir, dolayısıyla felç geçirme riskiniz var."

Tanrım.

Dr. Friedman sanki bana gücünün bir kısmını vermeye çalışıyormuş gibi elimi sıkıca kavlıyor. "Sen hâlâ güçlüsün Danny. Bununla savaşalım ve sana biraz daha zaman verelim."

*Biraz daha
zaman.*

Zaman.

Tanrım.

Başımı sallayarak boğazımı temizliyorum. "Tamam. Pazartesi günü Cedars-Sinai'ye giriş yapacağım."

"Harika." Gözlerimiz buluşuyor, sonra diyor ki, "Elimden gelen her şeyi yapacağım."

O zaman prosedürün ne gerektirdiğini gözden geçiririz."

Hıçkırıklar boğazımda düğümlenirken vücudum sarsılmaya başlıyor ve "Teşekkür ederim" demek için her şeyimi harcıyorum.

"Başka sorunuz var mı?" Başımı sallıyorum.

"Senin için birini arayabilir miyim?" Başımı tekrar sallıyorum.

"Şok için size bir reçete yazmamı ister misiniz?"

"Hayır."

Kartvizitini uzatırken bana rahatlatıcı bir gülümseme veriyor. "Üzerinde kişisel numaram var. Nöbet gibi yeni semptomlar ortaya çıkarsa ya da baş ağrılarınız kötüleşirse beni arayın."

"Tamam."

"İhtiyacın olduğu sürece burada kal. Tamam mı? Bu halde araba kullanmanı istemiyorum."

"Beni eve götürebilecek bir şoförüm var," diye mırıldandım.

"Bu iyi bir şey."

Dr. Friedman ayağa kalkınca bacaklarım titreyerek kalktım. Omzumu sıktı. "Pazartesi görüşürüz. Tamam mı?" Başımı salladım. "Tamam."

Dr. Friedman'ın gözleri benimkilere kilitlendi. "Düğünün tadını çıkar, Danny." Kapıyı usulca arkasından kapatarak odadan çıkıyor.

Ayağa kalkıp kapıya bakıyorum, kılımı bile kıpırdatamıyorum.

Kahretsin... Öleceğim.

Bacaklarım uyuşuyor ve hemen tekrar oturuyorum.

Öfke patlar aracılığıyla Ben -
Kavurucu, Yıkıcı, ve felç edici.

Ben sadece otuz iki yaşındayım. Diğer insanlar seksenlerine kadar yaşayabiliyor.

Hayatımın yarısına bile gelmedim.

Hâlâ yapmak istediğim çok şey vardı.

Ryker'ı sevmek ve onun tarafından sevilmek.

Onunla evlenmek için.

Onun çocuklarına sahip olmak için.

Onunla bir gelecek kurmak için.

Kardeşlerimin kendi çocukları olduğunda yanlarında olamayacağım.

Ruhumdaki sızı derinleşirken soluk soluğa kalıyorum ve kollarımı belimde kavuşturarak yıkılmış bir feryat koparıyorum. Daha önce hiç böyle bir ses duymamıştım. Ama nasıl hissettiğimi ifade etmenin tek yolu bu çünkü kelime yok.

Ben öleceğim. Kırk

yıl içinde değil.

~~Gök~~ Noel'de burada olmayacağım.

Tanrım, bu yılın sonuna bile yetişemeyebilirim.

Kontrol edilemeyen hıçkırıklar beni zorlarken bedenim sarsılmaya başlıyor. Titreyen ellerimle yüzümü kapatıyorum ve bana verilen ölüm cezasına kederleniyorum.

Kapı açıldı ve ellerimi kucağıma bırakarak hemşireye baktım, "Özür dilerim. Burada birinin olduğunu bilmiyordum." Kapıyı kapatmaya başlıyor, sonra duraksıyor. "İyi misiniz?"

Güçsüzce başımı

sallıyorum. "Yalnız kalmak

ister misin?"

Başımı tekrar sallarken çenem titremeye başlıyor.

İçeri girdi ve kapıyı kapatarak bana doğru yürüdü. Yanıma oturup kollarını bana doladı.

Ondan gelen teselliği hissederek ağlamaya başladım. Kollarımı kaldırıp ona sarılıyorum.

"Öleceğim," diye inliyorum, sesim kayıp ve korku içinde boğuluyor.

"Çok üzgünüm," diye mırıldanıyor, sesi sıcak ve şefkatli. "Ölmek istemiyorum," diye hıçkırıyorum, bedenim sarsılıyor.

"Biliyorum," diye fısıldıyor.

Geri çekiliyor ve kırmızı çerçeveli gözlerini gördüğümde göğsüm kuru hıçkırıklarla sarsılıyor.

Cebinden bir mendil çıkardı ve yanaklarımdaki yaşları silerken şöyle dedi: "Hâlâ vaktin var. Yapmak istediğin her şeyi yap. Sevdiklerinle vakit geçir. Her günü dolu dolu yaşa. Tamam mı?"

Başımı salladım.

Başını öne eğiyor. "Seni dualarımda tutacağım."

Tekrar başımı sallıyorum.

"Sizin için birini arayabilir miyim?"

Başımı salladım ve fısıldadım, "Şimdi eve gidiyorum."

"Seni geçirmeme izin ver. Tamam mı?"

Tekrar başımı sallıyorum ve ayağa kalktığımızda kolunu belime doluyor. El çantamı alıyorum ve bir şekilde bacaklarım hareket etmeyi başarıyor. Başımı eğik tutuyorum, hemşire benimle yürüdüğü için minnettarım.

Çıkışa ulaştığımızda ona döndüm. "Adın ne senin?" "Sarah Bailey." Gülümsemesi nazik, gözleri sıcak. "Teşekkür ederim, Sarah."

Kolumu sıkıyor ve arabanın park edildiği yere doğru yürürken gözlerini üzerimde hissediyorum.

Bölüm 4

DANNY

Ofise geri dönmedim, bunun yerine şoförün beni eve bırakmasını sağladım. Bir şekilde Christopher'ı arayacak kadar kendimi tutmayı başardım. Ona aniden grip olduğumu ve ancak yarın dönebileceğimi söyledim.

Karanlıkta kanepede oturup bir selpak kutusuna sarılırken, telefonumun yüzüncü kez çalmasını dinliyorum, ama cevap verecek gücü kendimde bulamıyorum.

Dizüstü bilgisayarımı yaklaştırıp açarken burnumu çekiyorum ve arama alanına Glioblastoma yazıyorum.

Wikipedia'ya giriyorum ve tümör hakkında okumaya başlıyorum. Gözlerim belirli bir bölümde duruyor ve tekrar okumaya devam ediyorum.

*Tu hah tıv g üo 25 kadar m orah tı et 3
%e kadar . pe üto tı et, tıs p be m oris*

Ben öleceğim.

Dizüstü bilgisayarı kapattım ve öfke dolu bir çığlık attım. Ayağa kalkarken nefesim dudaklarımda patlıyor. Oturma odamı boydan boya adımlamaya başladım ve sonra pencerelerin önünde durdum. Gözlerim çılgınca yakındaki binalardan parlayan tüm ışıkların üzerinde geziniyor.

Böyle bir şey olmayacak.

İçimden bir çığlık koparken yumruğumu cama vuruyorum.

Bu benim başıma gelmiyor.

Sadece ~~iki~~ yaşımdayım.

Sonunda hayatımın aşkını buldum.

Ryker'ı düşünürken dudaklarım sessiz bir ılıa dönüşüyor ve kuru hıçkırıklar içimi titretmeye başlıyor. Dizlerimin üzerine çöküp pencereye yaslanıyorum.

Ölmek istemiyorum.

Nefesim kısa, panik nefesler halinde çıkıyor.

Hayattan sonra ne var? Cennet mi? Cehennem mi?

Hiçbir şey mi?

Öldüğümde bana ne olacak?

İçime dolan panik ve korku beni tekrar ayağa kalkmaya zorluyor.

Hiçbir zaman dindar bir insan olmadım. Dinler sadece son on bin yılı kapsıyor, oysa dünya milyarlarca yaşımda, bu yüzden kendimi bu kadar kısa ömürlü bir şeye inanmaya asla ikna edemedim.

Annem bir keresinde büyükannemin özümüzün doğaya döndüğüne inandığını söylemişti. Annem de buna inanıyor.

O kadar da kötü değil. Değil mi?

Çiçeklerin, ağaçların, kelebeklerin bir parçası olacağım. Hala bir şekilde burada olacağım.

Bu düşünceye tutunuyorum çünkü hiç yoktan iyidir. Ölümün diğer tarafında cennetin mi yoksa cehennemin mi beklediğini merak etmekten daha iyi.

Yakında kendi başıma yüzleşmek zorunda kalacağım hayatın nihai gizemini çözmeye çalışmak zorunda kalırsam aklımı kaybedeceğim.

Öldüğümde kimse elimi tutamayacak. Sadece ben ve diğer tarafta ne varsa o olacak.

Aman Tanrım.

Kusmaya başladım ve tuvalete koştum. Midemi boşaltırken vücudum sarsılıyor. Ortaya çıkaracak bir şey kalmadığında, küvete yaslanıp duvara bakıyorum.

Ben öleceğim.

Böyle giderse ölmeden çok önce delireceğim.

Kalk, Danny.

Ayağa kalkıyorum ve dişlerimi fırçalıyorum.

Topla kendini.

Düğün yarından sonraki gün. Sadece bu hafta sonunu atlat.

Pazartesi günü aklını kaçırabilirsin.

Gözlerimi aynaya kaldırarak, umutsuz kayıp ve korku geri çekilene kadar kelimeleri tekrarlamaya devam ediyorum.

Kendimi biraz daha sakin hissederek oturma odasına doğru yürüyorum. Telefonum tekrar çalmaya başlıyor ve ona baktığımda Ryker'in adının ekranda yanıp söndüğünü görüyorum.

Onun sesini duymaya ihtiyaç duyarak telefonu açtım ve cevap verdim.

"Merhaba," diye mırıldanıyorum, ağlamaktan sesim kısılmış.

"Kahretsin, kapıcıyı yumruklamama bir saniye kalmıştı," diye homurdanıyor.

"Burada mısın?" Vücuduma yayılan uyuşuk bir hisle soruyorum.

"Evet. Bırak beni."

"Sana grip bulaştırmak istemiyorum." "Bırak beni Daniele," diye emrediyor.

"Tamam," diye fısıldadım, mücadele edemeyecek kadar bitkin düşmüştüm.

Kanepeye yığılıyorum, etrafım sümüklü mendillerle çevrili. Burnumu çekerken Kleenex kutusunu elime alıp göğsüme sarılıyorum.

Hey, en azından neden ölü gibi görüldüğüme dair bir mazeretim var.

İçimden bir hıçkırık kopuyor ve onu yutmaya çalışırken boğazımda sert bir yumru oluşuyor.

Asansör açılıyor ve Ryker içeri girdiğinde, tekrar yıkılmamak için harcadığım çabadan dolayı titremeye başlıyorum.

Bana bir kez baktı. "Tanrım, Danny." Yanıma gelip sümüklü mendilleri hiçbir şey yokmuş gibi kaldırıyor ve oturuyor. Bir kolunu omuzlarıma doluyor ve başımı göğsüne doğru çekiyor. "İlaçlarını aldın mı?"

Nefesim dudaklarımda çınlarken başımı sallıyorum.

Ryker avucunu alnıma koyuyor ve "Sıcak hissediyorsun. Seni rahat kıyafetlere ve yatağa götürelim. Yemek yedin mi?"

Başımı salladım ve fısıldadım, "Aç değilim."

Ryker bir kolunu dizlerimin altından geçiriyor ve ayağa kalkarken beni göğsüne doğru kaldırıyor. Beni odama taşıırken ondan derin bir nefes alıyorum.

Tanrım, ne kadar güzel koktuğunu özleyeceğim.

Bu düşünce içimde bir kasırga gibi kopuyor ve gözyaşlarımdan akmasına engel olamayarak titriyorum.

"Ah bebeğim," diye mırıldanıyor yatağa otururken, kolları beni sıkıca sarıyor. "Grip olduğuna emin misin?"

Başımı salladım ve kelimeleri çıkarmakta zorlandım, "Başım..."

Saçıma bir öpücük kondurmadan önce "Başın mı ağrıyor?" diye soruyor.

Beynimde bir tümör var ve bu beni öldürüyor.

Kelimeleri söyleyemediğim için sadece başımı sallayabiliyorum.

Ryker beni yatağa taşıdı. "İlaçları nerede saklıyorsun?" "Banyo dolabında," diye fısıldıyorum kısık sesle.

RYKER

Danny'ye biraz ağrı kesici verdikten ve bir eşofman altı ile bir kazak giymesine yardım ettikten sonra ateşler içindeki alnına bir öpücük daha kondurdum.

"Sana tavuk çorbası söyleyeyim," diye mırıldandım. "Çay ister misin?" "Lütfen," diye mırıldanıyor, sesi en az kendisi kadar kırılgan görünüyor.

Bu sabah iyiydi ama şimdi bakınca grip canına okumuş gibi görünüyor.

Gözleri şişmiş, yüzü ve boynu muhtemelen ateşten kaynaklanan kırmızı lekelerle kaplanmıştı.

Mutfağa gidip onun için çay hazırlıyorum. Buzdolabından bir şişe su alıp odaya geri götürüyorum. Şişeyi yatağın başucundaki masaya koyuyorum ve Danny'nin oturmasına yardım ediyorum ki çayını içebilsin.

Titreyen ellerinin bardağı tutmasını bekliyorum, sonra telefonumu çıkarıyorum. Çorba siparişi veriyorum, ardından cihazı su şişesinin yanına bırakıyorum.

Bir elimi kaldırarak avucumu başının yan tarafına koydum. "Size getirebileceğim başka bir şey var mı?"

Danny başını iki yana sallıyor ve bir yudum aldığı anda öksürmeye başlıyor. Çayı hemen elinden alıp yere bırakıyorum.

"Seni böyle görmekten nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum hayal kırıklığı göğsümden geçerken.

Danny ellerini yüzüne doğru kaldırıyor ve ardından yürek parçalayan bir hıçkırık patlıyor. Yaklaşıp kollarımı ona doladım ve

onu göğsüme yasladım.

"Ah, bebeğim," diye mırıldanıyorum, saçlarına öpücükler konduruyorum. "Hasta olduğun için üzgünüm." Daha sert ağlamaya başlıyor ve bu kalbimi parçalıyor. Başka ne yapacağımı bilemediğim için ona sarılıyorum ve mırıldanıyorum: "Seni seviyorum. Keşke seni daha iyi hissettirebilseydim."

Bana yaslanana kadar sakinleşmeye başlıyor, dudaklarında yumuşak hıçkırıklar dalgalanıyor ve bir şekilde bu beni daha da cesaretlendiriyor.

Ayakkabılarımı tekmeleyerek ondan uzaklaşıyorum, sadece takım elbisemi çıkaracak kadar uzun bir süre. "Kımıl da bebeğim," diye fısıldıyorum ve o da bunu yapınca yanına kayıyorum ve sonra onu kendime çekiyorum. "Biraz uyumaya çalış. Tamam mı?"

Danny yanıma kıvrılıyor, tüm vücudu titriyor. Kendi tarafıma dönerek kollarımı ona daha sıkı sarıyorum ve onu vücuduma bastırıyorum.

"Kalacak mısın?" diye inliyor.

"Bana ihtiyacın olduğu sürece."

Yemek gelene kadar onu tutuyorum ama çorbayı yediremiyorum.

Danny de uykuya dalmıyor, bunun yerine bana sarılıp ağlıyor ve sonra tekrar sakinleşiyor. Gece de aynı şekilde devam ediyor ve sabahın erken saatlerinde ona biraz su içiriyorum.

Güneş pencerelerden içeri girmeye başladığında, "Birazdan işe gitmem gerekecek. İyi olacak mısın, yoksa seni ailenin yanına bırakabilir miyim?"

"San Diego'ya gitmeden önce biraz uyumaya çalışacağım," diye cevap veriyor, sesi titrek.

"Öğle yemeği sırasında seni kontrol edeceğim."

Danny otururken başını sallar. Yorgun bir şekilde iç çekti. "S a d e c e anahtar kartımı al."

Yataktan kalkıp kıyafetlerimi giydim, sonra kendime kahve ve Danny'ye çay yaptım.

Sessizce içiyoruz ve boş bardağı ondan aldıktan sonra, "Ben eve gidiyorum, duş alıp temiz kıyafetlerimi ve hafta sonu için çantamı alacağım. Markete uğrayıp senin için biraz Gatorade alacağım. Sana getirebileceğim başka bir şey var mı? Mendil?"

Danny başını sallıyor.

Ona doğru eğilip alnına bir öpücük konduruyorum. "Yakında döneceğim."

Yaşama arzusu tükenmiş gibi gözlerini yorganın üzerine dikmiş öylece bakıyor.

Tekrar oturup parmağımı çenesinin altına koyuyorum ve yüzünü yukarı kaldırıyorum. Gözlerinin benimkilere kayması birkaç saniye sürüyor.

"Sanırım seni hastaneye götürmeliyim. İyi görünmüyorsun," diye endişemi dile getirdim.

Gözleri sulanıyor ve derin bir nefes alıyor. "Sadece biraz uykuya ihtiyacım var."

"Kendini kötü hissettiğin an beni ara. Tamam mı?"

Başını salladığında eğilip ağzına bir öpücük konduruyorum. Dudaklarının titrediğini hissediyorum ve bu geri çekilmemi zorlaştırıyor.

Bakışlarım onunkilere kilitleniyor. "Seni seviyorum."

Yüz hatları gerginleşiyor ve gözlerini kapatarak "Ben de seni seviyorum" diye fısıldıyor.

Kalktığımda keşke bugün izin yapabilseydim diyorum ama yapacak çok iş var. Yatağın yanından telefonumu aldım ve eğilerek

başının tepesine bir öpücük daha konduruyorum. İşe gitmek için
hazırlanmaya başlamadan önce tekrar "Yakında döneceğim," diyorum.

Bölüm 5

DANNY

Ölümle nasıl yüzleşirsiniz?

Günlerinizin sayılı olduğu gerçeğiyle - yıllarla değil, aylarla - günlerle - hatta saatlerle - nasıl yaşıyorsunuz?

Bunları nasıl değerlendirmem gerekiyor?

Öleceğimi nasıl kabul edebilirim ki? Evlenmeyeceğim.

Kendi çocuğum olmayacak.

Olmayacak.

Yapamam.

Reddediyorum.

"Reddediyorum! " Çığlık dairemde yankılanıyor, sesi keskin ve öfkeli.

Yataktan kalkıp oturma odasına koştum ve dizüstü bilgisayarımı aldım. Cihazı açıp 'Glioblastoma'dan kurtulanlar' yazarken ateşim yükseliyor.

Gözlerim ilk makaleye takıldı.

On yıl.

Tanrım, biri on yıl hayatta kalmış!

Daha fazla hayatta kalma öyküsü buluyorum ve her okuduğumla birlikte umudum artıyor ve korkum azalıyor.

Bütün sabahı hayatta kalma hikayelerini, gördükleri tedaviyi, nelerle karşılaştıklarını ve bunların üstesinden nasıl geldiklerini okuyarak geçiriyorum.

Her üç ayda bir kontrole gitmeleri gerekiyor ve tümörün geri gelme riski her zaman var ama hayattalar.

Hatta bir kadının kendi bebeği bile oldu.

Tanrım, umut var.

Onlar hayatta kalabiliyorsa, ben de bununla savaşabilirim.

Nefesim hızlandı ve ölmek üzere olan biri gibi umudu içime çekerek okumayı bıraktım.

Kesin bir şey yok ama bulabildiğim her umudu alacağım.

Kendimi çok daha iyi hissederek, duş almak ve hafta sonu için çantamı hazırlamak üzere odama doğru yürüyorum.

Ailem ve arkadaşlarımla düğünün tadını çıkaracağım. Eğleneceğim ve Christopher ile Dash'in mutluluğunu paylaşacağım.

Pazar günü aileme söyleyeceğim ve Pazartesi günü Cedars-Sinai'ye yatacağım. Salı günü Dr. Friedman tümörü çıkaracak. Yapmamı söylediği her şeyi yapacağım.

Bununla savaşacağım.

Ryker'la sonsuza dek mutlu olmak için savaşacağım.

Doğmamış çocuklarım için savaşacağım.

Hayatım için daha önce hiç savaşmadığım gibi savaşacağım. Pes etmeyeceğim.

Bu Hayes değil. Bugün olmaz. Yarın olmaz. Hiçbir zaman olmaz. Son nefesime kadar savaşacağım.

Duşa giriyorum ve rutin işlerimi yapıyorum. İyileşmekte olan kesiğime dikkat ederek saçlarımı yıkıyorum. Vücudumu kurulamayı bitirdiğimde losyonla köpürtüyorum.

Hayatımda ilk kez yaptığım her şeyin farkındayım. Her saniyenin tadını çıkarıyorum.

Hayatımı dolu dolu yaşayacağım.

Omuzlarımdan sarkan sevimli bir üst seçiyorum ve siyah kot pantolonla eşleştiriyorum. En sevdiğim topuklu ayakkabılarımı giyiyorum ve makyajımı yapmak için acele etmiyorum.

Asansörün açıldığını duyduğumda parfüm sıkıyordum.

Ryker yatak odasına girdiğinde pırlantalı küpelerimi alıp takmakla meşguldüm. Aniden durdu ve sonra dudakları ayrıldı.

"Kahretsin, çok seksi görünüyorsun." "Teşekkür ederim," diye sııttım.

"Ne oldu? Bu sabah ölmek üzereymiş gibi görünüyordun ama şimdi kık tekmelemeye hazırsın."

Sözleri hâlâ kırılğan olan kalbime saplanıyor ama bu duyguyu bir kenara itiyorum. "Bana gösterdiğin tüm sevgi ve şefkat işe yaradı," diyorum. Öpmek için eğildiğinde elimi koluna koyuyorum.

"Tanrım, çok güzel kokuyorsun," diye mırıldanıyor öpücüğü derinleştirmeden önce.

Kollarımı boynuna doluyor, güçlü kollarının beni sarışını hissediyorum. Parmakları boynuma ve omzuma değdiğinde, tenim onun dokunuşuyla canlanıyor. Dilinin benimkine değdiğini hissediyorum. Dudakları benimkini yoğuruyor. Hepsini içime çekiyorum ve her saniyenin tadını çıkartıyorum.

Ryker geri çekildiğinde ona kocaman gülümsüyorum. "Seni seviyorum, Ryker West. Hem de çok."

Dudakları yukarı kıvrılıyor ve gözleri duyguyla doluyor. "Aynı, bebeğim. Aynı." Geri adım atıyor, gözleri tekrar üzerimde geziniyor. "Kahretsin, çok seksi bir kız arkadaşım var. Ne kadar şanslıyım?"

Elini tutup "Yemek yedin mi?" diye sorarken kıkırdıyorum.

"Hayır, seni kontrol etmek için aceleyle geldim. İşler biraz yoğun."

"Gidip bir şeyler alalım ve ofise dönelim." "Emin misin?"

Bakışları beni incelerken soruyor.

"Her şeyi ne kadar çabuk halledersek, bu hafta sonu o kadar çabuk başlayabilir." Boştaki elimi onun sert göğsüne koyarak, "Rezervasyonlarımızı iki odadan tek odaya mı çevirdin?" diye soruyorum.

Başını salladı. "Tabii ki."

"Güzel," diye mırıldanıyorum kolumu boynuna dolamadan ve onu başka bir öpücük için aşağı çekmeden önce.

RYKER

Uçakta otururken, etrafımız bazı arkadaşlarımız ve ailemizle çevriliyken Danny'nin elini tutmamak çok zor.

Eğilerek fısıldıyorum, "İlişkimizi ne zamana kadar sır olarak saklayacağız?"

Bana şakacı bir gülümseme veriyor, sonra nefesi kulağımın üzerinden geçene kadar eğiliyor. Dişleri kulak mememi çekiştiriyor ve neredeyse inlememe neden oluyor. "Ne zaman istersen herkese söyleyebilirsin."

Geri çekilince gözlerimiz kilitleniyor. Ciddi olduğunu anlayınca Danny'nin elini tutuyorum ve parmaklarımızı birleştirerek, "Şükürler olsun, sana dokunmamak gerçekten çok zor," diye mırıldanıyorum. Tekrar eğilerek ağzına bir öpücük konduruyorum ve onun güzel bir gülümsemesiyle ödüllendiriliyorum.

"Gördüklerime inanamıyorum. Çıkıyor musunuz?" Noah, kuzenim, aniden sordu.

Başımı sallıyorum, yüzüme bir sırıtma yayılıyor. "Sonunda cazibeme teslim oldu."

Danny bir kahkaha patlatır. "Yalan söylüyor. Onu sarhoş etmek zorunda kaldım ve sonra da ondan faydalandım."

Herkes gülmeye başlar.

Noah'nın eşi Carla, "Tebrikler çocuklar," diyor.

Gemideki herkesten bir tebrik korusu var.

San Diego'ya indiğimizde, uçaktan çıkarken Danny'nin elini tutuyorum. Onu en yakın minibüse götürüyorum. Otel bizi havaalanından alması için bir çift göndermişti.

Oturduktan sonra kolumu omuzlarına doluyorum ve başını bana yasladığında saçlarına bir öpücük konduruyorum.

İlk kez bir çift olarak bir etkinlikte birlikte olacağız ve bu göğsümü gururla dolduruyor.

Evet, Daniele Hayes'i yakalayan adamım.

Ona daha sıkı sarılıyorum ve başımı eğerek fısıldıyorum: "Seni asla bırakmayacağımı biliyorsun, değil mi?"

Danny başını arkaya yatırıyor, yüzünde mutlu bir gülümseme var. "Öyle mi?"

"Evet." Diğer elimi çenesine götürerek, ağzını sahiplenirken yüzünü yerinde tutuyorum. Yalnız olmadığımızı kendime hatırlatmak zorunda kalıyorum ve doyuma ulaşmadan öpüşmeyi kesiyorum.

Otele vardığımızda odamızın anahtar kartını alıyorum ve kapıyı arkamızdan kapattığım anda Danny'yi tutup kendime çekiyorum.

Ağzım onunkini buluyor ve öpücük hızla umutsuzluğa dönüşüyor. Nefeslerimiz havayı dolduruyor ve bir kez daha öpücük farklı hissettiriyor, tıpkı Danny'nin yatak odasındaki gibi. Sanki her şeyini öpücüğe döküyor gibi. Benden başka bir şey düşünmüyor ve bu da benim ona daha fazla odaklanmamı sağlıyor.

Sonunda birbirimizden ayrıldığımızda Danny'nin gözleri safir gibi parlıyordu.

Başımı yavaşça sallıyorum, "Bir şeyler farklı."

Dudakları yukarı kıvrılıyor. "Sadece seni hafife almıyorum." "Asla yapmadın."

Danny ellerini çeneme doğru kaldırıyor, gözleri sevgiyle doluyor. "Sen bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş halisin, Ryker. Birlikte olduğumuz her saniye bunu bilmeni istiyorum."

Ağızına hızlı bir öpücük daha konduruyorum. "Sen benim de hayallerimin gerçeğe dönüşmüş halisin."

Ayaktayız, birbirimize sarılıyoruz.

"Bir gün seninle evleneceğim." Sözcükler, onları işlemeye bile zaman bulamadan ağızımdan dökülüverdi.

Gülümsemesi genişler. "Öyle mi?"

Gerçeklerden emin bir şekilde başımı sallıyorum. "Evet."

"Danny West," diye fısıldıyor ve bu sözleri duymak kalbimin ona olan sevgisiyle inanılmaz bir şekilde genişlemesine neden oluyor.

"Seveceğim tek kadın sensin," diye itiraf ediyorum. "Her zaman sen oldun ve bunu hiçbir şey değiştiremeyecek."

Duyguları yüzünü kapladı ve gözleri dolmaya başladı. Söylediklerim yüzünden olduğunu anladım ve çok fazla yorum yapmadım.

"Seveceğim tek erkek sensin." Çenesi titriyor ve sonra fısıldıyor, "Öleceğim güne kadar."

Onu göğsüme sararak, "Neyse ki buna daha kırk elli yıl var," diyorum.

Danny yumuşak bir hıçkırık çıkarıyor ve ben geri çekilmeye çalıştığımda boynumdaki tutuşunu sıkılaştırıyor. "Sadece duygusalım. Sadece sarıl bana."

Kollarımı tekrar ona doluyorum ve onu bedenime doğru kaldırarak odanın derinliklerine doğru yürüyüp kanepeye varıyorum. Oturup onu kucağıma çekiyorum.

Telefonum titriyor ve cebimden çıkarıp baktığımda Tristan'dan bir mesaj olduğunu görüyorum.

Oda numarası. Şimdi.

"Tristan çıktığımızı öğrendi," diyorum mesajı yanıtlarken.

Danny kucağımdan fırladı. "Onunla konuşmama izin ver."

Ayağa kalkıp başımı sallıyorum. "Bunun için endişelenme."

Kapı sert bir şekilde çalındı ve Danny'nin yüzünde panik ifadesi belirince, "Ben hallederim. Merak etme." dedim.

Kapıyı açıyorum ve Tristan'ın içeri girebilmesi için kenarda duruyorum. Kaşlarını çatıyor ve homurdanıyor: "Lanet olası kız kardeşim mi?"

"Tristan -," diye söze başlar Danny.

Tristan gözlerini ona dikerek, "Sen sessiz ol. Bu Ryker ve benim aramda."

Başımı salladım. "Onunla böyle konuşma." Bu onun dikkatini tekrar bana çekti. Bir an için birbirimize bakıyoruz ve gözlerindeki öfkeyi görüyorum. "Seviyorum, Danny."

Başını yavaşça sallamaya başlarken yüz hatları geriliyor. "Tristan," diye mırıldandım. "Birbirimizi çok seviyoruz. Ne olduğunu biliyorsun.

gibi. Hana'dan uzak durabilir miydin?"

Derin bir nefes alıyor, bakışları benden Danny'ye, sonra tekrar bana kayıyor. "Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Bu mu?" Gözlerimi ona dikiyorum. "Bir ilişkimiz var.

Yapacağınız ya da söyleyeceğiniz hiçbir şey bunu değiştirmeyecek."

"Bu doğru mu?" diye soruyor, ellerini iki yanında yumruk yaparak.

Arkadaşıımı tanıyorum. Değişken bir yapısı var ve şu anda isteyeceğim son şey onunla kavga etmek.

Gözlerimi ona kilitleyerek, "Senin derdin ne? Danny'yi seviyorum. Ona iyi davranacağımı biliyorsun. Bu neden bir sorun olsun ki?"

Sözlerim ona ulaşıyor ve derin bir nefes alarak bir adım geri çekiliyor. "Neden bana söylemediniz? İkiniz de mi?"

"Sana bu hafta sonu söyleyecektik," diye mırıldanıyor Danny.

Tristan'ın gözleri benimkilere kilitleniyor ve bana şöyle dedirtiyor: "Çünkü bundan bir şey çıkacağını hiç düşünmemiştim. Sadece beş haftadır birlikteyiz."

Bir dakika boyunca bana baktı ve sonra "Onun kalbini kırmasan iyi edersin" dedi.

"Ölmek istemiyorum," diye mırıldandım.

Yorumum Tristan'ın kıkırdamasına neden oldu. "Hayır, sadece bacaklarını kırardım."

Başımı sallayarak ona gülümsüyorum. "Yani aramız iyi mi?"

"Evet, iyiyiz." İçini çekti. "En azından Danny konusunda sana güvenebileceğimi biliyorum." Hoşnutsuz bir yüz ifadesi takındı. "Ve sen de onun çıkmaya çalıştığı diğer sik kafalılarından daha iyisin."

Danny otururken "Tanrıya şükür," diye mırıldanıyor. "Tüm bu testosteron başımı ağrıtıyor."

Bölüm 6

DANNY

Tek omuzlu, bebek mavisi tül bir elbise giymiş bir şekilde kenarda dururken, Christopher ve Dash yeminlerini ederken gözlerim Ryker'ın annesinin yanında oturduğu yere gidiyor.

Ryker sanki gözlerimin üzerinde olduğunu hissediyormuş gibi bakışları benimkilere kayıyor ve sonra ağzının köşesi yukarı kıvrılıyor.

Başımda ani ve keskin bir acı hissediyorum ve hızla ellerimdeki çiçeklere bakıyorum. Gözlerimi kapatıyorum. Acı donuk bir zonklamaya dönüşene kadar nefes alıyorum.

Sadece iki gün daha, Danny.

Sadece iki gün.

Dash'in vaftiz annesi olan Bayan Sebastian onları karı koca ilan eder ve alkışlar kopar.

Dudaklarımı bir gülümsemeye zorluyorum ve başımı kaldırarak Christopher'ın Dash'i kollarının arasına alıp öpüşünü izliyorum.

Gülümsemem hızla gerçeğe dönüşüyor ve içimden kahkahalar yükseliyor.

Konuklar resepsiyon salonuna geçerken, düğün ekibi birkaç fotoğraf çekmek için geride kalır.

Christopher, Tristan ve ben bir fotoğraf için poz veriyoruz ve tam kamera flaşı patladığında görüşüm bulanıklaşıyor. Bacaklarım uyuştı ve Tristan'ın kolunu tuttum. O da hemen bir kolunu belime doladı.

"İyi misin?"

Gözlerimi kırptıştırırken başımı sallıyorum ve "Sadece... biraz başım dönüyor... güneşte... olmaktan..." diyorum.

Bir eliyle sırtımı ovuyor, sonra da "Danny mola veriyor" diyor. Tristan bir sandalyeye oturmama yardım ediyor ve her adımda sanki zeminin nerede olduğunu kestiremiyormuşum ve adımlarım çok sertmiş gibi bedenim titriyor.

"Neyin var?" Annem seslendi.

"Sadece biraz başı dönüyor. Fotoğraf çekimine devam edin," diye cevap veriyor Tristan ve sonra önümde çömeliyor. Gözleri yüzümde keskinleşiyor. "Solgun görünüyorsun. İçecek bir şey ister misin?"

Başımı sallıyorum, içimde tutabileceğimden emin değilim. "Sadece... biraz... oturmam gerekiyor. İyi olacağım."

Tristan yanımdaki sandalyeye geçiyor ve sırtıma desenler çizmeye başlıyor. Bunu çocukken de yapardı ve ne yazdığını tahmin etmem gerekirdi.

Parmağına odaklanıyorum ve sonra dudaklarım kıvrılıyor. "Ben de seni seviyorum." "Dokunuşumu kaybetmedim," diye kıkırdıyor. Babam yanıma geldi ve diğer tarafıma oturdu. "İyi misin prenses?" "Evet," diye mırıldandım.

"Seni ve Ryker'ı el ele tutuşurken gördüm," diyor babam. "Evet... çıkıyoruz. Onu seviyorum."

Babamın konuşmamın ne kadar yapmacık olduğunu anlayacağından endişelenmeye başlıyorum. "Aşk mı?" Babam soruyor. "Bu ne zaman oldu?"

Çenemi avucuma dayayarak öne doğru oturuyorum. "Indie Ink'te çalışmaya başladığından beri... geliyor."

"Onu gerçekten seviyor musun?"

Tristan soruyor. "Seviyorum. Tüm kalbimle.... seviyorum."

Babam öne doğru eğiliyor, ben de ona bakmak zorunda kalıyorum. "Senin hakkında ne hissediyor?"

"O beni seviyor, baba. Biz mutluyuz... birlikte."

Babam ancak o zaman biraz rahatlar. "Sanırım önemli olan da bu."

Eğer ölme endişem olmasaydı, aileme Ryker'la çıktığımı söylerken sinir krizi geçirirdim.

Artık daha az umursayamazdım.

Derin bir nefes alıyorum ve bacaklarımı test ederek ayağa kalkıyorum. Tuttuklarında, "Hadi. Şu fotoğrafları çekelim de partiye gidelim."

Resepsiyon salonuna gitmemiz bir otuz dakika daha sürüyor. Doğruca ana masaya yöneliyorum ve iç çekerek oturuyorum.

Bir bardağa uzanarak kendime biraz su dolduruyorum ve tek seferde içiyorum.

"İyi misin?" Ryker sandalyemin yanına çömelirken soruyor.

Dudaklarım yukarı kıvrılıyor ve eğilerek ağzına bir öpücük konduruyorum. "Evet, yorgunum. Sadece yorgunum. Konuşmalar biter bitmez gelip yanına oturacağım."

"Tamam." Uzanıp saçımın bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Annem ve babam bize doğru geliyorlar ve babam Ryker'la konuşmak için dururken

Annem yanıma oturdu. "Ee, sen ve Ryker?"

Gözlerim anneminkilere kilitleniyor ve gülümseyerek, "Evet, o... aradığım kişi" diyorum.

Annem başını eğiyor. "İyi misin tatlım?"

Hayır, anne. Er'dan.

Başımı salladım. "Sadece yorgunum."

Elini benimkinin üzerine koyuyor ve sıkıyor. "En azından şimdi bir süre oturabiliriz."

Annem elimi tutarken, gözlerim Ryker'a geri dönüyor.

Ona bu gece söylemeliyim.

Ryker'ın "Evet, Carter Amca. Tabii ki." "Onu sorguya çekmeyi bırak," diye kıkırdıyorum.

Babam bana şakacı bir bakış fırlattı. "En iyi arkadaşımın oğlu olması ona yumuşak davranacağım anlamına gelmiyor."

Gülmeye başlıyorum ve sonra Christopher ve Dash salona giriyor. Herkes tezahürat yapmaya başlıyor ve sonraki bir saat boyunca birbirini ardına konuşmaları dinlerken rahatlıyorum.

Christopher ve Dash dans pistini açtıktan sonra sahneye doğru yürümelerini izliyorum. Mikrofona dokunuyor ve "Yapmamız gereken son bir duyuru var, sonra hepiniz gecenin tadını çıkarabilirsiniz" diyor. Christopher herkesin dikkatini çekene kadar bekliyor, sonra Dash'e bakıyor. "Hazır mısınız?"

Kadın başını sallıyor ve sonra ikisi de "Bebeğimiz olacak!" diyor. "

Dudaklarım anında mutlu bir gülümsemeye dönüşüyor ve herkesle birlikte ellerimi çırpıyorum.

Sonra gerçekler ortaya çıkar.

Ayağa kalkıp hızla tuvaletlerin olduğu yere doğru yürüyorum ve bir kabine girdiğimde nefeslerim dudaklarımdan akmaya başlıyor.

Tanrım, ya başaramazsam? Ya bebekleri doğana kadar ölürsem?

Bu düşünce içime yıkıcı bir sızı gönderiyor ve gözyaşlarımı tutmaya çalışırken nefesim kesiliyor.

Sakin ol, Danny. Savaşacaksın. Bebekleri doğduğunda hala burada olacaksın.

"Şşş..." Azgın duygularımı kontrol etmek için savaşırken dişlerimi gıcırdatıyorum. "Şşş..."

Sakinleşmem birkaç dakika sürüyor ve sonra çenemi kaldırarak derin bir nefes alıyorum.

Onları tebrik edeceksin. Gülümseyeceksin. Bunu yapabilirsin.

RYKER

Gözlerim Danny'ye takılıyor, Dash'in az önce söylediği bir şeye gülüyor.

Annem bacağımı okşadı, sonra da "Git onu dansa kaldır." dedi.

Başımı anneme çeviriyorum. "Birazdan ona soracağım. Önce seninle dans etmek istiyorum."

Sandalyeden kalkarken annemin yüzüne bir gülümseme yayılır.

"Nereye gidiyorsun?" Babam ona sorar.

"Kıçın sandalyeye yapışmışken oğlumuzla dans etmek için," diye babama takılıyor annem.

Babam ayağa kalktı ve annemin elini tuttu. Onu dans pistine sürüklerken bir kahkaha patlatıyorum. Bakışlarımı tekrar Danny'ye çevirerek, Rhett Amca'nın onu dans için kendine çekişini izliyorum.

Danny'nin yüzünde mutlu bir gülümseme var ve bunun vaftiz babası yüzünden olduğunu biliyorum. Onu aniden döndürüyor ve Danny bir kahkaha patlatıyor. "Ledge Amca! "

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Ona hep böyle seslenirdi ve ben hala nedenini bilmiyorum.

Rhett Amca onu bana doğru yönlendiriyor ve masaya vardıklarında ayağa kalkıyorum. Sonra gözleri benimkilere kilitlendi ve anladım ki

başka bir ızgara seansı.

"Yani... Carter bana prensesimle çıktığını mı söyledi?" diye soruyor otururken. Kendimi sandalyeme bırakmadan önce Danny'nin oturmasını bekliyorum.

Ben cevap veremedim Danny, "Sen de başlama Ledge Amca," dedi.

"Neye başlayalım?" diye sorar, yüzünde fazlasıyla masum bir ifade vardır.

Gözleri tekrar bana kilitlendi ve bana "Evet, çıkıyoruz. Danny konusunda ciddiym. Onu seviyorum. Ona iyi bakacağım." Her şeyi tek seferde anlatıyorum.

Rhett Amca gülmeye başlar. "Aslında tebrikler demek istemiştım ama olsun."

Bir kahkaha patlattım. "Tabii."

Annem masaya geri döner ve kardeşinin yanına oturur. "Oğluma zor zamanlar mı yaşıyorsun?"

"Buna cesaret edemem," diye homurdanıyor Rhett Amca.

Annem öne doğru eğilip Danny'ye bakıyor. "Çok güzel görünüyorsun, Danny."

"Teşekkürler, Mia Teyze."

Danny biraz gergin görünüyor ve ben de onun eline uzanıyorum. Parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum ve bu bana bir gülümseme kazandırıyor.

Annemin gözleri Danny'ye kayıyor ve gülümsemesi solmaya başlıyor. Kalp atışlarım hızlanıyor ama sonra annem soruyor: "Her şey yolunda mı Danny?"

Bakışlarım anında Danny'nin yüzüne kayıyor.

Endişesini gülerek geçiştiriyor. "Hâlâ gripten kurtulmaya çalışıyorum." Bir nefes veriyorum ve tekrar rahatlıyorum.

Miley Cyrus'tan *When I lok A You* çalmaya başlıyor ve ben ayağa kalkıyorum. "Benimle dans eder misin?" Danny'ye sordum.

Ayağa kalkıp beni dans pistine kadar takip ederken gülümsemesi parlıyor. Onu göğsüme doğru çekiyorum ve kollarımı ona doluyorum. Şarkı sözleri havayı doldururken gözlerimiz buluşuyor.

"Nefes kesici derecede güzel görünüyorsun," diye mırıldanıyorum. Elbisenin mavisi gözlerini daha da ortaya çıkarıyor.

"Siz de yakışıklı görünüyorsunuz, Bay West." Danny kollarını boynuma doluyor ve yavaşça müzik eşliğinde sallanıyoruz.

"Düğün hoşuna gidiyor mu?" diye sordum.

Başını sallıyor. "Onlar için her şeyin mükemmel sonuçlanmasına sevindim."

Geceyi sonlandırmadan önce ailemiz ve arkadaşlarımızla iki saat daha geçiriyoruz.

İyi geceler diledikten sonra Danny ve ben odamıza çıktık. Duş alıp rahat kıyafetlerimizi giydikten sonra Danny balkona çıkıp karanlık okyanusa bakıyor. Kollarımı ona doluyorum ve o da göğsüme yaslanıyor.

"Bugün güzel bir gündü," diye mırıldanıyor. "Evet," diye katılıyorum.

Danny derin bir nefes aldı ve sonra çekildi. Beni tekrar içeri, oturma odasına doğru çekti. "Sana söylemem gereken bir şey var."

"Tamam."

Yanına oturdum ve vücudumu ona doğru çevirdim.

Danny elimi tutuyor ve dudaklarıma bir öpücük kondururken dudaklarında bir gülümseme dolaşıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve sadece bana bakıyor.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" Parmaklarımızı birleştirerek soruyorum.

Aşağı bakıyor ve yutkunmasını izliyorum. Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda ve gözlerindeki yaşları gördüğümde alımda bir çatıklık oluşmaya başlıyor.

"Hey," diye mırıldandım.

"Bu gerçekten çok zor," diyor ve sonra bir damla gözyaşı dökülüyor. Derin bir nefes alarak gözyaşını siliyor.

Endişe içime işliyor ve ben bir şey soramadan Danny gözlerini kapatıyor ve "Kafamda bir tümör var" derken sesi gergin çıkıyor.

Kalbim yumruk gibi sıkılıyor.

"Bu... bu..." Titreyen nefesini içine çekiyor. "Glioblastoma," kelimeyi sıkarak söylüyor.

Dudaklarım aralanıyor ve bu kelime hayatımda büyük bir delik açarken nefesimi içime çekiyorum. Ne olduğunu biliyorum. Ne anlama geldiğini biliyorum. Annem bir bakımevinde çalışıyor.

Bir nefes daha çekiyorum ve sonra başımı sallamaya başlıyorum. "Hayır."

Danny daha fazla gözyaşı dökmeye başladığında gözlerini açmaz. Ve sonra her şey yerli yerine oturmaya başlar.

Baş ağrıları. Baş dönmeleri.

Spa'daki hafta sonu. Onun duygusal olması.

Kafasını çarpıyor. Grip.

Bu gerçekleştirilmesi titriyor aracılığıyla Ben gibi a yıkıcı depresyon.

Yüce İsa. Hayır. Hayır.

Kontrolsüzce titremeye başladığımda elimi onunkinden çekiyorum.
Ellerimi kaldırıyorum ve Danny'nin yüzünü çerçeveleyorum.
Gözlerini açıyor ve ben onu görüyorum. Korkuyu.

Vücudum öne doğru hareket ediyor ve başımı sallamaya başlarken onu kendime doğru çekiyorum.

"Tedaviler var" derken vücudu titriyor. Salı günü ameliyat olacağım. Araştırdım ve hayatta kalanlar var. Savaşacağım."

Kalbim milyonlarca parçaya ayrılırken kırılgan bir umuda tutunarak başımı sallamaya başlıyorum.

Hayatın önüme çıkardığı her şeyle başa çıkabilecek kadar güçlü olduğumu düşünmek isterim.

Ama bu değil.

Sevdiğim kadının ölümünü
izleyemem. İzleyemem.

Bedenimdeki titreme artıyor ve Danny'yi kendime daha sıkı sarıyorum. "Savaşacağım," diye fısıldıyor.

Hiçbir şey söyleyemeden tekrar başımı sallıyorum.

İşte o zaman, beni bir keder dalgasının altına çeken ölü bir ağırlık gibi, gerçekten batmaya başlıyor.

İlk gözyaşı düşerken bedenim sarsılıyor. Çenemi sıkıyor ve bu yıkımı yutmaya çalışıyorum.

Danny'yi

kaybedemem.

Tanrım, onu daha

yeni yakaladım.

Bedenim tekrar sarsılıyor ve Danny kollarını bana doluyor. Sonra fısıldadı, "Çok üzgünüm. Bilseydim seninle asla bir ilişkiye başlamazdım."

Sözleri beni geri çekti. Gözlerimiz buluştuğunda ve gözyaşlarımı gördüğünde, Danny ağlamaya başlarken nefes nefese kalıyor.

Yanağımdan bir damla gözyaşı daha süzülürken, "Bu sana olan hislerimi değiştirmiyor. Sadece bunu hazmetmekte zorlanıyorum."

Kendi gözyaşlarım dökülürken başparmaklarımla onun gözyaşlarını siliyorum. Gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor ve sonra başını sallıyor. "Korkuyorum..." Hıçkırıklar içinde yırtılırken vücudu sarsılmaya başlıyor. "Çok korkuyorum, Ryker."

Onu göğsüme doğru çekiyorum ve vücudumla sarıyorum.

Ben de korkuyorum.

Boğazımı temizleyerek sesim kısık bir şekilde "Buradayım. Yanındayım."

Danny başını sallıyor ve yüzünü kaldırıyor, güzel yüz hatlarına kazınmış çıplak korkuyu görmekten nefret ediyorum. "İhtimaller iyi değil. Eğer ölürsem..." Bir elini göğsüne bastırıyor. "Eğer ölürsem... o zaman ne olur? Bana ne olur? Nereye gideceğim? Sen orada olmayacaksın."

Altımdaki toprak yarılrken gözyaşlarım daha hızlı akıyor ve cehennemin en alt katlarına batıyorum.

Nefes almak zorundayım ve sesim zorlanarak, "Hiçbir yere gitmeyeceksin. Eğer en kötüsü olursa, burada benimle kalacaksın." Bir nefes daha alıyorum ve yavaşça bırakıyorum, onun için kendimi toparlamaya çalışıyorum. "Sen her zaman benim bir parçam olacaksın Danny. Kalbimde yaşayacaksın. Sana yer açmak için ruhumun yarısını söküp atacağım."

Kedere, iç burkan yıkıma, yıkıcı umutsuzluğa teslim olmamak için savaşmaktan yüzümdeki her kas ağrıyor.

Danny duygularını yeniden kontrol altına alırken benimkiler kaotik bir karmaşaya dönüşüyor.

"Savaşacağım," diyor. "On yıl boyunca bununla yaşayanlar var. Bunu ben de yapabilirim."

Başımı sallamaya başlıyorum, umut soğuk ve katı gerçeğe karşı savaşıyor.

Danny elini çeneme doğru kaldırıyor ve yüzü parçalanmaya başlıyor ama yine de kendini dizginliyor. "Çok özür dilerim."

İçimdeki her şey aniden dururken başımı sallıyorum. Bu benimle ilgili değil.

Bu Danny hakkında.

"Üzülecek bir şey yok," diye mırıldanmayı başarıyorum. Zihnim yarışmaya başlıyor. "Leigh Teyze ile konuşacağım. Bir uzman tanıyor olabilir."

Danny başını sallar. "Dr. Friedman ve Cedars-Sinai'yi araştırdım. Aşı tedavisinde çok ilerleme kaydetmişler. Hayatta kalanların çoğu on yılı geride bıraktı... bunun nedeni aşı denemesiydi. Dr. Friedman'la devam edeceğim."

Tanrım.

Başımı eğiyorum, kaşlarımın çatılması alnımda derinleşiyor. "Ne zaman öğrendin?"

"Perşembe."

İçinde bulunduğu durumu hatırlayınca çenemi sıktım.

İçgüdülerimi dinlemeliydim.

İçime saplanan hayal kırıklığıyla gözlerimi kapatıyorum.

"Ryker," diye fısıldıyor Danny.

Gözlerimi açıp yüzüne odaklanıyorum.

Aşağı bakıyor ve tekrar yukarı bakmadan önce derin bir nefes alıyor. "Yirmi beş yaşındasın. Bunun senin geleceğin olmasını istemiyorum."

Hemen başımı sallamaya başladım. "Oraya gitme bile. Seni bırakmamın imkanı yok. Bu işte beraberiz, ne olursa olsun

sonuç."

Tekrar aşığı bakarken dudaklarında bir hıçkırık titriyor. "Senin mutlu olmanı istiyorum." Sesi kayboluyor ve devam etmeden önce zorlukla yutkunuyor, "Sana bir gelecek verebilecek bir kadınla birlikte olmayı hak ediyorsun."

Tanrım, benim cesur aşkım.

Ellerimi boynunun iki yanına koyarak öne doğru eğiliyor ve onu bana bakmaya zorluyorum. "Ve sen o kadınsın. Seni seviyorum. Asla başka biri olmayacak. Asla. Sen, Daniele Hayes, seveceğim tek kadınsın. Ne söylersen söyle, beni uzaklaştırmak için ne kadar uğraşırsan uğraş, seni terk etmeyeceğim. Anladın mı?"

İleriye doğru hareket edip göğsüme gömülürken yüzü parçalanıyor. Onu tutabildiğim kadar sıkı tutuyorum.

Sonra fısıldıyor, "Bizim için savaşacağım."

Başımı sallamaya başladım. "Yap bunu bebeğim. Her şeyini ver. Bunu yenebilecek biri varsa, o da sensin."

Birkaç dakika birbirimize sarıldık, sonra Danny "Annemle babama, aileme nasıl söyleyeceğim?" diye sordu.

"Sen yapamazsan, ben yaparım."

Başını sallıyor. "Yapmak zorundayım." "O zaman hemen yanında olacağım."

"Ryker," diye inliyor ve sesindeki korku artık o kadar net ki, bunu daha önce duymadığım için kendime kızıyorum.

"Seni yakaladım." Saçlarına bir öpücük konduruyorum. "Keşke seninle yer değiştirebilseydim."

Sözlerim Danny'nin geri çekilmesine neden oluyor ve sonra yüzünü bir tür farkındalık kaplarken başını sallamaya başlıyor. Sesi kalp acısıyla sıırıslık olmuş bir halde şöyle diyor: "Tek şey bu.

benim ölmemden daha kötü. Bunu bir daha asla söyleme." Birbirimize bakıyoruz ve sonra hıçkırarak ağlıyor: "Bunu sana yaptığım için çok üzgünüm. Tanrım, çok üzgünüm Ryker."

Yüzünü tekrar çerçeveleyorum ve ona doğru eğiliyorum. Ağzımı titreyen dudaklarına bastırıp mırıldanıyorum: "Bunu yeneceksin Danny. Bizim için."

Tekrar başını sallamaya başlar. "Sahip olduğum her şeyle savaşacağım."

Her nasılsa dudaklarımda bir gülümseme oluşturmayı başarıyorum. "Yolun her adımında yanında olacağım. İhtiyacın olan gücü benden al. Beni çırılçıplak soy, yeter ki pes etme."

Bölüm 7

DANNY

Ryker ve ben bütün gece uyumadık ve haberlerin onu ne kadar etkilediğini görmekten kalbimde hiçbir şey kalmadı.

Sadece oturup bana bakıyor ve bir sonraki an vücudu titrerken beni göğsüne çekiyor.

Onun gözyaşlarını görmek... işte katil bu. Ryker'ı daha önce hiç ağlarken görmemiştim.

Çenesi tekrar sıkılıyor ve başını sallıyor. Gözleri benimkilere kayıyor ve kederle kararıyor.

İçimi yeni bir korku kaplıyor. Sevdiklerim bana baktıklarında sadece ölümü görecekler.

Boğazıma bir yumru otururken başımı sallamaya başlıyorum. "Bana öyle bakma." Bir hıçkırık kaçıyor içimden. "Ben daha ölmedim."

"Siktir Danny," diye homurdanıyor beni göğsüne doğru çekerken. "Özür dilerim. Sadece her şeyi anlamlandırmaya çalışıyorum."

"Biliyorum," diye burnumu çekiyorum. "Sadece ben hâlâ buradayken benim için yas tuttuğunu görmeye dayanamıyorum."

Başımın yan tarafına öpücükler konduruyor. "Özür dilerim." Sesindeki hüznü duyabiliyorum. Vücudunda hissediyorum.

Nefeslerim daha hızlı gelmeye devam ederken kendimi kurtararak ayağa kalkıyorum. Issızlık iliklerime kadar işlerken bir elimi göğsüme koyuyorum.

Balkona çıkıyorum, sonra oturma odasına geri dönüyorum. Sanki avlanıyormuşum, ölüm peşimi bırakmıyormuş gibi hissediyorum.

"Danny," diyor Ryker ayağa kalkarken.

Nefes nefese kalmaya başladığımda başımı sallıyorum ve sonra yere çöktüğümde içimden bir feryat kopuyor. Nefesim kesilirken yüzümü kapatıyorum, felç edici korku ve keder beni bütünüyle yutuyor.

Ryker'ın kollarının altımdan kaydığını hissediyorum. Beni göğsüne doğru kaldırıyor ve sonra kucağına oturtuyor.

Vücudu sağlam bir duvara dönüşüyor. Sarsıntı azalıyor ve sonra gücünü hissediyorum, "Seni tuttum Daniele. Sana sahibim. Kırılabilirsin ve ben tüm parçaları toplayacağım. Sadece pes etme. Tamam mı?"

Kendimi boşaltırken başımı sallıyorum, her gözyaşım ne kadar savaşırsam savaşıyım bu şeyi yenemeyebileceğim korkutucu gerçeğiyle doluyor.

Sonunda duygularım üzerindeki kontrolümü yeniden kazanmayı başardım ve kalbime ve ruhuma bir uyuşukluk çöktü.

Başımı Ryker'ın göğsüne yasladığımda, dudaklarımdan kayıp hıçkırıklar dökülürken vücudum birkaç dakikada bir titriyor.

Ryker çenemi tutuyor ve ona bakabilmem için yüzümü yukarı kaldırıyor. Gözleri sevgiyle doluyor ve sonra dudakları kıvrılıyor. "Kahretsin, çok güzelsin. Seni çok seviyorum."

Gözlerim onunkilere kilitleniyor ve gözlerimdeki umutsuzluğu bulamamak beni daha iyi hissettiriyor.

"Benim belalı Danny'm," diye mırıldanıyor ağızıma şefkatli bir öpücük kondurmadan önce.

Yine kendimi toparlamayı başardım.

Ailemin beni odamızda karşılaşmasını beklerken bacağım zıplamaya devam ediyor. Ayağa kalkıp balkona çıkıyorum, vücudum gergin.

Onlara nasıl söyleyeceğim?

Ryker'a acı haberi vermek çok zordu. Ama babam... annem... kardeşlerim... amie Teyze... Rhett Amca? Nasıl?

Ryker'ın kolları bana dolanıyor ve göğsü sırtıma baskı yapıyor. Sağlam. Güçle dolu. Şu anda beni ayakta tutan tek şey o.

"Onlara söyleyemiyorsan bana işareti ver, ben devralırım," diye mırıldanıyor.

Başımı salladım ve fısıldadım, "Teşekkür ederim."

Kolları beni sıkıca sarıyor ve boynumun kenarına bir öpücük konduruyor. "Elimi tut ya da bana tokat at, ne istersen yap. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve sonra kapı çalınıyor, bedenim donuyor. Ryker kapıyı açmaya giderken kendimi hareket ettiremiyorum.

"Hey, Danny'den mesaj mı geldi?" Christopher soruyor.

Gözlerimi kapatıyorum, ona en azından balayının tadını çıkarması için daha fazla zaman veremediğim için nefret ediyorum.

"Evet, içeri gel," diyor Ryker.

"Bir şey mi oldu?" Christopher soruyor ama o cevap vermeden annemle babamın kahkahalarını duyuyorum.

Sesi ezberlemeye çalışıyorum.

Derin bir nefes alarak arkamı dönüyorum ve Rhett Amca ile amie Teyze'nin de onlarla birlikte olduğunu görüyorum. Tristan arkalarından içeri giriyor, sonra Ryker kapıyı kapatıyor. amie Teyze annemin küçük kız kardeşi. Babam bizi bulmadan önce benim ebeveynim rolünü üstlenmişti. Bu tamamen farklı bir hikaye.

"Nişanlandığınızı bize burada mı söyleyeceksiniz?" Babam otururken soruyor.

Annem bana sırtıyor ve sonra gülümsemesi solmaya başlıyor.

Tristan oturmuyor bile, gözlerini bana dikmiş. "Neler oluyor Danny?"
Derin bir nefes alıyorum ve başımı sallıyorum.

Tanrım. Bana güç ver.

Ryker bana doğru geliyor ve kolunu belime dolayarak şakağıma bir öpücük kondurduktan sonra fısıldıyor: "Buradayım."

Başımı sallıyorum ve zorlukla yutkunuyorum. Gözlerimi Christopher'ınkilere kaldırarak, "Özür dilerim. Sana elimden geldiğince zaman tanımaya çalıştım."

Ayağa kalkarken başını sallıyor. "Sen neden bahsediyorsun?"

Annem başını sallamaya başlar. "Hayır." Nefes alış verişi hızlanınca ayağa kalkıyor. "Hayır."

Amie Teyze'nin yüzü annemle benim aramda bakışırken soluyor. "Ne var, Della?"

Annem zar zor söyleyebildi. "Anne." Kanserden vefat eden büyükannemi kastediyor. Amie Teyze o zamanlar çok gençti, o yüzden pek bir şey hatırlıyor mu bilmiyorum.

"Neler oluyor?" Babam yukarı fırlayarak soruyor.

Annem ağlamaya başlar, yüzü deforme olur. "Bana bunun düşündüğüm şey olmadığını söyle" diye yalvarır.

Derin bir nefes almaya çalışıyorum, gözlerim anneme kilitlenmiş. "Çok özür dilerim."

"Ne?" Babam bağılıyor.

"Bende Glioblastoma var," diyorum dişlerimi sıkarak. Babam başını sallıyor. "Neymiş o?"

Ryker'in elini tutuyorum, kelimeleri söyleyemiyorum.

Ryker boğazını temizledikten sonra, "Danny'nin beyinde bir tümör var. En agresif beyin kanseri. Ameliyatı planlandı.

Salı sabahı ameliyat olacak."

Annem bir ılık atıyor ve sonra Jamie Teyze elleriyle ağızını kapatırken bana doğru koşuyor.

Annem beni tuttuğunda gözlerimi kapatıyorum ve kendimi tutmaya çalışıyorum. Nefes nefese kalmaya başladığında parmakları kazağıma kavırıyor ve benim tek yapabildiğim donup kalmak oluyor.

"Ne?" Babamın nefesi kesildi. "Ne diyorsun sen?"

"Yürürlükte olan bir tedavi planı var. Olumlu sonuçlar alındı," diye devam ediyor Ryker.

"Ryker! " diye bağıırır Rhett Amca. "Bu Danny için ne anlama geliyor?"

"Beş yıl sonra hayatta kalma oranı yalnızca yüzde beştir."

"Tanrım," diye tıslıyor Tristan. "Lanet olsun." Sonra da "Hayır, yapabileceğimiz bir şey olmalı" diye çıkışır.

"Çok özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Babam acı dolu bir ses çıkarıyor, hırlama ile hıçkırık arasında bir şey. "Danny'nin öldüğünü mü söylüyorsun?"

"Hayır," diye ısıırır Ryker. "O sadece hasta. Tedavi ile bununla savaşıabilir. Ölmeyecek."

"Leigh yardım edemez mi?" Rhett Amca soruyor.

"Onun alanı kardiyotorasik. Beyin kanseri değil," diye yanıtlıyor Ryker.

Anne sakinleşmeye başlar ve uzaklaşırken kekeleyerek "Ben... Ben... Bebeğim değil." der.

Kendimi aileme bakmaya ikna edemiyorum. Keder tüm ışığı bastırıyor. Korku havada hissediliyor.

Ryker'ın elini tutabildiğim kadar sıkıyorum ve o da arkama geçiyor. Göğsünün sırtımda yükselip alçaldığını hissediyor ve titreyen nefeslerimi onunkilere uydurmaya çalışıyorum.

"En önemlisi Danny'nin hâlâ burada olması," diyor Ryker, sesi kararlı ve başa çıkmak için ihtiyaç duyduğum güçle dolu. "Umut var. Bununla savaşıacak ve ona verebileceğimiz her türlü desteğe ve güce ihtiyacı var."

"Ama..." Christopher inliyor. "Ama..."

Gözlerimi kaldırıyorum ve daha önce hiç yaşamadığım bir kalp acısı dalgasıyla çarpılıyorum. Babam sersemlemiş gibi görünüyordu. Rhett Amca başını sallayıp duruyor. Annem... yıkılmıştı. Amie Teyze'nin solgun yüzünden yaşlar akıyor.

Christopher'a bakıyorum, o da bana hayaletmişim gibi bakıyor. Geri adım atmaya çalışıyorum ama Ryker'ın bedeni beni durduruyor.

Sonra Tristan'a bakıyorum ve yüz hatlarına kazınmış acıyı, yanağından süzülen bir damla gözyaşını görünce nefesim kesiliyor.

"Çok özür dilerim," diye sızlanıyorum.

Tristan ileri doğru hareket ediyor ve sonra beni tutup Ryker'dan uzaklaştırıyor. Kolları etrafımda kilitlendi, tutuşu acı verici sınırdıydı. Sonra ağabeyim, "Sus... Bunu atlatmanın bir yolunu bulacağız" dedi.

Göğsüne doğru başımı salladım. "Savaşacağım."

Tristan'ın başıma bir öpücük kondurduğunu hissediyorum. "Ve ben de orada seninle savaşıyor olacağım. Tamam mı? Bir şeye ihtiyacın olursa bana söyle."

Tekrar başımı salladım.

Tristan, Christopher'ın beni tutması için geri çekiliyor. Vücudunun titrediğini hissediyorum ve bir elimi sırtına götürerek onu rahatlatmaya çalışıyorum. "Her şey yoluna girecek," diye fısıldıyorum. "Balayına gitmeni istiyorum."

Christopher başını sallıyor. "Bunun olma ihtimali yok. Bana en çok ihtiyacın olduğu anda seni terk etmeyeceğim. Balayı

"İyileşene kadar bekle."

Başımı sallarken geri çekiliyorum. "Teşekkürler, Christopher."

Yapmak zorunda olduğumu bilerek, babamın hâlâ trans halinde durduğu yere doğru yürüyorum.

Dudaklarımı gülümsemeye zorlamaya çalışıyorum. "Babacığım."

Gözlerini gözlerime indiriyor ve hayatımda ilk kez gördüğüm tek şey korku oluyor. Elini omzuma götürürken hareketleri yapmacıklaşıyor ve sonra fısıldıyor, "Prenses."

"Çok üzgünüm, baba. Keşke... Keşke..." Nefes alışım hızlanıyor ve canım çok acıdığı için titremeye başlıyorum.

Babam derin bir nefes alıyor ve sonra yüz hatları sertleşiyor. Acısını dizginleyişini izliyorum ve sonra soruyor: "Doktor kim?"

"Dr. Friedman. Yarın sabah Cedars- Sinai'de kontrole gitmem gerekiyor."

"İletişim numarası sende var mı?" Babam soruyor.

Başımı sallıyorum ve çantama doğru yürüyüp içinden kartviziti alıyorum ve babama uzatıyorum.

Babamın telefonunu çıkarıp Dr. Friedman'ın numarasını çevirmesini izliyorum.

Bölüm 8

RYKER

Carter Amca telefonu hoparlöre almış olmalı çünkü bir dakika sonra hepimiz "Dr. Friedman konuşuyor" sesini duyuyoruz.

"Doktor, ben Carter Hayes, Danny Hayes'in babası," diyor Carter Amca, gözleri Danny'den ayrılmadan. "Az önce bize haberleri verdi. Bana her şeyi açıklayın."

"Bay Hayes, Danny'nin size söylediğini duyduğuma sevindim. Bunu kendi başına yapması konusunda endişeliydim." Dr. Friedman boğazını temizledikten sonra devam etti: "Son MR'da büyüme kabaca yarım yumruk büyüklüğündeydi. Glioblastoma zor bir şeydir. Beyni çevreleyen dokungaçları vardır ve hepsini çıkarmak zordur. Bu da sürekli geri geldiği anlamına geliyor."

"Hangi tedavi seçeneklerine bakıyoruz?" Carter Amca soruyor.

Dr. Friedman şöyle açıklarken kimse sesini çıkarmıyor: "Önce tümörden alabildiğimiz kadarını alacağız. Ameliyat sırasında, Truva atı tedavisi dediğimiz yöntemden yirmi enjeksiyon yapacağım. Oldukça bulaşıcı olan soğuk algınlığı virüsü adenovirüsü alıyoruz ve onu parçalara ayırıyoruz, böylece orman yangını gibi yayılmıyor. İçine bir herpes virüsü DNA'sı ekledik, böylece enjeksiyonları uyguladığımızda virüs kalan tümörü enfekte ediyor. Yirmi dört saat sonra Danny'ye Valtrex tedavisi uygulayacağız, bu da uçuğu ve onunla birlikte tümörü öldürecek."

"Yani, hepsini öldürebilir misin?" Carter Amca soruyor, umut sesini boğuklaştırıyor.

"Deneyeceğiz. Danny'nin ayrıca altı hafta boyunca günlük radyasyon tedavisi ve ardından altı ay boyunca kemoterapi alması gerekecek."

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, neye katlanmak zorunda kalacağını duyunca.

Dr. Friedman açıklamasını "Ama dediğim gibi, çoğu vakada tümör geri döner" diye bitiriyor.

"Geri dönmediği durumlar var mı?" Carter Amca soruyor.

"On bir yılını yeni doldurmuş bir hastam var," diyor Dr. Friedman cevaplar.

"Yani, bunun işe yarama ihtimali var mı?" Della Teyze soruyor. "Üzgünüm, ben Della, Danny'nin annesiyim. Annem Glioblastoma yüzünden vefat etti."

"Her zaman bir şans vardır. Yeni yollar aramaya devam ediyoruz. Yine de glioblastoma tedavi edilebilir bir hastalık değil. Sadece kontrol altına almaya çalışabiliriz." Dr. Friedman duraksıyor, sonra soruyor: "Danny seninle mi?"

Danny boğazını temizler. "Ben buradayım."

"Yarın sabah kontrole geleceksin, değil mi?" Dr. Friedman soruyor.

"Evet."

"Sabah yedide burada olmaya çalışın. Ameliyattan önce yapmamız gereken çok şey var."

"Orada olacağım," diyor Danny.

"Yardımcı olabileceğim başka bir şey var mı?" Dr. Friedman soruyor. "Benim kim olduğumu biliyor musunuz, doktor?" Carter Amca sorar.

"Evet, efendim. "Evet efendim."

"Her şeyi öderim. Hangi vakfı kurmamı istersen kurarım. Danny'yi önceliğin yap. Lütfen," diyor Carter Amca, sesi kısık.

Dr. Friedman, "Ona yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım," diye yanıtlıyor.

Görüşme sona erdiğinde, her şey hâlâ umutsuzmuş gibi geliyor.
Herkesin yüzünde aynı şeyi hissettiklerini görebiliyorum.

Danny'ye doğru yürüyorum ve kolumu beline doluyorum. "Bence bir an önce Los Angeles'a dönmeliyiz."

Danny başını sallar. "Evet, ameliyattan önce halletmem gereken işler var."

Carter Amca, özel jetin yakıtını doldurup hazır hale getirmeleri için bir telefon daha eder.

Danny yanıma yaklaşarak, "Ailenin geri kalanına ve arkadaşlarımıza söyleyemem. Bu yeterince zordu. Hepiniz bu haberi yayabilir misiniz?"

Kimse cevap vermez, sadece kederli ifadelerle Danny'ye bakarlar.

"Lütfen." Danny'nin sesi gergin.

"Herkes söyleyeceğim," diyorum ailesinin doğru düşünemeyecek kadar şokta olduğu belli olduğunda.

Telefonumu çıkararak bir grup sohbeti oluşturmaya başladım ve haber verilmesi gereken herkesi eklemek birkaç dakika sürdü. Mesaj göndermek istemediğim için bir ses klibine karar veriyorum.

Yatak odasına yürüyorum ve kapıyı arkamdan kapatarak kayıt tuşuna basıyorum. "Hey, millet. Size bu şekilde söylediğim için özür dilerim ama herkesi aramak gibi bir seçeneğim yok. Danny hasta. Glioblastoması var. Bu... bu beyin kanseri. En kötü türü. Tedavi planları var. Kaydettiği ilerlemelerden bu sohbet aracılığıyla sizi haberdar edeceğim." Nefes almak için bir dakikaya ihtiyaç duyarak mesajı gönderiyorum ve ardından bir sonraki ses klibine başlıyorum. "Danny güçlüdür. Bununla savaşıyor. Umut var. Belli ki bunu iyi karşılamıyor, hiçbirimiz karşılayamıyoruz. Eğer ona ulaşırsanız, ona ölüyormuş gibi davranmayın." Benim sesim

Ara verip boğazımı temizledikten sonra, "Yarın Cedars-Sinai'ye yatacak. Ameliyat Salı günü. Dediğim gibi, bu sohbet aracılığıyla düzenli güncellemeler göndereceğim."

Ailemizin ve arkadaşlarımızın okundu olarak işaretlemesini izliyorum ve sonra balonlar deli gibi zıplamaya başlıyor.

Uygulamadan çıkıyorum ve telefonumu kapatamadan çalmaya başlıyor. Annem olduğunu görünce cevap verdim, "Selam anne."

Annemin derin bir nefes aldığını duyuyorum ve sonra sakin sesi telefona geliyor. "Hey, nasılsın?"

"Değilim," diye itiraf ediyorum. "Hem de hiç."

Annem, "Danny için güçlü olmalısın, ben de senin için güçlü olacağım," dedi.

Gözlerimi kapattığımda, yıkılma isteğiyle dolup taşıyorum. "Derin nefes al, Ryker. Derin nefes alın. Uzun bir yol var Önünde. Bunu Danny için bir ölüm cezası olarak görmeyin. Her günü onun için özel ve rahat hale getirin."

"Tamam," diye mırıldandım.

"O hâlâ burada. Önemli olan da bu. Danny hâlâ burada," diyor annem, sesi yumuşak ve empatiyle dolu.

"Biliyorum."

"Yarın hastanede buluşuruz. Tamam mı?"

Başımı sallamaya başladım. "Teşekkürler anne."

Annem "Bunu yapabilirsin" diye beni cesaretlendiriyor.

Annemin her gün bununla uğraştığını düşününce. Tanrım.

Bu düşünce bana güç veriyor. Annem yapabiliyorsa, ben de yapabilirim.

"Seni seviyorum Ryker. Ben buradayım." "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Telefon görüşmesinden sonra mesajlara cevap vermeyip gözlerimi kapatıyorum ve derin nefesler alıyorum.

Bunu yapabilirsin.

Danny için güçlü ol.

Neler olabileceğini düşünme.

Her seferinde bir gün. Onunla geçirdiğin zamana odaklan.

DANNY

Telefonum deli gibi titremeye başlıyor ve ben ona uzanamadan Ryker onu kapıyor ve "Mesajlara cevap vereceğim" diyor.

Hissettiğimden çok daha sakin görünüyor ve gözlerimiz buluştuğunda dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Bu beni kör ediyor çünkü burada kederle çevriliyim ve onun ışığı karanlığın içinden parlıyor.

Ryker elini bana uzatıyor ve ben de hemen ona uzanıyorum. Beni yanına çekti ve şöyle dedi: "Bu her ne kadar acı verse de, bununla yüzleşmeli ve üstesinden gelmeliyiz. Bugün, bu dakika önemli olan tek şey."

Babam derin bir nefes alırken başını sallamaya başlar. "Haklısın. Her seferinde bir gün." Beni kucaklıyor ve bir an için Ryker'ı bırakmak zorunda kalıyorum. "Bu şeyle kafa kafaya savaşacağız."

Rhett Amca bir nefes verdi. "Neye ihtiyacın varsa prenses, sadece söyle, ben hallederim."

Babamdan uzaklaştıktan sonra bir kahkaha attım. "Bana normal davran."

Rhett Amca, "Tamamdır," diyor.

"Dash'e söylemem gerek," diyor Christopher.

Dudaklarıma zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Benim için endişelenmemeye çalış. Ben iyileşirken Indie Ink'i sen yönetmek zorunda kalacaksın."

"Sen dönene kadar senin yerine ben bakarım," diyor babam.

"Babamla ve Bay Cutler'la konuşmam gerekecek, böylece ben Danny'nin yanındayken kaleyi onlar koruyabilir," diyor Ryker ve hemen telefonunu çıkarıp arama yapıyor.

Annem bana doğru bakmadan önce babama "Gidip toplanalım," dedi. "Seninle uçakta buluşuruz."

"Tamam." Herkes gitmeye başlarken dudaklarımdaki gülümsemeyi koruyorum, sonra Tristan bana dönüyor. Yüzünde acı dolu bir ifade vardı ve bana "Ben iyi olacağım. Hana'ya geri dönmelisin."

Başını sallıyor ve odadan çıkmadan önce gelip bana sarılıyor. Sadece Ryker ve ben kaldığımızda kanepeye uzanıyorum. Telefonla işi biter bitmez yatak odasına doğru yürüdü. Ayağa kalktım. ve onu takip edin.

Çantalarımızı çıkarıyor ve ben de toplanmasına yardım etmek için ilerliyorum.

"Vasiyetimi güncellemem gerekiyor," diye fısıldıyorum dün giydiğim elbiseyi çantaya yerleştirirken.

Ryker durup bana bakıyor. "Geçen yıl senin için bir tane yapmıştık." "Evet ama değiştirmek istediğim bir şey var," diyorum. Bana doğru döndü, elindeki gömleği unutmuştu. "Ne?" "Indie Ink'teki hisselerim."

"Eğer doğru hatırlıyorsam, Christopher ve Tristan arasında paylaştırıldılar," diyor.

"Evet, ama Tristan Indie Ink'ten ayrıldığı için onun hisselerinin yarısı için yeni bir lehtar belirlemek istiyorum." Derin bir nefes alarak

"Sen."

Ryker başını sertçe sallar. "Bunu yapamam."

"Avukatım olarak bunu yapmak zorundasınız. Bu benim vasiyetim," diyorum.

"Hayır, yani hak sahibi ben değilsem bunu ben ayarlayamam. Bay Cutler'ın ayarlaması gerekecek. Üçüncü bir taraf olmak zorunda, yoksa mahkemede itiraz edilebilir."

Bu kadar sakin olması beni çok etkiliyor ve "Ne yapıyorsun? Neden böylesin?"

Tanrım, benden uzaklaşmaya mı başladı?

Ryker gömleği yatağın üzerine bırakıp bana doğru geliyor. Omuzlarımdan tuttuğunda titremeye başlıyorum.

Onu kaybetmeyi kaldıracabileceğimi sanmıyorum.

"Sakin olmaya çalışıyorum," diye açıklıyor. "Sekiz aylık yoğun bir tedaviyle karşı karşıyayız Danny. İçinde olan her şeyi alacak, bu yüzden senin için güçlü olabilmek adına kendimi toparlamaya çalışıyorum. Tamam mı?"

Başımı sallamaya başladım. "Yani benden uzaklaşmıyor musun?" Bilmek istediğim için soruyorum.

"Lanet olsun, hayır," diye haykırıyor, sonra derin bir nefes alıyor. "Sana gitmene izin vermeyeceğimi söyledim. Ciddiydim." Gözleri benimkilere kilitlenmeden önce yüzümde geziniyor. "Tek istediğim Bay Cutler'ın bununla ilgilenmesi çünkü ben ilgilenemem. Yasal olarak değil." Başını sallıyor ve bir an için acısı gözlerine yansıyor.

Kollarımı boynuna dolayarak onu kendime çektim. "Tamam. Anlıyorum. Bay Cutler'a soracağım."

"Teşekkürler. Senin için başka her şeyi yapabilirim ama bunu yapamam," diye mırıldanıyor Ryker kollarını bana dolayarak.

Ona başımı salladım, sonra geri çekildi. Duraklıyor ve diyor ki, "Bugün taşınmanı istiyorum. Benim yanıma."

Donup kalıyorum, gözlerim açılıyor. "Ama yarın hastaneye gideceğim. Ne faydası var ki?"

"Eve gelebileceğin zaman için her şey hazır olacak. O evin benim evim olmasını istiyorum."

"Ama... ama," diye kekelemeye başladım, isteği karşısında şaşırmıştım. "Peki ya benim evim?"

Ryker, "İyileştiğinde senin evin hakkında konuşabiliriz," dedikten sonra bir bomba daha patlattı: "Ameliyattan önce nişanlanmamızı da istiyorum."

"Ne?" Nefes nefese kaldım.

Ryker'ın gözleri öylesine yoğun bir şekilde gözlerime kilitleniyor ki, bunu iliklerime kadar hissediyorum. "Biraz kontrole ihtiyacım var Danny. Kendi başına yapamadığın seçimlerde benim de söz sahibi olmam gerekiyor."

Örneğin, eğer yaşam destek ünitesine bağlanırsam.

Farkına vardığımda on tonluk bir kamyon gibi çarpıyor ve yatağa oturmak zorunda kalıyorum çünkü bacaklarım beni daha fazla tutamıyor. "Tanrım," diye fısıldıyorum, Ryker'ın yüzleşmek zorunda olduğu şeyin gerçekliği batarken. "Bunu hiç düşünmemiştim."

Ryker önümde çömeliyor, yalvaran bir ifade yüz hatlarını sıkılaştırıyor, "Ve bunu yapmanı istemiyorum. Bırak o yükü ben taşıyayım. Hayatında söz sahibi olmam için bana güç ver."

Ve ölüm.

Bu çok zor. Başa çıkmak çok zor.

"Bana güveniyor musun?" Ryker sorar, sesi duygusallıktan boğuklaşmıştır. "Elbette güveniyorum."

"Seni her şeyden çok seviyorum Danny. Senin yararına olmayan bir karar vermeyeceğim. Söz veriyorum. Sadece senin için yasal olarak savaşabilmem gerekiyor. Seni hayatta tutmam için bana güç ver."

Başımı sallamaya başladım, sonra "Ama nişanlanmak size yasal bir dayanak sağlamaz" dedim.

"Biliyorum," diye nefes alıyor. "Ama yardımı olacak. Ayrıca beni karar mercii olarak gösteren bir vekaletname ve tıbbi yönerge doldurup doldurmayacağına da karar vermelisin. Bunlar evlenmenin yanı sıra bana senin adına karar verme hakkı tanıyacak tek iki belge."

"Bu kadar çabuk bir vekaletname hazırlayabilir misiniz?"

diye sordum. Ryker başını salladı. "Eve gider gitmez."

Gözlerim onunkilere kilitlendi.

Ryker'a hayatım pahasına güvenirim. Roller tersine dönseydi ben de söz sahibi olmak isterdim.

Onunla hemen evlenirdim.

Hıçkırığa dönüşen kuru bir kıkırdama çıkarıyorum. "Ölmekte olan bir kadınla evlenmek hakkında ne düşünüyorsun?"

Yüz hatları çığ bir acıyla geriliyor. "Böyle şeyler söyleme." Ryker diz çökmüş bir pozisyona geçiyor ve alnını dizlerime bastırıyor.

Elimi saçlarına götürerek parmaklarımı kalın tellerin arasından geçiriyorum. "Özür dilerim."

Başını kaldırıp bana baktığında, avucum çenesine değiyor.

"Seninle bu şekilde evlenmek istememiştim," diye fısıldıyor. "Ama ya öyle olacaktı ya da belgeleri ben hazırlayacaktım."

"Tamam," diye nefes alıyorum. "Biraz düşünelim."

Ryker kalkıp yanıma oturmaya geliyor.

"Evrak işlerini ayarlamak evlilik cüzdanı almaktan daha hızlı olacaktır" diyor.

"Bu da doğru," diye mırıldandım. "O zaman hepsini hazırla." Ayağa kalkıp ona bakmak için dönüyorum. "Sana vekâlet vereceğim."

Riker boyunun tamamına kadar yükseliyor ve kollarını bana doluyor. "Teşekkür ederim. Başa çıkılması gereken çok şey olduğunu biliyorum ama sana iyi bakacağıma söz veriyorum."

Başımı sallıyorum, sonra dudaklarımda zayıf bir gülümseme oluşuyor. "Yani senin yanına mı taşınıyorum?"

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Evet. Burada işimizi bitirelim ki eve dönebilelim. Hâlâ yapacak çok işimiz var." Ryker ağzıma şefkatli bir öpücük kondurduktan sonra gözlerimin içine bakıyor. "Bana güvendiğin için teşekkür ederim."

"Hayatımla mı?" Aşırı duygusal hissederek fısıldıyorum. "Her zaman."

Bölüm 9

DANNY

Kıyafetlerimi ve bazı kişisel eşyalarımı Ryker'ın evine taşımayı başardık. O her şeyi evine götürüp getiriyordu, ben de hepsini paketlemekle ilgileniyordum.

Kıyafetlerime yer açmak için dolabı yeniden düzenlemeyi yeni bitirdim ve Ryker'ın vekaletname üzerinde çalıştığı oturma odasına doğru yürüyorum.

Yanına oturduğumda, sayfanın en üstüne doğru ilerliyorum. "Tekrar oku."

Kelimeleri okudum, sonra "Şimdi imzalayayım mı?" diye sordum.

Başını sallar. "Yarın Dr. Friedman'ın önünde. İtiraz edilememesi için onun tanık olmasını istiyorum."

"Tamam." Zihnim ameliyata giderken kanepeye yaslanıyorum. Birdenbire muhtemelen saçlarımın yarısını kesecekleri aklıma geliyor ve bu beni tekrar dikleştiriyor. "Aman Tanrım."

"Ne?" Ryker irkilir. "Baş ağrısı mı? Ne? İyi misin?" Gözleri panikle üzerimde geziniyor.

"Ameliyat için saçımın yarısını kesecekler. Radyasyon ve kemoterapi muhtemelen kalan saçlarımı da kaybetmeme neden olacak."

Ryker yüzünde anlayış belirirken başını eğiyor. "Özür dilerim, bebeğim."

Kalkıp Ryker'ın odasındaki banyoya koşuyorum ve aynada kendime bakıyorum. Ryker içeri giriyor ve elini kaldırarak avucunu saçlarımın üzerinde gezdiriyor. "Tekrar uzayacak, Danny."

Sertçe yutkunurken başımı sallıyorum. "Biliyorum ama bu işimi kolaylaştırmıyor." Bakışlarımı onunkilere çevirerek, "Makasın var mı?" diye soruyorum.

Kaşlarını çatmaya başladı. "Kendin mi kesmek istiyorsun?"

"Tel tel dökülmesindense bunu tercih ederim." İçimi çekerek ekliyorum, "Bu bana biraz kontrol sağlıyor."

Ryker başını sallar ve sonra yatak odasına gider. Bir sandalye, makas seti ve makasla geri döndü. Gözleri benimkilere kilitlendi. "Ben yapabilir miyim?"

Bir an birbirimize bakıyoruz ve sonra başımı sallayıp sandalyeye oturuyorum.

Ryker arkamdan yaklaştı ve "Biyopsi için yaptıkları kesi nerede?" diye sordu.

Elimi kaldırarak, hâlâ hassas olan noktaya hafifçe bastırıyorum.

Ryker saçımı oynatıyor ve sonra duruyor. "Keşke bana daha önce söyleseydin ve bunu kendi başına yapmasaydın."

"Bir şey çıkmaz diye seni endişelendirmek istemedim."

"Hastaneye tek başına gitmen hiçbir şey değil Danny," diye homurdanıyor. Elini saçlarıminin üzerinde gezdiriyor ve sonra saçlarıma bir öpücük kondurduğunu hissediyorum. "Hazır mısın?"

Başımı sallıyorum çünkü evet demeye dilim varmıyor.

Ryker'ın parmakları saçlarıminı toplarken boynuma değiyor.

Gözlerimi kapatıp ellerimi yumrukluyorum ve sonra makasın çıtırdadığını duyuyorum. Gözyaşlarım düşme tehdidiyle yüzümü buruşturuyor ama saçlarım yere dökülmeye başladığında onları ısırarak geri çekiyorum.

Birkaç dakika sonra Ryker, "Kahretsin, kısa saçla çok seksi görünüyorsun," diyor.

Kıkırdama olması gereken bir ses çıkardım.

Saçlarımdan geriye kalanlara bir öpücük daha konduruyor ve sonra makası bırakıp saç kesme makinesine uzanıyor. "Orduya katılıyormuşsun gibi sert görüneceksin. Kıç tekmeleyen kişiliğine çok uygun."

Tanrım, bu adamı çok seviyorum. En karanlık zamanlarda bile beni iyi hissettirmeye çalışıyor.

Makas vızıldamaya başlıyor ve sonra Ryker'ın elini başımda hissediyorum. Kalan telleri yakalıyor, böylece kucağıma düşmüyorlar.

Vücudum titremeye başlıyor ve uğultu sona erdiğinde gözlerimi açacak gücü kendimde bulamıyorum.

Ryker başıma bir öpücük daha konduruyor ve sonra mırıldanıyor: "Seni seviyorum Danny."

Ayağa kalkarken başımı sallıyorum ve gözlerimi açarak yere ya da aynaya bakmamaya çalışıyorum. Deniyorum ve sefil bir şekilde başarısız oluyorum. Yerdeki saçları gördüğüm anda içimden bir hıçkırık kopuyor. Ryker sandalyeyi önümden çekiyor ve beni göğsüne çekiyor.

"Sen hâlâ bu gezegendeki en güzel kadınsın," diyor yüzüme ve başıma öpücükler kondurmaya başlarken.

Göğsüne yaslanıp nefes alıyorum ve gözyaşlarımı dizginlemek için çok uğraşıyorum. Bu sadece başlangıç. Hayatım için savaşırken saçlarım yüzünden kendimi kaybedemem.

Bu düşünce beni sakinleştiriyor ve Ryker'a baktığımda gülümsemeyi bile başarıyorum. "Peki, sen ne düşünüyorsun? Bu görünüm bende işe yarıyor mu?"

Dudakları yukarı kıvrılıyor ve "Çok seksi," derken bakışlarında büyük bir sevgi var.

Ryker'ın gözlerinin içine bakarken onun ne kadar güçlü olduğunu fark ediyorum. Ne kadar sadık olduğunu. Beni ne kadar çok sevdiğini.

Elimi çenesine götürerek parmak uçlarımda yükseliyorum ve ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum. Geri çekildiğimde fısıldıyorum: "Sen harika bir adamsın Ryker. Sana sahip olduğum için ne kadar şanslıyım? Tanrım... çok şanslıyım."

Kapı çaldı ve Ryker, "Muhtemelen bizimkilerdir. Annemden benim için bir şey almasını istedim."

Ryker kapıyı açmaya giderken ben de dolaba doğru yürüyüp bir bere buluyorum. Bereyi taktıktan sonra saçlarımı temizlemek için banyoya geri dönüyorum. Çömelerek bir tutam saç teline uzanıyorum. Onları başparmağımla işaret parmağım arasında ovuyorum, ağlama dürtüsü boğazımda bir yumru oluşturuyor.

"Hey, Danny," dediğini duyuyorum Mia Teyze'nin.

Ayağa kalktım ve yüzümü ona dönmeden önce sertçe yutkundum. "Hey."

"Şunu temizlememe izin ver." Dudaklarım teklifi reddetmek için aralandı ama sonra bana şefkatli bir gülümseme verdi. "Bununla da uğraşmak zorunda kalmamalısın. Bırak yardım edeyim. Tamam mı?"

Başımı sallayarak kenara çekiliyorum, hâlâ elime aldığım telleri tutuyorum. Mia Teyze bir çanta almak için çıkıyor ve geri döndüğünde hızlıca yerleri temizliyor. Bana dönerek elimi işaret etti. "İzin ver al, tatlım."

Aşağı bakıyorum ve ipleri sıkı sıkı tuttuğumu görüyorum. Çantaya bırakırken elim titriyor.

Mia Teyze çantayı yere bırakıyor ve sonra beni kendine çekip sarılıyor. Vücudum titremeye başlarken ona tutunuyorum.

"Şu anda iyi olmamanız sorun değil. Senin için burada olan bir sürü insan var. Bir tanesi benim."

Omzuna yaslanıp başımı sallıyorum ve birçok insana yardım ettiğini bildiğimden... karşıya geçiyorum, "Korkuyorum Mia Teyze. Ölmekten korkuyorum."

Mia Teyze geri çekiliyor ve gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Biliyorum tatlım. Korkunun seni yiyip bitirmesine izin verme. Hâlâ buradasın. Savaşma şansın var. Şimdiye, bugüne odaklan."

Bilmek istediğim için, "Sence öldüğümüzde ne olur?" diye sordum.

"Çoğu durumda, son aşamada huzur buluyorsunuz. Bu bana her zaman umut vermiştir. Sanki kişi diğer tarafa bir anlık bir bakış atmış gibi. Bence öldükten sonra bizi bekleyen de bu. Huzur."

Sözleri beni öyle sakinleştiriyor ki nefes alışım düzene giriyor ve titremem azalıyor. "Teşekkür ederim. Bunu duymaya ihtiyacım vardı."

"Ne zaman bu konuda konuşmak istersen, ben buradayım." Başımı salladım.

"Rosto getirdim. Hadi yiyelim."

Dudaklarım kıvrılıyor. "En iyi rostoyu sen yapıyorsun."

RYKER

Annem Danny'ye bakmaya gitmeden önce nişan yüzüğünü bana verdi.

Babamla otururken elmas yüzüğe baktım.

Ben böyle yapmak istememiştim.

Danny'yi Cape Town'a, ilk kez seviştiğimiz pansiyona geri götürmek istiyordum.

"Nasılsın?" Babam soruyor.

Başımı salladım. "Bunu nasıl hazmedeceğim baba?" Göğsümde bir nefes titriyor ve gözlerimi kapatıyorum.

gözyaşlarını geri akıttı. "Nasıl?"

"Anlamlandırmaya çalışma evlat. Her seferinde bir gün yaşa." Kapı yine çaldı ve kaşlarım çatıldı. Sonra babam, "Amcaların geldi." dedi. Babam kapıyı açmak için ayağa kalktı.

Carter Amca içeri girdiğinde ayağa kalkıyorum, ardından axson Amca, Marcus Amca ve Rhett Amca geliyor. Babam da dahil olmak üzere, bu beş adam her zaman en iyi arkadaş olmuşlardır.

Ellerini sıkıyorum ama Carter Amca beni kucaklamak için kendine çekiyor ve sonra mırıldanıyor: "Teşekkürler Ryker."

Teşekkürün ne için olduğunu açıklamak zorunda değil.

Dikkatini çekmişken, "Danny'ye evlenme teklif ediyorum. Sadece bilmeni istedim."

Geri çekiliyor ve gözlerimiz buluşuyor. Duygularının yüzünü kaplamasını ve gözlerinin buğulanmasını izliyorum, sonra yutkunuyor ve başını sallıyor.

Annemin, "Oturma odasında dinlenebiliriz," dediğini duyuyorum ve tüm erkekler onun Danny ile birlikte merdivenlerden indiği yere dönüyor.

Carter Amca'nın bereyi ve Danny'nin saçlarının olmadığını görünce nefesini tuttuğunu duyuyorum. Bir elimi sırtının alt kısmına koyup fısıldıyorum, "Bu tek şey üzerinde kontrol sahibi olmak istedi."

Sertçe yutkunurken başını sallıyor.

Danny merdivenlerin dibinde durur ve gözyaşlarını tutmaya çalışırken yüzü gerilir.

İlk hareket eden axson amcam oluyor ve ona doğru yürüyerek sarılıyor. "Hey, prenses," diye fısıldıyor babamın ikizi.

"ax Amca," diye nefes alıyor.

Amcalarımızın sırayla ona sarılmalarını izlerken içim parçalanıyor ama Marcus Amca ona sarıldığında Danny kendini kaybediyor. "Biliyorum

Zor," diyor, kendisi de bir kalp sorunu yüzünden neredeyse ölüyormuş. Annemin bakımevinde çalışmaya başlamasının nedeni o.

Danny, "Korkuyorum" diye inlerken ona sarılıyor. Bununla nasıl yüzleştin?"

"Yapmadım," diye itiraf ediyor. Marcus Amca biraz geri çekiliyor ve kızın yüzünü çerçeveleyerek, "Bununla yüzleş Danny. Devam et. Başka yolu yok." Alnına bir öpücük kondurarak ekliyor: "Her adımında yanında olacağım. Umudunu kaybetme. Tamam mı? Mucizeler her zaman olur. Bana bak."

Danny yanaklarındaki yaşları silerken başını sallıyor. "Teşekkürler Marcus Amca."

Annem yemekleri tabağa koyarken herkes oturma odasında yerini aldı. Neyse ki küçük bir ordu için yemek pişirdi, hiçbirimizin iştahı olduğunu sanmıyorum.

Hepimiz yemeğimizi seçmeyi bitirene kadar bekliyorum, sonra Danny'nin elini tutup bedenimi ona doğru çeviriyorum.

Gözlerim yüzünde gezinirken başımı eğiyorum. "Çok güzel değil mi?"

Herkes "işte bu" diye bağırıyor ve bu Danny'yi gülümsetiyor.

"Sanırım on iki ya da on üç yaşındaydım ve Danny beni ve Tristan'ı okuldan alıyordu. Kafamı kaldırdığımda dikiz aynasında Danny'nin gözlerini gördüğümü hatırlıyorum. Gökyüzüyle aynı renkteydi. Bir melek gibi görünüyordu."

"Çünkü o bir tane," diye homurdanıyor Rhett Amca.

"Sus, Rhett," diye tersliyor annem ve bu benim kıkırdamama neden oluyor.

Gülümseyerek amcalarımıza bakıyorum, "Sonra on altı yaşına girdim ve bunun ne anlama geldiğini hepiniz biliyorsunuz."

"Bu kısmı duymak zorunda mıyım?" Carter Amca mırıldanıyor ama ağzının kenarlarında bir sırıtış beliriyor.

Derin bir nefes alarak Danny ile gözlerimi kilitliyorum. "Söylemeye gerek yok, sana sıırıslıklam aşık oldum."

"Tamam, şimdi Tristan'la neden hep onun evinde yatıya kaldığınızı anlıyorum," diyor babam.

Ona sıırıtıyorum. "Tabii ki."

Danny bir kahkaha patlatır.

Gözlerimiz tekrar buluşuyor ve ben devam ediyorum, "Benim için anlaşmayı mühürleyen neydi biliyor musun?"

Danny başını sallıyor.

"Dönüştüğün kadın. Çok güçlüsün Danny. Bir kavgadan asla geri adım atmazsın ve ben senin bir adamı diğerine boyun eğdirmeni izledim."

"Sen hariç," diye mırıldandı. "İnatçı."

"Zaten dizlerimin üzerine çökmüş, beni görmen için dua ediyordum," diye itiraf ediyorum. Danny parmaklarını benimkilerin etrafında sıkıyor.

Sol elimi açıyorum ve Danny avucumdaki yüzüğe bakarken, "Şimdi dua ediyorum, gördüğün tek erkek ben olacağım. Daha çok seveceğim kimse yok. Her günümü birlikte geçirmek istediğim kişi sensin. Yanında uyumak istediğim kişi sensin. Seni rahatlatan, destekleyen, soyadını değiştiren adam olmak istiyorum."

"Evlen benimle Danny." diye mırıldandığımda iğne atsan yere düşmez.

Yüzüğe bakıyor, titrek bir nefes vermeden önce birkaç kez sertçe yutkunuyor. Sonra bakışlarını benimkilere dikerek fısıldıyor: "Keşke sana dünyayı sunabilseydim."

"Sen benim dünyamsın."

Bir ılık atıyor ve sonra öne doğru ilerleyerek kollarını boynuma doluyor. "Seni seviyorum Ryker. Sadece sen. Her Őeyimle... Ta ki..." Kollarımı ona sımsıkı sarmamı sağlayan yürek parçalayıcı bir ses çıkartıyor. "Sonsuza kadar. Seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim. Ne olursa olsun."

"Evet mi dedi?" Rhett Amca fısıldıyor ve Danny geri çekilirken bir kahkaha patlatıyor.

"Bu kesinlikle evet, Rhett Amca." Yüzüğü parmağına taktım.

Söz veriyorum, sadece sen olacaksın Danny. En kötüsü olsa ve seni benden alsalar bile seveceğim tek kadın sen olacaksın.

Bölüm 0

DANNY

Ryker'ın kapıyı kilitleyip ışıkları kapatmasını beklerken, "Buraya gelmeleri çok hoştu," diyorum.

"Evet," diye mırıldanıyor. Bana doğru yürürken sol elimi tutuyor ve beni merdivenlerden yukarı çekiyor. Yatak odasına girdiğimizde elimi kaldırıyor ve parmağımdaki yüzüğe bakıyor. Başparmağı prenses kesim pırlantanın üzerinde geziniyor, sonra ağzı yukarı kıvrılıyor. "Artık benimsin."

"Güzel yüzük için teşekkür ederim" derken yüzüme bir gülümseme yayılıyor. Bayıldım."

Ryker'ın gözleri benimkilere kayıyor, sonra da "Bu gece uyumayı planlamıyorum" diyor.

"Öyle mi?" Ona bir adım daha yaklaştım. "Ne yapmayı planlıyorsun?" Bakışları yüzümde geziniyor. "Seni sevmek."

Ancak o zaman bunun sevişebileceğimiz son gece olabileceği aklıma geliyor. Yüzümdeki kalp ağrısını görmesini istemediğim için ona yaklaşıyorum ve yanağımı göğsüne yaslıyorum.

Ryker bir koluyla beni sarıyor ve sonra beremi başımdan çekip alıyor. Dudakları başımın üzerinde gezinirken gözlerim kapanıyor. "Sadece seni sevmek istiyorum Danny. Yarını ya da ertesi günü düşünmek istemiyorum. Önümüzdeki sekiz saati senin her santimini severek geçirmek istiyorum."

Göğsüne doğru başımı sallıyorum. "Ben de aynı şeyi istiyorum" diye fısıldarken sesim boğuk çıkıyor.

Ryker ellerini yanaklarıma götürüyor ve yüzümü yukarı iterek gözleri gözlerimi buluyor. Sıcak kahverengi irislerini, yakışıklı yüz hatlarını ve dudaklarının seksi kıvrımlarını inceliyorum.

Nefesinin ağzımın üzerinde gezindiğini hissedene kadar başını eğiyor. Ellerimi çenesine doğru kaldırıyorum ve sonra dudakları dudaklarıma yapışıyor. Anında karnımın gerilmesine neden oluyor. Ryker başını eğiyor, gözleri gözlerimde ve sonra ağzı benimkini kapıyor.

Öpücük daha önce yaşadığım öpücüklerden farklıydı. Dokunaklı, derin ve güçlü. Tamamen dudaklarının hissine ve dilinin sert darbelerle benimkine sürtünmesine odaklanıyorum.

Avuçlarımdaki altındaki kirli sakalının hissini içime çekiyorum. Kokusunu içime çekiyorum.

Ryker bedenini benimkine bastırıyor ve bir koluyla beni kaldırarak yatağa geri götürüyor. Vücudunun gücünü ezberliyorum.

Beni yere yatırdı ve uzun bir süre boyunca sadece öptü. Ağzını benimkinden kurtardığında nefesim kesilmişti.

Doğrulup kazağımı çıkarıyorum ve Ryker yataktan kalkıyor. Kıyafetlerini çıkarırken gözlerim ona yapışıyor. Güçlü parmakları göğsü ortaya çıkmadan önce düğmeleri çözüyor. Elleriyle pantolonunu ve boxer'ını indiriyor ve çıplak kaldığında bakışlarım vücudunun üzerinde geziniyor - kaslı, sağlıklı ve çok ateşli.

Kot pantolonumu tekmeleyerek çıkarıyorum ve sonra Ryker yatağa sürünerek iç çamaşırımı çıkarmama yardım ediyor. Yanımda uzanıyor ve yüzümü ona dönmek için yan dönüyorum.

Birbirimize bakıyoruz, birbirimizi severken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyoruz.

Ryker elini kalçama koyuyor ve sonra avuç içi vücudumun kıvrımlarını okşuyor. Sanki anıyı zihnine kazımaya çalışıyormuş gibi gözleri bana dokunduğu yere düşüyor.

"Çok güzel amına koyayım," diye fısıldıyor beni bedenlerimiz birbirine değene kadar kendine çekerken. Başını eğerek ağızlarımızı birleştiriyor ve sonra beni sırtüstü yatırıp her santimini üzerime örtüyor.

Dillerimiz aşkımızın destansı şarkısıyla dans ederken ellerimiz tenimizin her noktasını keşfediyor.

Bu, işler zorlaştığında geri dönmeye devam edeceğim an.
Son nefesimi verdiğimde hatırlayacağım şey bu olacak.

Ryker, hayallerimin erkeği, beni seviyor.

RYKER

Göğsümde her panik oluşmaya başladığında, onu bastırıyorum ve Danny'ye odaklanıyorum.

Bu onunla son kez sevişişim olabilir. Bu düşünce kalbimin etrafındaki acımasız pençeyi sıkılaştırıyor. Dokunuşum daha da sertleşiyor, onu yanımda tutmak için çaresizim.

Seni kaybedemem Danny. Kaybedemem. Hayatta kalamam. Sen benim soluduğum havasın.

Kendimi onun girişine yerleştiriyorum ve başımı kaldırıp yavaşça içine girerken gök mavisi gözlerine bakıyorum. Kabzasına kadar gömüldüğümde, onunla bir olmanın nasıl bir his olduğuna odaklanıyorum. Ruhumun sahibi olan bu kadın.

Her hissin tadını çıkarırken hareketlerim yavaş. Kollarımı başının iki yanına dayayıp ona bakmaya devam ediyorum.

Sanki ölümün bize dokunamayacağı kendi dünyamızı yaratıyormuşuz gibi geliyor ve Tanrım, bunu gerçeğe dönüştürmenin benim elimde olmasını ne kadar isterdim.

Onu ölümsüzleştirmek istiyorum.

Danielle Hayes. Yıldızlar gibi ulaşılmaz. Güneş gibi dokunulmaz.

Onu benim yaparak kaderi mi kışkırttım?

Her zaman ulaşamayacağım bir yerde mi durması gerekiyordu?

Hayatın bu kadar acımasız olabileceğine inanamıyorum. Sahip olabileceğim tek şeyin bu olduğuna.

Sonumuzun böyle olacağına inanmayı reddediyorum.

Danny'nin elleri sırtımdan aşağıya, kışıma doğru iniyor, sonra tekrar kürek kemiklerime uzanıyor ve beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

Bir elimi kalçasına götürüyorum, hızımı artırırken parmaklarım tenine gömülüyor. Dudaklarının ayrıldığını ve gözlerinin arzuyla bulutlandığını izliyorum. Bu manzara ağızımın kıvrılmasına neden oluyor ve ona unutturmak istiyorum... sadece bir an için... hızlı ve sert hareket etmeye başlıyorum. Bir nefes dudaklarından süzülürken başını arkaya eğiyor ve sonra Danny'nin boşalana kadar zevkten kendinden geçmesini izliyorum altımda parçalandı.

Ancak o zaman kendi ihtiyacımı düşünmeme izin veriyorum ve onun nabzına kilitlenerek, doruğa ulaşıırken dudaklarımın altında atan hayata odaklanıyorum.

Kollarımı onun altına itiyorum ve hala içindeyken onu göğsüme sıkıştırıyorum. Gözlerimi kapatarak vücudunun sıcaklığını hissediyorum. Nefes alışverişlerine odaklanıyorum.

Hayatımda hiç birinin nefes alışını dinlememiştim.
Ama şimdi tek duyduğum bu, her nefes Danny'nin burada benimle olduğu anlamına geliyor.

Bir daha nefes alamayacağı günün gelebileceğini düşündükçe damarlarımda korku dolaşıyor.

Tanrım. Hayır. Hayır.

Her şeyi yaparım. Yaşamasını sağlayacaksa gitmesine bile izin veririm. Gözümü kırpmadan onunla yer değiştiririm.

Danny kollarını bana sıkıca sarıyor ve ağzını göğsüme bastırdığında, nefes alışının hızlıdan titremeye dönüştüğünü hissediyorum. Düşüncelerinin kansere döndüğünü bildiğimden, ondan çekiliyorum. Danny tuvalete giderken ben de kalktım ve Dolaptan bir çift boxer aldım.

Yatağın kenarına oturuyorum ve bereye uzanarak onu alıyorum ve Danny banyodan çıkana kadar ona bakıyorum.

Bir çift eşofman altı ve tişört giymek için dolaba doğru yürürken gözlerim onu takip ediyor.

İşini bitirdiğinde ayağa kalkıyorum ve beremi tekrar bırakıyorum.

"Seninle yapmak istediğim birkaç şey var," diyorum.
elini uzattı. "Nasıl?"

"Bir film izlemek. Seni bikiniyle görmek." Son fikre sıırıyorum.
"Kesinlikle seni bikinili görmek."

Danny bir kahkaha patlatır. "Yani, film izlerken bikini giymemi mi istiyorsun?"

Kıkırdamaya başladım. "Hayır." Elini bırakıyorum ve ondan bir adım geri çekilerek açıklıyorum: "Önce bir film izleyeceğiz, ailemin evindeymişiz gibi davranacağız ve sonunda elini tutacak cesareti kendimde bulacağım."

Sonra da bikini giymeni istiyorum, belli ki genç beni baştan çıkarmaya çalışıyorsun."

Danny'nin gülümsemesi genişlemeye devam ediyor ve sonra anlıyor. "Yani... ailen akşam yemeği için dışarı çıktı ve ben de bebek bakıcılığı için buradayım öyle mi?"

"Evet," diye sırtıyorum.

Arkasını döndü ve odadan çıkarken fısıldadı, "Hadi yapalım şunu."

Odadan çıkmadan önce bir çift eşofman altı alıp üzerime geçiriyorum.

Danny'yi mutfakta, dolaptan mikrodalga patlamış mısır almakla meşgulken buluyorum.

Kollarımı göğsümde kavuşturarak kapı pervazına yaslanıyorum.

"Hey, Danny."

"Hey..." arkasını dönüyor, sonra başını eğiyor, "Ryker. Bütün gömleklerin çamaşır sepetinde mi?"

Başımı sallıyorum. "Ben ateşliyim."

"Kesinlikle." diye mırıldandığını duyduğuma eminim.

"Bize patlamış mısır mı yapıyorsun?" Ben soruyorum.

"Evet, film izleyebileceğimizi düşündüm." Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Yapacak ödevin yoksa tabii?"

"Hayır, hepsi bitti," diye mırıldandım. "Filmi ben seçeceğim." "Yetişkinlere yönelik bir şey olmasın," diye sesleniyor arkamdan.

"Evet, hanımefendi," diye kıkırdıyorum. Uzaktan kumandaya uzanarak koltuğa çöküyorum ve ayaklarımı sehpaye uzatıyorum. Televizyonu açıyorum ve bir eşek gibi sırtarak Netflix'e girip 365 DNI'ı seçiyorum.

Oynat tuşuna basıyorum ve neyse ki Danny patlamış mısırla gelmeden önce başlık ekrandan kayboluyor. Kaseyi yere koyuyor.

Aramıza giriyor ve rahatlarlarken televizyona bakıyor. "Ne izliyoruz?"

"Ah... emin değilim. Bir adamın bir kızı kaçırmasıyla ilgili bir şey." Bir avuç patlamış mısır alıyorum ve oynat tuşuna basarken bir tanesini ağzıma atıyorum. Sonra kumandayı Danny bulmasın diye bacağımın altına sıkıştırıyorum.

Filmin yaklaşık on birinci dakikasında Danny'nin kaşı havaya kalktı. "Bunu izlememen gerektiğine eminim."

"Sex-Ed," diye kıkırdıyorum.

Bir oral seks sahnesi geldiğinde, Danny başını eğiyor. "Daa-yumn, bademciklerine vurduğuna eminim."

Bir kahkaha patlattım ve Danny bakışlarını bana çevirdi.

Sonra senaryo dışına çıkıyor ve alt dudağını dişlerinin arasına alırken benim ergenlik fantezime dönüşüyor. "Sex-Ed, değil mi?" diye mırıldanarak ayağa kalkıyor ve önümde duruyor.

"Evet, başarısız oluyorum. Tsk," diye mırıldanıyorum.

Dizlerinin üzerine çöktüğünde kalp atışlarım hızlanıyor. "Dürüst olmak gerekirse, bir kez oral seks yaptım ve neredeyse travma geçiriyordum.

İşin içinde dişler de var," diye uyarıyorum Danny'yi.

Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirirken başını eğiyor. "Gerçekten mi?" "Evet, tüm rol yapma oyunları bir yana."

O eğlenceli an geçtikten sonra Danny sadece bana baktı ve "Bana güveniyor musun?" diye sordu.

Başımı sallıyorum ve o da kendini bacaklarımın arasına sıkıştırıyor. Danny karın kaslarıma bir öpücük kondururken bana baştan çıkarıcı bir bakış atıyor. Sonra mırıldanıyor, "Rahatla."

Sadece Danny olduğu için kontrolü ona verirken nefesimi bırakıyorum. İç çamaşırlarımı çıkarmaya başladığında gözlerim ona kilitlendi.

eşofman ve boxer, ve sonra parmakları beni sarıyor ve saniyeler içinde sertleşiyorum.

Danny başını eğdiğinde ve dili başın etrafında döndüğünde, içimden hava fışkırıyor.

İsa.

Beni ağzına alıyor ve sadece bu görüntü bile kontrolümü kaybetmeme yetecek kadar erotik. Dudakları ve dili üzerimde sihir yapıyor ve birkaç dakika içinde orgazmımın arttığını hissediyorum. "Boşalacağım bebeğim," diye uyarıyorum onu.

Durmayınca ona doğru uzanmaya başlıyorum ve Danny bileğimi tutup kolçağa sabitliyor, sonra sertçe emiyor ve kendimi onun ağzına boşalmaktan alıkoymamın hiçbir yolu yok.

"Siktir Danny," diye homurdanıyorum, çünkü yoğun bir zevk içime işliyor. Çenemi sıkarak bana bakarken gözlerim ona takılıyor. Başını kaldırıp lanet dudaklarını yaladığı anda onu tutup vücuduma doğru sürüklüyorum, böylece ağzına sahip olabiliyorum.

Geceyi birbirimize tapınarak geçiriyoruz ve güneş karanlığı yırttığında kollarım ona sıkıca sarılıyor.

Hazır değilim. Tanrım, hazır değilim.

Bölüm 21

DANNY

Hastanedeki VIP odasına girerken kırmızı ve beyaz d e k o r l a r a göz gezdiriyorum.

Burası bir süreliğine evimiz olacak.

Ryker çantalarımızı yere koyduktan sonra gözleri benimkilerle buluştu. Kendisi için de bir çanta hazırlamakta ısrar etti, yanımdan ayrılmayacağını söyledi ve hepsi bu kadar.

Odaya bir hemşire girdiğinde gözlerim büyüdü. "Sarah?"

Çizelgeme bakarken ağzının etrafında bir gülümseme oluşuyor.

"Danny. Adının ne olduğunu merak ediyordum."

İlerleyerek ona sarıldım ve Ryker'in yüzündeki soruyu görünce, "Öğrendiğim gün Sarah'yla tanıştım," diye açıkladım.

Bakışları üzerimde geziniyor. "Çok daha iyi görünüyorsun. Nasıl hissediyorsun?"

Başımı salladım. "Ben iyiyim. Benim hemşirem olur musun?" "Evet, yeni terfi ettim. Yaşasın ben."

Bir kahkaha attım. "Senin adına sevindim."

Tekrar çizelgeye bakıyor, sonra "Birkaç kontrol yapmam gerekiyor. Benim için yatağa otur."

Dediğini yapıyorum ve tansiyonumu ve ateşimi ölçmesini bekliyorum. Bunları not ettikten sonra, "Saat 11'de MR çekimi için randevunuz var. Ayrıca kan almam gerekecek." Bana şeytani bir sırıtış attı. "Evet, sana bir iğne batıracağım."

"Buyurun," diye kıkırdıyorum, onu tekrar gördüğüme gerçekten seviniyorum.

Sarah kan alırken Ryker'a bakıyor ve sonra "Erkek arkadaşın sessiz bir tipe benziyor" diyor.

"Kahretsin, özür dilerim. Bu Ryker, Onları hızlıca tanıştıyorum.

Ryker sadece çenesini kaldırdı. "Selam."

"Evet, sanırım sessiz bir tip," diye şaka yapıyorum.

Sarah her şeyi bitirdiğinde Ryker'a döner. "Danny'ye sadece ikimiz mi bakacağız?"

"Ailesi birazdan burada olacak," diye cevap veriyor.

Sarah başını sallar. "Evet, ama sanırım yirmi dört-yedi burada kalacaksın?"

"Ah... evet," diye cevaplıyor Ryker.

"Tamam, sana birkaç şey göstereyim." Sarah, panik düğmesi, yatağın nasıl çalıştığı, Ryker kullanmak istediğinde katlanabilir yatağın nasıl çalıştığı gibi şeylerin listesini gözden geçiriyor.

İşi bittiğinde ikimize de gülümsüyor. "Rahatınıza bakın. Ben kan tahlillerini laboratuvara götüreceğim."

Sarah odadan çıktıktan sonra Ryker gelip yatakta yanıma oturdu. "İyi bir insana benziyor."

"Öyle. Kanser ya da kim olduğum hakkında hiçbir şey bilmeden beni rahatlattı. Sanki bir melek cehennemime girip beni yukarı çekmiş gibi hissettim," diye itiraf ediyorum.

Ryker tekrar ayağa kalkarken derin bir nefes alıyor. "Keşke bana daha önce söyleseydin." Çantama doğru yürüyor ve içini açarak bir eşofman altı ve bir tişört çıkarıyor. "Üstünü değiştir ki rahat edebilesin."

Ayağa kalkıp kıyafetleri ondan alıyorum. Ayak parmaklarımda üzerinde duruyorum ve ağzına bir öpücük konduruyorum. "Şimdi burada olduğun için teşekkür ederim."

Dudakları yukarı kıvrılıyor. "Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

Üzerimi değiştirmek için banyoya giriyorum ve kıyafetlerimi çıkarırken annemin sesini duyuyorum. "Danny nerede?"

"Değişmek," diye cevaplıyor Ryker. "Neymiş o?"

"Bu odayı ev gibi hissettirecek birkaç şey." "Dur sana yardım edeyim."

"Carter bana Danny ile dün gece nişanlandığınızı söyledi." Sesindeki incinmiş tonu duyuyorum ve acele ediyorum.

"Evet," diye cevaplıyor Ryker. "Ona çok iyi bakacağım."

Odaya geri döndüğümde, pencere pervazında ailemin çerçevelenmiş fotoğraflarını görünce yüzüme bir gülümseme yayılıyor. Küçüklüğümde kalma en sevdiğim oyuncak ayım yatağın üzerinde duruyor.

"Anne, buna gerek yoktu," diye kıkırdıyorum.

"Bence moralini yüksek tutmana yardımcı olur," diyor bana sarılmak için yaklaşırken.

"Teşekkür ederim." Geri çekiliyorum ve onunla göz göze geliyorum. "Dün gece aramadığım için özür dilerim. İşler biraz yoğundu."

Annem el sallıyor. "Merak etme. Yüzüğü göreyim."

Annem nişan yüzüğüne bakıyor, sonra ben yatağa oturuyorum. Bakışları taktığım berenin üzerinde geziniyor ama saçlarımın gitmiş olmasıyla ilgili bir şey söylemiyor.

Fotoğraflara tekrar göz attım, sonra Ryker'a bakarak, "Senin bir fotoğrafın yok," dedim.

Telefonunu çıkarıyor ve yanıma oturmaya geliyor. Kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine doğru çekiyor ve sonra gülümsüyoruz.

"Bana gönder, banyo ettirip çerçeveleteyim," diye teklif ediyor annem. "Bu harika olur," diye yanıtlıyor Ryker, annesine gönderirken

Telefon.

Logan Amca elinde bir zarfla odaya giriyor ve bizi selamladıktan sonra zarfı Ryker'a uzatıyor.

Logan Amca bana, "Keşke kalabilseydim ama ofise dönmem gerekiyor," diyor.

"Elbette. Anlıyorum."

"Baban otuz dakika içinde burada olacağını söylememi istedi. Indie Ink'teki işleri düzenliyor."

"Teşekkürler." O giderken gülümsüyorum, sonra Ryker'a bakıyorum. Belgeleri okuyor ve ne olduklarını biliyor, bakışlarım anneme dönüyor. Dr. Friedman buraya geldiğinde öğrenmesini istemiyorum.

"Anne, gel otur." Yatağı okşuyorum ve yanıma oturduğunda, "Ryker'a vekaletname veriyorum" diyorum. Annem kaşlarını çatmaya başlayınca, "Ben yapamazsam benim adıma tıbbi kararlar verebilmesi için" diye açıklıyorum.

Annemin gözleri irileşiyor, sonra Ryker'a kayıyor ve tekrar bana dönüyor. "İkinizin birbirinize aşık olduğunu anlıyorum ama bu çok büyük bir şey Danny."

Başımı salladım. "Biz aşık değiliz anne. Birbirimizi seviyoruz. Roller tersine dönseydi ben de aynı gücü isterdim. ~~Bir~~arak onun söz hakkı olmayacak ve onu böyle savunmasız bir durumda bırakamam. Son geldiğinde Ryker'ın da söz sahibi olması gerektiğini düşünüyorum."

Acı yüz hatlarını sıkılaştırırken annem gözlerini kapatır. Sonra başını sallamaya başlar. "Böyle bir şey olmayacak."

Onun eline uzanırken zorlukla yutkunuyorum. "Anne, ikimiz de tedavinin işe yaramama ihtimali olduğunu biliyoruz."

"Yine de," diye soluk soluğa kalıyor, gözyaşlarını tutmak için mücadele ediyor. "Bunu şimdi konuşmak zorunda mıyız?"

"Var. Yarın ameliyata gireceğim. Zamanımız yok. Gerçeklerle yüzleşmek zorundayız."

Tanrım, bu çok zor. Ölen benken güçlü olan olmak neredeyse imkansız.

Acımasız gerçekliğim tekrar üzerime çökerken içime sert bir darbe iniyor. Ryker bana bir süreliğine unutturmayı başardı... çok değerli kısa bir süre için.

Bakışlarımı Ryker'a çeviriyorum ve o da ayağa kalkıp bana doğru yürüyor. Kolunu bana doluyor ve şöyle diyor: "Della Teyze. Danny benim her şeyim."

Annem ayağa kalkarken, "O benim de her şeyim," diye ağlıyor. "Tanrım, o benim kızım."

Tam o sırada babam odaya giriyor ve işlerin çok hızlı bir şekilde kötüye gideceğini anlıyorum.

RYKER

Carter Amca Della Teyze'ye sarılır ve "N e l e r oluyor?" diye sorar.

Della Teyze sesi gergin bir şekilde cevap veriyor: "Danny, Ryker'a onun adına tıbbi kararlar alabilmesi için vekâlet veriyor."

Carter Amca'nın gözleri önce benimkilere, sonra Danny'ye kaydı. "Ciddi misin?"

Bunu neden yaptın Danny?"

"Çünkü Ryker benim diğer yarım," diye cevaplıyor Danny.

"Daha yeni nişanlandınız. O kadar uzun süredir çıkmıyorsunuz bile," diye itiraz ediyor Carter Amca.

"Bu birbirimizi sevdiğimiz gerçeğini değiştirmez. Bunu senin onayın olsa da olmasa da yapacağım," diyor Danny, sesi titremeye başlıyor.

Danny'nin gözyaşlarına ne kadar yakın olduğunu duyunca ben de araya girdim. "Onun senin kızın olduğunu anlıyorum. Öyle rastgele kararlar vermeyeceğim. Bunları seninle tartışacağım."

Della Teyze, "Onu yaşam destek ünitesinden çıkarma ya da bir fark yaratabilecek herhangi bir tedaviyi reddetme gücüne hâlâ sahip olacaksın," diye ağlıyor.

Carter Amca'nın yüzü granite dönüyor ve hayatımın savaşına girdiğimi anlıyorum.

"Ki bu asla yapmayacağım bir şey," diyorum, sesim gergin bir şekilde.

Danny hıçkırıklara boğuluyor ve ben de kollarımı ona doluyorum.

Carter Amca'yla gözlerimi kilitleyerek, "Danny benim tüm hayatım. Ona ne olacağı konusunda söz sahibi olmalıyım. Yaşam desteğini sonlandırmak istemediğin sürece senin isteklerine karşı gelmeyeceğim. Bunu asla kabul etmem."

Carter Amca'nın gözleri Danny'ye kayar. "Gerçekten istediğin bu mu Danny?"

Karın kaslarıma karşı başını sallıyor. "Öyle. Bu kimi daha çok sevdiğim ya da güvendiğimle ilgili değil. Anneme de söylediğim gibi... roller tersine dönseydi... Ryker'a ne olacağı konusunda söz sahibi olmak isterdim. Bu birlikte verdiğimiz bir karar."

Carter Amca başını sallıyor, sonra gözleri benimkilere kilitleniyor. "Bensiz tek bir karar bile vermeyeceksin."

"Yapmayacağım," diye onu temin ederim.

Bu konuda mutsuz olduklarını görebiliyorum ama geri adım atmayacağım. Danny benim tüm hayatım. Onu kaybedersem ve onu kurtarmak benim elimdeyse

Bu asla olmayacak.

Tartışmadan kısa bir süre sonra Dr. Friedman odaya gelir. Carter Amca ve Della Teyze'yi selamlıyor, sonra da elimi sıkıyor.

Dün telefonda söylediklerini hemen hemen tekrarlıyor ama gözlerindeki olumlu ışığı görmek bana umut veriyor.

Yüz hatlarını yumuşatan şefkatli bir gülümsemeyle gözlerini Danny'ye dikti. "Ekibime ve bana güvendiğiniz için teşekkür ederim."

Danny başını sallıyor, hatta ona gülümsemeyi bile başarıyor. "Denemeye katılmama izin verdiğiniz için... teşekkür ederim."

Dr. Friedman başını öne eğiyor, sonra Danny'ye yaklaşıyor. "Düğün nasıldı?"

"Bu... mükemmeldi."

Yüzündeki endişeyi görünce, "Sorun ne?" diye soruyorum. "Danny'nin konuşması çok yapmacık. Bu sık sık olur mu?"

Başımı sallıyorum. "Sadece birkaç kez oldu. Çoğunlukla üzgün olduğunda."

Dr. Friedman başını sallar ama Carter Amca "Bu kötü bir işaret mi?" diye sorar. Dr. Friedman sadece "Bu bir belirti." diyor. Gözleri Danny'nin. "Ameliyatı yaptıktan sonra normale dönecektir."

Derin bir nefes alarak iki belgeyi aldım ve Dr. Friedman'a uzattım. "Bunu sizin huzurunuzda imzalamamız ve Danny'nin bu kararı verirken akli dengesinin yerinde olduğunu belirten başka bir tanık bulmamız gerekiyor."

Dr. Friedman belgeleri benden aldı ve okudu. "Tıbbi direktif ve vekaletname." Bakışları Danny'ye kaydı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Danny başını sallar. "Ryker benim adıma her türlü tıbbi kararı verme yetkisine sahip olacak."

Dr. Friedman, "Tedavinin reddedilmesi de dahil," diyor. Danny'ye yaklaşır. "Mahkeme bunu bir tür vasiyetname olarak görüyor. Artık kendi seçimlerini yapabilirsin. Bunları belgede listeleyebiliriz."

Sonraki bir saati Danny'nin isteklerini belgelere ekleyerek geçirdik ve sonunda onları imzaladık.

Danny'nin dileklerinin de eklenmesiyle Carter Amca ve Della Teyze'nin her konuda çok daha iyi hissettiklerini görebiliyorum ve bu da havadaki gerginliğı azaltıyor.

Bölüm 22

DANNY

Odadaki tek ses bir müzik kanalında açık olan televizyondan geliyor. Bakışlarım derin düşüncelere dalmış olan annemden babama ve Ryker'a kayıyor.

Konuşulacak her şeyi konuştuk. Tüm testler yapıldı. Şimdi bekleyeceğiz.

İçimi çektim. Görünüşe göre uzun bir gece olacak.

Kapı açılıyor ve Rhett Amca'yı gördüğümde anında dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Herkese bir göz attıktan sonra kaşlarını kaldırıyor. "Görünüşe göre tam zamanında geldim," diye homurdanarak bana doğru yürüyor. Alnıma bir öpücük kondurduktan sonra bana bir DVD uzatıyor. "Eski günlerin hatırına."

En.

Duygu seline kapıldım. "Aww... Ledge Amca." Ona sırtıyorum. "Hadi yapalım şunu."

DVD'yi takıyor ve sonra gelip benimle yatağa oturuyor. Vaftiz babamın yanına sokuluyorum ve ~~En~~ başlarken yüzümde yumuşak bir gülümseme oluşuyor.

Filmimizi milyonuncu kez izlerken gömleğine uzanıyorum ve kumaşı işaret parmağımla başparmağım arasında ovmaya başlıyorum.

En sevdiğimiz sahneye yaklaştığında, Rhett Amca'nın koluna bir tokat atıp doğruluyorum. "Hazırlan, Ledge Amca."

Şarkı başlayınca doğruldu ve biz de eşlik etmeye başladık. Nakarat kısmına gelindiğinde, şarkı sözlerini avazımız çıktığı kadar bağırarak söylüyoruz. "Bırak gitsin. Bırak gitsin. Artık kendimi tutamıyorum! "

Şarkı bittiğinde, gülmeye başladığımızda ikimizin de nefesi kesilmişti.

Tam o sırada Christopher ve Dash odaya girer, onları Tristan ve Hana takip eder.

"~~E~~n'i duyduğumu sandım," diye kıkırdıyor Christopher.

Herkes merhabalaştıktan sonra Ryker, "Rhett Amca'ya neden Ledge Amca diyorsunuz?" diye sorar.

"Çünkü ben lanet olası bir efsaneyim," diye cevaplıyor Rhett Amca.

Kıkırdarak açıklıyorum: "Küçükken efsane diyemezdim, o yüzden çıkıntı diye kısalttım."

"Dördüncü yaş günündeki prenses partindeydi," diye ekliyor babam, sonra kıkırdamaya başlıyor. "Rhett bir soytarı gibi giyinmişti, çanlar falan."

Rhett Amca gülerek, "O boku salladım," diyor.

Amie Teyze, kocası Ulian Amca ile birlikte odaya girerken, "Bu yüz dolar eder," diyor.

Rhett Amca cüzdanından para çıkarırken "Otoyol soygunu," diye homurdanıyor ama yüzünde kocaman bir gülümseme var.

Amie Teyze onun elindeki parayı aldı, sonra bana baktı. "Kahve almak için benimle yürümek ister misin? Amcan ısmarlıyor."

Rhett Amca filmi durdurur. "Gerisini sonra izleriz." Bu da bir süre daha kalacağı anlamına geliyor. Ailemin yanımda olacağı düşüncesi kalbimi sıcaklıkla dolduruyor.

Yataktan kalktım ve ayakkabılarımı giydim.

Jamie Teyze ve annemle ayrılmadan önce Julian Amca'ya sarılıyorum. "Burada olduğun için teşekkürler."

"Tabii ki." Gözleri yüzümü tarıyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve odadan çıkmadan önce Ryker'ın dudaklarına bir öpücük konduruyorum. Kolumu Jamie Teyze'nin koluna doladıktan sonra, "Geldiğin için teşekkürler. Ameliyat saat yedide, o yüzden kahve içemem."

"Ateş et." Jamie Teyze aniden durdu.

Kolundan çekştirerek, "Ama biraz alabilirsin. Hadi ama. Yürüyüş bana iyi gelecek."

Annemin eline uzanıyorum ve parmakları anında benimkine kenetleniyor.

"Sadece üçümüzün olduğu zamanları hatırlıyor musun?" Ben soruyorum

"Evet." Jamie Teyze'nin yüzüne nostaljik bir gülümseme yayılıyor.

"Zor zamanlardı ama çok eğlendik," diye mırıldanıyor annem. "Tanrım, o pembe dönemden geçtin. Bizi çıldırtmıştın."

Babamın bizi bulduğu ve hayatlarımızın sonsuza dek değiştiği zamanı hatırlayarak kıkırdadım.

RYKER

Danny ayrıldığı anda odanın üzerine bir ölüm örtüsü çökmüş gibi hissediyorum. Ayağa kalktım ve başımı sallayarak, "Hepimiz çok zorlandık ama kendimize gelmeliyiz. Danny için. Bu durum onun için yeterince zor olacak. Onu neşelendirmeli ve ne için savaştığını hatırlatmalıyız." Gözlerimi

Rhett Amca. "Onunla Frozen izlemek gibi. Böyle şeyler bulmamız lazım."

Rhett Amca, "Onunla birlikte izleyebileceğim koca bir DVD koleksiyonum var," diyor.

Christopher, "Tristan ve ben onunla masa oyunları oynayabiliriz," diyor.

"İş yerinde olup bitenlerden onu haberdar ederim," diye mırıldandı Carter Amca.

Herkes beyin fırtınası yapmaya başlıyor ve bu da odadaki havayı biraz olsun yükseltiyor. Telefonumu çıkarıp grup sohbetine bir mesaj gönderiyorum ve onlara da aynı şeyi söylüyorum.

Danny, amie Teyze ve Della Teyze ile birlikte geri gelir ve aldıkları kahveleri dağıtırlar.

Oda sessizleşince, "Karlar Ülkesi'nin geri kalanını izleyelim Rhett Amca," diyorum.

Oynat tuşuna basıyor ve Danny'nin komik sahnelerde sırtışını izliyorum. Her şarkıya dudak senkronizasyonu yapıyor. Film sona erdiğinde Christopher ve Dash ayrılmak için ayağa kalkıyor ve kısa bir süre sonra Tristan ve Hana da onları takip ediyor.

amie Teyze ve ulian Amca da geceyi bitirmeden önce bir süre daha kalırlar. Danny anne babasına ve Rhett Amca'ya bakar. "Eve gidip biraz dinlenmelisiniz."

"Evet," diyor Carter Amca ayağa kalkarken. Danny'ye sıkıca sarılır. "Yarın ilk iş görüşürüz."

Della Teyze ve Rhett Amca Danny'ye sarılıyor ve sonra gidiyorlar. Çantamdan bir eşofman altı ve bir tişört çıkarıyorum, sonra da "Hemen duş alacağım" diyorum.

Danny yatağa uzanıyor, gözleri beni takip ederek ebeveyn banyosuna giriyor.

Rutin işlerimi aceleyle hallediyorum ve işim bittiğinde Danny yatakta onun yanındaki boşluğa vuruyor. "Benimle uzan."

Yarısı üzerime gelene kadar manevra yapmak zorunda kalıyoruz ve bu durum ikimizi de sırtmaya itiyor. "Hey, güzelim," diye mırıldanıyorum, bakışlarım onunkilere kilitleniyor.

"Hey, yakışıklı." Kendini kaldırıyor ve ağzıma bir öpücük konduruyor, sonra bir süre birbirimize bakıyoruz ve ben onu bir öpücük daha için kendime çekiyorum.

Danny başını çenemin altına eğiyor ve ben de beresini çekip çıkarıyorum. Elimle saçlarını tarıyorum ve sonra ağzımı kafasına bastırıyorum.

Ona moral vermek isteyerek, "Tedavin bittiğinde Cape Town'ı tekrar ziyaret edebiliriz diye düşünüyordum" diyorum.

"Evet," diye kıkırdıyor. "Şarap rotasını tekrar yapabiliriz."

Bir kahkaha patlattım. "Şarap içmeyeceğim. O akşamdan kalmalık berbattı."

Danny bana baktı. "Bana karşı hislerin olduğunu neden söylemedin?"

Onu biraz kaydırıyorum, böylece birbirimize bakarken rahat ediyoruz. "Beni sadece Tristan'ın arkadaşı olarak gördüğünü sanıyordum."

"Evet, seksi arkadaşı," diye dalga geçiyor benimle.

"En azından seninle flört ettim," d i y o r u m . "Bana ilgilendiğine dair hiçbir işaret vermedin."

Danny omuz silkiyor. "Yaş farkı. Tristan'ın arkadaşı olman. Bilirsin işte."

"Yine de duygularını nasıl bu kadar iyi saklayabildin?"

Bana sırtıyor. "İnan bana, işkence gibiydi. Bunu hiç kolaylaştırmadın."

"En azından gardını nasıl indireceğini biliyorum," diye şaka yapıyorum. "Nasıl?"

"Şarap. Bir sürü şarap."

Danny hafif bir kahkaha patlatıyor ve sonra bana daha da sokuluyor. "Seninle bunu yaşama şansımı neredeyse kaçıırıyordum."

Kollarımı ona doladım.

Beş hafta.

Tanrım, elimize geçen tek şeyin bu olmasına izin verme.

"Seni seviyorum Danny," diye mırıldanıyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor ve sonra etrafımıza sessizlik çöküyor. Danny'nin uykuya dalması uzun sürmüyor.

Onunla geçireceğim bir saniyeyi bile kaçırmamak için uyanık kalmak ile geçirdiğimiz zorlu hafta sonundan sonra dinlenmek arasında kaldım.

Başına yumuşak bir öpücük daha kondurduktan sonra gözlerimi kapatıyorum, olacaklar için dinlenmeye ihtiyacım olduğunu biliyorum.

Bölüm 3

DANNY

Uykuya daldığım pozisyonda uyanıyorum, Ryker'ın kolları bana sarılmış.

Bana sarılışını sıkılaştırdığında fısıldıyorum, "Uçakta uyandım ve bana sarıldığını fark ettiğim anda uyuyor numarası yaptım, böylece kollarının bana sarılışının tadını çıkarabilirdim."

Derin bir kıkırdama çıkardı. "Yan yatmış sana bakıyordum, sonra sen bana sokuldun. Tanrım, sanki cennetin kapıları bana açılıyormuş gibi hissettim."

"Uykumda bile sana çekiliyorum," diye fısıldıyorum. Ameliyatımın birkaç saat içinde olacağını bildiğimden, duygularım göğsümde kabarırken sertçe yutkunuyorum. "Belki en kötüsü olursa da aynı şey olacak. Sana çekilmenin bir yolunu bulacağım."

Ryker'ın kolları etrafımda daha da sıkılaşıyor. Vücudu titremeye başlıyor ama sadece bir dakikalığına, sonra tekrar dizginliyor. "Sadece bizim için savaşmaya odaklan Danny. Başka bir şey düşünme. Sadece savaşmaya devam et."

Göğsüne doğru başımı sallıyorum ve derin bir nefes alarak, "Geçtiğimiz beş hafta bir rüyanın gerçekleşmesiydi. Beni sevdiğin için teşekkür ederim Ryker." Gözlerim yaşarırken yavaşça titreyen bir nefes veriyorum. "Sen bu hayatta istediğim her şeysin."

Vücudundaki titreme geri dönüyor ve gözlerimden yaşlar süzülüyor. Ryker ellerini yüzüme götürüyor ve başımı arkaya yatırıyor.

Gözlerimiz buluştuğunda ve onun gözlerindeki kalp acısını gördüğümde, dudaklarımdan bir hıçkırık dökülüyor.

"Seni sevmek yapmak zorunda olduğum hem en kolay hem de en zor şey. Kolay çünkü sen benim soluduğum havasın." Yutkunuyorum ve devam ederken sesi boğuklaşıyor, "Ve en zoru çünkü seni bırakamıyorum. Asla. Sen benim hayatımsın, Danny. Sensiz, uğruna yaşayacak hiçbir şeyim yok."

Ryker ona söylediğimden beri o kadar güçlü ki, ölümümün ona ne yapacağını unutmak kolay oldu.

Hayatının geri kalanında benim için yas tutmasını istemediğimden, "Eğer ben ölürsem, ikimiz için de yaşamayı istiyorum. Yeniden sevmeni, mutlu olmanı istiyorum. Kendine ait bir ailen olsun."

Ryker çenesini sıkıyor ve başını sallayarak beni tekrar göğsüne çekiyor. "Senin için her şeyi yaparım Danny. Ama bunu değil. Benim için o sensin. Seveceğim tek kadın sensin ve başka hiçbir kadın seninle kıyaslanamaz. Bu konuyu bir daha açma."

Umarım zaman fikrini değiştirir, ama acının çok yeni, çok çığ ve aralıksız olduğunu bildiğim için konuyu kapattım.

Ona daha da sokuluyorum, sonra fısıldıyorum, "Seni seviyorum, Ryker West.

Sen her zaman istediğim prensisin."

Başıma bir öpücük konduruyor. "Sen her zaman benim prensesim oldun." Sarah odaya girdiğinde baş başa geçirdiğimiz zaman sona eriyor. "Günaydın." Ryker otururken kaşları havaya kalkıyor. "Rahatsız mı ettim?"

Bir şey mi?"

Bir kahkaha patlattım. "Hayır, daha yeni uyandık."

"Gece iyi dinlendiniz mi?" Sarah sordu. "Aslında dinlendim."

Sarah ateşimi ve tansiyonumu ölçerken, "Bunu duyduğuma sevindim." diyor. Ryker'a bakıyor. "Kahve içmek istersen Danny ile otururum."

Boğazını temizledikten sonra "Teşekkürler" diye mırıldanıyor. Ryker kıyafetlerini değiştirir ve banyoya gider.

Sonra Sarah bir sandalyeyi daha yakına çekiyor. "Bana kendinden bahset."

"Sevmek mi?" Ona bakarken soruyorum.

"Herhangi bir şey. Ne bilmemi istiyorsun?"

Bir an düşündüm, sonra "İş yerindeki herkes benim büyük bir güç olduğumu sanıyor ama ben aslında kolay lokma biriyim" dedim.

Tam o sırada Ryker banyodan çıkar, kot pantolonu ve düğmeli gömleğiyle seksi görünmektedir. "Yalan söylüyor, Sarah. Indie Ink'i demir yumrukla yönetiyor. Bunu bilmeliydim. Beni birkaç kez rütbemi düşürmekle tehdit etti."

Sarah bir kıkırdama çıkarır. "Şimdi gerçek ortaya çıkıyor."

Ryker gelip başıma bir öpücük konduruyor, sonra da kahve almaya gidiyor.

"Ne zamandır çiftsiniz?" Sarah soruyor. "Beş haftadır."

Cevabım üzerine kaşları havaya kalktı. "Vay canına, hızlı hareket ediyorsunuz."

Gülerek, "Ailelerimiz yakın arkadaş, bu yüzden onu hayatım boyunca tanıdım," diye açıklıyorum.

"Ahh... Anlıyorum."

"Afrika'ya bir iş seyahatine çıktık ve olaylar birbirini izledi ve şimdi buradayız," diye açıklıyorum.

Sarah'nın yüzüne yumuşak bir gülümseme yayılır. "Seni çok sevdiğini görebiliyorum."

"Öyle mi?"

Başını sallıyor, sonra da "İşin dışında bana kendinle ilgili başka bir şey söyle" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Ryker ve ben birleşmeden önce sadece iş vardı." "Yani sen bir işkoliksin," diyor kuru bir ifadeyle.

"Hemen hemen."

"Bazı değişiklikler yapmak zorunda kalacaksın. Bunu biliyorsun, değil mi?" Sarah soruyor.

Başımı salladım. "Eğer hayatta kalırsam, yaşamaya daha çok, çalışmaya daha az zaman ayıracağım."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Ama zamanımın çoğunu Ryker'ı ve ailemi severek geçireceğim. Bir daha asla zamanı hafife almayacağım.

RYKER

Danny'nin yatağının kenarında oturuyorum, parmaklarım onunkilerle birleşmiş. Nişan yüzüğüne bakmaya devam ediyorum, önümüzdeki birkaç dakika içinde çıkarmak zorunda kalacağını biliyorum.

Başparmağım parmağının üzerinde geziniyor ve sonra yüzüğü çıkarıyorum. Danny'nin elini kaldırarak boş yere bir öpücük konduruyorum ve sonra ona gülümsüyorum.

Bayan Sebastian aniden odaya daldı. "Modanın anası, trafik tam bir kabustu. Sarhoş bir denizci gibi ses çıkardım."

buraya kadar. Yol öfkesi gerçek bir şeydir." Danny'ye sarılmak için geliyor, sonra kolunu omuzlarıma doluyor. Danny'ye bakarak, "Nasıl hissediyorsun, melek kızım?" diye soruyor.

"Gerginim," diye itiraf ediyor Danny. "Ama iyiyim." Omuz silkiyor.

"Neyse o." Bayan Sebastian uzanıp Danny'nin elini tutuyor.

"Ailenin iyiliği için bunu küçümseme."

Danny başını sallar. "Bu benim iyiliğim için, yoksa delireceğim." Aniden bastıran bir hayal kırıklığı göğsümü sıkıyor.

Bundan nefret ediyorum. Tanrım, Danny'nin yaşamak zorunda olduğu şeyden nefret ediyorum.

"Ameliyattan sonra iyileşmene yardımcı olmak için burada olacağım.

Tamam mı?" Bayan Sebastian diyor ki.

"Teşekkürler, Mamma G." Danny gülümsemeye çalışıyor ama önümüzdeki yirmi dakika içinde ameliyat olacağı için hiçbirimiz gülümseyemiyoruz.

Sarah ve başka bir hemşire odaya girdiğinde, Danny'nin elini tutarak yataktan kalkıyorum.

Tanrım. Buna hazır değilim.

"Gitme vakti Danny," diyor Sarah.

Danny elini benimkinden çekip anne babasına ve kardeşlerine sarılmaya gidiyor.

Kendine hakim ol, Ryker. Sadece o gidene kadar. Korkunu görmesine izin verme.

Danny bana döndüğünde, bir şekilde ona gülümsemeyi başarıyorum. Önümde durdu ve elimi başına götürüp avucumu sağ tarafına sürdüm. "Birkaç saat sonra görüşürüz. Tamam mı?"

Kadın zorlukla yutkunurken Danny başını sallar. "Seni seviyorum, Daniele Hayes."

Yavaşça titreyen bir nefes veriyor, sonra fısıldıyor, "Seni seviyorum Ryker. Hem de çok."

Hâlâ söylemek istediğim milyonlarca kelime var ama hiçbiri dudaklarımda şekillenemiyor. Eğilip titreyen dudaklarına şefkatli bir öpücük konduruyorum ve sonra mırıldanıyorum: "Sen bir savaşçısın. Bunu sakın unutma."

Uzaklaşmaya başlarken başını sallıyor. Koridorda gözden kaybolana kadar gözlerim ona kilitli kalıyor.

Göğsüm titremeye başladı.

Bir umutsuzluk dalgası vururken gözlerimi kapatıyorum.

İçimi derin bir sızı kaplarken bir elimi yatağa koyuyorum ve sonra vuruyor.

Danny kanser. Danny

ölebilir.

Ve yapabileceğim hiçbir şey yok.

Bir nefes çekiyorum ama boğuk bir ses çıkıyor.

"Ryker," dediğini duyuyorum Tristan'ın.

Sırtımda bir el hissediyorum ve bunun Bayan Sebastian olduğunu anlıyorum. Gözlerimi açıp, bakışlarımı Tristan'ın kollarına çevirirken yıkıcı acıyı dizginlemeye çalışıyorum.

Gözlerimiz buluştuğu anda bana doğru geliyor ve sonra beni kucaklıyor. "Biraz ara ver. Ameliyattan çıktığında güçlü olmana ihtiyacı olacak."

İçimdeki titreme artarken sırtını tutuyorum ve sonra inliyorum, "Onu kaybedemem."

"Hiçbirimiz yapamayız," diye fısıldar, sesi boğuktur.

En iyi arkadaşımın kollarında kırılıyorum. "Kahretsin," diye inliyorum, ağrı nefes alamayacak kadar baskın hale geliyor.

Kolumda bir el daha hissediyorum ve sonra annemin kollarına çekiliyorum. "Yanımdayım bebeğim. Annen burada."

Göğsümden boğucu bir ses yükseliyor ve annem geri çekiliyor. Yüzümü çerçeveleyiyor ve bakışlarını benimkilere kilitliyor. "Nefes al, Ryker."

Başımı sallayarak acı dolu bir nefes çekiyorum.

"Danny iyi olacak. Tamam mı? Ameliyat iyi geçecek."

Annemin sözlerine tutunuyorum ve tekrar başımı sallıyorum.

"Hadi yürüyüşe çıkalım. Manzara değişikliği sana iyi gelecektir."

Annem kolumdan tutup beni ileri doğru çekiyor ve bir şekilde bacaklarım hareket ediyor. Bayan Sebastian diğer tarafıma geçip parmaklarını benimkilerle birleştiriyor.

Beni dışarıda bir bahçeye götürmelerine izin verdiğimde kendimi zombi gibi hissediyorum. Tahta bir banka oturuyoruz ve ellerimle ağzımı kapatmadan önce dirseklerimi dizlerime dayıyorum. Etrafımdaki doğaya boş boş bakıyorum.

Birkaç dakika sonra mırıldanmayı başardım: "Bunları nasıl sindirebilirim ki? Danny otuz iki yaşında. O daha çok genç."

"Bu tür şeyler hiçbir zaman mantıklı gelmiyor," diye mırıldanıyor annem.

Başımı sallıyorum. "Ya yenemezse? O zaman ne olacak? Nasıl... Onsuz nasıl devam ederim?"

"Sadece yap, Ryker. Zor olacak ama zamanla -"

"Bana daha kolay olacağını söyleme. Kolaylaşmayacak," diye çıktım. "Her zaman Danny'ydi anne. Onu hep sevdim. Hayatıma devam etmeyeceğim. Yeni birini bulmayacağım. Sadece Danny olacak."

Bayan Sebastian elini sırtıma koyuyor.

"Ryker," diye mırıldanıyor annem.

Gözlerim ona kaydı. "Babam ölseydi hayatına devam edebilir miydin?"

Annemin yüz hatları geriliyor ve bir elini enseme götürüyor. "Hayır... hayır, yapamam."

"O zaman benden bunu bekleme," diye mırıldandım. "Danny benim hayatta bir kez yaşayacağım aşkım. O benim her şeyim. Onsuz hayatımın hiçbir anlamı yok."

Annem kollarını bana doladı. Bana boş bilgelik sözleri vermeye çalışmıyor. Danny'yi kucağıma almadan önceki hayatımın çorak topraklarına geri çekilirken bana sarıldı. Onu öpmeden önce. Onunla sevişmeden önce.

Danny olmadan geriye kalan tek şey bu. Serap görme umudu olmayan bir çölden başka bir şey yok.

Onu kaybetmekten kurtulamayacağım.

*Onsuz yaşayamam. O giderse,
ben de giderim.*

Bölüm 2

RYKER

Annem ve Bayan Sebastian'la dışarıda oturmaya devam ediyorum, bir yanıma içeri girmekten çok korkuyorum.

Danny'nin hayatının, hakkında çok az şey bildiğim bir adama bağlı olduğunu bilmenin çaresizliği içimi kemiriyor. Yapabileceğim hiçbir şey yok ve bu beni tüm gücümünden yoksun bırakıyor.

Bunu yaşayan ilk kişi olmadığımı biliyorum ama... onun hayatının tükenişini izlerken ellerim kollarım bağlı nasıl oturabilirim?

Bu kadın hayat dolu. Çok canlı ve güçlü. Nasıl yapmamı bekliyorsun.

Onun gülümsemesi olmadan mutluluğu hissedemiyorum.

Onun gözlerine bakmazsam aşkı hissedemiyorum. Onun gücü olmadan kendimi zayıf hissediyorum.

Yavaş bir nefes veriyorum, sonra derin bir nefes çekiyorum.

"İçeri girmeliyiz," diye mırıldanıyor Bayan Sebastian. "Ameliyat hakkında bilgi verecekler."

Başımı sallayarak kalkmak için kendimi zorluyorum. Annem ve Bayan Sebastian'ı bekleme odasına kadar takip ediyorum. Danny'nin aile üyelerinin yüzlerindeki acımasız ifadeleri görmek darbenin tekrar vurulmasına neden oluyor.

En yakın sandalyeye çöküyorum ve birkaç dakika sonra sessizlik boğucu bir hal alıyor. Tekrar ayağa kalkıp bekleme odasından çıkıyorum. Bir duvara yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

Gözlerimi kapatarak nefesime odaklanıyorum ve Danny'yi tekrar görebilmek için zamanın çabuk geçmesi için dua ediyorum.

Ama bunun yerine, zaman bir salyangoz hızında ilerliyor.

Korkuyu, umutsuzluğu, her şeyi tüketen derin acıyı yoğunlaştırır.

Tanrım, lütfen ameliyat başarılı olsun.

Tedavi işe yarasın.

Kiralama. Please. Danny'nin bu şeyi yenen birkaç kişiden biri olmasına izin ver.

Başımı kaldırdığımda babamın, Jaxson Amca'nın ve Marcus Amca'nın bana doğru yürüdüğünü görüyorum. Marcus Amca bekleme odasına girmeden önce omzumu okşuyor.

"Nasılsın?" Babam gözleri endişeyle dolu bir şekilde soruyor. Jaxson Amca yanıma geliyor ve benimle aynı pozisyonu alarak, "Değil," diye mırıldanıyor. İçini çeker. "Hepiniz yapabileceğin tek şey zorlamak. Baktan bir durum, biliyorum."

Marcus Amca neredeyse ölmek üzereyken Jaxson Amca da benzer bir şeyle yüzleşmek zorunda kaldı. Ezelden beri en iyi arkadaşlardı.

"Zor," diye nefes alıyorum.

Jaxson Amca omzunu benimkine bastırıyor. "Onlar Marcus'u ameliyat ederken ben bekleme odasında oturuyordum ve yavaş yavaş aklımı kaybediyordum."

Gözlerimi karo zemine indirirken sadece dinliyorum.

"Danny dört ya da beş yaşındaydı. İçeri girdi ve doğruca bana doğru yürüdü. Kucağıma tırmandı ve yanağımdan öptü, bana neden bu kadar üzgün görüldüğümü sordu."

Devam etmeden önce boğazını temizliyor, "Ona kalbimin biraz kırık olduğunu söyledim ve o da minik elini göğsüme koyarak bana şöyle dedi

ağlamamak için. Tabii ki kendimi kaybettim ve hüngür hüngür ağlamaya başladım. O ne yaptı biliyor musun?"

Danny'yi küçük bir kız olarak hayal ederek başımı sallıyorum.

"Sorun yok, sorun yok deyip durdu. Kollarını bana doladı ve sonra bana sümük bulaştırma dedi. Aynı anda hem gülmeye hem de ağlamaya başladım." Bir kahkaha attı. "Üzerine sümükürmediğimden emin olmak için tişörtünü bile kontrol etti."

Dudaklarım kıvrılıyor.

axson Amca iç geçirir. "Cevap yok, Ryker.

Bazen hayat berbattır." Başımı sallıyorum, ona tamamen katılıyorum.

Babam ve axson Amcam etrafımıza sessizlik çökerken benimle birlikte duruyorlar.

On beş saat on dokuz dakika.

Dr. Friedman bize doğru yürümeden önce bu kadar beklememiz gerekiyor. Yüz hatları gergin ve bu manzara korkudan ağzımın kurumasına neden oluyor. İğneler ve iğneler üzerime yayılıyor.

Nefesimi içime çekmeye çalışıyorum ama boğazıma tıkanıyor.

Tanrım. Kirala.

Kalbim hızlanmaya başlıyor ve babam bekleme odasına giriyor. "Doktor geldi."

Bir hareket duyuyorum ve sonra herkes koridora dökülüyor.

Dr. Friedman kolumu tutuyor ve Carter Amca'ya bakarken kolumu sıkıyor. "Ameliyat iyi geçti. Herhangi bir komplikasyon olmadı. Her şeyi çıkardık. Süper maksimal rezeksiyon dediğimiz şeyi yaptık, yani tümörü ve daha fazlasını çıkardık. Sanırım hepsini almayı başardık. Danny'ye iğneleri yaptım ve umarım gözden kaçırdığımız hücreleri enfekte eder. Şu anda

Ŗu anda iyileŖiyor. Onu yakında görebileceksiniz ama iki gün boyunca yoğun bakım ünitesinde tutacağız. Yirmi dört saat içinde uçuğu ve tümörden geriye kalanları öldürmek için Valtrex tedavisini uygulayacağım."

"Yani, gerçekten iyi gitti mi?" Carter Amca soruyor.

"Beklediğimden çok daha iyi. İyi bir baŖlangı  yaptık."

Bu harika haberi içime çekerken gözlerimi kapatıyorum. Bacaklarım uyuŖuyor ve duvara doğru kayarak, ellerimle yüzümü kapatırken   melıyorum.

Aman Tanrım.

Bedenim titrerken çaresiz bir nefes çekiyorum. Bir kol omuzlarıma dolanıyor ve bakmama gerek kalmadan onun Tristan olduğunu anlıyorum.

Bacaklarıma g   gelene kadar nefeslerime odaklanmaya devam ediyorum. Tam boyuma ulaŖtıęımda Tristan'a dönüyorum ve sarılıyoruz. Danny'nin ilk aŖamayı atlattığını bilmenin verdiği rahatlık havada hissediliyor.

İŖte benim belalı kızım. SavaŖmaya devam et.

Yoğun bakım ünitesine girerken, gözlerim Danny'ye takıldığında nihayet nefes alabileceğimi hissediyorum.

Nefes almasına yardımcı olması için bir burun kanülü var ve sağ tarafındaki sa  kesimi tıraŖ edildi. Bunun dıŖında beklediğimden çok daha iyi görünüyor, sadece kesiyi örten bir pansuman var.

Eğilip elini tutarken alnına bir öpücük konduruyorum. " ok iyiydin bebeğim."

YavaŖ a baŖını salladığında geri çekiliyorum ve gözlerinin açıldığını görünce yüzüme geniŖ bir g l msemi yayılıyor. "Hey, güzelim."

"Hey," diye mırıldanıyor.

"Nasıl hissediyorsun?"

Danny gülümsemeyi başardığında, kalbimdeki ölümcül baskı azalıyor.

"Tamam... yeni beyin ameliyatı geçirmiş biri için..."

Dr. Friedman, arkasından gelen Carter Amca ve Della Teyze'yle birlikte yaklaşırken kıkırdıyor. "Ameliyattan on beş dakika sonra nasıl da konuşuyorsun. Tam bir savaşçı."

"Tabii ki..." diye kıkırdıyor nefes nefese.

Tanrım, o çok güçlü.

Dr. Friedman, Carter Amca ve Della Teyze'nin Danny'yi öpmesini bekledikten sonra onun elini tutar. "Benim için sık." Danny sadece parmaklarını oynatmayı başarır ama Dr. Friedman mırıldanır, "Güzel. Bu çok iyi." Gülümsemeden önce diğer elini ve bacaklarını kontrol ediyor. "Biraz kas zayıflığı hissedeceksiniz, bu normaldir ve geçecektir. Valtrex tedavisini uyguladıktan sonra sizi odanıza geri götüreceğiz."

"Ama... her şey... yolunda gitti mi?" Danny soruyor, sesi daha güçlü çıkıyor.

"Evet, hepsini aldık. Tedavi gerisini halledecektir. Hayatta kalma şansınızı çok arttırdı. Size yıl sayısı veremem ama olumlu. Tamam mı?"

Danny'nin gülümsemesi genişler. "Teşekkür... ederim."

"Hayır, teşekkür ederim Danny. Bana güvendiğin ve bu kadar cesur olduğun için teşekkürler."

Elini sıkıca tutuyorum ve doktorun canına okumak istiyorum.

Dr. Friedman bana gülümsemeden önce, "Biraz dinlen," dedi.

"Çok teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, minnettarlığımı ifade edebilmenin bir yolu olmasını dileyerek.

Bize verebileceği her yıl, hatta her ay benim için her şey demek. Bir tedavi gelebilir ya da yeni bir tedavi. Zaman. Sadece daha fazla zamana ihtiyacımız var ve şu anda o bize bunu veriyor.

"Hemen döneceğim." Dr. Friedman'ın peşinden gittim ve onu koridorda yakaladım. "Doktor."

Beni görünce arkasını döndü ve gülümsedi. Elimi ona uzattığımda hemen tutuyor. "Yaptıkların ve hala yapacakların için çok teşekkür ederim. Sana ne kadar minnettar olduğumu anlatamam."

Yüzüne rahatlatıcı bir ifade yerleşiyor. "Ben sadece aile üyelerimden herhangi biri için yapacağım şeyi yapıyorum. Babamı Glioblastoma nedeniyle kaybettim, bu yüzden bu konuda gerçekten tutkuluyum."

"Danny'nin doktoru olduğunuz için size minnettarım."

Eğilip sırtıma hızlıca bir şaplak atıyor. "Güçlü kal. Tamam mı? Kanserin kıcını tekmeleyeceğiz."

Bir kahkaha attım çünkü doktorlar her zaman sadece... doktorlardı. Adam uzaklaşırken ona baktığımda, bugün gerçekleştirdiği mucizeye hayranlık duyuyorum ve bu onu yepyeni bir ışık altında görmemi sağlıyor.

Danny'ye koşarak geri dönüyorum, elini tekrar tutuyorum ve onu canlı gördüğüm için gülümsememe engel olamıyorum.

Şu anda, o burada. Hâlâ benimle. Önemli olan tek şey bu.

Bölüm 2

DANNY

Baş ağrıları, konuşma bozukluğum ve kas güçsüzlüğüm dışında kendimi düşündüğümünden çok daha iyi hissediyorum.

Bu sabah erkenden odama geri taşındım ve bunu kesinlikle bir başka kazanç olarak kabul ediyorum. Dr. Friedman, biraz daha güçlenebilmem için radyasyona başlamadan önce bir hafta beklemek istediğini söyledi.

Annem, babam, Rhett Amca ve amie Teyze bize kahvaltı getirmeye gittiler. Christopher ve Tristan da işe dönmek için az önce ayrıldılar.

Birkaç dakikalığına sadece Ryker ve ben varız. Ailemi ve arkadaşlarımı seviyorum ama herkesle aynı anda ilgilenmeye çalışmak çok zor.

Elini daha sıkı tutmaya çalışıyorum ve gözleri yüzüme kayıyor, sonra dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Gittikçe güçleniyorsun."

"Evet," diye mırıldanıyorum. Derin bir nefes alarak, "Bana bir iyilik yapar mısın?" diyorum.

"Ne istersen." Daha yakına eğiliyor, diğer elini bileğime doluyor. Sanki bırakırsa kaybolacağımdan korkuyormuş gibi bana tutunmaya devam ediyor.

"Herkesle konuşabilir misin? Gruplar halinde ziyaret ederlerse çok bunaltıcı olur."

Ryker başını sallar. "Her seferinde iki tane mi?"

Başımı sallıyorum, ağzım yukarı kıvrılıyor. "Lütfen."

"Ben hallederim," diyor ve üzerime eğilerek dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

Geri çekilmeye başladığında fısıldıyorum, "Bekle. Seni koklamak istiyorum."

Ryker aradaki küçük mesafeyi kapatıyor ve ben ondan derin bir nefes alırken dudakları çenemde ve yanağımda geziniyor. Gözlerimi kapatarak sadece ona odaklanıyorum ve bu rahatlamama yardımcı oluyor.

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum.

Ryker ellerinden birini yüzümün sol tarafına götürüyor ve sonra bana bakıyor. Bana ne kadar değer verdiğini görmek... bana ne için savaştığımı hatırlatıyor.

Bu adam.

Onun için yaşamalıyım.

Dudakları o çok sevdiğim seksi gülümsemesine doğru kıvrılıyor ve bu bende bir kıkırdama yaratıyor. "Tanrım. Bu gülümseme."

"Sadece senin için bebeğim," diye mırıldanıyor.

"Seni başka birine böyle gülümserken yakalamasam iyi olur, yoksa bu yatakta yatan sen olursun."

Ryker kıkırdıyor ve bu sesi duymak gözlerimi beklenmedik bir şekilde yaşartıyor. "En sevdiğim ses" diye fısıldıyorum. Yakışıklı yüz hatlarına bakıyorum ve ekliyorum: "Sen benim en sevdiğim şeysin."

"Sen de benim favorimsin," diye sırtıyor.

O kadar mutlu görünüyor ki bana "Çok mutlu görünüyorsun" dedirtiyor.

"Çünkü bu şeyin kıcını tekmeliyorsun, tıpkı yapacağını bildiğim gibi."

Az önce elde ettiğimiz galibiyetin tadını çıkarıyoruz ve sonra Ryker herkese bir seferde sadece iki ziyaret yapmaları için bir mesaj gönderiyor. Telefonunu kaldırdığında mırıldanıyor: "Bu oda çok kalabalık olacak."

Herkes seni kontrol etmek istiyor. Dinlenmeye ihtiyacın olduğuunda bana haber ver, böylece sessiz olmasını sağlayabilirim."

Dudaklarım tekrar kıvrılıyor ve elimi koluna götürmeyi başarıyorum. "Sana sahip olduğum için çok şanslıyım."

Ryker başını öne eğiyor ve sonra mırıldanıyor: "Şanslı olan benim."

Kuzenim dse ve Ryker'ın kız kardeşi Mila odaya girdiğinde gülümsüyorum.

Mila kucağıma sevimli, minik bir ayı yerleştiriyor. "Çiçek almanıza izin verilip verilmediğinden emin değildik."

"O mükemmel. Teşekkür e d e r i m ." dse sağ elimi tuttu. "Sen nasılsın?" Omuz silkiyorum. "İyiyim."

Mila sol elime baktı, sonra da "Takı takmana izin yok mu?" diye sordu.

"Kahretsin," diye mırıldandı Ryker. "Olan onca şeyden sonra unutmuşum." Yüzüğü göğüs cebinden çıkarıyor, sonra parmağıma geri takmak için geliyor.

Mila yüzüğe bakmak için elimi kaldırıyor, sonra da ağabeyine alaycı bir sırıtış atıyor. "Fena değil." Bakışları tekrar bana dönüyor. "Hep bir ablam olsun istemişimdir."

"Eh, yaşlı kısmını hallettim," diye kıkırdıyorum.

Mila'dan on bir yaş büyüğüm ama ben daha kendimi garip hissetmeye başlamadan Ryker üzerime eğilip sol şakağıma bir öpücük konduruyor.

dse bana şakacı bir sırıtış attı. "Bazı haberlere hazır mısınız?"

"Ver onu bana."

"Mila benim asistanım olmayı kabul etti."

Bir kahkaha attıktan sonra Mila'ya baktım. "Yapmak istediğinin bu olduğuna emin misin?"

"Birinin onu hizada tutması gerekiyor, " diye mırıldanıyor. Ase kardeş şirketimiz CRC Holdings'in CEO'luğunu devraldı, ve şu anki asistanı Stephanie'nin yakında emekli olacağını biliyorum.

"S a d e c e bunun ilişkinizi etkilemesine izin vermeyin," diye onları uyarıyorum.

"Olmayacak," diye beni temin ediyor Ase. "Ayrıca yıl sonunda evlenmeyi planlıyoruz."

Gelecekte beni nelerin beklediğini bilmediğim için gülümsemem biraz azalıyor.

Mila'nın sol eline bakarak, "Yüzük nerede?" diye soruyorum.

Mila kıkırdıyor. "Aslında daha yeni evlenmekten bahsediyorduk ama henüz evlenme teklif etmedi."

Bakışlarımı Ase'e çevirdiğimde kaşlarım havaya kalkıyor ve "Bunu unutacağını umuyorum, böylece ona gerçekten sürpriz yapabilirim" diyor.

"Öyle mi?" Ryker soruyor. "Peki bu senin için nasıl işliyor?" Ase başını sallar. "Benim lehime değil."

Hepimiz kıkırdıyoruz, sonra Mila elimi sıkıyor. "Tekrar ziyaret edeceğiz. İyileşmeye devam et. Tamam mı?"

Ona başımı sallayarak, "U ğ r a d ı ğ ı n için teşekkürler.

Minnettarım." Ase yaklaşıyor ve alnıma bir öpücük konduruyor.

"Seni seviyorum."

Kuzenime sıcak bir gülümseme veriyorum. "Ben de seni seviyorum." Ase'in Mila'nın elini tutmasını izliyorum ve onlar odadan çıktıktan sonra, "Onlar adına mutluyum," diye mırıldanıyorum.

Ryker tekrar oturup parmaklarını benimkilerle birleştirirken "Evet," diye onaylıyor. Yüzük parmağıma bir öpücük kondurduktan sonra bana bakıyor.

"Kız kardeşinin kuzenimle evlenmesi hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordum. Ryker omuz silkti. "Ase iyi bir adam. Ona iyi bakacağını biliyorum."

Sonra bir kıkırdama sesi çıkarır. "Biliyorsun Dash ve Mila'nın ikisi de

ikiz geni, değil mi?"

Yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor. "Tanrım, eğer ikiz bekliyorlarsa Christopher'ın yüzünü görmek için iyi para öderdim."

"Bu ikimiz için de geçerli."

Başımı eğerek, "Demek ki sende de bu gen var." diyorum. "Evet, ama bunu sadece kızıma aktarabilirim."

"Kızınız" diye mırıldanırken gülümsemem kayboluyor. "Kızımız," diye düzeltiyor Ryker.

Kalp ağrısı içimi yıkıyor. Başımı sallıyorum ve pencereye bakıyorum. Dışarıda gökyüzü açık, ancak güneş odanın içine ulaşıyormuş gibi hissettirmiyor.

"Danny," diyor Ryker öne doğru eğilirken.

Başımı tekrar sallıyorum, duygularımı kontrol altına almak için elimden geleni yapıyorum. Basit bir hata ama yine de canım çok yanıyor çünkü muhtemelen doğru olacak. Ryker'in bir gün bir kızı olabilir... Ama benden değil.

Ve bunu onun için istiyorum. Benden sonra mutluluğu bulmasını istiyorum. Yine de, bu benim öldüğüm anlamına gelecek.

Yeni bir kadınla tanışacak ve sevdiği kadın o olacak. Seviştiği kişi.

"Öyle demek istemedim," diye mırıldanıyor.

İçime derin bir sızı yayıldığında gözlerimi kapatıyorum. Bununla istediğim kadar savaşılabirim ama bir noktada zamanım tükenecek.

RYKER

Kahretsin, sıçtım batırdım.

Çok kötü.

Yatağın kenarına geçiyorum ve Danny'nin yüzünü çerçeveleyerek bana bakmasını sağlamaya çalışıyorum ama bakmıyor. Titreyen bir nefes alıyor ve onu incittiğim için kalbim kırılıyor.

Daha yakına eğilerek alnımı onunkine bastırıyorum. "Özür dilerim."

"Ama bu doğru," diye fısıldıyor kırık bir sesle. "Bir gün çocuk sahibi olacaksın. Ama benimle değil."

Hafifçe geri çekilerek başımı sallıyorum ve sonunda gözlerini açıyor. "Yapmayacağım. Seninle olmadıkça, çocuk sahibi olmamın imkanı yok."

Danny'nin yüzüne korku geri döner. "İkimiz de ameliyatın sadece geçici bir çözüm olduğunu biliyoruz. Ne kadar mücadele edersenem edeyim, bu yüzden öleceğim gün gelecek."

Başımı daha sert sallıyorum. "Buna inanmayı reddediyorum. Radyasyon ve kemoterapi geriye kalan her şeyin icabına bakacaktır."

"Benim de çocuk sahibi olma şansım var," diye sızlanıyor.

Lanet olsun.

Doğruluyorum, sonra tekrar başımı sallıyorum. "Yapabileceğimiz bir şey olmalı."

Danny zayıfça bir omzunu kaldırdı. "Nasıl?"

Tam o sırada Sarah içeri girdi. Bakışlarım ona kaydı. "Danny'nin yumurtalarını korumanın bir yolu yok mu?"

"Oh, evet. Dr. Friedman yumurtalarını saklaman konusunda seninle konuşmadı mı?" Sarah sordu. Danny de ben de başımızı salladık ve Sarah şöyle dedi. "Ona çağrı bırakayım."

Gözlerimi tekrar Danny'ye çevirirken dudaklarım hafifçe kıvrılıyor. "Bak, yapabileceğimiz bir şey var. Tamam mı?" Ona doğru eğildim ve

ağızına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Her şeyi berbat ettim ama en azından bu konuşma sayesinde gelecek için plan yapabiliyoruz."

Danny bana zayıf bir gülümseme veriyor. "Evet."

Dr. Friedman'ın bizi görmeye gelmesi için bir saat beklememiz gerekiyor. Her şeyi açıkladıktan sonra, "Radyasyon ve kemoterapi gören tüm hastalarımıza önerdiğimiz bir şey bu. Yumurtalarınızı alabilir ve siz çocuk sahibi olmaya hazır olana kadar dondurabiliriz."

"Ama bir çocuk taşıyabilecek miyim?" Danny soruyor, sesi gergin.

Dr. Friedman, "Evet. Radyasyon ve kemoterapi sadece doğurganlığınızı etkiler, rahminizi değil," diye açıklıyor.

Danny rahatlamış bir şekilde iç geçirir. "Prosedürü ne zaman yapabiliriz?" "Radyasyona başlamadan önceki gün için bir kadın doğum uzmanına randevu vereceğim." Dr. Friedman Danny'ye sıcak bir gülümseme verir. "Başka sorunuz var mı?" Kadın başını sallayınca, adam daha da yaklaşıyor. "İzin verin Ben buradayken her şeyi kontrol edin."

Dr. Friedman'ın kontrollerini yapmasını izlerken geride durup kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. İşini bitirdiğinde gülümsüyorum ve "Teşekkür ederim" diye mırıldanıyorum.

"Yarın görüşürüz."

O odadan çıkınca Danny'nin yanına dönüyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve korkunun geri çekildiğini görmek beni rahatlatıyor. Yine de, "Daha iyi hissediyor musun?" diye soruyorum.

Başını sallıyor.

Tekrar oturuyorum ve sol elini iki elimin arasına alıyorum. "Hiç bebek isimleri düşündün mü?"

Danny başını sallıyor. "Pek sayılmaz."

Telefonumu çıkarıp bebek isimlerini aratıyorum ve Danny'nin görebilmesi için ekranı tutuyorum. Erkeklerden başlayarak mırıldanıyorum, "Peter. Kesinlikle Noah değil."

Danny'nin gülümsemesine neden oldu.

"Elijah'ı seviyorum." Gözlerim onunkilere kaydı. "Öyle mi?"

Konuya girmeye başlar. "Ya da Ryder. İsimlerimizin birleşimi gibi. Bir çeşit."

Gülümseyerek başımı sallıyorum. "Eğer bir oğlumuz olursa, bu isim sorununu çözer."

Danny kıkırdayınca rahat bir nefes aldım ve sonra dedim ki, "Şimdi sıra kızlarda. Olivia, Ava, Isabella, Amelia, Harper..."

Danny yüzünü buruşturur. "Bunların hiçbirini sevmiyorum. Ya sen?"

Başımı sallayarak başka isimler arıyorum. "Ella, Grace, Leah'a ne dersin?"

Başını tekrar sallıyor ve sonra bir an düşünüyor. "Ryelle? Kulağa garip geliyor mu?"

"Eşsiz bir isim," diye mırıldanıyorum, sonra da "Ryelle" ismini test ediyorum. Danny'nin elini sıkıca tutarken gülümsüyorum. "Biraz benden, biraz da senden."

Danny tekrar bana bakmadan önce bakışlarını indiriyor. "Gerçekten bir çocuk sahibi olmak istiyorum."

"Sen iyileşir iyileşmez bunu gerçekleştireceğiz," diye sırtıyorum.

Danny'nin gülümsemesi biraz daha büyüyor ve sonra gözleri kapanana kadar birbirimize bakıyoruz.

Bölüm 8

DANNY

Geçen hafta çok yoğundu. Dün yumurtalarım toplandı, yani en azından bu var.

MR çekimi ve ardından ilk radyasyon seansım için randevu aldım. Dr.

Friedman daha sonra eve gidebileceğimi söyledi.

Gerginim ama buna alışmam gerekecek. Önümüzdeki altı hafta boyunca pazartesten cumaya radyasyon alacağım. En azından hafta sonları izinliyim.

"Ne düşünüyorsun?" Ryker soruyor.

"Radyasyon. Eve gidiyorum," diye mırıldanıyorum. Bakışlarım onunkilere yöneliyor. "İşe geri dönmelisin. Beni tedaviye getirmesi için bir şoför tutabilirim.

"Bu tartışmaya açık değil," diye karşı çıkıyor Ryker. "Ben seni getiririm." "Evet, ama iş -"

Başını sallıyor. "İş hiçbir yere gitmiyor. Babam yerime bakıyor. Indie Ink için endişelenmeyi bırak. Sadece kendine odaklan. Tamam mı?"

Başımı eğerek, "Bütün gün evde ne yapacaksın?" diye soruyorum.

Dudakları anında kıvrıldı. "Sana göz kulak olacağım...

seni seveceğim." "Muhtemelen çoğu zaman uyuyacağım," diye mırıldanıyorum.

"O zaman ben de sana bakarım," diye şaka yapar. Ryker derin bir nefes alır. "Evde yapmak istediğim birkaç şey var. Kendimi meşgul edecek çok şeyim var."

"Fikrini değiştirmeyeceksin, değil mi?" diye soruyorum. Başını salladığında elimi kaldırıp parmaklarımı çenesinin üzerinde gezdiriyorum. "şimdiden özür dilemeliyim."

"Ne için?" diye soruyor.

"Yapabileceğim kusma ve sa dökülmeleri." Bunu bir şaka gibi göstermeye çalışıyorum ama gerçekte utanç verici.

Ryker bunu hemen anlıyor ve gözlerini benimkilere kilitleyerek, "Bunun için endişelenme Danny. Yan etkileri hakkında bir şeyler okudum. Ne beklemem gerektiğini biliyorum." Yüzünü çevirip avucuma bir öpücük konduruyor. "nemli olan tek şey senin iyileşmen."

Başparmağımı kirli sakalının üzerinde gezdiriyorum. "Sen mkemmelsin." Başını sallamaya başlıyor ve ben de ona sert bir bakış atıyorum. "Sen mkemmelsin, Ryker."

Sarah ve onkoloji hemşiresi tekerlekli sandalyeyle odaya giriyor. "MRI ve radyasyon zamanı."

"Ben de gelebilir miyim?" Ryker sorar.

"Elbette." Sarah bize sırtıyor. "Bence ikinizin bu kadar yakın olması inanılmaz. Çift hedefleri."

Onun yorumu içimi ısıtıyor. "Hepsi Ryker yüzünden. O en iyisi."

Yataktan kalkmama ve tekerlekli sandalyeye oturmama yardım ediyor, sonra başımın tepesine bir öpücük konduruyor. "Hayallerindeki kadını elde ettiğinde, her şey çok kolay."

Odadan ıkarken Sarah soruyor: "Birbirinizi hep seviyor muydunuz, yoksa bu yeni mi ortaya ıktı?"

"Onu her zaman sevdim," diye yanıtlıyor Ryker.

Sarah bana bakıyor ve ben de "Açıkçası, son sınıftayken ona aşık olduğum için kendimi sapık gibi hissettim" diyorum. Yorumum

Sarah kaşlarını çatdı, ben de "Ryker'dan neredeyse yedi yaş büyüğüm" diye açıkladım.

Aramıza bir bakış atıyor. "Bu olamaz. Aynı yaşta görünüyorsunuz."

"Kaç yaşındayım?" Ben soruyorum.

"Tahminimce yirmi yedi, yirmi sekiz civarında."

"Bunu kesinlikle bir iltifat olarak kabul ediyorum," diye kıkırdıyorum.

"Ryker yirmi beş yaşında, ben ise otuz iki yaşına yeni girdim."

Bana bir kaşını kaldırıyor, sonra onkoloji hemşiresine bakıyor.

"Otuz iki yaşında görünmüyor, değil mi?"

"Kesinlikle hayır. Şimdiye kadar gördüğüm otuz iki yaşındakiler gibi değil. O zamana kadar bir kamyon dolusu kırıksıklığım vardı."

Ryker eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Gördün mü, yaş farkı kimseyi rahatsız etmiyor."

Sessiz bir kahkaha patlattım, sonra da "Tamam, haklıydın" dedim.

Odaya giren Ryker beni kucağına alıp MR için yatağa yatırdığında hemşireler baygınlık geçiriyor. "Dikkatli olun Bay West," diye mırıldandım. "Bütün hemşireler size abayı yakacak."

Sarah tekerlekli sandalyeyi odanın dışına iterken gülerek, "Çok geç," der.

Ryker sadece başını sallıyor, dudaklarında seksi bir gülümseme dolaşıyor. "Diğer tarafta bekliyor olacağım." Bana şefkatli bir öpücük veriyor ve taramaya başlayabilmeleri için oradan ayrılıyor.

Kıpırdamadan yatarken, büyümenin geçtiğini göstermesi için dua ediyorum. Tarama tamamlanır tamamlanmaz Ryker odaya geri geliyor. Kollarını altımdan geçirirken yüz ifadesi sevgi dolu ve sonra bana bir öpücük veriyor.

Kollarımı boynuna dolayarak, "Bir kız kucakta taşınmaya alışabilir," diyorum.

Bir kahkaha attı ve beni tekrar tekerlekli sandalyeye oturttu.

Başka bir odaya alınıyorum ve bu sefer onkoloji doktoru da yanımda. Yatağa uzanıyorum ve her şey hazır olduğunda midem sinirden çalkalanıyor.

Tıklama ve vızıltı sesleri duyuyorum ve kısa bir süre sonra yorgunluk başlıyor. On beş dakika dolduğunda midem bulanıyor ve uyanık kalmak için mücadele ediyorum.

Bu sefer Ryker'la şakalaşmak için hiç enerjim yok. Tam zamanında odama dönüyoruz ve sonra yediğim her şey ortaya çıkıyor.

Ryker sırtımı ovmaya devam ederken Sarah bana yardım ediyor ve utanacağımı düşündüğüm yerde, şimdi daha az umursayamıyorum. Kimin ne düşündüğü hakkında endişelenemeyecek kadar hasta hissediyorum.

RYKER

Tanrım, bu çok zor.

Danny sonunda kusmayı bıraktı ama tamamen tükenmiş durumda. "Bu kalacağı anlamına mı geliyor?" diye sormama neden oldu.

Sarah başını sallar. "Hayır, eve gidebilecek durumda olmalı. Açıkçası, Dr. Friedman'ın onu son bir kez kontrol etmesini beklememiz gerekiyor."

Başımı sallayarak, "Onu yatağına geri koyabilir miyim?" diye sordum. "Elbette."

Kollarımı Danny'nin altına sokuyorum ve başı göğsüme yaslanıyor. "Sana sahibim, tatlım" diye mırıldanıyorum. Onu tekrar yatağa yatırdıktan sonra, bir bezi ıslatmak için banyoya koşuyorum. Biraz şişe suyu kullanarak Danny'nin ağzını çalkalamasına yardım ediyorum ve ardından yüzünü ve boynunu siliyorum.

Birkaç saniye içinde uyudu ve ben de yatağın yanındaki sandalyeye çöktüm.

"Nasıl geçti?" Della Teyze, Carter Amca ile birlikte odaya girerken soruyor.

"Beklenebileceği kadar iyi," diye fısıldıyorum, Danny'yi uyandırmak istemiyorum. "Az önce uyuyakaldı."

Carter Amca yanıma geliyor ve elini omzuma koyarak beni sıkıyor.

"Oturmak ister misiniz?" diye sordum. Başını sallıyor. "Böyle iyiyim."

Hepimiz bir an Danny'ye baktık, sonra ben fısıldadım, "Kustu."

Amca Carter sıkar benim Omuz tekrar.

"Teşekkür ederim sen ona destek olduğunuz için teşekkür ederim."

"Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

Della Teyze uzun zamandır ilk kez göz göze geliyor ve sonra gülümsüyor. "Sana sahip olduğumuz için şanslıyız."

Onun sözleri benim için çok şey ifade ediyor, özellikle de Danny hakkında tıbbi kararlar verme yetkileri ellerinden alındıktan sonra.

Danny hâlâ uyurken Dr. Friedman gelir ama Danny'nin omzuna dokunur. "Danny."

U y a n m a y a başlar ve adam ona sersemliğinin geçmesi için bir süre verir, sonra "MR'ın iyi görünüyor" der. Tutuyor.

Hepimiz görebilelim diye ayağa kalktım ve gözlerim eskiden tümörün olduğu siyah noktaya kilitlendi.

Tanrım, o şey kafasında bir delik açmıştı.

Dr. Friedman yine de mutlu görünüyor. "Mide bulantısı için sana bir ilaç yazacağım. Tamam mı?"

Danny başını sallar. "Lütfen."

"Harika. Reçeteyi evraklarınla birlikte bırakacağım. Haftaya görüşürüz."

"Her şey için teşekkür ederim," diyor Carter Amca.

Doktorun elini sıkıyoruz ve sonra gidiyor. Eşyalarımızı toplamaya başlarken, "Çantalarımızı arabaya götüreceğim, sonra sizin için geri geleceğim," diyorum.

Della Teyze bana yardım etmeye geldi ve fotoğrafları aldığı anda, "Bunları yanımıza alabilir miyim? Danny'nin evinde olsun diye."

Della Teyze'nin yüzüne bir gülümseme yayılır. "Tabii ki."

Her şeyi aldıktan sonra arabaya götürüyorum ve aracı girişe yaklaşıtıyorum. Koşarak hastaneye geri dönüyorum ve Danny'nin taburcu belgelerini imzalıyorum. Reçeteyi aldıktan sonra ilaçları almak için hastanenin eczanesinde duruyorum. Danny'nin odasına girdiğimde, yatağın kenarında oturmuş Sarah ile konuşuyordu.

"Yarın görüşürüz," diyor Sarah ve Danny'ye sarılıyor.

Danny'nin tekerlekli sandalyeye oturmasına yardım ederken, "Her şey için teşekkürler," diyorum.

"Bir şey değil."

Biz odadan çıkarken Sarah tekerlekli sandalyeyi itiyor. Çıkışa ulaştığımızda Danny ayağa kalkmaya başlıyor ve ben de ileri atılıyorum. Onu göğsüme doğru kaldırdığımda, "Beni her yere taşımak zorunda değilsin" diye fısıldıyor.

"Radyasyon aldıktan hemen sonra yürümene izin vermeyeceğim," diye mırıldanıyorum. Carter Amca benim için yolcu kapısını açtı ve Danny koltuğa oturdu, ben de onlara döndüm. "Bizimle eve geliyorsunuz, değil mi?"

Carter Amca'nın ağzının kenarı kalkıyor. "Tabii ki."

Sürücü tarafına doğru yürüyorum ve direksiyonun arkasına geçiyorum. Danny'nin üzerinden uzanarak emniyet kemerini takıyorum, sonra da ona sırtıyım. "Sonunda seni eve götürebileceğim."

Başını koltuk başlığına yaslayarak dudakları yukarı kıvrılıyor. "Evimiz." "Evimiz," diye mırıldanıyorum motoru çalıştırırken.

Danny araba sürerken uyuyakaldı ve ben evin önüne geldiğimde Danny hâlâ baygındı. Arabadan inip ön kapıyı açtıktan sonra Danny'yi almaya gidiyorum.

Carter Amca arkama park ediyor ve uyuyan Danny'yi araçtan çıkardığımda Della Teyze, "Zavallı bebeğim. Çok yorulmuş olmalı."

Beni eve ve yatak odasına kadar takip ediyorlar. Della Teyze, Danny'yi yatağa yerleştirebilmem için örtüleri geri çekiyor.

Della Teyze'nin Danny'nin üzerini örtmesini izliyorum, sonra da "Çantaları getireyim, sonra da içecek bir şeyler alırım" diyorum.

"Bana mutfağı gösterin, hepimize kahve yapayım."

Carter Amca yatağa oturuyor ve Danny ile kalacağını bildiğim için Della Teyze'ye mutfağı ve her şeyin yerini gösteriyorum.

Her şey halledildikten sonra yatak odasına ekstra sandalyeler taşıyoruz ve o uyurken hepimiz Danny'yi izliyoruz.

Bölüm 2

DANNY

Radyasyona başlayalı iki hafta oldu ve kendimi ısınmış gibi hissediyorum.

Artık o kadar kusmuyorum ama her zaman midem bulanıyor. Bunu hala bir kazanç olarak görüyorum. Her zaman yorgun olsam da, yorgunluk genellikle radyasyon aldıktan sonraki bir saat içinde geçiyor. Gerçekten berbat olan kısmı mı? Kaşlarımı ve kirpiklerimi kaybetmeye başladım. Yakında balığa benzeyeceğim.

Yüzüme hoşnutsuz bir ifade takınarak yatak odasından çıkıyorum. Merdivenlerden inerken Ryker'ın mutfakta olduğunu duyuyorum. İçeri girdiğimde, tavuk göğsünü şeritler halinde kesmekle meşgul olduğunu görünce ağzımın kenarı kalkıyor.

"Ne yapıyorsun?"

Kafasını kaldırıp sırtıyor. "Tavuk ve cobb salatası."

Bütün yemeklerle o ilgileniyor, sipariş vermeyi reddediyor. Mutfak masasına oturdum ve "Yardım edeyim." dedim.

Ryker başını sallar. "Sen sadece rahatla. Ben hallederim." Dirseklerimi masaya dayayarak Ryker'a bakıyorum.

Çıkmaya başlamadan önce Ryker'ın çekici olduğunu biliyordum. Yani, sonuçta ona aşık olmuştum.

Ama karşımda duran bu adam... Onun ne kadar olağanüstü olduğunu anlatacak kelime bulamıyorum.

Ryker tekrar başını kaldırdı ve ona baktığımı görünce "Ne?" diye sordu.

Hafifçe başımı sallıyorum. "Sadece önümdeki adama hayranlık duyuyorum."

Ağzı o çok sevdiğim seksi sırıtışına doğru kıvrılıyor. "Öyle mi?"

"Evet. Salatayı hazırlamak için acele etmeyin. Daha çok var. hayranlık uyandırıcı."

Sessiz bir kıkırdama çıkarır.

Gözlerim onun güçlü çene hattında geziniyor ve başımı eğerek mırıldanıyorum: "Eğer senin gücün olmasaydı, buraya kadar gelebileceğimi sanmıyorum."

Ryker'in elleri hareketsiz, sonra gözlerini benimkilere kaldırıyor. "Kendini hafife alma."

Başımı sallıyorum, duygular boğazımı zorluyor. "Sana aşık olduğumda, bunun çok yakışıklı olduğun için olduğunu düşünmüştüm. Meğer durum öyle değilmiş. Sende gördüğüm güçmüş. Çoğu erkek beş haftadır çıktığı kadının kanser olduğunu öğrendiğinde tepelere kaçar. Ama sen öyle değilsin."

"Çoğu erkek aptaldır," diye mırıldanıyor.

"Bu da doğru," diye kıkırdıyorum. "Yine de inanılmazsın Ryker."

Tavuğu salataya ekliyor ve yemeğimizi tabağa koyduktan sonra ellerini yıkıyor. "Biliyor musun, iltifatını kesinlikle kabul ediyorum," diye şaka yapmaya çalışıyor. Bana dönerek, "Nerede yemek istersin?" diye soruyor.

"Dışarıda, verandada." Kalktım ve buzdolabından iki şişe su aldım.

Ryker yemeğimizi getiriyor ve tabağımı bana uzatmadan önce oturmamı bekliyor. "Nefis görünüyor," diye mırıldanıyorum, bugünlerde pek iştahım olmasa da. Kilom düştü, bu yüzden

Ryker ne hazırlarsa onu yiyorum. Ağır ya da baharatlı hiçbir şeyi midem kaldırmıyor, bu da salatalar, çorbalar ve meyvelerle beslendiğim anlamına geliyor.

Yemek yerken, "Kemoterapiye başladığımda işe dönmeyi düşünüyorum" dedim.

Ryker durdu ve cevap vermeden önce derin bir nefes aldı, "Bekleyelim ve ilk kemoterapi tedavinden sonra nasıl hissedeceğini görelim."

Başımı eğerek, "Her zaman böyle korumacı mısın, yoksa sadece hasta olduğum için mi?" diye soruyorum. Sonra Cape Town'da ve eve döndükten sonraki haftalarda nasıl olduğunu hatırlıyorum. "Cevap her zaman, değil mi?"

Bir kıkırdama çıkarır. "Oldukça fazla." Bir parça tavuk mızraklıyor ve bana bakıyor. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Başımı salladım. "Hiç de değil." "Güzel," diye mırıldanıyor.

Yağmur yağmaya başlıyor ve yemeğimizi bitirirken gökyüzünden düşen damlaları izliyoruz. Tabaklarımızı içeri götürdüğümüzde onları bulaşık makinesine yerleştiriyorum. Doğrulduğumda Ryker'ın kolları arkamdan beni sarıyor. Onun kollarında dönerek kollarımı onun pazularına dayıyorum ve sonra yukarı bakıyorum.

Ryker'ın bana duyduğu sevgiyi gözlerinde görmek karnımın sıkışmasına neden oluyor, ama neye benzediğimi hatırlayınca bu his çabucak kayboluyor.

"Yemek için teşekkürler," diye fısıldıyorum ayak parmaklarımda üzerinde yükselirken. Ağzına hızlı bir öpücük konduruyorum ve geri çekilmeye çalıştığımda beni daha sıkı tutuyor.

Gözlerimi boynuna indirdiğimde Ryker, "Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu.

Uzaklara bakmadan önce hızlıca başımı kaldırıyorum. "Ne?"

"Sana dokunduğumda rahatsız oluyorsun."

Bakışlarım tekrar onunkilere dönüyor. "Bilmiyorum." Ryker başını eğiyor ve bana itiraf ettiriyor, "Lanet bir balığa benziyorum." Alnında anında bir kaş çatma beliriyor. "Kendimi çekici hissetmiyorum," diye mırıldanıyorum.

Ryker elini boynumun yan tarafına götürüyor. "Sana baktığımda ne gördüğümü bilmek ister misin?"

Başımı salladım.

Ağzının köşesi kalkıyor. "Tam bir baş belası kadın. Tanrım, Danny. Kanseri yeniyorsun. Kendine biraz kredi ver."

"Biliyorum," diye mırıldanıyorum. "Ama hâlâ balık gibi görünüyorum."

Ryker elimi tutuyor ve avucum ereksiyonuna değene kadar aramızdan aşağı itiyor. Gözlerim onunkilere kaydı.

"Hâlâ iki ay önceki kadar güzel olduğunuzu daha açık ifade etmeme gerek var mı?"

Başımı sallıyorum ve Ryker başını eğdiğinde, avucumu yavaşça çıkıntısının üzerine sürmeye başlıyorum. Ağzı benimkinin üzerinde gezinirken arzular damarlarımda dolaşıyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Kendisini sikmesi için erkeğine ihtiyaç duyan bir kadın gibi," diye mırıldanıyorum ve bu onun ağzını benimkine yapıştırmasına neden oluyor.

Dili ağzımın içine girip benimkine sertçe vururken elleri çenemi kavıyor.

Kemerini çözmeye çalışıyorum ve sonunda sert uzunluğunu serbest bıraktığımda, onun için çaresizliğim kontrolden çıkarken onu okşamaya başlıyorum.

Ryker eşofmanlarımı çabucak çıkarıyor ve sonra beni mutfak masasının üzerine kaldırıyor. Sert bir hamleyle içime girerken öpüşmemiz açlıkla doluyor. Dudaklarına karşı tatmin olmuş bir inilti çıkarıyorum, ellerim parmaklarım kalın saçlarını örene kadar sırtında ilerliyor.

Onu özledim.

Hem de çok.

Ryker öpüşmeyi kesiyor ve alnını benimkine bastırarak daha sert itmeye başladığında gözlerimiz kilitleniyor. Elleri beni yerimde tutmak için kalçalarımı kavlıyor ve yüzündeki çıplak açlığı görmek orgazmımın ışık hızında artmasına neden oluyor.

İnlemeler dudaklarımdan süzölmeye başlıyor ve bu onun yüz hatlarını ilkel göröüne kadar gerginleştiriyor.

Masaya geri yığılıyorum ve sonra güçlü bir orgazm içimden geçerken vücudum kasılıyor, nefes alma yeteneğimi çalıyor.

Ryker içimde sarsılmaya başladığında, cehennem gibi sıcak bir homurtu ondan kaçıyor ve bu sadece zevkimi artırıyor.

İtişleri kısa ve sert oluyor ve tek yapabildiğim içimde titreşen artık zevkten inlemek.

Sakinleştğinde Ryker ellerini başımın iki yanındaki masanın üzerine koyuyor ve bana bakıyor.

"Seni seviyorum Danny." Çekilmeye başladı ama sonra tekrar içime girdi. "Vücudunu seviyorum. Ruhunu seviyorum. Seni sen yapan her şeyi seviyorum."

Gözyaşlarım gözlerimi bulanıklaştırırken başımı sallamaya başlıyorum çünkü burada en kötü halimle duruyorum ve Ryker hâlâ beni istiyor.

Eğer bu gerçek aşk değilse, ne olduğunu bilmiyorum.

RYKER

Danny kemoterapiyle radyasyondan çok daha iyi başa çıkıyor. Son MRI pozitif çıktı ve tümörün geri döndüğüne dair bir işaret yok.

Yavaş yavaş yeniden bir şeyler planlamaya başlıyor ve bunu fark ettiğini bile sanmıyorum.

Bağımsızlık gününü kutlamak için düzenleyeceğimiz barbekü için ızgarayı temizliyorum. Herkes evimize geliyor, yiyecek bir şeyler getiriyor.

Danny evden çıkıyor ve ben de iki kez dönüp ona bakıyorum.

Vay anasını, muhteşem görünüyor.

"Ne düşünüyorsun? Aptalca mı?" diye soruyor, muhtemelen peruğu kastederek.

"Bence nefes kesici derecede güzel görünüyorsun," diye cevap veriyorum ama sonra ekliyorum, "Rahat olduğun sürece bebeğim."

"Sahte görünüyor mu?"

Başımı salladım. "Hiç de değil. Kendi saçın gibi görünüyor."

Yüzüne geniş bir gülümseme yayılır. "Tanrı'ya şükür. Doğru olanı bulmam biraz zaman aldı."

Arkadaşlarımız ve ailemiz gelmeye başladığında herkes Danny'nin ne kadar iyi görüldüğüne dikkat çekiyor ve Danny bu iltifatların tadını çıkarıyor.

Aldığı darbeden sonra özgüvenini yeniden inşa etmek için buna ihtiyacı vardı.

"Prenses," diye bağırdığını duyuyorum Rhett Amca'nın ve evin içine bakarak onu kucaklayışını izliyorum. "Vay be, ne kadar sağlıklı ve güzelsin."

"Teşekkürler, Ledge Amca," diye mırıldanıyor ve sonra birbirlerine sarılıyorlar.

İnsanlar Danny'nin Glioblastoma hastası olduğunu unutmaya başladı. Muhtemelen Danny'nin onu yendiğini ve bu işin bittiğini düşünüyorlar.

Benim için değil. Her an geri gelebileceği aklımın bir köşesinde. Bu beni anı yaşamaya, Danny ile geçirdiğim her saniyenin kıymetini bilmeye zorluyor.

Korkudan aklımı kaybetmemenin tek yolu kendime Danny'nin içinde hala çok fazla mücadele gücü olduğunu söylemek. Dürüst olmak gerekirse, gelecek hafta bir kazada ölebilirim. Kimse zamanının ne zaman dolduğunu bilmiyor ve sonun korkusuyla yaşamak tüm yolculuğu mahvediyor.

Hunter ve Ade bana doğru geliyorlar ve elimi bir bez parçasına silerek Ade'ye sarılmadan önce onun elini sıkmak için uzanıyorum. "Selam çocuklar, geldiğiniz için teşekkürler."

"Hayatta kaçırmazdım," diye sırtıyor Hunter.

"Patates salatasını nereye koyabilirim?"

Bir masayı işaret ediyorum. "Şurada."

Herkes buraya geldiğinde, havada sürekli bir sohbet uğultusu oluyor ve her birkaç saniyede bir kahkaha patlaması duyuyorum.

Üç farklı grup var. Eski nesil gölgelik altında oturuyor ve tüm kızlar Danny ile birlikte verandanın diğer tarafında oturuyor.

Ben biftekleri ızgara yaparken çocuklar da yanımda duruyor.

Danny'nin gülümsediğini görmek dudaklarımın kıvrılmasına neden oldu. Buna ihtiyacı vardı. "Ne zaman evleniyorsun?" Ade soruyor.

Danny'ye dönüp bakıyorum. "Kemoterapi biter bitmez bir tarih belirleyeceğiz."

Noah, "Kemoterapi gören biri için harika görünüyor," diyor.

"O bir savaşçı," diye sırtıyorum. "Yapamayacağı ya da yenemeyeceğı bir şey olduğunu sanmıyorum."

Hunter başını bana doğru sallıyor. "Vay canına, ona deli gibi aşıksın."

Bir kahkaha attım. "Olmadığımı hiç söylemedim."

Tristan aniden, "Dur bakalım," dedi. "Yani evimde geçirmek istediğın onca zaman aslında Danny yüzünden miydi?"

Gülmeye başlıyorum ve o bana doğru hamle yaptığıında, uzanamayacağı bir yere kaçıyorum. "Sadece kısmen," diye hızlıca cevap veriyorum ama bu Tristan'ın peşimden gelmesini engellemiyor.

Kollarını bana doluyor ve sonra ikimiz de havuza düşüyoruz. Başım suyun yüzeyini kırdığıında herkesin güldüğünü duyuyorum.

Danny gülmekten kırılıyor, kolunu beline dolamış ve bu manzara içimde bir sıcaklık patlamasına yol açıyor.

Tristan ve ben havuzdan çıktıktan sonra Hunter'ın biftekleri ızgarada pişirmeye başladığını görmekten memnun oluyorum.

Yatak odasına gidiyoruz ve ben Tristan'a bir çift kargo pantolon ve gömlek fırlatıyorum. Sırıtarak yakalıyor ve ikimiz de kuru giysilerimizi giydikten sonra, "İtiraf etmeliyim ki Danny ile çıkmanız konusunda şüphelerim vardı" diyor.

"Ama?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"Onu mutlu ediyorsun ve..." Tristan elini omzuma doğru kaldırdı. "Kayınbiraderim olmasını tercih edeceğim başka kimse yok. Onu sevmeyi hak ettiğı şekilde sevdiğın için teşekkür ederim."

Birbirimize kardeşçe sarılıyoruz. "Bunu söylediğini duymak benim için çok anlamlı," diye mırıldanıyorum odadan çıkarken.

Verandaya çıktığımızda Dash'in "İkizlerimiz olacak." dediğini duyuyorum.

Kıkırdamaya başladım. "İki kat bez."

Dash bir eliyle hamile karnını ovuşturuyor. "Bayan Sebastian bana yardım edecek, yani hazırım."

Danny öne doğru eğilip Fallon ve Dash'e bakıyor. "Doğum tarihleriniz yakın değil mi?"

"Evet, aramızda bir hafta var," diye yanıtlıyor Fallon. "Aralık bebekleri." Tristan Hana'nın arkasında durur, sonra şöyle der:

"Bizimki

Mart."

"Ne?" Kelime içimden patladı.

"Bebeğiniz mi olacak?" Della Teyze aniden konuşmaya dahil oluyor.

Tristan kıkırdıyor. "Evet. Hana şimdiden dört haftalık hamile."

Gözlerim haberi nasıl karşıladığını görmek için Danny'ye dönüyor ama ailesinin sevincini paylaşırken dudaklarında mutlu bir gülümseme var.

Tüm tedavilerden sonra iyileşir iyileşmez, ailemiz için çalışmaya başlamamız gerekiyor.

Bölüm 8

RYKER

Dr. Friedman MRI taramasını tutarken parmaklarım Danny'ninkilere dolanıyor.

Kemoterapiyi bir ay önce tamamladı. Dürüst olmak gerekirse, MR sonuçlarını beklerken kalbimin göğsümden fırlayacak gibi atmayacağı bir zamanın geleceğini hiç sanmıyorum.

Dr. Friedman gülümser ve şöyle der: "Hala temiz. Kaydettiğin ilerleme umut verici, Danny. Çok mutluyum." Ona bakarken başını eğiyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Rahatladım. Daha iyiyim. Saçlarım yeniden çıkmaya başladı." Yüzünü buruşturuyor. "Saçtan çok tüy gibi ama yine de bu da bir şeydir."

"Saçların için endişelenme. Eninde sonunda tekrar uzayacak," diyerek onu cesaretlendirmeye çalışır.

"Bebek için plan yapmaya başlamadan önce ne kadar beklememiz gerekiyor?" Ben soruyorum.

Danny'nin kafası önce bana, sonra Dr. Friedman'a döndü ve "Bir yıl diyebilirim. Sadece tedbirli olmak için."

"Bu bize evlenmek için zaman kazandırır," diye kıkırdıyorum. Danny yine bana bakıyor, ağzı yukarı kıvrılıyor.

Dr. Friedman, "Düğüne davet edilmeyi bekliyorum," diye şaka yapıyor.

"Oh, kesinlikle," diye onu temin ediyorum. Sandalyesinden kalkıyor ve bu bizi ayağa kaldırıyor. "Üç ay sonra görüşürüz."

Elini sıkarken, "Her şey için teşekkür ederim," diye mırıldandım.

Danny ona sarılmak için gittiğinde fısıldadığını duydum. "Bana ayırdığın zaman için teşekkür ederim."

"Bir şey değil."

Dr. Friedman'ın ofisinden çıktığımızda kolumu Danny'nin omuzlarına doladım ve onu sıkıca yanıma çekerek şakağına bir öpücük kondurdum ve "Bir zafer daha" diye mırıldandım.

Bana sırtıyor. "Bir zafer daha."

Arabanın park edildiği yere doğru yürürken sordum. "Cape Town'da kutlama yapmak hakkında ne düşünüyorsun?"

Onun kanserden kurtuluşunu kutlayabilmek için bu seyahati planlıyordum. Christopher ve ailesi de Indie Ink'te onun yerine çalışacakları için bu işin içindeler.

Danny yolcu tarafına geçerken kaşlarını çatıyor ama ben direksiyonun arkasına geçene kadar bekliyor, sonra da "Ne zaman?" diye soruyor.

"Uçuş Perşembe gecesini için planlandı."

Ağzı açık kaldı. "Ciddi misin? D a h a iki gün var! Peki ya iş?"

"Baban ve Christopher ile konuştum ve her şeyi hallettiler."

Gözleri büyüdü. "Aman Tanrım, sen ciddisin. Bu bir şaka değil mi?" Başımı sallıyorum. "Olabildiğince ciddiyim."

Danny bir an düşünüyor, sonra benimle tartışmak yerine başını sallayarak beni şaşırtıyor. "Tamam, hadi yapalım şunu."

"Gerçekten mi? Senin için sorun değil mi?" Emin olmak için sordum.

"Evet." Yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor. "Cape Town'a geri dönelim."

"Harika. Baban yarın gelip işte meşgul olduğun her şeyi devralacağını söyledi."

"Beni ofise geri götür. Halletmem gereken çok şey var."

Kıkırdayarak, "İçimden bir ses bu gece eve gitmeyeceğimizi söylüyor" diye mırıldandım.

"Bu kesin."

Ağzımın kenarı kalkıyor. "Hala bir köle sürücüsü."

"Hey, o kadar da kötü değilim. İşe döndüğümünden beri her akşam saat altıda eve gidiyorum."

"Doğru."

"Ve adı çalışmaya başladığından beri, bu benim üzerimdeki yükü azaltmaya yardımcı oldu," diye ekliyor.

"Her şey yolunda gidiyor," diye mırıldanıyorum. Noah Hukuk diplomasını tamamladı, bu da benim iş yüküme yardımcı oluyor.

Uçakta otururken, Danny omzuma yaslandığında Nijer'in üzerinden yeni geçmiştik.

Kollarımı onun altından geçirirken yumuşak bir kıkırdama çıkarıyorum ve ayağa kalkarak onu göğsüme kaldırıyorum.

"Bu tanıdık geliyor," diye mırıldanıyor uykulu bir şekilde.

"Uyu bebeğim," diye fısıldıyorum onu yatağa taşıırken. Onu yatırdığımda sırtışıım genişliyor ve ona doğru uzandığımda, göğsüme sokulduğunda gülümsemem genişliyor.

Dokuz ay önce, o anın yaşayabileceğim tek şey olduğunu düşünüyordum. Ya şimdi? Artık o benim.

Kolumu ona dolayarak, ağzımı küt kesmeye başladığı saçlarına bastırıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Kahretsin, hala güzel kokuyor.

Eskiden onunla flört ettiğim anlar için yaşarken, şimdi onunla geçirdiğim her saniye için var oluyorum. Onu her zamankinden daha çok seviyorum ve her geçen gün bu sevgi daha da artıyor. O hayatımın her parçasına işlemiş durumda. Baktığım her yerde o var. Danny benim hayatım.

Yavaşça kolumu ona dolayarak ağzımı başına bastırıyorum.

Danny'yi sevmek... Sanki var olmamın tek amacı buymuş gibi geliyor. Onunla sevişen adam benim.

Ben onu rahatlatan adamım.

Onun soyadını değiştirecek adam ben olacağım.

Çocuklarının babası ben olacağım.

Tanrım. Tanrım. Tanrım. Teşekkür ederim.

Onu benden almadığın için teşekkür ederim.

Elimi boynuna kadar götürüp yumuşak teninin hissini içime çekiyorum. Danny bana yaklaşıyor, sonra mırıldanıyor, "Benim yerçekimim. Sen busun işte. Sen olmasaydın, boşlukta yüzüyor olurdum."

Elimi çenesine götürüyorum ve başını geriye doğru eğerek gözlerimiz kilitleniyor. "Güzel, çünkü sensiz ben bir hiçim."

Ağızına sahip çıkıyorum ve dilim onunkine değdiğinde, tadının güzelliğinden gözlerim kapanıyor.

Öpüşmenin her saniyesinin tadını çıkarıyoruz, hiçbir şeyi hafife almıyoruz.

DANNY

Ryker bize konukevinde bir oda ayarladı ve orada ilk kez seviştik. Kırsalda hava temiz ve güzel bir gün olacağa benziyor.

Meyve bahçelerinin içinden geçen bir patikayı takip ediyor, kuş cıvıltılarını dinliyoruz. Güney Afrika'da en çok sevdiğim şeylerden biri de bu. Hiç sessiz değil.

Parmakları benimkilere dolanıyor ve başımı kaldırıp yanımdaki yakışıklı adama bakıyorum.

Afrika'ya ilk yolculuğumuzdan beri hep yanımdaydı. Ryker hiç tereddüt etmedi. Aramızdaki ilişkinin yürümeyeceğinden endişelendiğimi sanıyordum.

Ryker'ın beni ilk kez sevdiğini söylediğinde ne dediğini çok iyi bildiği aklıma geliyor.

Dudaklarım kıvrılıyor ve "Ne düşünüyorsun?" diye soruyor.

"İlk kez seks yaptığımızda," diye itiraf ediyorum. "Öyle mi? Ne olmuş ona?" diye soruyor.

"Hepsini hatırladığını söylemiştin. Değil mi?" Ryker başını salladığında, "Yani sarhoş olmana rağmen istediğin bir şey miydi?" diye soruyorum.

"Elbette." Yürümeyi bırakıyorum ve Ryker bana dönüyor. "Bu sadece sarhoşken tek gecelik bir ilişki değildi."

Bir kahkaha attım. "Lanet olsun, yaşadığım tek gecelik ilişki de gitti."

Gülümsemesi büyüyor, sonra soruyor: "Bunları sormamamız gerektiğini biliyorum ama benden önce kaç kişi vardı?"

Kaşlarım havaya kalktı, sonra ona takıldım, "Beni terk etmen için çok geç olduğuna göre, cevap vereceğim."

Yüzünde anında bir kaş çatma ifadesi belirir. "Kaç tane Danny?"

Bana ilk adımla hitap etmesini isteyerek başımı sallıyorum ve başını eğip "Kaç tane Daniele?" diye mırıldandığında dileğim yerine geliyor.

Bir kahkaha patlattım. "Üç." Kaşları derinleşti. "Ben hariç mi?"

Başımı salladığımda, başını sallıyor. "Öldürmem gereken üç adam var.

Tristan yardım edecek."

Daha sert gülmeye başlıyorum ve elini çekiştirerek tekrar yürümeye başlıyoruz. "Peki ya sen?"

"Güleceksin," diye mırıldanıyor ve ben onu tekrar durdurmak zorunda kalıyorum. Sonra mırıldandı, "Bir, ve bildiğin gibi, o beni çok kötü travmatize etti."

Ona geniş gözlerle bakıyorum. "Sen ciddi misin?"

Ryker başını sallıyor, bakışları benimkilere kilitleniyor. "Sadece seni sevdiğimi söylerken yalan söylemiyordum. Bir kez çıkmaya çalıştım ve bir ay sonra seni aldatıyormuşum gibi hissettiğim için vazgeçtim."

Ryker'a bakarken duygularım yüzümü kaplıyor. "Tam da seni daha fazla sevemeyeceğimi düşünürken..."

Ağzı o çok sevdiğim seksi sırıtışıyla kıvrılıyor ve sonra sol elimi dudaklarına götürüyor. "Evlenelim Danny. Bundan bir yıl sonra değil. Mümkün olduğunca çabuk."

Elimi onunkinden kurtararak çenesine doğru kaldırıyorum. Ayak parmaklarımın üzerinde durarak ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum ve ardından mırıldanıyorum: "Eminim birkaç hafta içinde bir düşün planlayabilirim."

"Yani, Amerika'ya dönmemizden iki hafta sonra mı?" Ryker soruyor, gözleri heyecanla kararıyor.

"Aralık ayının ilk haftası," diye kabul ediyorum ve Ryker beni kendine çekip aç bir öpücükle ağızma yapıyor.

Sonra aklıma geldi. Noel'i Ryker ve ailemle geçireceğim. Christopher ve Tristan'ın çocuklarının doğumunu görmek için burada olacağım.

Kanser olduğum gerçeğini bile daha az düşünüyorum.

Vardı.

Kanserdin, Danny. Onu yendin.

Hastaydın ve şimdi daha iyisin. Ben böyle bakmayı tercih ediyorum.

Eğer geri gelirse, onu tekrar yeneceğim... ve tekrar çünkü Ryker'ı bırakmamın imkanı yok.

Onunla bir gelecek kurmaya, onun çocuklarına sahip olmaya kararlıyım.

Dudaklarım onunkilere doğru kıvrılıyor ve sonra fısıldıyorum, "Bir ay içinde Danny West olacağım."

"Tekrar söyle," diye mırıldanıyor.

"Danny West."

Ryker beni tüm sevgisinin yoğunluğuyla öpüyor... ölmemi engelleyen sevginin ta kendisiyle.

Sonsöz

DANNY

B

Son bir haftadır kendimi hasta hissediyorum ve bunu Ryker'dan saklamak giderek zorlaşıyor.

Uyuyamıyorum. Yemek yiyemiyorum.

Arabamı hastanenin dışına park ettiğimde korku omurgama tırmanıyor.

Dr. Friedman'ın kanser hastalarının çoğunun beş yıldan fazla yaşayamayacağı konusunda beni uyardığını biliyorum ama bunu başaran birkaç kişiden biri olacağımı umuyordum.

Baş ağrısı ve mide bulantısı geri döndüğünde midem dibe vurdu. Bir yanım arabamı vitese takıp buradan gitmek istiyor, tümörün geri dönüp dönmediğini bilmek istemiyor. Diğer yarım ise bunun bir seçenek olmadığını biliyor. Bu şeyin önüne geçmek istiyorsam olmaz.

Ameliyat, radyasyon ve kemoterapiden tekrar geçmek zorunda kalacağımı düşünmek bile yüreğimi burkuyor.

Ama kocamla bir üç yıl daha geçirebileceğim anlamına geliyorsa her şeyle yeniden yüzleşeceğim.

Telefonum çalmaya başlıyor ve Ryker olduğunu görünce hemen cevap veriyorum. "Selam."

"Neredesin?"

Kalbim göğsümde ağır ağır atmaya başlıyor. Ryker bunu ondan sakladığımı öğrenirse çok kızacak.

Kahretsin, ona söylemeliydim.

Gözlerimi kapatarak, "Cedars-Sinai'nin park alanında oturuyorum," diye itiraf ediyorum.

"Ne?"

"Hastanedeyim. Yirmi dakika içinde Dr. Friedman'ı göreceğim."

"Beni bekleyin. Hemen geliyorum."

Ben daha tek kelime edemedi Ryker aramayı kesti.

Arabadan inerken duygular boğazıma düğümleniyor ve kapıyı arkamdan kapattıktan sonra arkama yaslanıyorum. Nefeslerime odaklanmaya çalışıyorum.

Her şey yoluna

girecek. Şşş...

Her şey yoluna girecek.

Dakikalar sonra Ryker'ın arabasını park alanına girerken görüyorum. Araçtan indiğinde bana doğru koşmaya başladı.

"Özür dilerim," diye gevelemeye başladım. "Baş ağrılarım başladığında sana söylemeliydim. Sadece... korkmuştum."

Ryker bana yaklaşırken yüz hatları endişeyle geriliyor ve sonra kolları beni sarıyor. "Ben buradayım." Geri çekiliyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. "Baş ağrıların ne zaman başladı?"

"Bir hafta önce. Midem de bulanıyordu," diye ağzımdaki baklayı çıkardım.

"Siktir." Ryker hastaneye bakarken bir kolunu bana doluyor. "Gidelim, yoksa randevuya geç kalacağız."

Girişe doğru yürürken bacaklarım kurşun gibi oluyor ve her adımda vücudum geriliyor, kalbim sıkışıyor. Göğsümde panik oluşmaya başlıyor ve başımı sallayarak aniden duruyorum. "Yapabileceğimi sanmıştım ama yapamıyorum." Geriye doğru bir adım atıyorum. "Bunu tekrar yapamam."

Ryker beni duvara yaklaştırıyor ve sonra kolları etrafımda kilitleniyor. "Yapabilirsin, Danny. Yapabilirsin."

Başımı arkaya eğerek sızlanıyorum, "Ya buysa? O zaman ne yapacağız?"

"Bu o değil," diye homurdanıyor. "Seni asla bırakmayacağımı söyledim, bu yüzden yine her şeyini vermek gerekecek. Benim için. Bizim için."

Başımı sallamaya başlıyorum ama Ryker yine de beni Dr. Friedman'ın ofisine çekmek zorunda kalıyor.

Bir muayene odasına götürölüyoruz ve içeri girdiğim anda kalbim kaburgalarımaya çarpıyor. "Aman Tanrım," diye fısıldıyorum nefesim dudaklarıma hücum ederken.

Ryker ellerini kaldırıyor ve yüzümü çerçeveleyerek gözlerimin içine bakıyor. "Derin nefes al, bebeğim. Tuttum seni."

Dr. Friedman odaya girdiğinde yüzünde sıcak bir gülümseme vardı ama endişeli ifadelerimizi görür görmez gülümsemesi kayboldu. "Bu iyi bir şey olamaz."

"Danny'nin yine başı ağrıyor ve midesi bulanıyor."

"Tamam, endişelenmeye başlamadan önce bazı testler yapalım. Her şey olabilir. Bu tümörün geri döndüğü anlamına gelmez."

Ryker beni bir sandalyeye itti ve Dr. Friedman bir hemşireye kan almasını emrederken kendisi de olağan kontrollere başladı, sonra da "Düşük bir ihtimal olsa da hamilelik testi de yapalım" dedi.

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

"Her zaman bir olasılık vardır."

Hemşireyi tuvalete kadar takip ediyorum ve bir kaba işiyorum. Muayene odasına geri döndüğümde Ryker'ın "Tümör geri döndüyse seçeneklerimiz neler?" diye sorduğunu duyuyorum.

"Öncekiyle aynı," diyor, "çıkarabildiğimi çıkaracağım ve sonra tedaviye başlayacağız."

"Artık bir seçenek olmaktan çıkmadan önce bunu kaç kez yapabilirsin?" Ryker beni yanındaki sandalyeye oturtmak için aşağı çekerken soruyor. Eli benimkini sıkıca kavıyor.

"Her şey Danny'nin sağlığına ve tümörün ne kadar yayıldığına bağlı."

"Umarım zamanında yakalamışsızdır," diye mırıldanıyor Ryker.

Dakikalar sonra hemşire tekrar gelir ve Dr. Friedman'a hamilelik testini verir.

Ağzı yukarı kıvrıldığında, gözlerim **a ç ı l ı y o r**. "Ne? Hamile **m i y i m ?**"

Kıkırdamaya başladı. "İçinde büyüyen bir şey var ve tahminimce bu bir tümör değil."

"Danny hamile mi?" Ryker soruyor, eli neredeyse benimkini eziyor.

"Evet. Görünüşe göre ikiniz de mucizeler yaratmakla meşgulsünüz."

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum şaşkınlık üzerime çökerken. Sonra Rahatladım ve hıçkırıklara boğuldum. "Aman Tanrım."

"Sizi bir kadın doğum uzmanına yönlendireceğim, böylece üç ayda bir MR taramasına gitmeniz gerekeceğinden birlikte yakın çalışabiliriz."

Ryker ve ben donmuş bir şekilde Dr. Friedman'a bakıyorduk ve bu onun kahkaha atmasına neden oldu. "Bebeğin olacak Danny."

Dudaklarımdan bir hıçkırık daha dökülüyor ve ardından Ryker beni kendisine çekiyor. "Bu mutlu anın tadını çıkarmanız için sizi yalnız bırakayım. İstedğin kadar kalabilirsin.

istiyorum." Dr. Friedman'ın ayrıldığını duyuyorum ve sonra beni saran yoğun rahatlama ve mutluluktan dolayı ağlıyorum.

Ryker geri çekildi ve hüngür hüngür ağlamama rağmen b e n i
öptü. Dağınıklık. Ne zaman onun gözler tanışmak
Benim, ve I bkz. ve

Gözlerinden parlayan mutluluk karşısında çirkin bir şekilde ağlamamak mümkün değil. "Bir bebeğimiz olacak," diye fısıldıyor huşu içinde.

Başımı sallamaya başladım. "Biraz Ryder ya da Ryelle."

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" diye soruyor.

Başımı salladığımda, "Anne olacaksın Danny," diyor.

Başımı sallarken çenem titriyor. "Çocuğunuzun annesi. Bizim küçük mucizemiz."

RYKER

Ryle - 1

Sıradan çocuklar vardır, bir de Ryelle vardır.

Okulunun önüne geldiğimizde arka koltukta zıplıyordu. Amcalarını görür görmez yüksek perdeden bir çığlık atıyor.

Ağlamak üzereymiş gibi görünen Danny'ye bakarken yüzümü buruşturuyorum.

"Geldik! Çıkarın beni! " diye bağılıyor Ryelle. İniyorum ve kapıyı açtığım anda bir şimşek gibi arabadan çıkıp büyükbabalarına doğru koşuyor.

Kayınpederim onu yakalıyor ve babama uzanmadan önce ona ıslak bir öpücük veriyor. Bütün erkekler çömeliyor, böylece onunla göz hizasına geliyorlar.

Yanaklarına ıslak öpücükler kondururken mırıldanıyor: "Seni seviyorum Ledge Amca. Seni seviyorum, dx Amca. Seni seviyorum, Marcus Amca." Sonra genç nesle geçiyor. "Seni seviyorum, Christopher Amca. Seni seviyorum, Tristan Amca. Seni seviyorum, Noah Amca." Ryelle

Nefes almak için duruyor ve ellerini kalçalarına koyarak, "Vay canına, bu çok zor bir iş," diye mırıldanıyor. Sonra devam ediyor, "Seni seviyorum, Kao Amca. Seni seviyorum, aSe Amca. Seni seviyorum Hunter Amca. Seni seviyorum, Forest Amca."

Sonunda işi bittiğinde Danny ve bana baktı. "Artık içeri girebilir miyim?"

Danny bir tekleme attı ve ben de "Peki ya annem?" diye sordum.

"Ugh. Zorunda mıyım? Okuldan sonra görüşürüz," diyerek bana sataşıyor.

"Tıpkı annesi gibi," diye mırıldanıyorum Danny'ye, sonra çömeliyorum, "Önemli değil Ryelle. Gel de sarıl bize."

Ryelle alt dudağını dışarı iter. "Tamam, ama çabuk ol."

Minik kolları boynuma dolandığında tekrar ayağa kalkıyorum ve onu sıkıca kendime sarıyorum. "Seni seviyorum prenses."

"Seni sevdiğimin yarısı kadar bile değil," diye fısıldıyor.

Onu Danny'ye teslim ediyorum ve kızımıza sarıldığında duygularım boğazıma düğümleniyor.

Her gün bizim için hâlâ bir mucize.

"Seni seviyorum prensesim," diye mırıldanıyor Danny. "Aya kadar ve geri."

"Seni seviyorum anne," diye fısıldıyor Ryelle. "Aydan da öte."

Bir kahkaha attım ve sonra Ryelle Danny'nin elinden kurtuldu ve ayakları yere değdiği anda girişe doğru koşmaya başladı.

Danny'nin elini tutarak, okulun ilk gününe bizden çok daha hazırlıklı olan kızımızın peşinden gidiyoruz.

DANNY

Ryle & E

Gözlerim diğer çocuklarla birlikte duran Ryelle'e takılıyor.

Trinity Akademisi'ne başlıyor.

Tanrım, zaman nereye gitti? Bebeğim bir yetişkin oldu.

Yeğenlerimin geçen yıl mezun olmaları çok yazık. Ryelle'e göz kulak olmak için burada olsalardı kendimi çok daha iyi hissederdim. En azından yalnız değil. Forest ve Aria'nın oğlu son sınıfa başlıyor. Ayrıca Fallon ve Kao'nun Ryelle ile aynı yaşta olan en küçük oğulları da var.

Ve gelecek yıl Ade ve Hunter'ın kızı Trinity'ye başlayacak.

Yine... Bunca zaman nereye gitti? Ryelle'e hamile olduğumu öğrendiğim daha dün gibi.

"Ne düşünüyorsun?" Ryker kolunu omuzlarıma sararken soruyor.

"Zaman ne kadar çabuk geçti. Ryelle'in üniversiteye başladığına inanmak zor."

"Evet, bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" Başımı sallıyorum ve o da kıkırdıyor: "Yaşlanıyoruz."

"Evet, grinin geldiğini görebiliyorum," diye takılıyorum ona. Dudaklarına bir öpücük kondurarak, "Buradaki en ateşli baba sensin," diye mırıldanıyorum.

Ryker bana o çok sevdiğim seksi gülümsemesini veriyor. "Ryelle üniversitede olduğu için ev bize kalacak."

"Evet, öyle," diye sırtıyorum ona.

"Eve döner dönmez ben, sen ve mutfak masası," diye homurdanıyor.

Bakışlarımı tekrar Ryelle'e çevirirken kıkırdıyorum ve sonra Forest ve Aria'nın oğlu Liam'ın kolunu kızımın omuzlarına dolmasını izliyorum. Ryker'ın karın kaslarını tokatlamaya başladım. "Bak."

Ryker benim gördüğümü görür görmez vücudu geriliyor ve beni çocuk grubuna doğru sürüklüyor. "Ryelle, gidip çantalarını alalım, böylece süite geçebilirsin."

Liam onu çabucak bırakıyor ve bu da kızımızın kaşlarını çatmasına neden oluyor. O da babasına kaşlarını çatıyor. "Bekleyebilir."

"Hayır, olamaz," diye homurdanarak onun elini tutuyor ve ardından Ryelle Liam'dan uzaklaşıyor.

Liam için üzülüğümü hissederek, "Bize yardım etmek ister misin?" diye sordum. "Elbette. Evet. Bu harika olur, Bayan West."

Yanımda sıraya giriyor ve Ryker ile Ryelle'in birbirlerine kaşlarını çatmalarını izlerken gülmekten kendimi alamıyorum.

"Tanrım, Ryelle'le çıkmaya çalışan herkese acıyorum." "Neden?" Liam gözlerini benimkilere dikerek soruyor.

Ryker'ı işaret ediyorum. "Önce babasını geçmeniz gerekecek." Omzunu okşayarak ekliyorum, "Ve sonra amcaları, büyükbabaları var..." Ona cesaretlendirici bir gülümseme veriyorum. "Yine de hayatta kalmalısın. Ben mucizelere inanan biriyim."

Bu seriyi H Bayan Sebastian'dan gelen mektup için okumaya devam edin .

Sevgili Med Okuyucusu

Melek kızlarım. (Ve eğer varsa yığınlar)
Veda etme zamanının geldiğine inanamıyorum. Kitaplarını okumaya devam ettiğiniz bu çılgın yazar bana kendi hikayemi vermeyi reddediyor, bu yüzden göz kamaştırıcı kışımı buraya gizlice sokuyorum çünkü ne olursa olsun, sözümü söyleyeceğim.

Bana olan sevgini her sayfada hissettim.
Aman Tanrım. Bir cümle ve gözlerim akmaya başladı.
Derin nefes al.

Umarım hepiniz hayatta kendi mutluluğunuzu bulursunuz. Bazen işler zorlaşabilir ama çenenizi kaldırmalı ve "Bugün olmaz Şeytan. Bugün olmaz. Benim göz kamaştırıcı kışım bunu atlatacak."

Hayat kısa. Onu kıvılcımlarından yakala ve kendin yap. Kendini benim kendimi sevdiğim gibi sevmeyi öğren.
Kim olduğunuz için özür dilemeyin, tıpkı benim kim olduğumu sahiplendiğim gibi.
Hepinizin göz kamaştırıcı kışılarını seviyorum. Hem de çok. Siz olmasaydınız, ben asla var olamazdım.
Tamam... Makyajım tamamen mahvoldu.

Hepinizi seviyorum. Her birinizi.
Kimsenin ışıltını çalmasına izin verme. Sen parlamaya devam et.

xxx
Bayan Sebastian.

Her şeyin başladığı yeri okumak ister misiniz?

[Git 1 !\[\]\(1c0de7111764e4ea8630adc6c16b843a_img.jpg\) e tıkla.](#)

Düşmanlardan Aşıklara Serisi'ni bitirdiğinizde Trinity Akademisi ile devam edin.

Tüm satış bağlantıları kitabın arka sayfasında listelenmiştir.

Her şeyin başladığı yeri okumak ister misiniz?

[Git 1 !\[\]\(f5db6f1e61db07608725f50ff67f336d_img.jpg\) e tıkla.](#)

Düşmanlardan Aşıklara Serisi'ni bitirdiğinizde Trinity Akademisi ile devam edin.

Tüm satış bağlantıları kitabın arka sayfasında listelenmiştir.

Varisler

Gelecek sürümlerin okuma sırası:

Soğukkanlı Varis

Roman #

Hunter Chargill (Mason ve Kingsley'in oğlu &
ade Daniels Rhett & Eie'nin kızı)

Kibirli Varis

Roman #se Reyes - (ilian & J
amie'nin oğlu &

Mila West - (rgan & Mia'nın Kızı)

Meydan Okuyan Varis

Roman #

Kao Reed (Marcus ve Willow'un oğlu &
Fallon Reyes (ilcon & byla'nın kızı)

Sadık Varis

Roman #

Forest Reyes (ilcon & byla'nın
oğlu &
Aria Chargill (Mason ve Kingsley'in kızı)

Duygusuz Mirasçı

Roman #

Noah West (lon & Eigh'in oğlu &
Carla Reyes (ilian & amie'nin kızı)

Günahkar Varis

Roman #

Tristan Hayes (Çarter & Della'nın oğlu)

&
Hana Cutler ~~ake~~ & ~~ee~~'nin kızı)

Ayartılmış Varis

Roman ~~#~~
Christopher Hayes ~~Çarter~~ & Della'nın
oğlu &
Dash West ~~Mon~~ & ~~igh~~'in kızı)

Yasak Varis

Roman ~~#~~
Ryker West ~~pgan~~ & Mia'nın
oğlu &
Danny Hayes ~~Çarter~~ & Della'nın kızı)

Stand A Yalnız Hise Romantizmi

~~B~~ ~~h~~ M ~~an~~ A ~~eh~~ y ~~ö~~

Benim Kahramanım Değil

Colton Lawson Şoğukkanlı Varisin
Kardeşi'nden Brady) &
Brie Weinstock (Trinity Academy'den
Serena'nın kızı)

Trinity Akademisi

FALCON

Roman #

Falcon Reyes & Layla Shepard

MASON

Roman #

Mason Chargill & Kingsley Hunt

GÖL

Roman #

Cutler Gölü & Lee-ann Parkı

ULIAN

Roman #

A Stand Alone Novel Ulian
Reyes (Falcon'un Kardeşi) &
Amie Truman (Della'nın Kız Kardeşi) , B)

EPILOG

Bir Trinity Akademisi Romanı

Düşmanlardan Aşıklara

Kalpsiz

Roman #

Carter Hayes & Della Truman

Pervasiz

Roman #

Logan West & Mia Daniels

Dikkatsiz

Roman # axson West

& Leigh

Baxter

Acımasız

Roman #

Marcus Reed & Willow Brooks

Utanmaz

Roman #

Rhett Daniels & Evie Cole

Yanlış Algılar Romanı

6 A Stand ~~One~~ Novel

Hayden Cole ~~En~~'nin

Babası)

Saint Monarch's Akademisi

Geliyor 01

St. Monarch's Akademisi.
En zengin suç ailelerinin varislerinin omuz omuza vermeye
zorlandığı tek tarafsız bölge.
Ya bir avcı, ya bir piyon ya da bir avsınız.
İttifaklar kurulur. Sadakat
sahiplenilir.
Aşk alındı.

Bu kitapların hepsi
STANDALONE/ Gerilim Romantizm

ACIMASIZ AZİZLER

Nisan sonu

ZALİM ŞEHİTLER

Mayıs sonu

ACIMASIZ AZİZLER

Haziran Sonu

KURTULUŞ GÖZYAŞLARI

Ekim

İki Koslov'un kitabı

Yeraltı Dünyası Kralları İşbirliği için bir spin-off

Benimle bağlantı kurun

[Bülten](#)

[FaceBook](#)

[Amazon](#)

[GoodReads](#)

[BookBub](#)

[Instagram](#)

[Twitter](#)

[Web sitesi](#)

Yazar hakkında

Michelle Heard, okurlarının içinde kaybolabileceği hikâyeler yaratmayı seven Wall Street durnal ve USA Today Çok Satan Yazarıdır. Oğluyla birlikte Güney Afrika'da yaşamakta ve her zaman yazacağı bir sonraki kitabını ve çıkacağı bir seyahati planlamaktadır.

Michelle'in dünyasında olup bitenlerden haberdar olmak ister misiniz? Alfa kahramanlarıyla ilgili en son haberleri almak için kaydolun →

[NEWSLETTER](#)

~~Eğil~~ b bok or ~~g~~
br s

bok, ~~g~~ ~~o~~ ~~r~~ ~~g~~

a ~~g~~ ~~o~~ ~~r~~ ~~g~~ b

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Acknowledgments

Vay be. İşte buradayız. Bu yolculuğun sona erdiğine inanamıyorum ama bu karakterleri benim kadar seven her bir okuyucuya teşekkür ederim.

Alfa ve beta okuyucularıma, Taylor, Donita, Sherrie, Sheena, Allyson. Kelly, Elaine, Sarah ve Leeann - Kağıt bebeğimin vaftiz ebeveynleri olduğunuz için teşekkür ederim.

Candi Kane PR - Bana ve teslim tarihlerini kaçıрма alışkanlığıma karşı sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim.

Sybil - Kağıt bebeklerime mükemmel bir görünüm kazandırdığınız

için teşekkür ederim. Sokak ekibime, bebeklerimi tanıttığınız için

teşekkür ederim.

Tüm bu seriyi incelemek için benimle birlikte direnen her blog yazarına özel olarak teşekkür ederim. Zor olduğunu biliyorum ama size minnettarım.

Hepinizi tonlarca seviyorum)